

ሰብሐት ገብረ እግዚአብሔር

ኦሳና

አንድ
ወረድ

ሰብሀት ገብረ እግዚአብሔር

ትኩሳት

መስከረም 2009 አ.ም

© ስብሀት ገብረ እግዚአብሔር - 1990 አ.ም

© የደራሲው መብት በህግ የተጠበቀ ነው
All Right Reserved

ኮምፒውተር ትየባ - አትሮንስ ፐፕሊሽን

አንደኛ እትም - (ለዘበ) 1990 አ.ም.

ሁለተኛ እትም - 2000 አ.ም

ሶስተኛ እትም - 2002 አ.ም

አራተኛ እትም - 2003 አ.ም

አምስተኛ እትም - የካቲት 2004 አ.ም

ስድስተኛ እትም - ሰኔ 2004 አ.ም

ሰባተኛ እትም - ሀምሌ 2004 አ.ም

ስምንተኛ እትም - ሚያዝያ 2005 አ.ም

ዘጠነኛ እትም - ጥር 2006 አ.ም

አስረኛ እትም - መስከረም 2009 አ.ም

የደራሲው ሌሎች ስራዎች

- አምስት ስድስት ሰባት
- ሌቱም አይነጋልኝ
- ሰባተኛው መልአክ
- እነሆ ጀግና
- እግረ መንገድ ፩
- እግረ መንገድ ፪
- የፍቅር ሻማዎች
- ዛዚ (ትርጉም)
- ቦርጫቅ
- ስምንተኛው ጋጋታ

ክፍል አንድ ከውብ ሰማይ በታች

አንድ

ባህራም
ከሩቅ

ይሄ ሁሉ የሆነውና የተደረገው ሌክስ ውስጥ ነበር . . .

ሌክስ (ሌክስ-አን-ፕሮቫንስ) በፈረንሳይ ደቡብ ከማርሰይ አጠገብ የምትገኝ ትንሽ የዩኒቨርሲቲ ከተማ ናት፤ ህዝቧ ግማሽ በግማሽ ተማሪ ነው።

የሌክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ ብሩህ ሰማያዊ ነው፤ አንዳንድ ጊዜ ውሀ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ላይ እንደ ልጃገረዶቹ ጉንጭ ይቀላል።

የሌክስ አየር ጠባይ የተመሰገኑ በመሆኑ፤ ህብታም በሽተኞችና ሽማግሌዎች በሀኪም ምክር ወደ ሌክስ መጥተው ይኖራሉ። ስለዚህ «ኩር ሚራቦ» የተባለው የሌክስ ዋና ጎዳና ላይ ሽማግሌዎች፤

እሮጊቶችና፤ ባለሻኛዎች - እግራቸው ረዣዥም ቀጫጭን የሆነ፤ የተነፋ ደረታቸው ውስጥ እንገታቸው የተቀበረ ባለሻኛ ሰዎች - በቀስተኛ እርምጃቸው ሲዘዋወሩ ይታዩበታል። ባቡር መንገድ ዳር የተደረደሩት እግድም ወምበሮች ላይ የእሮጊትና የሽማግሌ መለት ቁጭ ብሎ ሹራብ እየሰራ ወይም ጋዜጣ እያነበበ ፀሀይ ይሞቃል፤ ወይም ዝም ብሎ ባዶ ብርጭቆ መሳይ ፈዛዛ እይኑን አተኩሮ (ምን ያይ ይሆን?) ከንፈሩን ያለማቋረጥ ያንቀሳቅሳል (ምን ይል ይሆን?)

በጣም ይቀፋሉ የፈረንጅ ሽማግሌዎችና እሮጊቶች። ጨምዳዳ ቆዳቸው የተሰነጣጠቀ ደረቅ ሰም ይመስላል። ቀጥቃጣዎች። ዝምተኞች። አገጫቸው ተገንጥሎ ወደታች የወደቀ፤ ከንፈራቸው የተንጠለጠለ፤ ጥርሳቸው የፈራረሰ ሽማግሌዎች። ጥርሳቸው አልቆ እፋቸው ወደ ውስጥ የጎደጎደ ዒማም እሮጊቶች። የመኖር ጊዜያቸው አልፎ፤ የሞት ጊዜያቸውን ዘመናዊ ህክምና ከልክሏቸው፤ ታችኛ ከንፈራቸውን እንደ ጡጦ እየጠቡ ሞትን ሲጠብቁ 'ሚውሉ' የሀይወት እናዎች። ዝምተኞች። ለእይን ብቻ ሳይሆን ላፍንጫም ይቀፋሉ። የልዩ ልዩ መድሀኒት፤ የእርጅና፤ የሞት ሽታ. . . ሳይቀበር መግማት የጀመረ ስጋ

ደሞ መብዛታቸው! ከተማሪው እኩል ሳይሆኑ ይቀራሉ? ማታ መቸሰ ፀሀይዋ መቀቷን ይዛ ስትሄድ ወደየአልጋቸው ይከተታሉ። ቀን ግን የትም ይገኛሉ፤ ሌክሰን ይወሯታል። ኩር ሚራብ ግዛታቸው ነው፤ ዩኒቨርሲቲው አጠገብ ያለው መናፈሻ ቤተ መንግስታቸው ነው፤ ካፌዎቹ ቅኝ ሀገራቸው ናቸው። ቀን ሲኒማ የገባህ 'ንደሆነ' በጭለማው ሳይታወቅህ፤ ሳይተኛ ከሚያንኩራፋ ሽማግሌ፤ ወይም በየሶስት ሰከንዱ «አክ!» ከምትል እሮጊት አጠገብ ትቀመጣለህ. . .

ደግነቱ ይሂ ታሪክ ስለእሮጊቶችና ስለሽማግሌዎች አይደለም። ስለኛ ስለወጣቶቹ ነው፤ ስለባህራም፤ ስለኒኮል፤ ስለሲልቪ፤ ስለሉልሰገድ፤ ስለሌሎችም ወጣቶች. . . ጥሩ ነው ወጣት መሆን። ገንዘብ ባይኖርህም ጤና ይኖርህል፤ መልክ ባይኖርህም እንሳል ይኖርህል፤ እውቀት ባይኖርህም ጉራ ይኖርህል፤ ፍቅር ባይኖርህም ተስፋ ይኖርህል፤ ደስታ ባይኖርህም ንዴት ይኖርህል. . . መጨቆን ቢበዛብህ ሪቮሎሽን ታነሳለህ. . . መኖር ቢያስጠላህ ወይም ቢያቅትህ

ራሱን ትገድጋለህ... ሰው ባያውቀውም ቅሉ ታሪክ ይኖርሀል፤
ወጣት ነህ...

የኢክስ የበጋ ሙቀት እየከበደኝ እላሰራ ስለሚለኝ ከሰለት በኋላውን ተኝቼ 'ውልና ሌሊት ሰሰራ ለማደር 'ሞክራለሁ። እንደንድ ሌሊት ስራው እምቢ ሲለኝ፤ ከሆቴሌ ወጥቼ በእግሬ እዘዋወራለሁ። ደስ ይለኛል በሌሊቱ ኢክስን መዞር። ትንሽ ከተማ ስለሆነች ሰባት ሰለት ሲደርስ ሁሉ ነገር ተዘግቷል (ከካፌ «ሰንትራ» እና ከ«ላ ፓሌት» ናይት ክለብ በቀር) በቀን ጠባቦቹን መንገዶች የሚያስጨንቃቸው ህዝብ በሙሉ ተኝቷል፤ እነዚያ ቀን የሚያስፈሩኝ፤ መምጫቸው የማይታወቅ እብድ ፈረንሳይ ነጂዎች በየአልጋቸው ተከተዋል፤ ኢክስ-አን-ፕሮቫንስ ሰላም ነው። ቤቶቹ ሁሉ ጨልመው፤ የመንገድ መብራት በርቶ፤ በፀጥታው የሚማዩን ድምፅ ብቻ እየሰማሁ ስራመድ፤ ባዶ ከተማ ውስጥ እንዳለሁ ሆኖ ይሰማኛል። አልፎ አልፎ በየአደባባዩ የሚገኙት ሰው ሰራሽ ምንጮች ወደ ኮከቦቹ በኩል እየዘለሉ ከሌሊቱ ጋር ይንሾካሾካሉ

እንደ ሌሊት ወደ ስምንት ሰለት ላይ እንዴን መንገድ ይዜ ስራመድ ቆይቼ ወደ ግራ በኩል ስታጠፍ፤ ከፊቱ አራት የሚታገሉ ፈረንጆች ድንገት ብቅ አሉ። ብቅ ያልኩትስ እኔ ነበርኩ፤ ግን እነሱ ብቅ ያሉብኝ መሰለኝ። በበጋው ሙቀት ምክንያት አራቱም በሸሚዝ ናቸው፤ ይታገላሉ። በሌሊቱ ፀጥታ ሚማዎቻቸው ከእስፋልቱ ጋር ሲፋተጉና ትንፋሻቸው ሲቆራረጥ ይሰማል። ለጊዜው ማን ከማን ጋር 'ንደሚታገል ለማወቅ አልቻልኩም። ዝም ብዬ ስመለከት፤ ሶስት ግዙፍ ሰዎች እንዴን ደቃቃ ብጤ ገጥመውት ኖሮ፤ ከጥቂት ትግል በኋላ ሁለቱ በቀኝና በግራ በኩል ያዙት። ሶስተኛው ከፊቱ ቆመ። ሁሉም ቁና ቁና ይተንፍሳሉ። ደቃቃው ሰውዬ ይፍጨረጨራል፤ ግን ድምፅ አያሰማም። ለምን ኦ ኦ 'ንደማይል 'ንጃለት

ከፊት የቆመው ግዙፍ እንዴ በጥፈ መታውና፤ ዘወር ብሎ እጠ ገባቸው ካለው ግድግዳ ስር እንደ ትንሽ ነገር እንስቶ መጥቶ፤ በዚህ በጨበጠው ነገር የትንሹን ሰውዬ ግምባር ፈተገው። ትንሹ ሰውዬ ተፋበት። ግዙፉ በሹክሹክታ እየተላደበ ወይም እየተራገመ ከሱሪ ኪሱ መሀረብ አውጥቶ ፊቱን ጠረገና ሲያበቃ፤ ደቃቃውን እንደ

ቃሪያ ጥፊ አላሰው። ጥፊው ጧ ሲል ቀስቀሰኝ፤ ገና አሁን ከመፍጠሩ ነቃሁ። ዘወር ስል፤ አጠገቤ ለመንገድ መጠገኛ ይሁን ለቤት ማሰራያ የተከመረ ኮረት እየሁ። በፍጥነት አንድ ሰባት ከባድ ጠጠር እንሳሁና እያንጣጠርኩ ሰዎቹ ላይ መወርወር ጀመርኩ (ሰወረውር «የሀበሻ ነገር!» የሚል ሀሳብ በሀይል አሳቀኝ) ከት ከት ብዬ እየሳቅኩ የወረወርኳት ድንጋይ (ሰስተኛዋ) በጥፊ ተማቺውን ሰውዬ ደረቁን ደለቀችው፤ አራተኛዋ የአንዱን ትከሻ መታች። ድንጋይና ሳቀ አስደንግጧቸው፤ ትንሹን ሰውዬ ለቀቁትና ተፈተለኩ። ለምራቂ ያህል እጄ ውስጥ የቀሩትን ድንጋዮች ወረወርኩባቸው። በድንጋዮቹ ሸኚነት ጥቂት እንደሮጡ ወደ ቀኝ በኩል ታጠፉ፤ ጠፉ

ሳቄም ድንገት ጠፋ። የፍርሀት ሳቅ ኖሯል። አጠገባችን ምንጭ ሰማሁ። ገና አሁን ሰማሁት! ለካሰ «ጥላሰ ዴ ካትር ዶፊን» እተባለው አደባባይ ውስጥ ነን

ትንሹ ሰውዬ ግራ ገብቶት መንገዱ መሀል ቆሞ እኔን ያየኛል። እጄን እያራገፍኩ ወደሱ ሄድኩ። ይህን ያህልም ደቃቃ አይደለም! ከኔ ትንሹ ተለቅ ይላል። ደቃቃ የመሰለኝ ጠላቶቹ በጣም ግዙፍ በለነበሩ መሆን አለበት

«Bon soir,» አልኩት (ቦን ሷር)

«Bon soir! እንተ ነህ 'ንዴ? ሀለላሲ መት!» አለኝ እየሳቀ

ባህራም ነው። ከዚህ በፊት ከሀበሾቹ ጋር ብዙ ጊዜ አይቼዋለሁ። ግን ያን ጊዜ ያገሬን ልጆች በብዙ ስለማልጠጋቸው፤ ይህን ባህራም ተዋውቄው ወይም እናግሬው አላውቅም ነበር

ድምፁ ወፍራም ሆኖ ለጆሮ ደስ ይላል። ፈረንሳይኛው የፈረንሳዮቹ አይደለም፤ መልኩ ግን ትንሹ የደቡብ ፈረንሳዮችን ይመስላል። ፊቱ እንደ ፈረንጅ ነጭ ሳይሆን፤ ፀጉሩ በጣም ጥቁር ነው። «ሀለላሲ መት!» ያለኝ ሀበሻ መሆኔን ሰላወቀ ነው። አብሯቸው የሚሄድ ሀበሾች ብዙ ጊዜ «ሀይለሰላሲ ይመት!» ሲሉ ስምቷል

«ሀበሻ መሆኔን 'ንዴት አወቅክ?» አልኩት

«ኸረ ስምህንም አውቀዋለሁ። ከነተመሰገን ከነሉልሰገድ ጋር ነው 'ምውለው። ከፈረንሳይ ህግ ጋር ስንዳረቅ እንውላለን። ከፋቅ

ብዙ ጊዜ እይቼ ሀላሁ»

«ይሄ ምንድነው?» አልኩት። ግምባሩ ላይ በከሰል «ር» የሚመስል ፊደል በጥቁር ተጭርቦታል። የተጫረበት ቦታ ግምባሩ በጣም ቀልቷል

«አሁን ነው የፃፉብኝ። ቆይ 'ስቲ' አለና ከኋላ ኪሱ ቦርሳ 'ውጥቶ'፤ እዚያ ውስጥ ባለችው ትንሽ መስተዋት ፊቱን አየ። ሳቀ። ከኪሱ መሀረብ አውጥቶ ከሰሉን ከግምባሩ እየጠረገ «ይሄ ፊደል «ር» (ሲ) ነው። ኮሙኒስት ማለት ነው» አለኝ ፈረንሳይኛው ብዙ የሰዋሰው ስህተት አለበት

«ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው?» ስለው፣ መሀረቡንና ቦርሳውን መልሶ ኪሱ እየከተተ፤

«ሀላላሴ ሙት! ለራሱ ተመልከት» አለና ወደ ግድግዳው ጠነቆለ። ግራጫው ግድግዳ ላይ በትልቁ (ከፋቅ እንዲታይ) በከሰል የተፃፈ ይነበባል

Vive Ho Chi Minh!

Vive le Peuple Viet-Namien!

A bas l' imperialisme Americain!

Yankee go home!

(ሆ ቺ ሚን ለዘላለም ይኑር!

የቪየትናም ህዝብ ለዘላለም ይኑር!

የአሜሪካ ኢምፔሪያሊዝም ይውደም!

ያንኪ አገርህ ግባ!)

«ይህን ስትፅፍ አግኝተውህ ነው እነዝ ሰዎች ሊደበድቡህ የፈለጉት?»

«ሰዎች አይደሉም። አሜሪካኖች ናቸው» አለኝ

እየሳቅኩ «በል 'ንሂድ ከዚህ ሳይመለሱ» አልኩት

«አትሰጋ። አይመለሱም። ፈሪዎች ናቸው»

ይህን ጊዜ ከበላያችን ከሶስተኛው ፎቅ አንድ መስኮት ተከፈተና፤ ጆሮ 'ሚበላ የሴት ድምፅ

«Laissez-nous dormir, non?» (እንተኛበት!)

ኩር ሚራቦ ስንደርስ «ስለደረሰክልኝ ያላመሰገንኩህ—»

አቋረጥኩት «ለመሆኑ ሰው 'ንዲደርስልህ ለምን አልጮህ ክም?» አልኩት

«አስበው 'ንጂ» አለኝ «እንዴት እንድ አራናዊ ሶስት እሚሪካኖች ያዙኝ ብሎ ይጮሀል?» ሁለታችንም ሳቅን «ደሞ ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋለህ። ስለምንም ነገር «je m'en fous!» ነው። ሰማዩ እስኪሰነጠቅ ብጮህም ማንም አይደርስልኝም። ለመሆኑ እንተ ወዲህ ሰፈር ምን ልታደርግ በዚህ ሰዓት መጣህ?»

«የካርል ማርክስ ወይም የሌኒን መንፈስ ወዲህ መርቶኝ ይሆናል!» ሳቀ። ሳቁ ደስ ይላል፣ ተላላፊ ነው

«አሁን ሳስበው ጊዜ ደነገጥኩ» አለኝ

«ምኑን?»

«እነሱን ስተህ በድንጋይ እኔን እንክተኸኝ ቢሆንሰ?»

«አታስብ። ሀበሻ ድንጋይ ወርውሮ አይስትም። አፍሪካውያን እንደ መሆናችን መጠን፣ ገና ድንጋይ ዘመን ውስጥ ነው ያለነው። ጦርነት ስንዘምትም በድንጋይ ነው»

እየሳቀ «እንደኛ ናችኋ! እኛ ግን ገና ድንጋይ ዘመንም አልደረሰንም»

«የት ዘመን ናችሁ?»

«ጥርስና ጥፍር ዘመን! እንደ ነብር ሆኝ!»

ስንስቅ «ለመሆኑ ጣልያንን በምኒልክ ጊዜ ድል ያደረጋችሁት በዱላና በድንጋይ ብቻ ነበራ?» አለኝ

«እና በመልካችን አስፈሪነት፣ እና በሽለላችን!»

«ታዲያ ትንሽ ሽለላ 'ታስተምሩንም? እሚሪካኖቹን እንድናስወጣበት»

«የሚገዛችሁ የናንተው ሻህ መስሎኝ»

«ነው፣ ግን ሻህ የእሚሪካኖቹ እሽከር ነው»

«እንዴት እባክህን!? የነፈርዶዚ፣ የነሉመር ካያም አጥንት

«Pardon, madame, on s'en va» አላት (ይቅርታ እሚቲ መሄዳችን ነው)

«Si l' on ne peut pas dormir chez soi, alors. . .» እያለች እያጉረመረመች መስኮቷን ዘጋች («በገዛ ቤታችን ውስጥ መተኛት ካልቻልንም. . .»)

«አ! እንሂድ ከዚህ» አለችና ወደ ኩር ሚራቦ በኩል መራመድ ጀመርን። በጥፊ የተመታ ፊቱን እያሸ

«ፈረንሳዮችም ጨቅጫቃ ናቸው፤ እሚረካኖችም ቂል ናቸው። ሰው ማለት የኢትዮጵያ ሰውና የኢራን ሰው ነው!» አለች። ቀልደኛ ነው

«የኢራን ሰው ነህ ማለት ነው?» አልኩት

«ነሻ»

«የኡመር ካያም ያገር ልጅ ነህ!»

«ነሻ»

«የሱን ግጥሞች በቃል ታውቃቸዋለህ?»

«ሁሉንም አላውቃቸውም»

«የምታውቀውን በልልኝ 'ስቲ። እኔ ያነበብኩት በንግሊዝኛ ተተርጉሞ ነው። እሱ ራሱ የፃፈውን በጀርዬ መስማት 'ፈልጋለሁ»

አለልኝ። በጣም ደስ ይላል። ቋንቋው «ሸ» እና «ቸ» ይበዛበታል። ደሞ የሰውየው ድምፅ ወፍራምና ልዝብ ሆኖ፤ ኡመር ካያምን ራሱን የሰማሁት መሰለኝ። ድገምልኝ አልኩት። ደገመልኝ። ሌሎችንም በቃሉ ወጣልኝ

«ከሳዲ፣ ከሩሚ፣ ከፊርዶዜ በልልኝ 'ስቲ» አልኩት

«እነሱንም ታውቃቸዋለህ?» አለኝ

«የለም፤ ስማቸውን ብቻ ነው። ባገራችሁ ከኡመር ካያም እንደሚልቁ አውቃለሁ፤ ግን ተተርጉመው ደስ አይሉም። በላዚህ አላነባቸውም። በልልኝ» አልኩት

አለልኝ እየተረጎመ

አይቆረቁሩችሁም? የዛራቱስትራ መንፈስ አይቀየማችሁም?»

«እሱ ነውኩ 'ሚገርምህ» አለኝ። በምር ድምፅ «ግን ታያለህ፤ አራን 'ንደገና የነፃነት አገር 'ምትሆንበት ጊዜ ይመጣል» አለኝ «በቻ እሱን ለጊዜው 'ንተወውና 'ሰንትራ' እንሂድ፤ ቢራ ልግዛልህ»

«ጥሩ»

«ረስቼ። ስሜ ባህራም ይባላል። ባህራም አፍሻር»

«Enchanté» አልኩትና ተጨባበጥን። ሳቅን። እኔም ስሜን ነገርኩት። ካፌ ሰንትራ ገብተን ቢራ 'የጠጣን ትንሽ ፖለቲካ እያወራን ከሳቅን በኋላ ስንለያይ

«Vive l'age de pierre!» አለኝ («የድንጋይ ዘመን ለዘላለም ይኑር!»)

«Pour chasser les Yankees» («ያንኪዎቹን ለማባረር»)

«ሀላላሴ ሙት!» አለ

ተለይቼው ስሄድ ሳቁ ተከተለኝ

በነጋታው ማታ ተመስገንን ሲኒማ 'ገኘሁትና ቢራ ልጋብዝህ ብዬ ካፌ ወሰድኩት። ግዙፍ ብጤ ጠይም ልጅ ነው፤ አይኖቹ ትንንሽ ናቸው። ስላየነው ፊልምና ስለሌሎች ፊልሞች፤ ስለፈረንሳዮች፤ ስለአገራችን፤ ስለሴቶች ስናወራ ከቆየን በኋላ፤ ጨዋታውን ቀስ አድርጌ ወደ ባህራም መራሁት። እንዴት ያለ ሰው ነው? አልኩት

«ለማወቅ የማይቻል ሰው ነው» አለኝ «ያወራል፤ ይለፈልፋል። ግን በልቡ ውስጥ ምን 'ንደሚያስብ በእውነት ለመገመት አይቻልም። የሚያወራውን ወሬ ብትሰማ በጭራሽ ብልጥ አይመስልህም፤ እንዲያውም ወደ የዋህነት ይወስደዋል። ግን ደሞ ባንድ በኩል ስትመለከተው ብልጥ መሆን አለበት»

«እንዴት?»

የተመስገን ትንንሽ አይኖች የባሰውን አነሱና እንደማብራት

አሉ። ሳቅ ማለቱ ነው። ሲጋራውን እየኮሰተረ

«እኛ በወር ስድስት መቶ ፍራንክ እናገኛለን» አለኝ «ባህራም እስከባርሺፕ የለውም፤ በቤቶቹ ገንዘብ ነው የመጣው። ግን ቤቶቹ ሳንቲም ከላኩለት ይኸው ስድስት ወር አለፈ። ምን 'ንደ ነካቸው አይታወቅም። ታዲያ እሱ ሳንቲም ሳያገኝ፤ እኛ በወር 600 ፍራንክ እየበላን፤ ከኛ እኩል ካፈ 'የገባ ይወጣል፤ ከኛ እኩል ሲኒማ ይገባል፤ ከኛ እኩል ፓርቲ 'የመጣ ይደንሳል፤ ሴት ያሳድዳል»

«በፊት ያስቀመጠው ገንዘብ እንዳለው?»

«በጭራሽ ገንዘብ ማስቀመጥ 'ሚችል ሰው አይደለም»

«ታዲያ ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

ተመስገን ጠይም ፊት ላይ የማፈርና የመሳቅ ፈገግታ መጥቶ አይኖቹን ሸፈናቸው

«እኔ ያበደርኩት እስካሁን ከ200 ፍራንክ በላይ ይሆናል። ሉልሰገድ እንድ መቶ ሃምሳ ያህል አበድሮታል። ሌሎችም ሀበሾች እንደያቅማቸው አዋጥተዋል። ተካ ግን ከሰላሳ ፍራንክ በላይ አልገብርም አለ»

«ምነው አለ?»

«ምን መጣብኝና ለማንም አቃጣሪ አረብ እገብራለሁ? አለ»

«ለምን አቃጣሪ ይለዋል?»

«ከቤቶች ጋር ያየዋል። ደሞ ቤቶቹ ገንዘብ ሳይልኩለት ከኛ እኩል ይኖራል። ስለዚህ አቃጣሪ መሆን አለበት»

«ሌላ ማስረጃ ሊኖር አይችልም?»

«ቢኖርስ? ተካን 'ንዴት ልታስረዳው ትችላለህ? አቃጣሪ አረብ ነው ካለ አቃጣሪ አረብ ነው ማለት ነው። በቃ። ተው አረብ አይደለም የእራን ሰው ነው ብንለው 'ንኳ፤ አረብ ነው ብሎ ድርቅ አለ»

«አንተስ አቃጣሪ ይመስልህል?»

«አይመስለኝም። ግን እኛ ያበደርነው እንድ አራት መቶ ፍራንክ፤ እንኳን ለስድስት ወር ሳንድ ወር አይበቃውም።

ይመስለኛል፤ ሴቶቹ በብዙ ያግዙታል። ለምሳሌ የምግብ ቲኬቱን 'ምትችልለት ኒኮል ነች'»

«ኒኮል?»

«እንዲት እጠር ያለች፤ ጥርሷ 'ንደ እይጥ የተዘረዘረ፤ ፀጉሯ እባራ የተነሰነሰበት 'ሚመስል አለች፤ እሷ ናት። ደሞ በወር ዘጠና ፍራንክ የተከራየው ቤት አለው። ባለቤትየው ስድስት ወር ሙሉ ዝም 'ሚለው አይመስለኝም። ታዲያ ኪራዩን ከየት አምጥቶ ይከፍላል? ሴቶቹ ይከፍሉለት ይሆናል ብዬ አስባለሁ»

«ማን? ኒኮል?»

«ወይ ኒኮል፤ ወይ ሌላ። መላት ሴቶች አሉት። ምኑ 'ንደሆኑ እንጃ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ስለባህራም ለማወቅ አይቻልም።»

ሌሎቹንም ሀበሾች ስለባህራም ብጠይቃቸው በሌላ አነጋገር ይህንኑ ደገሙልኝ

ተካ ስለባህራም ነገሮች ሲጨርስ፤ ጥፍሮቹን 'የነከሰ «ገንዘብ እንዳታበድረው ተጠንቀቅ» አለኝ «እነሉልሰገድ የፈቀዱትን ያህል ይገብሩለት። ሉልሰገድም አባቱ ሀብታም ነጋዴ ናቸው፤ ከኢትዮጵያ ህዝብ ያጭበረበሩትን ገንዘብ ጥቂቱን እንድ ምስኪን አረብ ቢጠቀምበት ምንም አይደለም። ተመስገንም አባቱ ሚኒስትር ናቸው፤ ከህዝቡ የቀሙትን ገንዘብ እንደልብ ሊልኩለት ይችላሉ። ስለዚህ ለባህራም ይሰጠው። እንተ ግን የኔ ብጤ ድህ ነህ፤ እንዳትታለል ተጠንቀቅ። ይሄ ባህራም ዋና አጭበርባሪ ነው»

ይህን ባህራምን ማወቅ ፈለግኩ። ራሴን «ለወደፊት ደራሲ ለመሆን ካቀድክ፤ እንደ ባህራም ያለ ሰው ሲያጋጥምህ በተቻለህ መጠን ልታውቀው መጣር አለብህ» አልኩት። ሰውን 'ምናውቀው ስለራሱ የነገረን 'ንደሆነ ነው። ግን ከጠየቅነው አይናገርም፤ ቢናገርም እውነቷን ፍርጥ አድርጎ አይደለም። ስለዚህ መታገስ ያሻል፤ ጊዜን መጠበቅ። እንዲት ሰላት ትመጣለች፤ ሰውየው መናገር የሚፈልግባት ሰላት። መቼ 'ንደምትመጣ ለማወቅ አይቻልም፤ ግን መምጣቷ አይቀርም። ስለዚህ ዘወትር ዝግጁ መሆን ያሻል

ዞሮ ዞሮ እኔና ባህራም መተዋወቃችን 'ንደማይቀር እርግጠኛ

ስለነበርኩ ነው መሰለኝ፤ ሳውቀው በጭራሽ አልቸኮልኩም። ብቻ እሱ ሰለራሱ በሚነግረኝ ጊዜ ንግግሩ በደምብ እንዲገባኝ በማለት፤ ሌሎቹ ሰለሱ ምን እንደሚያሰቡ አጠይቅ ነበር። በዚያውም እነሱን ራሳቸውን ትንሽ ትንሽ አውቃቸው ጀመር

ሁለት አማንዳ ለጥቂት ጊዜ

ያን ሰሞን እንዲት ቆንጆ አሜሪካዊት ነበረች፤ አይኗ ሰማያዊ፤ ፀጉሯ በጣም ንፁህ ቡና አይነት። እጅግ ደስ ትላለች፤ አልጋ ውስጥ ልብ ታጠፋለች። ግን በማልፈልጋት ሰአት ሆቴሌ እየመጣች አላሰራ ሰላለች፤ ቤተ መፃህፍት እየሄድኩ መሰራት ግድ ሆነብኝ። ሆቴሌ ስታጣኝ ወደ ቤተ መፃህፍቱ መምጣት ጀመረች።

እሷን ለመሸሸና በዚያውም ባህራምን ለማወቅ ስል ሀበሾቹን አጠጋቸው ጀመር። ምግብ ቤት አብራያቸው እገባለሁ፤ ካፈ ዶርቢቴል አብራያቸው ካርታ 'ሜወታለሁ። ከባህራም ጋር ግን ላይ ላይን እየቀለዱ ለመሳቅ 'ንጂ፤ የልብ ለመጫወት አጋጣሚ ለጊዜው አላገኘሁም። ይልቅስ ከሀበሾቹ ጋር ግንኙነት በማድረግ «ሚስቶቻቸውን» በመጠኑ እያወቅኳቸው ሄድኩ።

የነበርንበት ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ሴቶቹ ከወንዶቹ በጣም ይበዛሉ። ስለዚህ ለሁሉ ሴት 'ሚዳረስ ወንድ የለም... አሉ ሶስት፤ አራት፤ አምስት 'የሆኑ ወንድ 'ሚያድኑ ልጃገረዶች። ታዲያ ወንዱን ቆንጆ ቆንጆዎቹ ይዘውታል፤ ተጠምጥመውበታል። ነፃ የሆነ ወንድ አይገኝም፤ ቢገኝም ወይ የደስ ደስ የለውም፤ ወይ ጥቁር ነው። ጥቁር ደሞ ምን ቢወዱት አገሩ መመለሱ አይቀርም። ብልጥ ወይም ውብ ወይም እድለኛ ካልሆኑ፤ ፈረንሳይ ወንድ ማግኘት አይቻልም። ሳያገቡ የማርጀት ፍርሀት በወራቱ ዋሻ፤ በእመታቱ ጫካ እድፍጦ ይጠብቃል...

ጥቁሮቹ ወንዶች ገና 'ንደመጡ፤ በንግድነት ምክንያት ቆንጆ ቤት ማጥመዱን ለጊዜው ስለማያውቁበት፤ የተገኘቸውን እሺ ብለው

ይቀበላሉ። የምትገኘው ደሞ ቆንጆ ያልሆነች ናት፤ ስለዚህ ማቆያ ናት...

የሀበሾቹ «ሚስቶች» ጎደሉ ብጤዎች ነበሩ። እዚህ ቅርፅ ይጎድላል፤ እዚያ ድምፅ ይጎድላል፤ እዚያ ጠባይ ይጎድላል። ብቻ፤ ሉልሰገድ እንዳለኝ «ሁሉም ያ ነገር አላቸው» ለጊዜው ሀበሾቹ የፈለጉት እሱን ነው። መልኩ፤ የደስደሱ፤ ደማምነቱ፤ ጠባዩ፤ በኋላ ዝግ ተብሎ ይፈለጋል

ከሁሉም አስቀያሚ አማንዳ ሳትሆን አትቀርም። ድብልብል አሚሪካዊት ናት። ወፍራም እንገደ ዙርያ ስጋው ተጣጥፏል፤ ሽንጥ 'ሚሉት' የላትም፤ ስትራመድ የሚንቀጠቀጠው ባቷ ረዥም ቂጥ ይመስላል። በጭራሽ ስሜት አትቀሰቅስም። ሉልሰገድ ለምን 'ንደያዛት' ለጊዜው ሊገባኝ አልቻለም። የቸገረው እርጉዝ ያገባል ይባላል፤ እሱ ግን አቅፏት ይሠራል። ወገሷ ዙርያ እጁ ስለማይደርስ ትከሻዋን አቅፎ እሷ ወገኑን አቅፋ ሲሄዱ እያቸዋለሁ። የአማንዳ ፈገግታ ደግና ንፁህ ነው፤ ትንንሽ አይኖቿ ንፁህ ሰማያዊ ናቸው፤ ረዥም ፀጉሯ በጣም ንፁህ ነጭ ሆኖ፤ ጨረቃ ውስጥ ተነክሮ የወጣ ይመስላል። ግን ይህን ሁሉ ውበት ሮማዋ አፍኖ ይዞ እንደሌለ አድርጎታል። ስታያት ውፋሬዋ ነው 'ሚታይህ'፤ ስታስታውሳት ሮማዋ ነው ትዝ 'ሚልህ

ሲልቪ ግን በጣም ቆንጆ ናት። «እጥር ምጥን» ያለች ፈረንሳዊት ሆና፤ ቡናማ ጉልህ አይኖቿ ውስጥና ውብ ሰፊ እፏ ዙርያ እንደ ክበልባል የሚውለበለበው ፈገግታዋ ልብ ያሞቃል። ወደ ኋላ የተለቀቀው ንፁህ ጥቁር ፀጉሯ ያብለጨልጫል፤ ስትራመድ ረዥም እንገደን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ይሄ ጥቁር ሀር ፀጉሯ ኸው ኸው ይጫወታል። ከታች ደሞ አበጥ ያለው ዳሊዋ ያንኑ ያህል ይወዛወዛል። እግሯ በብዙ ጥንቃቄ የተቀረፀ ውብ ፍጥረት ነው። ፍቅርም ምኞትም የምትቀሰቅስ ወጣት ትመስላለች። ተመስገንን በጣም ትወደዋለች ሲሉ ሰምቻለሁ። ይሄ ተመስገን ፈረንሳይ እገር የተስማማው ይመስላል

ዩኒቨርሲቲውን «ሲቴ» ይሉታል። ሲቴ ውስጥ መኝታ ቤት ያላቸው ሀበሾች ተመስገን፤ ሉልሰገድ፤ ተካ፤ ሀይለየሱስ ናቸው።

ሌሎች እንደኔው የሆኑል ከፍል ወይም የከተማ ቤት ተከራይተው ይኖራሉ

ቆንጆዋን አሜሪካዊት እንዳላገኘ ሰፊልግ ከሉልሰገድ ወይም ከተመሰገን ቁልፍ ለምኔ መጎታ ቤታቸው ቁጭ ብዬ ሰራለሁ። ሀይለየሱስ ቤት 'ንዳልሰራ ሰውየውን አልወደውም። ተካ ቤት 'ንዳልሰራ ደሞ የተካ ቤት ይገማል። አይ ተካ! እግዚር ይይላት! እንዳንዴ 'ንኳ እግሩን ቢታጠብና እግር ሹራቡን ቢያጥብ ምን ቸገረው ነበር? ዝም ብሎ ብቻ ጥፍሩን እየነከሰ መነጫነጭ ምን ያረግለታል?

ሉልሰገድ ወይም ተመሰገን ቤት ቁጭ ብዬ ሰሰራ እንዳንዴ ባህራም ይመጣል። ትንሽ እናወራና ሂሙን ተላጭቶ «መልካም ሰራ» ብሎኝ ይወጣል። ፀጉራም ነው። እጆቹን፣ ደረቱን፣ አንገቱን፣ ፊቱን ፀጉር ወሮታል። ሂሙን ሲላጭ አይኑ፣ አፍንጫውና ጆሮው ብቻ ናቸው መላጪት የሌለባቸው። ቢሆንም ፀጉሩ አያስቀይምም። በጣም ንፁህ ሰው ነው።

እንዳንዴ ደሞ ቁጭ ብዬ ሰሰራ ድቡልቡኳ አማንዳ ወይም ውቢቷ ሲልቪ ይመጣሉ - ወዳጃቸውን ፍለጋ። ቀስ በቀስ እነዚህን ሁለት «ልጃገረዶች» እያወቅኳቸው፣ እየወደድኳቸው ሄድኩ። እነሱም ሊወዱኝ እንደጀመሩ ታወቀኝ። ስለራሳቸው ኑሮ በመጠኑ ይነገሩኝ ጀመር...

እንዳንድ ቅዳሜ ማታ ሀበሾቹና ጓደኞቻቸው «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ያደርጋሉ። «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ድንገተኛ ብጤ ነው። ታስቦ የታቀደ ፓርቲ ሳይሆን፣ ጓደኞቻች ሲገናኙ «ዛሬ ምን እናርግ? ሲኒማ 'ንግባ ወይስ ምን ይሻላል?» ይባባሉና «ለምን ሱርጥሪዝ ፓርቲ እናረግም?» ይላሉ። ያን እለት ማታ ፓርቲው ይደረጋል። የተገኙ ሰዎች ይጠራሉ፣ የራሳቸውን መጠጥ ይዘው እንደሚመጡ የታወቀ ነው። እንዲሁም ቤት ፓርቲው ይደረጋል። ለዚህ ጉዳይ ሀበሾቹን ባህራም ያገለግላቸዋል - እንደ አውሎ ነፋስ በፍጥነት መዘዋወር ይጀምራል፤ ወንዶቹን ይጠራል፤ ሴቶቹን ይጋብዛል፤ እዚህ ትእዛዝ

እዚያ ምክር ይሰጣል፤ ከዚህ ዲስክ ከዚያ ሴት ይዋላል፤ ፓርቲው ይጀመራል። ተሳታፊዎቹ ወንዶች አብዛኛዎቹ ኢትዮጵያውያንና ኢራናውያን ናቸው፤ የሁለቱ አገሮች ማህበር ይመስላል

እንዲህ አይነት ፓርቲ ውስጥ ነበር ሉልሰገድ አማንዳን ያገኛት። ፓርቲው ውስጥ ጥቂት ሴቶች ብቻ ነበሩ፤ እነሱም ተይዘዋል። ያልተያዙ እንዲት በጣም ደቃቃ የሆኑት የሩቅ ምስራቅ ልጅና እንዲት አስቀያሚ ድቡልቡል አሜሪካዊት ብቻ ናቸው። ምስራቃዊቱ በጣም ደስ ትላለች፤ ግን ሉልሰገድ እሷን ይዞ አልጋ ውስጥ ሲገባ ሊታየው አልቻለም። «ዎ! ብትሞትብኝስ?» ብሎ አሰበ። ተዋት። ድቡልቡሷ አሜሪካዊት ፈፅሞ ደስ አትልም፤ ግን ሙዚቃውና መጠጡ እየገፋፉ ወደሷ ወሰዱት። ተዋወቃት። ስሜ አማንዳ ነው አለችው፤ አብረው ይደንሱ ጀመር። በእንግሊዝኛ እያወሩ ሁለቱም በብዙ ጠጡ፤ ሞቅ አላቸው። ስታቅፈው ስታናግረው በጣም ደስ እያለችው ሂደች— ይስማት ጀመር

«ተው እዚህ አትሳመኝ» አለችው

«ምናለበት?» አላት ጆሮዋን እየሳመ

«አልችልም። ስሜቱ በጣም ይቀሰቀላል» አለችው። ድምፅዋ በጣም አቆመበት።

«ታድያ ምናለበት?» አለ እየተሻሻት

«ያኔ መላም ብቻ አይበቃኝም» ብላ በሀይል ተጠጋችው።

ሉልሰገድ ቀስ ብሎ ወደ እንዱ መኝታ ክፍል ገብቶ እዚያ ይሳሳሙ የነበሩትን ሁለት ፈረንሳዮች አስወጣቸው። (መኝታው የማን እንደሆነ እንጂ) መብራቱን አጠፋ። ተመልሶ መጥቶ አማንዳን ወደዚህ ጭለማ መኝታ ቤት ወሰዳት። በሩን ቆለፈ። አልጋው ላይ አጋድሞ ይስማት ጀመር። እየሳመ፤ እያሻሸ መታንታዋን አስወለቃት። ጭለማ በመሆኑ አስቀያሚ መልክ ስለማይታየውና፤ አላሳም ከማወቁም በላይ ወፍራም ገላዋ ምቹ ስለሆነ፤ እጅግ በጣም ተደስተባት

ጠግቦ ከላይዋ ሊነሳ ሲል፤ እቅፍ አደረገችውና እንዳይነሳ ከለከለችው

«እባክህን ትንሽ ቆይልኝ» አለችው። እንደ የማይታወቅ ሀዘን

ከድምፅዋ በኩል መጥቶ ልቡ ውስጥ ገባ። ዝም ብለው ቆዩ።

«ይሰማህል ዘፈኑ?» አለችው

እዚያኛው ክፍል ውስጥ፣ ዝግ ያለ ያዘነ የአለን ባርዶር ዘፈን ይሰማል።

"Elle était si jolie

Je n'oublierai jamais..."

(እጅግ የተዋበች ነበረች፡- እስከመቼም አልረሳትም. . .)

በፈረንሳይኛ «አንተ ግን አሁን ትረሳኛለህ» አለችውና እቅፍ አደረገችው። እንባዋ ጉንጨቴን ነካው። የሚያደርገውን አጣ፣ የሚናገረውን አጣ። ዝም ብሎ አቀፋትና በእንግሊዝኛ

«አልረሳሽም፣ ለምን እረሳሻለሁ?» አላት

«ርካሽ ሴት መስዬ እታይህለኝ»

«በጭራሽ ርካሽ እትመስይኝም»

«ርካሽ እመስላችኋለሁ፣ ግን ርካሽ አይደለሁም። ነገሩ ሌላ ነው»

«እኔ ርካሽ ሆነሽ እትታይኝም»

«እውነትክን ነው ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ»

«እውነቴን ነው። ለምንድነው 'ምታለቅሺው?»

«እንዲሁ»

«ንገሪኝ» አላት፣ በእጁ እንባዋን እየጠረገ

«ሌላ ቀን እነግርህለሁ. . . የተገናኘን 'ንደሆነ»

«ለምን እንገናኝም?»

«ትሸሸኛለህ። ይታወቀኛል»

«ለምን?»

«እጣዬ 'ንደሱ ነው»

«ተሳስተሻል»

«እስቲ 'ናያለን። ሰማ. . .»

የአለን ባርዶር ዘፈን ተደግሟል፡—

“Aujourd’hui c’est l’automne
Et je pleure souvent
Aujourd’hui c’est l’automne
Qu’il est loin le printemps...”

(ዛሬ በልግ ነው
ዘመቅር አለቅላለሁ
ዛሬ በልግ ነው
ፀደዩ ምንኛ ይርቃል! . . .)

ሲያባብላት ትንሽ ከቆየ በኋላ ተነስተው ወደ መደነሻው ክፍል ገቡ። በብርሀን አያት። ከነጭ ፀጉሯ ሌላ መልክ የላትም። ዙሪያ ፊት፣ ጮማ ውስጥ የተቀበሩ አይኖች፣ ካገጫ በታች ትርፍ አገጭ፡— አስቀያሚ ነች። ግን ስታሳዝን! ሉልሰገድ ሊለያት አልፈለገም። ሲያስደንሳት ሲያጫውታት አመሽ

ሌሊት ቤቷ ሲያደርሳት «መቼ አገኝህለሁ?» አለችው። በምሳ ሰለት ምግብ ቤቱ በር እንዲገናኙ ተቃጠሩ።

ተካ ብሽቅ ነው 'ንጂ መጥፎ ልጅ አይደለም። እንዲያውም ልቡ በጣም ሰፊ ነው። ለምሳሌ እንድ ቀን ስናወራ

«እኔ ሰው አውቆ ክፉ ይሰራል የሚባለውን አልቀበልም» አለች «ማንም ሰው በጣም ክፉ የተባለው 'ንኳ ቢሆን፣ ክፉ 'ሚሰራው ደግ የሰራ እየመሰለው ነው። ባለማወቅ ነው»

«ሚስትህን ወይም እጮኛህን ቢያማግጥብህስ?» አልኩት

«አንተን ለመጉዳት አይደለም፣ ሴትዮዋን ሊደሰትባት ፈልጎ ነው 'ንጂ»

«አሳብቆ ሲያጣላህስ?»

«ለክፋት ያለው አይደለም። ወይም ስብቀቱ ትልቅ ደስታ «ስለ ሚሰጠው ነው፣ ወይም ስትጣሉ እሱ የተጠቀመ እየመሰለው ነው። ለክፋት ብሎ ክፋት አይሰራም። ባለማወቅ፣ ባለማመዛዘን ነው»

«አሁን እንዴ ቢጎዳህ እትቀየመውም?»

«ለጊዜው እቀያመዋለሁ። ግን ንዴቱ ሲበርድልኝ፤ ለክፋት ብሎ እንዳልገዳኝ ይገባኛል። ስለዚህ እሸሸዋለሁ 'ንጂ አልጠፋውም»

«ባንተ ቤት የሰው ልጅ ጥሩ ነው?»

«አዎን። ጥሩ ባይሆንም ክፉ አይደለም። የሚያበላሽው አለማወቅ ብቻ ነው። ብታስብበት፤ አንድ ነገር በእውነት መጥፎ መሆኑን ካየ፤ ሊያደርገው አይችልም»

ተካ በልቡ ጥሩ ልጅ ነው። ግን አቤት ሲያበሸቀኝ፤ ጥፍሩን መንከሱ፤ ሰውነቱን አለመታጠቡና ጥርሱን አለመቦረሹ የራሱ ጉዳይ ነው። ግን ባገኘኝ ቁጥር «ከየት ነው 'ምትመጣው?» ብሎ ይጠይቀኛል። መመለስ አለብኝ። «ምን ትሰራ ነበር?» ይለኛል። አመልሳለሁ። ቀጥሎ «ወዴት ነው 'ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ። «ምን ልታረግ ነው እዛ 'ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ

ባገኘሁት ቁጥር እነዚህን ጥያቄዎች መመለስ ይሰለቸኛል። ግን እርር ቅጥል የሚያረገኝ ምንድነው? ከየትም ብመጣ፤ ወዴትም ብሄድ፤ ምንም ብሰራ፤ በጭራሽ ደንታ የለውም! እንዲሁ ነው 'ሚጠይቀኝ። ያለ እንዳች ምክንያት! ልማድ ስለሆነበት ብቻ

ሌሎቹን ሀበጆች ግን ይሄ የተካ ጥያቄ ማብዛት አያናድዳቸውም፤ በመጠኑ ያስቃቸዋል 'ንጂ። እነሱን የሚያናድዳቸው (እና እኔን የሚያስቀኝ) ሌላ አመል አለው። እርር ቅጥል የሚያረጋቸው! እንዲት ልጅ ደስ ብላቸው ሊያበስሏት የፈለጉ 'ንደሆነ «እባክህን ለኔ ተውልኝ፤ ልቤን ወስዳዋለች። ልሞክራትና፤ እምቢ ያለችኝ 'ንደሆነ አንተ ትሞክራለህ» ይላቸዋል

እንግዲህ እነሱ ለጊዜው ሌላ ሴት ሰላላቸውና እሱ ሴት ስለሌለው አስበውለት ይተዉለታል። ታዲያ ምንም አይሰራም። ሞክሮ ቢያቅተው 'ንኳ ያዝኑለት ነበር። በጭራሽ ሊያነጋግራትም አይሞክርም 'ንጂ። እንዲያው ብቻ «ዛሬ እንዲህ ብላ እየችኝ- ዛሬ እንዲህ 'ንዲህ እያለች ባጠገቤ አለፈች» ይላቸዋል። በመሆኑ እንዴት ፈረንሳይ ይቀልባታል። ጓጉተው ይቀራሉ

ሀበጆቹ በተካ ምክንያት ከዚህ የባሰ የሚበላጩበት ጊዜም አለ። ፓርቲ ላይ እንዲቱን አብሰለው ሰብከው አስደሰተው እሺ ሊያሰኙዋት ትንሽ ይቀራቸዋል። በዝግብኛ መዚቃ አቅፈዋት

እየተወዛወዙ በጆሮዋ አስደሳች ምናምን እያንሸካሸኩላት «ዛሬ አብረን ብናድር እንዴት ጥሩ ነበር! የሚቻልሽ ይመስልሻል?» ይሉዋታል። «አይመስለኝም» ትላቸዋለች። የምሯን ይሁን ወይስ መግደርደሯ ይሁን እያስታውቅም። ስለዚህ የበለጠ እያስጠጉዋትና እየተሻሹዋት «ኧረ ባከሽን አስቢልኝ። ተሰቃየሁኮ» ይሏታል። ዝም ትላለች። «ታድያስ የኔ ቆንጆ፣ እሺ ትይኛለሽ?» ይሏታል

ይህን ጊዜ ተካ ከተፍ ይልና «አንድ ጊዜ እንደንሰ?» ብሎ ልጅቷን ይወስዳታል። እዚህ ላይ ያለ ንዴት! ታድያ ምንም አያረጋትምኮ። እንዲሁ ነው

ይኸው ካዲስ አበባ ከመጣን ሰባት ወር ያልፋል። ተካ እስካሁን እንዲት ሴት እሺ አሰኝቶ እያውቅም። ሴት ሲያምረው ማርሰይ ይወርድና ሽርመጣ ተኝቶ ይመለሳል። ለዚህ ነው አንድ ቀን ስለአማንዳ የነገረኝን በሙሉ ላምነው ያልፈለግኩት

ከምሳ በኋላ ነበር። ሲቴ (ዩኒቨርሲቲው) አጠገብ ያለው መናፈሻ ውስጥ እኔና ተካ ቁጭ ብለን ፀሀይ ስንሞቅ፣ አማንዳ መጣችና «ሉን አላያችሁትም ወይ?» አለችን። (ሉልሰገድን ሉ ነው 'ምትለው) «አላየነውም» አልናት። እየተደበለበለች ሂደች። ውብ ነጭ ፀጉሯ ወደ ጎሳዋ ተለቆ ፀሀይ ውስጥ ይብለጫለጫል፣ የረጋ የጨረቃ ብርሀን ይመስላል። ተካ ጥፍሩን እየነከሰና የጥፍሩን ብጥሰጣሽ «ጽ» እያለ እየተፋ

«እቺ ቂንጥራም! አሁንኮ ቁላ እምሯት ነው» አለ። አበሽቀኝ።

«ለሌላ ጉዳይ ሊሆን አይችልም?» አልኩት

«አ-ም! ቁላ ፍለጋ ነው እያልኩህ!»

«ለምን 'ንዲህ ትሆናለህ? የት ታውቃለህና ነው 'ንዲህ ስሟን 'ምታጠፋው?»

«ይልቅ እንተ የት ታውቃለህና ነው 'ንዲህ 'ምትከራከርላት?»

«እኔማ አላውቃትም»

«እንግዲያው ለምን ትከራከርላታለህ? እንዲት ቂንጥራም

አሜሪካን ናት፤ በቃ»

አብዛኛውን ጊዜ ተካ ምንም አይነት መራራ ነገር ቢናገር ያሳዘነኛል እንጂ አልናደድም። ዛሬ ግን ምን እንደነካኝ እንጂ፤ ለእማንዳ ተቆረቆርኩላት። ተናድጀ

«የት ታውቃለህ? እንዳንተ ያለ የት ያውቃለህ?» አልኩት

«እኔ አውቃለሁ አላልኩምክ»

«እንግዲያው አታውቃትማ»

«አላውቃትም»

«ጥሩ፤ እንግዲያው ሰሟን አታጥፋ»

አጭር ዝምታ። ከኛ ራቅ ብለው የፈረንሳይ ህፃናት እሸዋ እየሰፈሩ ይጫወታሉ፤ ይንጫጫሉ። እግድም ወንበሮቹን አሮጊቶችና ሽማግሌዎች ሰፍረውባቸዋል

«አላውቃትም። ግን አሁን ቁላ ፈልጋ 'ንደሆነ እርግጠኛ ነኝ» አለ ተካ

ከመናደዴ የተነሳ ወደሱ በኩል ተንጠራርቼ ፊቴን ወደ ፊቱ አስጠግቼ

«እንዴት እንደዚህ እርግጠኛ ሊሆኑ ቻሉ፤ እባክዎትን?» አልኩት

በጭራሽ ሳይናደድ፤ እንዲያውም ያልተጠረገ ጥርሱን በብጫ ብጤ ፈገግታ እያሳየኝ፤ ዝቅ ባለ ሰላማዊ ድምፅ

«በድቻታለኝ!» አለኝ። (ትንፋሹ!)

እየሳቅኩ ወደ ቀድሞ ቦታዬ ተመለስኩ

«አውነቴን ነው» አለ «ያለፈው ቅዳሜ ሳምንት ኢራንያኖቹ ቤት ሱርፕሪዝ ፓርቲ ነበር። ሉልሰገድ አልነበረም። እሷ በከፊ ነበር። ትንሽ ተጠጋጃትና ስተሻሻት ጊዜ ቆመባት፤ እቺ ቂንጥራለን!»

«ቂንጥራለን አትበላት! ካልሰደብካት ማውራት አትችልም 'ንዴ?»

«ፓርቲሲዮን መኝታ ቤት አስገባጃትና በጭለማው እየደነሰን እጄን ልብሷ ውስጥ ከትቼ ወፍራም ቂጧንና እምሷን አሻሽሁላት። እምሷ

ረጠበ፣ ጨቀየ፣ ጣቴን ከተትኩባት። ማቃለት ጀመረች።
ሙታንቲዋን ላወልቅ ስል

«ሉን እንዳትነግረው ቃልህን ሰጠኝ» አለችኝ

«ቃሌን ሰጠኝት። ሞላኝት። ከጨረሰኩ በኋላ «እንዴ
እንድንም?» አለችኝ

«ምን አልካት?» ብዬ ጠየቅኩት

«Go to hell!» አልኳት («ገደል ግቢ»)

«ለምን?»

«አስጠላችኛ! ብተፋባት አልጠላም ነበር» ዝም አልኩት

«ሱሪዬን ስታጠቅ 'ሉ እንዳያውቅ ቃልህን ሰጥተኸኛል' አለችኝ»

«Shut up!» አልኳት («ዝም በይ!»)

«ከዚያ በኋላ ሌላ ጊዜ ተኝተህት ታውቃለህ?» አልኩት

«የለም»

«እምቢ አለችህ?»

«የለም። በነጋታው ለሉልሰገድ ነገርኩት»

«ለምን? ለምን ነገርከው? ምን ይጠቅመኛል ብለህ ነገርከው?
ምን ጥቅም አገኘህበት?»

«እውነቱን ይወቅ ብዬ ነዋ!»

«ልጅትዋስ? አትቆጠርም? የሰጠህት ቃልስ? ዋጋ የለውም?»

«ላንዲት ቂንጥራም አሜሪካን ብዬ ከእውነቱ ልራቅ 'ንዴ?»

«ቂንጥራም አትበላት አልኩህ!»

«እሺ»

«ለምን መጀመሪያውኑ ቃልህን ሰጠህት?»

«እንድትሰጠኝ ብዬ ነዋ!»

«ሉልሰገድ ምን አለ የነገርከው ጊዜ?»

«ምንም አላለም፡፡ 'ይቅርታ አርግልኝ ቆሞብኝ ስለነበረ ነው አልኩት»

«ምን አለህ?»

«ምንም ይቅርታ አያስፈልግኝ እርሳው» አለኝ

«ሌላ ምንም አላለህ?»

«እንደነገርከኝ አማንዳ እንዳታውቅ፡፡ ያወቀኝ 'ንደሆነ ትጣላኛለህ፤ አለኝ»

«ስለዚህ ጉዳይ ሌላ 'ምትነግረኝ አለ?» አልኩት ተካን

«የለም» አለኝ

ከተቀመጥኩበት ተነሳሁ

«የት ልትሄድ ነው?» አለኝ፡፡

«የትም፡፡ ካንተ መሸሼ ነው»

«ምነው? ምን አረግኩህ?»

«አናደድከኝ»

«ለምን?»

«በልጅቷ ምክንያት»

«ምን የሚያናድድ አለው? እንተ ጉዳዩ ውስጥ የለህበት»

«አሁን ዝም በለኝ!» ብዬው ሄድኩ

ታዲያ ለእራት አገኘኝና፤ ልክ ምንም እንዳልተባባልኝ ያህል አነጋገረኝ፡፡ ተካ ቂም አይደዝም፡፡ በዚህ በኩል ልቡ ንፁህ ነው

ይህን የተካንና የአማንዳን ታሪክ ላምነው አልፈለግኩም፡፡ ግን ተካ ከመሬት ተነስቶ የሚዋሽ ዓይነት አይደለም፡፡ ቢሆንም...

ምናልባት ግማሹ እውነት ሊሆን ይችላል፡፡ ግን ከጨረሱ በኋላ «አንዴ እንድንም?» ያለችው ውሸት መሆን አለበት

ለመሆኑ ለምን ይህን ታሪክ ነገረኝ? ሌት ማግኘት መቻሉን ለማሳወቅ ያለው ይሆን? ምስኪን ተካ!

በካፌ ዶርቢቴል በኩል ሳልፍ ሉልሰገድ ከዚያ ወጣ፡፡ ቀይ ፊቱ

ደም ለብሷል። ጉልህ ዓይኖቹ ጉድጓዳቸው ውስጥ ይገላበጣሉ። በጣም ተናዷል።

«ምን ሆኑ?» አልኩት

«ይህን ተካ እስታግስልኝ፣ እለዛ እንድ ቀን እገድለዋለሁ» አለኝ
«ምነው?»

«ባገኘኝ ቁጥር ያበሽቀኛል። ላብድ ነው»

«ለምን ሁለተኛ እንዳታናግረኝ አትለውም?»

የተዘረዘሩ ጥቃቅን ጥርሶቹን በተሸነፈ የንዴት ላቅ እያሳየኝ

«ቢያንስ እስር ጊዜ ብየዋለሁ» አለ «ሁለተኛ ያናገርኩኝ 'ንደሆነ' ወይ ለፖሊስ እንግራለሁ ወይ እገድልሁለሁ ብዬዋለሁ። ደጋግሜ ደጋግሜ ነግሬዋለሁ። ሰድቤዋለሁ»

«ታድያስ?»

«በሚቀጥለው ጊዜ ቢያገኘኝ ያነጋግረኛል። ትንሽ ካናገረኝ በኋላ ያበሽቀኛል»

«አታኮርፈውም?»

«አይገባውማ!»

«አሁን ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ። ይህን ከተማ ለቅቄ ልሂድ መሰለኝ»

እየላቅኩ «እስከዚያው ና ምን የመሰለ ቢራ ላጠጣህ» አልኩና ባቡር ጣብያው አጠገብ እንዲት ስም የሌላት ካፌ አለች፣ እዚያ ወሰድኩት። እንድ ቡና አይነት ቢራ አለ፣ ከስኮትላንድ የሚያስመጡት። ፀሀይ ላይ ቁጭ እንዳልን እሱን ቀመሰና

«ይህን እንዴት አገኘኸው 'ባክህን? እኔ ሁለተኛ ሌላ ቢራ አልቀምስም» አለ። ንዴቱን መርላት ጀምሯል። ራሱን እየነቀነቀ

«የተካ ዋና ፕሮብሌሙ ምን መሰለህ?» አለኝ «ጥሩ ልጅ ነው። ከሰው ጋር ተስማምቶ መኖር ይፈልጋል። ግን በሄደበት ሰውን እንዳበሽቀ ነው። ወዶ አይደለም። ፍጥረቱ ነው»

«አውቃለሁ። ረስቼ— አማንዳ ስትፈልግህ ነበር»

ዝም አለ። ገባኝ

«የፈረንጅ ሴቶች ሲሰለፍ!» አልኩት

«ያንተም ሰልችታህለች?» አለኝ

«ፈረንጅ አይደለች?»

«አንተስ አትረባም» አለኝ

«ለምን?»

«ያችን የመሰለች ቆንጆ ምኒ ይሰለቻል? ድምፅዋ ብቻ ይበቃል። በዛ ሰማያዊ አይኗ እያየችህ ያን ፈገግታ ስትሰጥህ— እንደ ፈገግታ እንደሱ ብታጠጣኝ ችዬ ከሷ አልለይም ነበር። በዚያ ወፍራም ድምፅዋ 'ሉ ሃኒ ሉ' ብትለኝ ለዘለዓለም እታሰራለሁ»

«ፈገግታውንም ቁልምጫውንም ትሰጥህለች ከፈለግክ»

«እንዲህም ብልህ'ኮ፤ ፈገግታውና ቁልምጫው ብቻ አይበቃም»

«አንተ ከፈለግክ ሌላውንም ትሰጥሃለች»

«እሱን ተወው! ካንተ ጋር ፍቅር እንደያዛት ያስታውቃል»

«ይመስልህል» አልኩት

«ትወድህለች ስልህ!»

«እሺ ይሁን። ግን እንዳንዴ ሰላንተ ጣል የምታረገው ንግግር አንተም ጠጋ ብትላት እንደማትሸሸህ ያሳያል»

«አዬ? ምን አለች?»

«አይ፣ እሱን አልነግርህም። ጠጋ ብትላት ራሷ ትነግርህለች»

«እውነት እንደወሰድልህ ትፈልጋለህ?» አለኝ

«አዎን። ግን ለሀበሾቹ እንዳትነግር»

«ግድ የለህም። እኔ ምልህ— የኔን ሽክም ደሞ አንተ ትንሽ ብትሸከምልኝ። አውቃለሁ አስቀያሚ ነች። ግን ጠጋ ስትላት የደስ ደስ አላት። ደሞ ከዛች ከቆንጆ ጋር ሰንብተህ ወደዚችኛዋ ስትመጣ

ጥሩ ለውጥ ሳይሆን አይቀርም። ሞክር እስቲ»

«እንተም ሞክር»

«Shake on it! (ጨብጠኝ)» አለኝ። ተጨባበጥን

ትንሽ ቆይቶ፤ ራሱን እየነቀነቀ

«አባቶቻችን አሁን የተባባልነውን ቢሰሙ ምንኛ በናቁን!» አለ

እኔና ሌላዎች ሚስቶቻችንን እየያዘን አብረን ሲኒማ ገባን፤ አብረን ናይት ከለብ ሄድን። ለመለዋወጥ ሞክርን። አልቻልንም። እነሱም ጓደኝነት ተያያዙ። እንደተሸነፍን ገባን

«ገና የፈረንጆቹን ያህል አልሰለጠንንም 'ባክህ' አለኝ

«እስከመቸም እንሰለጥንም» አልኩት

ሚስት መለዋወጥ ሲያቅተን ጊዜ ታሪክ ተለዋወጥን። የኔን እንዴት እንዳገኝኋት ነገርኩት። እሱም ተራውን ነገረኝ። ታሪኩን ሲጨርስ፤

«እንድ ቀን ምን ሆነኩ መሰለህ?» አለ «ከእራት በኋላ እቤቴ እንድንገናኝ ተቃጠርን። የቀጠሮው ሰዓት ሲደርስ ቤቴ መሄድ በጣም አስጠላኝ። ሴት አጥተው ብቻቸውን የሚያድሩትን ጎረምቶች በጣም ቀናሁባቸው። ቡና ጠጥተህ፤ ሲኒማ አምሽተህ ቤትህ መመለስ፤ ፒጃማህን ለብሰህ ጥቅልል ብለህ ብቻህን መተኛት፤ ይሄ በጣም ትልቅ እድል መሰለኝ ታየኝ፤ ገደል ትግባ! አልኩና ሲኒማ ገባሁ። የጀምስ ቦንድ ፊልም ነበር ያየሁት። ስለላውን፤ ተኩሱን፤ በካሱን፤ ድፍረቱን ከምንም አልቆጠርኩለት። ትልቅ ጉብዝና ሆኖ የታየኝ ምን መሰለህ? ይሄ ጀምስ ቦንድ ያሰኘቸውን ሴት ተኝቶ፤ ሲበቃው ዘመር ማለት ነው፤ አለቀ ቢቃ። እኔ ግን ከእንዴት ሴት ዘመር ማለት አቅቶኝ እየቀጠርኳት ሲኒማ 'ገባለሁ። ራሴን እንዴት ናቅኩት!

«ስለጀምስ ቦንድ እያሰብኩ ወደ ሴቴ ሄድኩ። አኩርፋ እንደምትቆየኝ ሰላወቅኩ፤ የምንግራትን ውሸት እያሰላሰልኩ መኝታዬ ገባሁ። መብራቱን አበራሁ። እንቅልፍ ተኝታለች። መስኮቱ ላይና ወንበሩ ላይ ሸሚዞቼ፤ ካፍቴራዎቼ፤ ሙታንታዎቼ፤ እግር ሹራቦቼ ታጥበው ተሰጥተዋል። የተሰማኝን ልገልፅልህ አልቻልንም። እፍረት

ነው ይመስለኛል። ድቅቅ አልኩ። ተሸነፍኩ

«ልብሴን አውልቄ አልጋ ውስጥ ሰገባ ነቃች። የት ቆየህ አላለችኝም። ዝም ብላ አቀፈችኝ። አቤት እንዴት ነው ያላዘነችኝ! ባለቅሰ ምንም ያህል አልቀረኝም።»

«በነጋታው ከሷ ጋር ዋልኩ። ሰለሷ ማወቅ ፈለግኩ። ጠያየቅኳት። ነገረችኝ። ያልደረሰባት ግፍ ያለ አይመስለኝም— ማለቱ በወንድና በሴት መካከል የሚደረግ ግፍ። ባሚረካን አገር የሚደረገው ነገር እንዳንዴ ከኛ አገር ይብላል። ባስራ ሁለት አመቷ ሶስት ኅረምቶች በግድ ያዟትና ጭኗን ከፍተው ሻማ ጨመሩባት። ይህን ምን ትለዋለህ? እስቲ እንደ ሴት ቢበዷት ምን ቸገራቸው ነበር? ባስራ ሰባት አመቷ ደሞ የታላቅ እህቷ ባል በጉልበት ተኛት። ይህንንስ ስትነግረኝ አለቀሰች። ‘ቆንጆ’ ንኳ ብሆን ደስ ብዬው ነው፤ አላስችል ብሎት ነው ይባላል። ግን ቆንጆ አይደለሁም። ምኔም ደስ አይልም። እንግዲያው ለምን አዋረደኝ? ክፋትንና ጭቆናን የሚሰብ አብሮኝ የተፈጠረ እንድ ነገር እለ መሰለኝ አለች።»

«እውነት ይህን ምን ትለዋለህ» አለ ሉልሰገድ «እንድ ሰካራም አጎት አላት። እሱ ደሞ እንድ ቀን በግድ ሊተኛት ሞክረ። ታግላ አመለጠችው። ግን መሞከሩ እጅግ ጎዳት። ምን ትለዋለህ ይህን አይነት አድል? ከዚህ ሁሉ በኋላ ወንዶችን ጨርላ መሸሽ ነበረባት። እሷ ግን ተቃራኒ አደረገች። ለለመናት ሁሉ መስጠት ጀመረች። እኔ ለዚህ ማስረጃ ላገኛለት አልችልም። ግን ምናልባት ለሁሉም መስጠት ያው ለማንም እንዳለመስጠት ይቆጠር እንደሆነ?»

«ብቻ ምን ልበልህ? በጭራሽ አምላክ ያጠቃት ልጅ ናት። ‘ካወቁኝ ወንዶች ሁሉ እንተ ብቻ ነህ እስካሁን እንደ ሰው የቆጠ ርከኝ’ አለችኝና እንደገና አለቀሰች። አልጋው ግርጌ ተንበረከከችና ጉልበቱን አቅፋ “If you only knew what it means to me! I’ll never be able to repay you, never, never!” እያለች እንባዋን አወረደችው። («ለኔ ምን ማለት እንደሆነ ባወቅክ! እስከመቼም ውለታህን ልከፍል አልችልም፤ እስከመቼም!»)

«ራቂቷን ተንበርክካ ባለ፣ ነጭ ገላዋ እንዴት ድቡልቡልና አስቀያሚ ንደሆን ታየኝ። በጣም አላዘነችኝ። እንደዛ እዝኝ አላውቅም። አብረያት አለቀሰኩ።»

«'ምነው አለቀስክ? ትወደኛለህ 'ንዴ?' አለችኝ»

«ምንም ምርጫ አልነበረኝም»

«አዎን እወድሻለሁ አልኳት»

«'ምንም ወፍራም ብሆን?»

«'ምንም ወፍራም ብትሆኒ!»

«ምንም ርካሽ ብሆን?»

«ምንም ርካሽ ብትሆኒ። ደሞ ርካሽ አይደለሽም። ተጠቃሽ ተበደልሽ እንጂ አንቺ ያጠፋሽው ጥፋት የለም። You are a victim («ጥቃት የደረሰብሽ ነሽ»)

“‘Yes I am a victim. God, I am a victim with no one to defend me,’ አለችና የባሰውን ስቅስቅ ብላ አለቀሰች

(«አዎን ተጠቂ። ማንም ተከላካይ የሌለኝ ተጠቂ ነኝ»)

«ሳባብላት ብዙ ጊዜ ወሰደብኝ

«እና ይኸውልህ፤ እገሯ እስክትገባ ድረስ እንድወዳት ከራሴ ጋር ግዴታ ገብቻለሁ»

«መቼ ነው 'ምትሂደው?' አልኩት፤ ውስጥ ውስጡን እያደነቅኩት

«ካንድ ወር ተኩል በኋላ»

«አይ! እጭር ጊዜ ነዋ»

«በኔ ቦታ ብትሆን እጭር ጊዜ አይመስልህም ነበር። ያንተስ መቼ ነው 'ምትሂድህ?»

«የኔ እንጂ መሂዷን። ግን እጮኛዋ ካንድ ሁለት ወር በኋላ ይመጣል»

«እጮኛ አላት?! ትወደዋለች ይመስልህል? ፍቅር ማለቴ ነው»

«አዎን»

«ታድያ ካንተ ጋር. . .»

«ከኔ ጋር ያ ነገር ብቻ ነው። እየህ፤ እገሯ ሳለች ከጥቁር ጋር

መተኛት በጣም ያምራታል። ግን አትደፍርም። ስለዚህ፣ ፍራንስ ያነዛነት አገር እንደመሆኑ መጠን. . .» ትከሻዬን እንቀሳቀስኩ

«እጮኛዋስ ምን ይላል?» አለኝ ሉልሰገድ

«እንዴት ያውቃል?»

«አይ ሴቶች! እኛም'ኮ ስናምናቸው እንደዚህ ይጫወቱብናል»

«ምን አለበት? እኛስ እንጫወትባቸው የለ?»

«ቢሆንም አንድ አይደለም»

«ለምን አንድ አይደለም?»

«እነሱ ሴቶች ናቸዋ!»

በዚህ ስንስቅ «እኔ ምልህ» አለኝ «በዚያ በሰማያዊ አይኗ ስታይህ ፍቅር የያዛት ይመስለኝ ነበር። ለካስ ጥቁር ወንድ ስለሚያምራት ኖሯል?»

«አዎን»

«እንዲህ ከሆነማ ብሞክር ሳይቀናኝ አይቀርማ»

«እርግጠኛ ነኝ ይቀናህል። በጣም ደስ ትላታለህ ስልህ!»

እንደማፈር ብሎ፣ ግን ጉልህ አይኖቼ እየሳቁ

«ምኔ ነው ደስ የሚላት?» አለኝ

«ምን ልበልህ፣ ብዙ ነገር ነው። አይኖችህ፣ ቅላትህ፣ አረማመድህ። ከሁሉ ይበልጥ ደስ የሚላት ግን ምን መሰለህ?»

«ምንድነው?» አለኝ

«ሌላ ቢራ እዘዝልኝና 'ነግርህለሁ' አልኩት። እዘዝልኝ

«ምኔ ነው ከሁሉ ደስ የሚላት?» አለኝ

«ቆይ ቢራው ይምጣ» አልኩት። በሸቀ። ጠረጴዛው ላይ በጣቶቹ ታምቡር እየመታ እኔ እያየሁት እየሳቅኩ ቆየን። ቢራዬ መጥቶ እንዴ እንደተጎነጩሁለት፤

«ተናገር 'ንጂ!» አለኝ

«ከሁሉ ደስ የሚላት ፈገግታህ ነው»

«ሙት? ቆይ 'ሱቲ» አለና ከኪሱ አንድ ትንሽ መስተዋት አውጥቶ መስተዋቱን እያየ ፈገግ አለ። ራሱን እየነቀነቀ «እኛ ልጅ አልተሳሳተችም። እነዚህ ጥርሶቼ እንደ አይጥ ጥርስ ቢዘረዘሩም፣ ፈገግታዬ ልብ ያጠፋል። ፈገግታዬ ልብህን አያጠፋውም?»

«እናትክን! ይልቅ ምን እንዳለች ልንገርህ» አልኩት

«ንገረኝ»

«ፈገግታው በሀይል ደስ ይለኛል። ጥርሶቼን ሳያቸው ጭኖቼ መሀል ትኩሳት ቢቆሰቆሰ ይሰማኛል» አለች

«አውነትክን ነው? ጥርሶቼ ይህን ያህል sex-appeal (ማራኪነት) አላቸው? እኛ ልጅ በጣም አስተዋይ መሆን አለባት»

«እንዲህ አይምሰልህ። ሌላ ምን አለች መሰለህ?»

«ምን አለች?»

«እዚህ አለም ላይ ምን ያምርሻል ብትለኝ» አለች «ሉልሰገድ ጭንና ጭኔን ከፍት ቢያደርገኝና—» አቋረጥኩ

«እና?» አለ። ተንገብግቧል

«እና ብልቅጥ ቢልለት፣ ሉልሰገድ ይህን እምሴን በጥቃቅን ቆንጆ ጥርሶቼ ጋጥ ጋጥ! ጉርስ! እኝክ! ቢያደርግልኝ ያምረኛል» አለች

«በሽቃጣ! እንት እርኩስ!»

«እኔ ምን አጠፋሁ? የፈለገችህ እሷ» አልኩት

ሁለታችንም መሳቅ ጀመርን። ሌላ ቢራ አዘዝን። ብዙ ሌላ ወሬ አወራን። ስለባህራም ጠየቅኩት። እንዲህ አለኝ

«በእውነቱ አውቀዋለሁ ልልህ አልችልም። የሚታወቅ አይነት ሰው አይደለም። ስምንት ወር ሙሉ ገንዘብ ሳታገኝ መኖር፣ ግን ገንዘብ ከሚያገኙ ሰዎች እኩል መኖር፣ ቀልድ አይደለም። ከሙኒስት መሆኑን ታውቅ የለ? እንዳንዴ ከሀበሾቹ ወይም ከኢራኖቹ ጋር ሳይሆን ከፈረንሳይ ጓደኞቹ ጋር ማታ ማርሰይ ሄዶ እምሽቶ ወይም አድሮ ይመለሳል። የኮሙኒስቶች ስብሰባ ነበረን ይላል። ግን እንዳንዴ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልህል? በእውነት ኮሙኒስቶች ስብሰባ ይሄዳል? ወይስ ማርሰይ ጋንግስተሮች ጋ

ይሄል? እንደሱ ከሆነ ለገንዘቡ እንቁቅልሽ ፍች ይገኛለታል፤ እየሀ

«ይህን የሚያሰኘኝ እንደ ምክንያት አለ። እዚህ ከመምጣቱ በፊት በይሩት ነበርኩ ይላል። ሁለተኛ እመት ኮሌጅ ጨርሼ ሶስተኛ እመት ስገባ በያሰሚን ፍቅር ምክንያት ወዲህ መጣሁ ይላል። ያሰሚን ይወዳት የነበረ የሊባኖስ ልጅ ናት። ግን ባንዲት ልጅ ፍቅር ምክንያት ትምህርትህን አጋምሳለሁ እይኔህን ጨፍኔህ ትሸሻለህ? ደሞ፤ በይሩት ሳለሁ ቤቶቼ ብዙ ገንዘብ ይልኩልኝ ነበር፤ እዚህ ስመጣ ጊዜ ግን ድንገት ድምፃቸው ንኳ ጠፋ ይላል። ለምን? ሌላ ነገር ደሞ። በይሩት የመካከለኛው ምስራት ሰላዮችና ጋንግስተሮች ዋና ከተማቸው ነው ሲባል ሰምቻለሁ። ባህራም የሚለው ሁሉ እውነት ሊሆን ይችላል። ግን አይመስልም»

«ይህንም ስልህ፤ እንዲሁ የሚመስለኝ ነው፤ እንጂ፤ ለምን እንዲህ ይመስልህል ብትለኝ በቂ ምክንያት ልሰጥህ አልችልም»

«እኔ በበኩሌ ጋንግስተር ሆነ ኮሙኒስት ሆነ ግድ የለኝም። ልጄ እንደተካ ብሽቅና ነጃላ ሳይሆን፤ ተወዳጅና አብረኸው ስትሆን የሚያስቅህ የሚያስደስትህ ነው። ስለዚህ ባላውቀውም እወደዋለሁ። ሲቸግረው እንዳንዴ ጥቂት ፍራንክ እፀድቅበታለሁ»

«አቃጣሪ ሊሆን ይችላል?»

ጥያቄዬ አሳቀው፤ በጉልህ ውብ አይኖቼ ብቻ ሳይሆን በጥቃቅን ዝርዝር ጥርሶቼ ጭምር ሳቀብኝ

«ይህን ሀሳብ ያሳደረብህ ተካ መሆን አለበት» አለኝ

«አዎን»

«አይ ተካ ብሽቁ! ለምን ደግ ሲውሉለት አይገባውም? ስለሱ ልንገርህ። እንደ ቀን ማታ ሱርፕሪዝ ፓርቲ እድርገን ሁላችንም ስንደንስ ሴት ሰናበሰል፤ ተካ እንደ ማእዘን ጋ እንደ ወምበር ላይ ቁጭ ብሎ ነጭ ወይን እየጠጣ ሲጋራ ያጨሳል፤ ጥፍሩን ይነክሳል። ባህራም እንዲህ አለኝ 'ይሄ ተካ ብቻውን ቁጭ ብሎ አሳዘነኝ። ያቺ ልጅ አልተያዘችም ቀስ እርገን እናያይዛቸው።' እኔ መቸም ተካን አቀዋለሁ፤ እምቢ አልኩ። ባህራም ተቆጣኝ 'አትረባም' አለኝ። ሄዶ ተመስገንን እግዘኝ አለው። ተመስገንም እምቢ አለ። ባህራም 'እናንተ ሀበሾች በጣም ጥሩ ሰዎች ትመስሉኝ ነበር፤ ለኳስ አትረባም።»

ለራሳችሁ ደስታን ካገኛችሁ፤ ሌላው ቢቀና ቢበሳጭ ግድ የላችሁም። በሉ ተውት! ብቻዬን እሞክራለሁ፤ አለ። ተው ይቅርብህ አልነው። እምቢ አለ። ተካንና ያችን ልጅ ሊያያይዛቸው ሞከረ

«ለመልካም መከራው ተካ ሲያመሰግነው ሰምተህል

«እነተካ ነጃሳ ያሉትን ቢሉ፤ ባህራም የሚወደድና የሚከበር እንጂ የሚናቅ አይደለም» አለኝ

ይሄ ሉልሰገድ ራሱ የሚወደድና የሚከበር ልጅ ነው፤ ያስታውቃል

አንድ ቅዳሜ ከሰአት በኋላ ሉልሰገድ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ሰሰራ እማንዳ ቁና ቁና እየተነፈሰች ገባች (ሶስተኛ ፎቅ ነው ቤቱ)

«ፈረንሳዮቹ ለምን ኤለቪተር አይሰሩም?» አለችና አልጋው ላይ በጀርባዋ ተከመረች። ሰራዬን ትቼ ወንበሬን ከመፃፈያው ጠረጴዛ ወደ አልጋው በኩል አዞርኩት

«ሰራህን አላቋርጥህ» አለችኝ

«ምንም አይደለም» አልኳት

ወሬ ጀመርን። ሞርሞን ነኝ አለችኝ። ስለሞርሞን ሀይማኖት ብዙ ስለማላውቅ ጠያየቅኳት። ስለጆዜፍ ስሚዝና ስለወንጌሉ፤ እንዴት ሁለቱ «የጠፉ የእስራኤል ነገዶች» ውቅያኖስ አቋርጠው አሜሪካ እንደደረሱ፤ እንዴት በሀጢአታቸው ምክንያት ነጮቹና ቀዮቹ እንደዋጡዋቸው፤ ምናምን ዝብርቅርቅ ታሪክ ዘበዘበችልኝ። አሁን አብዛኛውን ረስቼዋለሁ። ግን ስለራሷ የነገረችኝን አስታውሳለሁ

«እኔ የሞርሞንን ሀይማኖት በሙሉ ልቤ እቀበለዋለሁ» አለች «የሞርሞን ሀይማኖት ደሞ የጥቁሮች ፍጥረት ከነጮች ፍጥረት በታች ስለሆነ፤ ነጮች ከጥቁሮች ጋር አይጋቡ ይላል። እኔ ግን ቢቻለኝ ከሉ ጋር ልጋባ እፈልግ ነበር። ሉን ምን ያህል እንደምወደው ይታይህ»

«ለመሆኑ ሉልሰገድ የት ሄደ?» አልኳት

«በመኪናዬ ኒስ ሄደ። ማታ ይመለሳል»

«መኪና አለሽ ንዴ?»

«አዎን፤ ስፖርት ጃጉዋር። ካራት ቀን በፊት ከእንግላንድ መጣልኝ»

«ጃጉዋር?»

«አዎን። አባቴ ሀብታም ነው። ከሁለት ወር በፊት ነበር መኪናው ይደርስኛል ያለኝ፤ ገና ዛሬ ደረሰኝ። ስለዘገየብኝ ተበላጭ ነበር፤ አሁን ግን እንኳን ዘገየ አላለሁ»

«ለምን?»

«ያን ጊዜ መጥቶልኝ ቢሆን ኖሮ ከሉ ጋር ከመተዋወቄ በፊት ይሆን ነበር። እና ሉ የተጠጋኝ ለራሴ ሲል ይሁን ወይስ ለጃጉዋር መኪናዬ ሲል ይሁን ለማወቅ አልችልም ነበር። እንዲያውም ለመኪናዬ ሲል ነው ማለቴ አይቀርም ነበር እርግጠኛ ነኝ። አሁን እንደዛ እይነት ሰው እንዳልሆነ አውቃለሁ። ግን ከመተዋወቃችን በፊት ጃጉዋር ቢኖረኝ ኖሮ እንዴት ላውቅ እችል ነበር? የፈረንሳይ ቆንጆዎች እንደ ልቡ ሊያማርጥ ሲችል ለምን እኔን ይጠጋኛል? 'ለጃጉዋራ ሲል' ብዬ ማሰቤ አይቀርም ነበር። እና ይህ ሁሉ ደስታ ይቀርብኝ ነበር»

«ደስታ ይሰጥኛል?»

«እንዲህ አይምስልህ። እሱን ከማግኘቴ በፊት ደስታ ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር። አሁን ግን. . .»

«ፍቅር ይዞኛል»

«ያውም ውብ የሆነ፤ የቀስተ ደመና ቀለማት የለበሰ ፍቅር ነዋ!» ወፍራም ከብ ፊቷ ላይ የልጅ መሳይ ፈገግታ ይጫወታል፤ ቆንጆ ነጭ ፀጉሯ ትራሱ ላይ ተበትኗል

«ቅድም ጓደኞቼ ማርሰይ እንሂድ ብለውኝ ነበር» አለች «የራሴ አልጋ ደዋ ከዚህ ይበልጥ ይመቻል. . . ግን እዚህ መምጣት ፈለግኩ። ሉ ባይኖርም የሉ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ወይም የሉ አልጋ ላይ ተጋድሜ፤ በሉ እቃዎች ተከብቤ መቆየት አንድ እይነት ጥሩ ስሜት ይሰጠኛል. . . ፍቅር ይዞህ ያውቃል?»

«አዎን»

«እንግድያው ምን ማለቴ 'ንደሆነ ይገባህል»

«በደምብ ይገባኛል። ታድለኛል»

«እኔም ታድያለሁ እላለሁ— ምንም እንኳን ላጭር ጊዜ ብቻ ቢሆን»

ዝም አልኩ:: ፊቷ ላይ ሀዘኑን እንዳላይባት መሬት መሬቱን አየሁ::

«ቴኒሰንን አንብበህ ታውቃለህ?» አለችኝ

«አዎን»

«ይህንን ጥቅስ ታስታውሳለህ?—

«I hold it true, what'er befall,
I feel it when I sorrow most___»

ተቀበልኳት

“’Tis better to have loved and lost
Than never to have loved at all”

ሳቅ እያለች

«Wow, man!» አለችኝ

ቴኒሰን አቀራረበን

«ቡና ላፍላልህ?» አለችኝ

«አብረሽኝ ትጠጪ 'ንደሆነ» አልኳት

ቡናውን ከቀዳችልን በኋላ ተመልሳ አልጋው ላይ ተከመረችና ወሬያችንን ቀጠልን:: ስለሞርሞን ሀይማኖት፣ ስለእሜሪካ፣ ስለኮሙኒዝም ስናወራ ቆይተን፣ ወሬው ወደ ሉልሰገድ ወሰደን:: እንዲህ አለችኝ

«ሉን ከማግኘቴ በፊት ርካሽ የርካሽ መጨረሻ ነበርኩ:: እሱ 'ንኳ ሱርፕሪዝ ፓርቲ እግኝቶኝ፣ ያኔውኑ ወደ እንድ ከፍል አስገብቶ ተኛኝ:: ያን ጊዜ በሉ ቦታ ማንም ወንድ ቢለምነኝ ኖሮ እሺ አል ነበር:: ይተኛኛል፣ ሌላ ጊዜ እንገናኝም፣ በቃ:: ሉ ሲተኛኝ ግን ሌላ አይነት ስሜት ተሰማኝ:: እንዳይተወኝ ፈራሁ:: አለቀስኩ:: ቢሆንም ገና የእውነት ፍቅር አልያዘኝም ነበር:: ይህን 'ምልበት ምክንያት አለኝ:: በሳምንቱ እዚያው ቤት ሌላ ፓርቲ ነበር:: ሉ አልነበረም:: ተካ እዚያ ነበር:: ተዋወቀኝ፣ አስደነሰኝ፣ ሊተኛኝ ፈለገ:: እኔ 'ንኳ አልፈለግኩትም ነበር:: ግን ከሉ ጋር ፍቅር እንዳይዘኝ

ፈርቼ ስለነበረ፤ ዝም ብዬ እንደ ድሮዬ መሆን ይሻለኛል በማለት ተካን እሺ አልኩት። በኋላ በጣም ቆጪኝ።

«ለምን ቆጪሽ?»

«ምክንያቱም፤ ከሉ ጋር ስተኛ ንፁህ እንደሆንኩ መስሎ ተሰምቶኝ ነበር። ተካ ተኝቶኝ ሲነሳ ግን ቁሽሽ ያልኩ ቆሻሻ እርኩስ እንደሆንኩ ተሰማኝ። ትቶኝ ሲሄድ እዚያ ጭለማ ውስጥ ብቻዬን ስቅስቅ ብዬ አለቀስኩ።»

ሁለታችንም ዝም አልን። ትንሽ ቆይታ ቀጠለች

«አሁን በቅርቡ ሉን ስለተካ ነገርኩት። ማንም ወንድ ቢሆን፤ ሽርመጣ ነሽ ብሎ ይሰድበኝ ወይም ይመታኝ ነበር፤ ወይም እስከነጭራችኑ ይተወኝ ነበር። ሉ ግን ምን እንዳለ ልንገርህ? 'ምንም አይደለም። የበፊት መጥፎ ልማድሽ ባንዳፍታ ሊለቅሽ አይችልም መቸስ። ደሞ አትደግሟውም። የምትደግሟው ቢሆን ኖሮ አትነግራኝም ነበር። ስለዚህ አልፏል ማለት ነው፤ እንርሳው አለኝ

«ጥልቅ ፍስህ ስለተሰማኝ አለቀስኩ። ከዚህ በፊት ማንም አስቦልኝ አያውቅም፤ እየህ። ሉ ሊያሻሽለኝ ይሞክራል፤ ርካሽነቴን ሊያስተወኝ ከልቡ ይጥራል

«ርካሽነትን ካልተወሽ ራስሽን ለማክበር አትችይም። ራስሽን ካላከበርሽ ደሞ ሰው ሊያከብርሽ አይችልም። ሰው ካላከበረሽ ደስታን ልታገኝ አትችይም ይለኛል። እንዲያ እያስበልኝ እንዴት ላልወደው እችላለሁ?» የፊቷ ጮማ ያፈናቸው ንፁህ ሰማያዊ አይኖቿ እምባ አቀረፉ

«እኔ ላለቅስ ነው፤ ወሬ እንለውጥ» አለችኝ

«እሺ። ስለምን እናውራ?» አልኳት

«ሰላንተ። ፍቅር ከማን ጋር ነው የያዘህ?»

«አንዲት ያገሬ ልጅ አለች።»

«ቆንጆ ናት እርግጠኛ ነኝ።»

«አንዴት እርግጠኛ ሆንሽ?»

«ሉ ነገረኝ»

«ምን አለሽ?»

«እንደሷ ቆንጆ አይቼ አላውቅም አለኝ። ደሞ—»

በር ተንኳኳ። ወንድ መኝታ ቤት ቤት ማስገባት ክልክል ስለሆነ ፈራን። እንደገና ተንኳኳ

«ማነው?» አልኩ በፈረንሳይኛ

«እኔ ነኝ። ክፈት» አለኝ

«ሉ ነው!» አለኝና ካልጋው ዘላ ተነስታ በሩን ክፈተች

«ከግማሽ መንገድ ተመለስኩ» አለ ሉልሰገድ

«ምነው? መኪናዋ ተበላሽች?» አለችው

«የለም፣ ሳስብበት ጊዜ፣ ለምን ከኔ ጋር እትመጪም?» አላት

«እንድመጣ ትፈልገኛለህ?» አለችው

«አለዚያ ለምን እመለስ ነበር?» አላት

ሲወጡ ከበሩ ጋ መለስ አለችና፣ እሱ እንዳይሰማ

«እኔስ ምን አልኩህ?» አለችኝ። በጣም ደስ ብሏታል

ይሄ ሉልሰገድ ተራ ሰው አይደለም። ከእማንዳ ጋር ባደረገው ግንኙነት የታየኝ ጠባዩ የሀበሻ ጠባይ አይመስልም። . . . አስቀያሚ ቤት መተኛቱስ የሀበሻ ደምብ ነው— ሰው ሁሉ እያየው እቅፏት መዞር ግን! አምራው ቢተኛት ያባት ነው— እየሰለቸችው እየታከተው እወድሻለሁ ማለቱ ግን! ልጅቱ አስቀያሚ በመሆኗ አይወዳትምና፣ ተካ ተኛጓት ብሎ ሲነግረው ከተካ ጋር አለመጣላቱስ እሺ— እሷ ራሷ ተካ ተኛቶኛል ብላ ስትናዘዝ ሰበብ አገኘሁ ብሎ እሷን አለማባረሩ ግን! . . . ይህ ጠባዩ በጭራሽ የሀበሻ አይመስልም። በልጅነቱ ሚሲዮን ነበር የሚማረው። ለዚህ ይሆን?

ሶስት

ሲልቪ ላይ ላዩን

ተመስገን ክፍል ውስጥ ቁጭ ብዬ ስሰራ አንዳንዴ ውቢቱ ሲልቪ ትመጣና «Salut, Castro noire» ትለኛለች። («ሰላም፣ ጥቁር ካስትሮ») (ዚያም ስላለች ነው።)

«Que la paix soit avec toi, O, Scheherazade Blanche,» እላታለሁ («ሰላም ላንቺ ይሁን፣ ፃላዳይቱ ሻህራዝድ ሆይ»)

ትስቃለች። በምስራቃውያን አነጋገር እንቀጥላለን። ቀልድ ነው። ከሲልቪ ጋር ሁልጊዜ ቀልድ ነው። እውነተኛ ፈረንሳዊት ናት፤ ስለምንም ነገር ቢሆን «Moi, je m'en fous!» ነው 'ምትለው («እኔ ስለዚህ ነገር ደንታ የለኝም») ታድያ ደስ ትላለች። ሰፊ እፏ ሳሙኝ ሳሙኝ ይላል። አብረህት ስትሆን ላቅ ቀልድ ታበዛለህ፤

«ዝማንፋቲዝሚ» ይጋባብሃል፤ ስለምንም ነገር ደንታ አይኖርህም

አንድ ቀን ግን

«ምንድነው ሁልጊዜ ስትፅፍ 'ማገኝህ?» አለችና ደብተሬን አየችው። «የምን ፅህፈት ነው ይሄ? ያገራችሁ ነው?» አለችኝ

«አዎን»

«ምኑም አይገባም»

«ቀላል ነው። ሁለት መቶ አርባ የሚሆኑ ፊደላት አሉት»

«Quel horreur! (ኧረ የጉድ ያለህ!) እንግዲያው አታስራዳኝ ይቅርብኝ. . . ምንድነው 'ምትፅፈው?»

«ምንም አይደለም—»

«ልብወለድ ነው?»

«ብጤ ነው»

«እንዴት ማለት— ብጤ?»

«እንዴት ልበልሽ? ልብወለድ ነው፣ ግን ፈጥሮው አይደለም፤ ያየሁትን የሰማሁትን ነገር ሰብስቤ ቅርጹን እለዋውጣለሁ 'ንጂ፣ ላንባቢ እንዲጥም»

«ቆይ—ቆይ። አሁን መፃፍ አለብህ ወይስ ለጊዜው ልትተው ትችላለህ»

«ልተው እችላለሁ»

«እንግዲያው ከዚህ እንሂድና ቡና ልጋብዝህ። እና ስለድርሰት እናውራ። ይስማማህል?»

«በደምብ ነዋ! ቆንጆ ሴት ቡና ስትጋብዘኝ ሁልጊዜ ይስማማኛል»

«Malin Castro noir, va!» («ሂድ ወድያ! ጮሌ ጥቁር ካስትሮ!»)

Deux Chevaux መኪናዋ ውስጥ ከገባን በኋላ

«ኢክስ ውስጥ የምወደው ካፌ የለኝም። ማርሰይ እንሂድ?»
አለችኝ

እየቀለድን እየሳቅን ደጋግማ «Moi, tu sais, je m'en fous!» እያለች፣ በሆዴ ውበቷን እያደነቅኩ፣ ማርሰይ ደረሰን። የንግድ ሳይሆን የግል የመደሰቻ ልዩ ልዩ አይነት ጀልባዎች ከተደረደሩበት ወደብ አጠገብ አንድ ካፌ ገብተን ቢራ ካዘዝን በኋላ፣ ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በፈገግታ እያዩኝ

«ንገረኛ ስለምትፅፈው» አለችኝ

«ምን ልንገርሽ?»

«ስለሰዎቹ፣ ስለጊዜው፣ ስለግንኙነታቸው፣ ማን ማንን እንደ ሚወድ፣ ማንስ ማንን እንደሚጠላ፣ መፅሀፍህ እንዴት እንደ ሚጀመር፣ አሁን የት እንደደረሰ፣ በኋላ እንዴት እንደሚያልቅ፣ ምን ምን ነገር እንደሚያስቸግርህ፣ መፅሀፍህ ምን እንዲል እንደ

ምትፈልገው፤ ሁሉን ንገረኝ»

ቆንጆ ስለሆነች ይሁን፤ አጠያየቁን ስላወቀችበት ይሁን ወይስ ሌላ ያልተገለፀልኝ ምክንያት ይኑር እንጂ፤ ስለመፅሀፌ ሁሉን ነገርኳት። ለማንም ነግሬ የማላውቀውን ለሷ አጫወትኳት። ችግሩን፤ ደስታውን፤ ብስጭቱን፤ የድል አድራጊነት ስሜቱን፤ ምንም ሳልደብቅ አዋየኋት። ፈረንሳይኛው ሲያስቸግረኝ ልክ ልናገራው የፈለግኩትን ቃላት ታቀብለኛለች፤ ምክንያቱም ሀሳቤ ቃላቴን ቀድሞ ደርሷት ይቆያል። እንዳንድ ቦታ እንድ ሀሳብ ተናግሬ ጨርሼ ሌላ ሀሳብ አልመጣልህ ሲለኝ እንድ ጥያቄ ትጠይቀኛለች፤ እሱን ጥያቄ ስመልስ፤ ሌላ ሀሳብ ይመጣልኝና እቀጥላለሁ። እንደዚህ ብዙ ካወራሁ በኋላ

«ይገርምኛል፤ ይህን ለማንም ነግሬ አላውቅም» አልኳት

«J'en suis flattée» አለችኝ («ክብር ይሰማኛል»)

«እኔ እውነቴን ነው»

«እኔም እውነቴን ነው»

«አሁን ተራሽን አውራልኝ»

«ቆይ» አለችና ከያዘችው የመፃህፍት ቦርሳ እንድ አስር የሚሆኑ ባንድ በኩል ብቻ በታይፕ የተፃፈባቸው ነጠላ ወረቀቶች ሰጠችኝ። እንብበው አለችኝ። አነበብኩት። አጭር ልብ ወለድ ታሪክ ነው። ስጨርስ

«ምን ይመስልህል?» አለችኝ

«አንቺ ነሽ የፃፍሽው?» አልኳት

«አዎን» አለችኝ

«አዝናለሁ። ጥሩ ታሪክ አይደለም»

«ምንድነው የጎደለው?»

«እርግጠኛ አይደለሁም። አየሽ፤ እንድ ሰው የሚወዳትን ሴት ሊገድል ይችል ይሆናል። ግን ባስር ገፅ ውስጥ ይህን መናገር የሚቻል አይመስለኝም። ቢያንስ ቢያንስ ሁለት መቶ ገፅ ያስፈልገዋል»

«ይህንንም እንብብ እስቲ» ብላ ሌላ አስራ ሶስት ገፅ ሰጠችኝ።

እነበብኩት። ግሩም ታሪክ ነበር።

«ይህንንም እንቺ ነሽ የፃፍሽው?»

«እዎን»

«ታሪክ ይሉኛል ይሄ ነው! ይህን ጊደ ሞጋሳን ራሱ ነው የፃፈው ቢሉኝ እምናለሁ» አልኳት

ጉልህ ሰማያዊ እይኖቿ ልዩ አስተያየት ሰጡኝ፤ እንደማቀፍ ያለ አስተያየት፤ ሙቀት ያለው አስተያየት

«Merci» አለኝኝ

«Je t'en prie, (እረ ምንም አይደለም) ይህን የመሰለ ለመፃፍ ስትችሉ፤ እንዴት እርገሽ የቅድመ-3 ፃፍሽው?» አልኳት

መሳቅ ጀመረኝ (ጥርሶቿ ትክክል ሆነው ነጫጭ ናቸው። ነጭ የፈረንጅ ጥርስ ብዙ አይታይም) «እኔ '38» አለኝኝ «በምፅፍበት ሰአት ሁሉም እኩል ጥሩ ሆኖ ይሰማኛል። ካንድ ሁለት ወር በኋላ ሳነበው ነው እውነተኛው ዋጋው የሚታየኝ»

«ይሄ መጥፎው መቼ ነው የተፃፈው?»

«ካንድ እመት ተኩል በፈት»

«እንግዲያው መጥፎ መሆኑ ድሮ ገብቶኛል። ለምን እስነበብሽኝ?»

«ላውቅህ ስለፈለግኩ። ማንም ሰው ቢሆን፤ እንደምፅፍ ካወቀ ወይም እንዲያውቅ ከፈለግኩ፤ መጀመሪያ መጥፎ ታሪኬን እስነበበዋለሁ። እንብቦት ጥሩ ነው ካለ በቃው። ሁለተኛ እኔ የፃፍኩትን አያነበም። እስካሁን ለአንድ ስምንት ሰው እስነበቤያለሁ። እንተና አንድ የፓሪስ ጓደኛዬ ብቻ ናችሁ መጥፎውን መጥፎ ያላችሁት። ስለዚህ ሁለታችሁ ብቻ ናችሁ ጥሩውን ያነበባችሁ»

«ሌላ የፃፍሽው አለ?»

«ሃያ ሶስት አለኝ። አስራ አንዱ ጥሩ ይመስሉኛል። ሰባቱ በጣም መጥፎ ነው። እምስቱ ግን ጥሩም አይደል፤ መጥፎም አይደል— እንደኔ አስተያየት። ስለዚህ እንተ እነዚህን እምስት እንብብህ ምን እንደሚመስልህ ብትነግረኝ፤ ተስፋ የሌለውን እጥረትና ተስፋ ያለውን እየመከርከኝ አሻሽለዋለሁ»

«ከብር ይሰማኛል፤ ግን ልመክርሽ መቻሌን እንጂ»

«ትችላለህ፡፡ ታግዘኛለህ?»

«ከቻልኩማ በደስታ! አሁን ስለራስሽ ንገራኝ፡፡ ቅድም እኔ እንደነገርኩሽ»

ነገራችኝ፡፡ የምንፅፍበት ቋንቋ ተለያየ 'ንጂ መከራችን፤ ችግራችን፤ አስተያየታችን በጣም ይመሳሰላል፡፡ ስንወያይ መሸ፡፡

«እማውቃት ጥሩ ርካሽ ምግብ ቤት አለች» ብላ ሳን ሻርል ባቡር ጣቢያ አጠገብ ወስዳ እራት ጋበዘችኝ፡፡ በፈረንሳይ ደምብ ከምግቡ ጋር አንድ ጠርመሱ ወይን ጠጣን፡፡ ሲኒማ ላስገባሽ አልኳት፡፡ ሁለታችንም እንደዚህ ልንጨዋወት የምንችልበት ጊዜ መቼ ተመልሶ እንደሚመጣ አይታወቅም አለችኝ፡፡ እውነትሽን ነው አልኳት

ወደ ወደቡ ተመልሰን በእግር እየተዘዋወርን ወሬያችንን ቀጠልን፡፡ በተርታ የቆሙ ጀልባዎች የሚወዛወዙበት ውሀ ውስጥ የማርሰይ መብራት ይጫወታል፡፡ የባህር ሽታ ይዞ ከባህር በኩል የሚመጣው ነፋስ ቅዝቅዝ ያለ ሆኖ ይለሰልሳል፡፡ እንደኛው እያወሩ የሚዘዋወሩ ሰዎች አሉ፡፡ አብዛኛዎቹ ተቃቅፈዋል፡፡ መንሸራሸር ሲበቃን እንድ ካፌ ገብተን ቁጭ ብለን ቢራ አዘዝን

«ስለ ኑሮ ምን ታስባለህ?» አለችኝ

«ኑሮ በጣም አጭርና በጣም ጣፋጭ ናት እላለሁ፡፡ እንቺስ ምን ይመስልሻል?»

«እኔም በጣም አጭር ናት እላለሁ፡፡ ስለዚህ ለመኖር መሸቀዳደም፤ መጣደፍ አለብን»

«በተቻለን መጠን ኑሮአችን ውስጥ ሀሴትን መጠቅጠቅ አለብን»

«ሀሴት» ስል bonheur የሚለውን ቃል ነበር የተጠቀምኩት

«Il n'y a pas de bonheur, tu sais» አለችኝ «Il n'y a que du plaisir» («ሀሴት የሚለው የለም'ኩ፡፡ የሰሜት ደስታ ብቻ ነው ያለው»)

«እና እንቺ ምን አይነት የሰሜት ደስታ ትወጃለሽ?»

ሳቅ እያለች «ከምግባባው ሰው ጋር እንደዚህ ማውራት፤

ከማምነው ሰው ጋር ማታ ባህር ዳር መንሸርሸር»

«ሌላስ?»

«ውብ ሙዚቃ መስማት፣ ጥሩ ትያትር ማየት፣ ጥሩ መፅሀፍ ማንበብ፣ እስከጠግብ ከበላሁ በኋላ ወይን እየጠጣሁ ማውራት. . .»

«ሌላስ?»

«ልንገርህ?»

«ንገሪኝ»

«አትደነግጥም?»

«ሞክሪኝ»

አመነታች:: «ለሰው ተናግሬው አላውቅማ»

እየሳቅኩ «እኔና እንቺ» ከሰው በላይ ነን:: ደራሲያን ነን፣ ፈጣሪዎች ነን» አልኳት

ሳቀች:: ሳቋ ጉሮሮዋ ውስጥ ይሰማል፣ በጣም ደስ ይላል:: ሁለመናዋ ደስ ይላል

«እንግድያው ልንገርህ»

«ንገሪኝ»

«J'aime faire l'amour,» («ከወንድ ጋር መተኛት እወዳለሁ»)

አየሁዋት:: እስካሁን የተመሰገን «ሚስት» በመሆኗ ስለሷ እንዲገለፅልኝ ያልፈቀድኩለት ስሜት አሁን የአእምሮዬን በር በርግዶ ገባ:: ሲልቪን በጣም ተመኝኋት!

«አ! ሳ-ሳ! እንደሱ አትየኝ!» አለችኝ:: አፍራለች፣ ጉንጮቿ ደም መልበስ ጀምረዋል፣ አይኖቿ ይርገበገባሉ:: የባሰውን አማረችኝ::

«ምናለበት ባይሽ?» አልኳት

«Tu me fais rougir» («ፊቴ እንዲቀላ ታደርገኛለህ»)

«በጣም ታምሪኛለሽ ፊትሽ ሲቀላ» አልኩና ጉንጮቿን በሁለት እጄ ይዜ አፏ ላይ ሳምኳት:: አፏ ይሞቃል::

«እንሂድ ከዚህ?» አልኩዋት። Deux Chevaux መኪናዋ ውስጥ እንደገባን

«እኔም ከሴት ጋር መተኛት በጣም በጣም እወዳለሁ» አልኳት

«እውቃለሁ» አለችኝ

«እንዴት ታውቂያለሽ?»

«ምስጢር ነው። Secret professionnel» («የባለሙያተኞች ምስጢር»)

«Mais nous sommes de la meme profession» («ታዲያ የሁሉታችንም ሞያ አንድ ነው'ኩ»)

«እውነትክን ነው»

«ንገሪኛ። ሴት መውደዴን እንዴት ታውቂያለሽ?»

«አንደኛ አስተያየትህ። አይንህ ቆንጆ ሴት ላይ ሲያርፍ ሴትየዋን በሙቀት ያገናፅፋታል። ደሞ ቆንጆ ሴት አይንህን ጣል ሳታረግባት አታልፍም። ሁለተኛ ድምፅህ። ከወንዶች ጋር ስትነጋገር ሰምቼህለሁ። ከሴት ጋር ስትነጋገር ግን ድምፅህ ልስልስ ይላል፤ ሙቀት ይሞላዋል። እንዴት ያለች ሴት ነው 'ምትመርጠው?»

«እንዳንቺ ያለች»

«የምሬን ነው 'ምጠይቅህ»

«እኔም የምሬን ነው 'ምመልስልሽ»

«እንዴት ነው እንደኔ ያለች ሴት ማለት?»

«አእምሮዋን ላከብረው ስችል፤ ጠባይዋን ልወደው ስችል፤ ገላዋን ልመኘው ስችል፤ በዚህ በሶስት በኩል በቂ ሆኖ ሳገኛት፤ ሴትየዋ እንዳንቺ ያለች ናት ማለት ነው» ብዬ እንደገና ሳምኳት፤ መሳሙን በጣም ትችልበታለች፤ ሰፊ አፏ ይመቻል

«ተመስገን ያደኛህ ነው?» አለችኝ

«ያደኛ የለኝም» አልኳት። ሳመችኝ። ሙቅ እርጥብ አላላም ሳመችኝ

«ስለተመስገን እንዴት እናድርግ?» አለችኝ

«እንግደለው»

እየሳቀች «እውነቱን ነው!»

«አንቺ እንደፈለግሽ። ብትፈልጊ ተይውና እኔ ጋ ነይ። ብትፈልጊ ሳትነግሪው በድብቅ እንገናኝ። ብትፈልጊም የሚገባው ከመሰለሽ! ነገሩን አስረጃው። እንደመሰለሽ አርጊ»

«ላንተ እንዴት ይሻልህል?»

«ለኔ ሁሉም ያው ነው። እናንተ ፈረንሳዮች እንደምትሉት 'Je m'en fous!' ብቻ እንቺን ላግኝሽ»

«አትቀናም?»

«አልቀናም። ምን ያስቀናኛል? በማገኝሽ ጊዜ የተቻለሽን ያህል የሰሜት ደስታ ሰጪኝ እንጂ፤ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንስ ብታረጊ ላንቺ ከተስማማሽ ምን ይጻፃፋል?»

«እውነትክን ነው?»

«አዎና!»

«Mon Dieux! እንዴት ያለሽው ሰውዬ ነህ!» (ወይ እንተ እምላክ!)

«ምነው?»

መልሷ መሳም ነበር

«ወደ ኢክስ እንመለስ?» አለችኝ

ምናልባት አሜሪካኗ ሆቴሌ ትጠብቀኝ ይሆናል በማለት

«ለምን እዚህ አናድርም?» አልኳት

«ነገ በጧቱ ክፍል አለብኝ»

«ቅሪ ከክፍል»

«ትምህርቱስ?»

«ሰሚኝ። ዛሬ ከኔ ጋር ነው 'ምታድሪው። ሌሊቱን ችዬ እንቅልፍ እሳስወስድሽም። ስለዚህ፤ ነገ ጧት ብትገቢም እንቅልፍ አጥቶ ማደሩና ድካሙ በደምብ እያሰሩሽም። ስለዚህ እንደኛውን ብትቀሪ አይሻልም? ቅሪ እባክሽን! ደሞ ጧት ልለይሽ አልችልም» በዬ እቅፍ አድርጌ ሳምኳት። እሺ አለች። ላን ሻርል አጠገብ እንድትንሽ ሆቴል ውስጥ እንድትከፋል ተከራየን።

እጅ ለእጅ ተያይዞን ፎቁን ወጣን። የክፍላችንን በር ከፈትኩላት። ገባን። መብራቱን አበራችው። እነሱ ያለ ንፁህ ከፍለ መሀል አልጋ ልብሰው የተዘረጋበት ሰፊ አልጋ ይጠብቀናል። ሁለታችንም ለአልጋው ቸኩለናል፤ ሁለታችንም አልጋውን ፈርተንዋል

በሩ አጠገብ እንደቆምን ወደኔ ሳብኳት፤ ተጠጋች። ቀጭን ወገሷን አቅፏ፤ ደረጅ እየገፋች፤ ጭኖቿ እየተሻሹች እንገደን ጉንጫን ስንም፤ ሰፊ እፏ ተከፍቶ ከጎን ታየች፤ አይኔ አጠገብ ከንፈሮቿ በጣም ወፍረው ቀይ እርጥብ ሆነው ታዩች፤ እየተንገበገበኩ ጎረቤቱዋቸው። እሷም ጎረቤቶችን በሰፊ እፏ፤ በእርጥብ ከንፈሮቿ፤ በፈጣን ምላሷ፤ በትኩስ ትንፋሷ፤ በሚያዳልጡ ጥርሶቿ ታክክሮች ታላምጠኝ ጀመር

እጅቻችን እንደተቆላለፉ ልብሶቻችንን በሙሉ አወለቅኳቸው፤ በለስላሳው ሊሊት ራቁት ለራቁት ተቃቅፈን ቆመን መተሻሸት መሳሰሉን ቀጠልን። ጡቶቿ ደረቴን ሲገፉ ልዩ ስሜት ተሰማኝ፤ ትንሽ ራቅ እደረግኳትና እየጓቸው፤ ኮረዳነት የገተራቸው የወበት ክምሮች የምኞት ሀውልቶች ይመስላሉ። እጆቿን ዘርግታ ራሴን ወደ ደረጅ ሳበች፤ እንዴን አበባ ጡት አፈ ውስጥ ከተተችው፤ ራሴን አቀፈችኝ። ሽቶና ኮረዳነት የተደባለቀበትን ጠረፏን ወደ ውስጥ ተነፈስኩት

በኋላ ቀስ አርጋ ገፋችኝ፤ ልብቻዋ ቆመች። እየተያየን ብዙ ጊዜ ቆየን። ሳንካቸው የነበረ ጡቶቿ ቆመዋል፤ ከረዥም ቀጭን ሽንግ በታች ሰፊ ያሌዋ ወደ ረገዥም ጭኖቿ፤ በልዩ ጥንቃቄ ወደ ተቀረፁ እግሮቿ ይወርዳል።

«እንዴት ቆንጆ ነሽ!» አልኳት

ፈገገታ አልሰጠችኝም። ዙሪያችን የተንጠባጠቡትን ልብሶች ሰበሰበችና ወስዳ ወምበር ላይ ከመረቻቸው። ጎንበስ ስትል፤ ቀና ስትል፤ ስትራመድ፤ የገላዋ ቅርፅ የያሌዋ መወዛወዝ አቅበጠበጠች። ቶሎ ሂጂ አቀፍኳት፤ አልጋው ላይ አጋደምኳት። እጇን ወደ ራሴ ዘርግታ መብራቱን አጠፋች። በጭለማው እጆቿንም፤ እግሮቿንም፤ ከንፈሮቿንም ከፈተችልኝ፤ እቅፏ ውስጥ እፏ ውስጥ ሲትነቷ ውስጥ አሰገባችኝ

የጉርምስና ስሜት ውስጥ እንደ ሀረግ ተገማምደን፤ በምኞት ትኩሳት እየተቀቀልን በሲጋ ርጥበት ተጠበስን

በተቃቀፉ ገላዎቻችን መቅደስ ውስጥ፤ ዘለለማዊውን ጭለማ ለተጎናፀፈ፤ ጥንታዊ ለሆነ፤ ዘወትር እዲስ ለሆነ፤ ቅዱስ ለሆነ ህይወት በጠረናችን ከርቤ፤ በወጣት ልባችን ከበሮ፤ በማቃሰታችን መዝሙር ምስጋናችንን አቀረብንለት

በኋላ፤ እንሰላው ውስጥ ገባንና ከንዴን እንተርሻት

«አውራልኝ» አልኳት

«ምን ላውራልህ?»

«ያሰኘሽን»

«ተደሰትክ?»

«እንዲህ ተደሰኜ እላውቅም»

«እኔም። አልጋ ውስጥ አርቲስት ነህ። እንዳንተ ማንም አስደሰቱኝ አያውቅም»

«በጭራሽ? እውነት ተናጋሪ»

«እንድ ብቻ ነበር። እሱም ያንተን ግማሽ ያህል አይችልበትም»

«ታዲያ እንዴት አስደሰተሽ?»

«የመጀመሪያዬ ነበር። ፍቅር ይሆኝ ነበር»

«እሱስ?»

«እሱም በጣም ይወደኝ ነበር። ግን ፍቅር አልያዘውም ነበር። ፍቅር ሊይዘው አይችልም። ፍቅሩን በሙሉ ለነፃነት ሰጥቷል። እንድሬ ማልሮን እንብበሀል? La Condition Humaine የሚባለው ልቦለዱ ውስጥ ያሉትን ጀግኖች ተስታውሳቸዋለህ?»

«ቻይና ሂደው ለሬቮሉሽኑ እውቀታቸውንና ህይወታቸውንም ጭምር ይሰጣሉ።»

«አዎን! እንደነሱ አይነት ነው እሱም። ፖል ይባላል። መልኩ ይህን ያህልም አይደለም። ደቃቃ ብጤ ነው። ግን የእስር ሰው ድፍረት ተሰጥቶታል። አይኑ ውስጥ ደሞ 'ነፃነት' ባለ ቁጥር ቦግ የሚል ነበልባል አለ። ያባቱን ሀብት ወርሶ ነበር። ግን እሱን ለታናሽ

እህቱ ትቶላት ሄደ»

«ወዴት ሄደ?»

«ወደ ኩባ። እነካስትሮን ለማገዝ»

«እሁንም እዚያው ነው?»

«አይ! እነካስትሮ አሸንፈው የለም'ንዴ?»

«እንግዲያው የት ነው?»

«ቪየትናም። ቪየትኮንጎቹን ያግዛል»

«ኮሙኒስት ነው?»

«አይደለም። የነፃነት ነብይ ነው። የነፃነት አርበኛ ነው። ያን ጊዜ በ56 ዓ.ም. ሀንጋሪ ውስጥ ብጥብጥ አልተነሳም? ለሀንጋሪያኖች ነፃነት ለመዋጋት ቀደን ጦር ሰራዊት (የሶቭዬት ህብረት ጦር) ከሀንጋሪ ለማስወጣት እዋጋለሁ ብሎ ሀንጋሪ ሊሄድ ተነስቶ ነበር። በስንት መከራ አባቱ አስቀሩት። ያን ጊዜ ሀያ አንድ አመቱ ነበር።»

«እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው?» አልኳት

«የአርነት ሰው ነው። የጭቆናን ቀምበር በያለበት እየዘርኩ መስበር አለብኝ ይላል»

«ይፅፍልኛል?»

«በሰድስት በሰባት ወር እንዴ ይፅፍልኛል። አሁን ስለሱ እናውራ 'ባክህን። አለዚያ ማዘን እጀምራለሁ። ዛሬ ማታ በጭራሽ ማዘን አልፈልግም»

ወሬውን ተውነው፤ ግን ሌሊቱን አልተኛንም። የወጣትነት ትኩሳት እያቃጠለን፤ በህይወት ርጥበት ውስጥ ተነክረን እደርን

ሊነጋጋ አቅራቢያ እንቅልፍ ወሰደን። እስከማታ አልነቃንም

ከእንቅልፌ ስነቃ ሰውነቴ ታድሷል፤ እስተያየቴ ተለውጧል። ሲልቪ አጠገቤ በመሆኗ ትልቅ ፍስህ ተሰማኝ። እቅፍ እያደረግኳት

«ስለተመስገን ጉዳይ እንዴት ልታረገ ነው?» አልኳት

«እንዴት ላድርግ?» አለች

«ተይው!»

«ምን?»

«ለብቻዬ ነው 'ምፈልግሽ»

«ትላንት ስናወራ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንም ብትሰራ የራስሽ ጉዳይ ነው አላልከኝም ነበር?»

«ትላንት ፍቅር አልያዘኝም ነበራ!»

በሀይል እቅፍ አደረገችኝ

* * *

ካንድ ስምንት ቀን በኋላ፣ ማታ ተመስገን ክፍል ቁጭ ብዬ ስሰራ፣ ተመስገን መጣና አልጋው ላይ ዘጭ ብሎ ተጋደመ። እፎይ! ብሎ ተነፈሰ

«ሲኒማ የገባችሁ መስሎኝ» አልኩት

«ሌሎቹ ገቡ፣ እኔ ግን ተወኩት»

«ለምን ተወኩት?» አልኩት። ድምፄ «አንተ ተንኮለኛ!» እንደሚል አይነት ነበር

«ደስ አላለኝማ!» አለኝ። ትንንሽ አይኖቼ ሊደበቁ ጀምረዋል፣ ግን ጥርሶቼ ገና መታየት አልጀመሩም

«ውሽታም! ቀጠሮ ቢኖርህ ነው 'ንጂ» አልኩት

«ከማን ጋር?»

«እኔ አውቃለሁ 'ንዴ ያንተን ተንኮል? ወይ ካንዲ ብሎንድ (ፀጉሯ ብጫ ወይም ነጭ ብጤ) ጋር? ወይ ከሲልቪ ጋር»

«ሲልቪ!? አላወቅክምና!»

«ምን?»

«ቀርቶ!»

«ምነዋ?»

«ምን እባክህ የሴት ነገር» አለ «አገር ጤና ብዬ እንደ

ሁልጊዜያችን ወዲህ እመጣሁዋት። ከሰለት በኋላ ነበር። የከሰለት በኋላው እንዴት እንደሚጣፍጥ ታውቅ የለ? ልብሷን አወላለቀችና አልጋው ውስጥ ገባች። እየተንገበገበኩ ተከትያት ልገባ ስል፣ ከትራሱ ላይ እንዴት ፀጉር እንስታ አቀበለችኝ። ረዥም የፈረንጅ ፀጉር ነው፤ ግን ጥቁር አይደለም፤ ቡና አይነት ነው።

«ይሄ የኔ ፀጉር እንዳልሆነ እርግጠኛ ነኝ» አለችኝ

«ዝም አልኩ። አልገባኝም እየሀ

«ተናገር 'ንጂ'» አለችኝ። እግዜር ያሳይህ። በመጀመሪያ አልጋው ውስጥ ልገባ ጎምበስ እንዳልኩ አሁንም አለሁ። ይታይህል? ራቁቴን አልጋው ላይ ባራት እግሬ ቆሜ? እንደሚድህ ልጅ። ልብሷን ስታወልቅ እያየሁና የሚጠብቀኝን ደስታ እያሰብኩ ግትር አድርጎ ቅንዝር ወጥሮኛል።»

የተመሰገን እይኖች ጨርሰው ጠፉ፤ ጥርሶቹ ተገለጡ፤ ይሰቅ ጀመር። ከት ብሎ እየሳቀ፤ ሳቅ በሚቆራርጠው ንግግር

«ገና አሁን ታየኝ - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንዴት - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንደነበርኩ - ሁ! ሁ! ሁ! እንዲህ ነበርኩ» እላለሁ በጀርባው ከተጋደመበት ተነስቶ ዞሮ በጉልበቱና በእጁ ተንበረከኩ። ከስሩ ትራሱን እስተካከለና፤ ሌባ ጣቱን እያነጣጠረበት

«እኔ 'ንዲህ ነኝ' ሂሂ!!!» ትራሱን «እቺ ሲልቪ ናት። ያቀበለችኝን ፀጉር ባንድ እጄ እንደዚህ ይዣለሁ። እንዳትበጠስ ወይም ወድቃ እንዳትጠፋ እየተጠነቀቅኩ፤ ያቺን ነጃሳ ፀጉር እንዲህ ይዣለሁ። ቁላዬ ደሞ እዚህ ጋ ቆሞ ሲልቪን ቁልቁል ያያታል። አይ የኔ ቁላ! ቂል ነውኝ። ያንተም ቂል ነው?» እንደገና ሳቅ አሸነፈው። አልጋው ላይ ተንከባለለ። ሳቅ ሲያልፍለት

«በኋላሰ?» አልኩት

«በኋላማ ምን ልበልህ ልጄ? ቃል ሳትናገር ተነስታ ልብሷን መልሳ ለበሰች። ረጋ ባለ ድምፅ 'የኔና ያንተ ነገር በዚህ አለቀ' ብላኝ ልትወጣ ሰትል፤ እኔ እዚች ጋ ራቁቴን እንደቆምኩ

«ምን ነካሽ?» አልኳት። ሲያቀብጠኝኮ ነው። እስኪ ዝም

ብላትስ?

«ዘወር አለችና፤ እሱ ጠረጴዛ ላይ ያለውን መፃህፍትና ደብተር በእጇ አንዴ ገፍታ መሬት ላይ አዝረከረከችው። እና ጠረጴዛውን በተጨበጠ እጇ ደጋግማ እየመታች

«እኔ - የእስላም - ሀሪም - ሴት - አይደለሁም!» ብላች ስታበቃ፤ ወጥታ በሩን በሀይል ጓ! አርጋው ሄደች። ልብሴን ልለብስ ካናቴራዬን ሳነሳ በሩ ብርግድ ብሎ ተከፈተ። ማን ገባ መሰለህ?» አለች

«ማን?» አልኩት

«ሲልቪ ራሷ ነች! የሴት ነገር! ከመቼው ሀሳቧን ለወጠች?! እያልኩ ልገረም ስጀምር፤ አጠገቤ መጣች። አቅፋ ልትስመኝ እንደሆነ ገባች። ትንሽ ልኮራባት አሰብኩ። ታዲያ እሷ ምን አረገች መሰለህ? እወቅ 'ስቲ።»

«በጥሬ መታችህ?»

«በጭራሽ!»

«አቅፋ ሳመችህ?»

«ትቀልዳለህ?»

«እንግዲያው ምን አረገች?» አልኩት

«ጫማዋን አረገች»

«ምን?»

«በንዴት ጫማዋን ረስታው ሄዳ ነበር። ተመልሳ አረገችውና ወጣች። እኔ ራቁቴን ቆሜ ቀረሁ። ቁላዬ እስካሁን ተኝቷል። ከዚያ በኋላ እናግራኝ አታውቅም»

«ጥፋቱ ያንተ ነው» አልኩት

«እንዴት?» አለች

«ያመጣህቸው ሴቶች ሊሄዱ ሲሉ 'ፀጉሮችሽን፣ ሁሉ ይዘሻል? ቁጠራ እስቲ' ለምን አትላቸውም?» አልኩት

«መቼ ሴት አመጣሁና?» አለች

«አ-ህ? ቡናማው ፀጉርሳ?»

«ከየት እንደመጣ 'ንጃለት። ምናልባት ቤት የምትጠርገው አልጋ የምታነጥፈው እሮጊት ያን እለት ታማ ኖሮ፤ በሷ ምትክ ባለቡናማ ፀጉር ሴት አልጋዬን እንጥፋልኝ ይሆናል»

«ምስኪን ተመስገን!» አልኩት

«ምስኪን ትላለህ ምስኪን። ይኸው እስከዛሬ የም ላይ እንኛለሁ»

«ዛሬ ማታ ግን ለመግደፍ ያሰብክ ትመስላለህ»

«ነበር እባክህን። ፀጉሯን እንደ ወንድ ነው 'ምትቆርጠው፤ ቢሆንም ምንም አትል። ብቻ -»

«ብቻ ምን?»

«የት እንደምወስዳት ጨንቆኛል» (ሲመሽ ፈረንሳዮች concierge የሚሉት ዘበኛ ይመጣና፤ ወደመኝታ ቤቶቹ የሚያስገባው በር እጠገብ እንዲት ቢሮ አለችው፤ እዚያች ቁጭ ብሎ ወጪ ገቢውን ሁሉ ይመለከታል። ወንዶች መኝታ ቤት ቤት ማስገባት ክልክል ነው።)

«የኔ ሆቴል አለልህ አይደለም 'ንዴ?» አልኩት

«አትጠቀምበትም?»

«እዚህ ልተኛ እችላለሁ»

«እሱማ ጥሩ ነበር»

«ብቻ እንዳታስጮህት አደራ። ካስጮህካትም ፎጣ አጉርሳት» ብዬ የሆቴሌን ቁልፍ ሰጠሁት

ተመስገን ወደ ቀጠሮው ከሄደ በኋላ ተመልሼ ልሰራ አልቻልኩም። ሲልቪ ለኔ ስትል እንደተወችው ገባኝ። ይህ ሀሳብ በጠበጠኝ። ተነስቼ አሜሪካዊቷ ቤት ሄድኩ። ጉዳዬን አስረዳኋት። ከዚህ በፊት አገሬ እጮኛ አለችኝ ብያት ነበር። አሁን፤ እጮኛዬ ካንቺ ጋር ያለኝን ግንኙነት አወቀች። ማን እንደነገራት እንጃ፤ ወረቀት ፃፈችልኝ። በአንድ ሳምንት ውስጥ አሜሪካንህን ትተህታል የሚል ወሬ ካልደረሰኝ ሌላ እጮኛ ፈልግ አለችኝ፤ ብዬ ነገርኳት።

«I understand የዚህ መጥፎ ዜና ምክንያት በመሆኔ በጣም እዝናለሁ» አለችኝ። ያቀድኩት ይህን ነግሬያት ደህና እደረ ብያት ሲልቪን ፍለጋ ለመሄድ ነበር። ግን ልጅቱ ጥቁር ስለ የሌሊት ልብስ ለብሳ ስትራመድ በጣም ታስጎመጃለች፤ ገላዋን ታጥባ ቆጻዋን በታልከም ዱቄት አሻሽታው፤ ሽታው ይማርካል። ከሷ ጋር አደርኩ

«ራሴን በጣም ታዘብኩት። በጣም ፀፀት ተሰማኝ፤ ሲልቪን የበደልኳት መሰለኝ»

በነጋታው ሲልቪን ከምግብ ቤት ስትወጣ ጠብቄ አገኝኋት። ቡና ልጋብዝሽ አልኳት። ኢክስ ውስጥ የምወደው ካፌ የለኝም አልኩህ፤ አለችኝ፤ እሺ ማርሰይ ልውሰድሽ አልኳት። መኪናዬ ጋራዥ ናት አለችኝ። በእቶቡስ ልውሰድሽ አልኳት። አልፈልግም አለችኝ። እንግዲያው ምን እናርግ? አልኳት። እኔ ቡና ሳጠጣህ፤ ራሴ እፍልቼ፤ አለችኝ። ቤቴ ወሰደችኝ፤ ከኢክስ ትንሽ ወጣ ብሎ ባላገሩ ውስጥ ነው

«የሴዛን የነበረው ቤት በዚህ በኩል ነው። መሄድ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«አልፈልግም» አልኳት

«እኔም ሂጄ አላውቅም» አለችኝ

እየሳቅኩ «Tu t'en fous, eh?» አልኳት («ደንታ የለሽም፤ እ?»)

እየሳቀች «Je m'en fous éperdument!» አለችኝ («እቺን ያህል እንኳ ደንታ የለኝም»)

ቤቴ ገባን። ሁለት ክፍል (እንድ መኝታ፤ እንድ ሳሎን) ወጥ ቤት፤ መታጠቢያ ክፍል። በየግድግዳው የልዩ ልዩ አቢይ ስእሎች እትም ተለጥፏል። የቤት እቃው ዘመናዊ ነው፤ ሰማያዊና ወይን ጠጅ ቀለማት ይበዙበታል

«ግሩም ቤት አለሽ» አልኳት

«ከርስዎ በፊት ሌላ ወንድ ገብቶበት እንደማያውቅ ስገልፅልዎት በትህትና ነው» አለችኝ። እመንኳት። እጅ እየነሳኋት

«ሻህራዛድ የኔ ፍቅር፤ የቀኔ ጨረቃ፤ የሌሊቴ ፀሀይ! ክብር ይሰማኛል» አልኩና፤ እንደ ፈረንሳዮቹ እጁን ሳምኳት። ደስ የሚለኝ

ሳቋን እየሳቀች

«ቁጭ በል ቡና ሳፍላልህ» አለችኝና ወጥ ቤት ገባች

አንዱን ግድግዳ በሙሉ የያዘ ባለአምስት ተርታ የሆነ የመፃህፍት መደርደሪያ አለ። በፈረንሳይኛና በእንግሊዝኛ የተፃፈ መላት መፅሀፍ ተደርድሮበታል። ባንዱ ተርታ የእርት መፃህፍት፣ ባንዱ የፊሎዞፊና የታሪክ የሶሲዮሎጂ መፃህፍት፣ በሶስተኛው ልዩ ልዩ አይነት መፃህፍት፣ በተቀሩት ሁለት ተርታዎች ደግሞ ልብወለድ መፃህፍት። መደርደርያው አጠገብ መፅሄቶችና ጋዜጦች የተሸከመ ሰፊ ጠረጴዛ አለ። ወድያኛው ግድግዳ ጥግ ትልቅ ራዲዮ-ግራማፎን፣ አጠገቡ እንደ መፃህፍቱ የተደረደሩ ሽክላዎች

ይህን ቆሜ ሳደንቅ መጣችና

«ቁጭ በል 'ንጂ» ብላ ከሰማያዊዎቹ ሶፋዎች አንዱ ውስጥ አስቀምጣኝ «ምን አይነት ሙዚቃ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«የላቲን አሜሪካ አለኸ?»

«እንዴታ!»

ሙዚቃው ሲጫወት አጠገቤ ቁጭ ብላ እጀን ያዘችኝ። ዝም ብለን ስንሰማ ከወጥ ቤቱ ቁጭን የባቡር መሳይ ፋጪት ጮኸ። ዘላ ተነሳች

«ቡና ደርሷል። ከወተት ጋር ነው 'ምትፈልገው?» አለችኝ

«አዎን፣ ውድ ሻህራዛድ ሆይ» አልኳት

ቡናውን ስንጠጣ «ተመስገን ቤት መሄድ መተውሽን ለምን አልነገርሽኝም?» አልኳት። ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በመልካም ብርሀናቸው አዩኝ፣ ውብ ሰፊ አፏ በፈገግታ ተከፈተ

«ኩራት እንዳይሰማህ ብዬ ነዋ» አለችኝ

ጥቁር ፀጉሯን ወደታች እየዳሰስኩ

«ሰሰማ እንዴት ደስ እንዳለኝ ልነግርሽ አልችልም» አልኳት። ጉንጮቿ መቅላት ጀመሩ፣ ወደታች አየች

«እንደሱ አትሆኝ!» አለችኝ

አገጫን በግድ ወደላይ እንሰቼ፣ አይን አይኗን እያየሁ

«ምናለበት ባይሽ?» አልኳትና ግምባሯን ሳምኳት

ዝም ብለን ቡና በወተታችንን ፉት እያልን ሙዚቃውን እየሰማን ትንሽ ከቆየን በኋላ

«ለመሆኑ፣ ተመስገን ትራስ ላይ ቡና አይነት ፀጉር እንዴት እገኘሽ?» አልኳት

እየሳቀች «እኔው ራሴ ነኝ ይገዢው የሂድኩት» አለችኝ
«እንዲት ቡናማ ፀጉር ያላት ጓደኛ አለችኝ። ቤቴ ሂጂ ከፀጉር ብሩሿ ፀጉሮች ለቅማ ይገዢ ሂድኩ»

እኔም እየሳቅኩ «ጫማሽን ሳታረግ ወጥተሽ ነበር። ረስተሽ ነው?» አልኳት

«ረስቼ አይደለም»

«ታዲያስ?»

«የእውነቴን የተናደድኩ እንዲመስለው ብዬ ነው። ምናልባት ቡና አይነት ፀጉር እዚህ ሊገኝ በጭራሽ አይችልም ብሎ ያሰበ እንደሆነ፣ ቀጥሎ 'እሷ ራሷ አምጥታው እንደሆነ ነው' 'ንጂ' ብሎ ሊያስብ ይችላል። ያን ጊዜ 'ራሷ አምጥታው ቢሆን ኖሮ፣ በንዴት መፅሀፍቼንም ከጠረጴዛው አትበትንም ነበር፤ ጫማዋንም ማድረግ አትረሳም ነበር' ብሎ ማሰቡ አይቀርም»

በአድናቆት ራሴን ነቀነቅኩ

ይሄ ሁሉ ሲሆን ባህራምን አልረሳሁትም ነበር

ከምሳ በኋላ Le Monde የተባለውን ስመጥሩ የፈረንሳይ ጋዜጣ እገዛና፣ ካፌ ዶርቢቴል ገብቼ petit crème (ቡና በወተት በሲኒ) እዝገዬ ሀበሾቼ አጠገብ ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን ማንበብ እጀምራለሁ። ጩኸት፣ ሳቅ፣ ወሬ፣ የሲጋራ ጪስ፣ የሴት ሽቶ ካፌውን ይሞላዋል። በበጋው ሙቀት ምክንያት መስኮት ሁሉ ይከፈታል። ሰማያዊ ካኪ የሰራ ልብስ የለበሱ የፋብሪካ ሰራተኞች የቡና ማፍያው መኪና የተቀመጠበትን ረዥም ባንኮኒ በከንዳቸው ተደግፈው በተርታ ቆመው ፓስቲስ (ኑጭ አረቄ) እየጠጡ፣ የፋብሪካ ዘይት ምናምን ያቆሸሸውን ቀያይ ፀጉራም እጃቸውን በብዙ እያንቀሳቀሱ፣

በእስቲኝ የደቡብ ፈረንሳይኛቸው ያወራሉ። ከባንኮኒው ዳር፣ ከመስተ
ዋት የተሰራው በር እጠገብ፣ የካፌው ባለቤት መስዬ ፖል የቂል
ሳቁን እየሳቀ «Merci bien, monsieur» («እግዚር ይስጥልኝ ጌታዬ»)
እያለ የሚከፍሉትን ገንዘብ ይቀበላል፤ ቴምብርና ሲጋራ ይሸጣል

ከባንኮኒው ጓላ ቆንጆዋ የመስዬ ፖል ሚስት ባጭራ የተቆረጠ
ብሔራዊ ቀለም የተቀባ ፀጉሯ እያብለጨለጨ ለሰዎቹ ቡና ወይም
ፓስቲስ እያቀበለች፣ ከወጣቶቹ ጋር ፈገግታና ቃላት ትቀባበላለች፤
ትሽኮረመማለች፣ በማርሰይ ዜማ ታወራለች። ሸርሞጥሞጥ የምትል
ሴት ናት። ድምፅዋ፣ እስተያየቷ፣ አረማመዷ፣ ሁለመናዋ ወንድ
ይጣራል። መስዬ ፖል በብስጭት ነው የሚኖረው ሲባል እስማህ።
ግን ተማሪ ውሽማ የላትም ይላሉ። ተማሪዎቹ መስዬ ፖልን
ይወዱታል፣ ሚስቱን ሊነኩበት አይፈለጉም። እሷም ተማሪ
የምትፈልግ አትመስልም። ውሽሞቿ ጎረምቶችና የፋብሪካ ወይም
የኩባንያ ሰራተኞች ናቸው - በበጋው ሙቀት ኮታቸውን አውልቀው
የሽሚዛቸውን ቁልፍ በሙሉ ፈተው፣ የደረታቸውን ፀጉርና ጡንቻ
እያሳዩና እጅጊያቸውን ሰብስበው ጡንቻኛ ፀጉራም እጃቸውን
እያወዛወዙ ካፈ ዶርቢቴል የሚመጡ ጎረምቶች

እጠረጴዛዎቹ መሀል ሁለቱ ሴት በዮች ቡና፣ መጠጥ፣ ሲጋራ
እየያዙ ይዘዋወራሉ

ሀበሾቹና ባህራም ካንድ ሁለት አፍሪካውያን ወይም ፈረንሳዮች
ጋር ካርታ ሲጫወቱ፣ እጠገባቸው ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን እነባለሁ።
በካርታ የተሸነፉት ሁለት ልጆች፣ ሌሎች ሁለት ተሸንፈውላቸው
ተራቸውን ለመጫወት እስኪችሉ ድረስ መጥተው ከኔ ጋር ያወራሉ

ተካ ይመጣና ጋዜጣዬን ሳነብ «የማታነበውን ገፅ ልመልከተው
'ሰቲ» ብሎ ጋዜጣዬን ነጥሎ ግማሹን ይወስድብኛል። የማነበውን
ጨርሼ ወደሌላ ገፅ መሄዴ ሲሆን፣ ተካ «ቆይ እኛን ልጨርስና
'ሰጥሃለሁ» ይለኛል። «አምጣ 'ንጂ» ስለው «ጋዜጣው ካንተ ጋር
ይውላል፣ ትንሽ ባነብ ምናለበት?» ይለኛል። ብሽቅ ብዬ እየዋለሁ።
ጥፍሩን እየነከሰ ያነባል። ጋዜጣው ውስጥ ያላቀውን ወይም
ያስገረመውን ነገር ያሳየኛል፤ በጭራሽ እያስቅም፣ እያስገርምም።
አይ ተካ ብሽቁ! ግን ጥሩ ልጅ ነው። እሱ ራሱ ጋዜጣ ገዝቶ ያነብ
እንደሆነ፣ ጋዜጣውን ይሰጠኝና «የማታነበውን ገፅ ስጠኝ። ሌላውን
ካንተ በኋላ ቀስ ብዬ እነበዋለሁ» ይለኛል

እንዳንዴ ሀበሾቹ ተሰብስበው ካርታ ሲጫወቱ ወዳጆቻቸው ሴቶች እንድትጠረጹ ይዘው እያወሩ ይጠብቁዋቸዋል። ሲያሰኙ ከነሱ ጋር ትንሽ አወራረሁ

ከኒኮል ጋር ማውራት እጥከራለሁ፤ ያቅተኛል። በጣም ታፋሪላች፤ ያልለመደችውን ሰው ማናገር አይሆንላትም። ለጊዜው በጭራሽ ላውቃት አልቻልኩም። ስለዚህ ባህራም ምን አይቶባት ይሆን? ለሚለው ጥያቄ የመልስ ጫፍ እንኳ አላገኘሁለትም። መልኳን አይቶ እንዳልሆነ ግን ግልፅ ነበር። ውሀ አረንጓዴ አይኖች፤ የተዘረዘሩ ጥቃቅን ጥርሶች፤ ትኩላት እንደያዛቸው አይነት ቆዳቸው የደረቀ ከናፍር። ድምፅዋ ደስ ይላል። ባህራም ምን አይቶባት ይሆን? እውነት ለገንዘቧ ሲል ይሆን?

ከአማንዳ ጋር ግን ብዙ እናወራለን። ሀበሾቹ አማንዳ ዱቤ ነው የሚሏት። ሉልሰገድ ይዟት ሊሄድ ሲል፤ ተካ «እንግዲህ ሂድና ዱባህን እገባብሁ!» ይለዋል። ሉልሰገድ «አንተ ደሞ ከዱባ የተሻለች እስከታገባብህ ድረስ ስለዱባ ባታወራ ጥሩ ነው!» ብሎት አማንዳን አቅፎ ይሄዳል። አማንዳ በእንግሊዝኛ «ምንድነው 'ሚለው?' ትለዋለች። «ተይው ዝም ብሎ ነው» ይላታል።

ጋዜጣዬን እንብቤ፤ ሰጪን አይቼ፤ ባህራምን ተመልክቼ፤ ስለራሱ ለማውራት ዝግጁ እንዳልሆነ ከተገነዘብኩ በኋላ፤ ከካፌው ወጥቼ ወደ ኩር ሚራቦ በኩል ትንሽ እራመዳለሁ። ወደኋላ ዞሬ፤ ማንም ሀበሻ እንዳልተከተለኝ ካረጋገጥኩ በኋላ፤ እታጠፍና ወደ ሲልቪ ቤት እመራለሁ

እንድትቀን «ባህራምን ያዘክው?» አለችኝ

«የለም» አልኳት

«የምትይዘው ይመስልህል?»

«እርግጠኛ ነኝ»

«የምስራቅ ሰው እንደሆንክ ያስታውቃል። ጊዜ የሚያመጣውን ጊዜ እስኪያመጣው ትጠብቃለህ 'ንጂ ጊዜን ልታጣድፈው አትሞክርም። የምስራቅ ሰው ብትሆን ግን ባህራምን ሄደህ በብልህነት ታዋራው ታወጣጣው ነበር»

«እንደሱ ካረግኩማ እሱን ራሱን ላውቀው አልችልም። የማሰብና

የሰዋሰው ችሎታውን ብቻ ነው ላውቅ 'ምችለው'»

«ምን የሚል ይመስልህ?»

«ምን እንደሚልማ ማወቅ ቀላል ነው»

«እንግዲያው ምንድነው 'ምትጠብቀው?»

«ያ ያልኩሽ ጊዜ ሲመጣ፣ ተጠንቅቄ 'ምሰማው ቃላትን አይደለም'»

«ታድያስ?»

«ድምፁን ነው። ዜማውን። እጁ እንዴት እንደሚንቀሳቀስ። ምን ሲል ድምፁ እንደሚለሰልስ፣ ምን ሲናገር ግምባሩ እንደሚጸጠር። እንዳንድ ጊዜ እኛ ሳናውቅ ፈታችን ላይ ፈገግታ ወይም ህዘን በገዛ ራሱ ይጫወት የለ? ያንን ነው 'ምትጠብቀው'። አንድን ሰው የምናውቀው በሚናገረው ቃላት አይደለም፣ ያን ቃላት ሲናገር በሚያሳየው ገፅ፣ በሚያሰማው ድምፅ ነው። እሱን እሱን ለማየት ነው ባህራምን አድፎ 'ምትጠብቀው'»

ከሰላት በኋላውን ከሷ ጋር አሳልፈዋለሁ። እንቅልፍ ከወሰደን ወደ አስራ አንድ ላይ እንነቃለን። ወይ እናወራለን፣ ወይ እናነባለን፣ ወይ ሙዚቃ እንሰማለን። ሰኞና አርብ በእስር ሰላት ላይ ከፍል አለባት። እንዳንዴ ተኝቼ ትታኝ ሂዳ ስትመለስ ትቀሰቅሰኛለች። እንዳንዴ ነቅቼ እንደ ሌላ ቀን ከአርት መፃህፍቷ እንዲያን እየተመለከትኩ፣ ወይም እያነበብኩ፣ ወይም ሙዚቃ እየሰማሁ እቆያታለሁ

ሲመሽ ተለይቻት እሂዳለሁ። «A demain, cheri» («እስከ ነገ ደሀና ሁንልኝ») ምግብ ቤት ሂጄ እራቴን በልቼ፣ ከዚያ ወጥቼ የቴሌቪዥን ዜና አይቼ ሳበቃ፣ ሆቴሌ ሂጄ ስራ እጀምራለሁ። (አሜሪካዊቷ መምጣት ትታለች) ወይም ሲኒማ እገባለሁ። ከሲነማ በኋላ ለመስራት እሞክራለሁ። እምቢ ካለኝ፣ የሌሊት ፀጥታ የዋጣቸውን የኤክስን ጠባብ መንገዶች እዘዋወርባቸዋለሁ። ንጉሳቸው ነኝ

ጧት ተነስቼ፣ ቁርሴን ሁለት croissant በልቼ፣ ቡና በወተቸ ጠጥቼ፣ ወደ ቤተመፃህፍት ሂጄ እስከምሳ ሰላት እሰራለሁ። (ከፍል መግባት ከተወኩ መቸስ ዘመን የለኝም)

ከምሳ በኋላ ካፌ ዶርቢቴልን ጎበኝቼ ወደ ሲልቪ እሄዳለሁ።
በሰፊ እኔ እየሳቀች ትቀበለኛለች

እያሌ ቀናት ካለፉ በኋላ፣ ተመስገንን እየሳቅኩ

«ሲልቪ እንደወጣች ቀረች?» አልኩት

«ቀረች!» አለኝ «አሁንም ብትመለስም አልፈልጋት»

«ምነው?»

«አንጎሏ ምላጭ የሆነ ሴት መቶ በመቶ ሴት አትመስለኝም።
አሁን እንዲት ጅል ብጤ ፈረንሳይ ይዣለሁ። በጣም ተስማምታ
ኛለች። እጇን ሰደድ ሳረግ መክፈት ነው። ዝብዝብ የለም።
ፖለቲካ፣ ሊትረቸር፣ ምናምን የለም። ያቺ ግን! ስለኢትዮጵያ
የምትጠይቀኝን ጥያቄ ለመመለስ ብቻ ስንትና ስንት አስገራሚ መዋጥ
ያስፈልገኝ ነበር። ያውም አብዛኛውን ለመመለስ አልችልም ነበር»

«እኔ ግን በጣም ደስ ትለኛለች ልጄ» አልኩት «እውነት
በጭራሽ አትፈልጋትም?»

«በጭራሽ። እንተ ምትወዳት እይነት ሴት ናት። ሞክራት»

«በኋላ ይቆጭህና መልሰልኝ ትለኛለህ ልባርግ» አልኩት

«እርም ይሁንብኝ!»

«ተው!»

«አ-ዎ! ይልቅ እንደ ጭልፈት ፈረንሳይ ሳይሞጫልፋት ቶሎ
አብስሳት»

«ታድያ እንተ የተጠቀምክበትን ዘዴ ንገረኛ፣ እንዲረዳኝ ያህል»
አልኩት

ነገረኝ፣ መከረኝ፣ አብረን ጥላን አወጣን። በመጨረሻ

«እንድ ምክርና እንድ ማስጠንቀቅያ ልስጥህ መሰለኝ» አለኝ

«እሺ»

«ምክሩ ይኸውና፣ ልጅቱን እንደፈለግካት ጌታው ተካ

እንዳያውቅብህ»

በዚህ ስቀን ስንጨርስ

«ማስጠንቀቂያውስ?» አልኩት

«እኛ ሲልቪ እንዳንዴ ሌላ ሰው ትሆንብኛለች። አልጋ ውስጥ ያለልማዷ እንደማበድ ትላለች፤ ወፊፍ ያረጋታል። እና በደስታ ታሳብድህለች፤ ታድያ—»

«ታድያ?»

«ታድያ ነገሩ ካለቀ በኋላ ታኮርፋለች። ወደዚያ ፈንጠር ብላ ራሷን እጇ ውስጥ ትደፋለች። እንዳንዴም ታለቅላለች»

«ምን ሆንሽ ስትላትስ?»

«አትነግርህም። እና ግራ ያገባህል። አውቀህ ብትገባበት ይሻላል ብዬ ነው»

«ይገባኛል» አልኩት

ተመስገን እንዳልዋሽ አውቄያለሁ። ግን ሳቂታዋ ሲልቪ እኮርፋ ወይም ስታለቅስ — በጭራሽ ሊታየኝ አልቻለም

ካንድ ሳምንት በኋላ እኔና ሲልቪ በይፋ አብረን እንወጣ ጀመር። ሀበሾቼ «አልጋ ወራሽ» አሉኝ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ አልጋ ወራሽነቴን ረሱት፤ በነሱ አይን ሲልቪ የኔ ሆኑኝ

ተመስገን «የነገርኩህ ብልህነት ሰራ መሰለኝ» አለኝ። የደስ ደስ ቢራ ጋበዝኩትና ሲኒማ አስገባሁት። የያዛትን «ጅል ብጤ» ፈረንሳይ አስተዋወቀኝ። ብሎንድ (ነጭ) ፀጉሯን እንደ ወንድ ተቆርጣለች። በጣም ቆንጆ ናት። ይሄ ተመስገን ሴት አመራረጥ ያውቃል።

ደሞ ሴቶች የሚወዱት ይመስላል። ታድያ የሚገርመኝ ነገር አለ። እዲስ አበባ በነበርንበት ጊዜ የምትጠጋው ሴት አልነበረችም

አራት

ባህራም

ከቅርብ

ማከሰኛ ነበር አስታውሳለሁ። ከምሳ በኋላ Le Monde ጋዜጣዬን ገዝቼ ካፌ ዶርቢቴል ገብቼ እንደ ልማዴ petit crème አዝዜ ካርታ የሚጫወቱት ሀበጆች አጠገብ ቁጭ አልኩ። ትንሽ ቆይቶ ባህራም መጣ። ሳየው የተለወጠ መሰለኝ። ልማዱ በፍጥነት እርምጃው ከተፍ ብሎ ሲያበቃ፣ ሀበጆቹን «እናትክን! ሀላላሴ ሙት! Je veux jouer aux cartes.» («ካርታ አጫውቱኝ») ብሎ ቁጭ ማለት ነበር። ዛሬ ግን በቀስታ እርምጃ መጣ። እንደ ድሮው አልቀለደም። እንደ አጋጣሚ ለካርታ ጨዋታው እንድ ሰው ጎድሏቸው ስለነበረ «ባህራም! ና ካርታ እንጫወት» አሉት

«ካርታ ጨዋታ አላሰኘኝም» አለና ዝም ብሎ ቁጭ አለ። የተበሳጨ ይመስላል

«ምን ሆነህል?» አለው ሉልሰገድ

«በፈተና ወደቅኩ» አለ

ሁሉም የሚሉትን አጡ

እንግዲህ በፈረንሳይ ዩኒቨርሲቲዎች ደምብ፣ እንድ ተማሪ የሰኔ ወር ፈተናውን የወደቀ እንደሆነ፣ በእረፍት ጊዜው ሲያጠና ይከርምና፣ በጥቅምት (ትምህርት ቤት ሲከፈት) እንደገና ይፈተናል። ስለዚህ ተመስገን

«አይዞህ በጥቅምት ፈተና ታልፋለህ» አለው

ባህራም አልተፅናናም። ሁሉም ዝም አሉ። ካርታ ጨዋታቸውን

ቀጠሉ

ባህራም «ዘላለም ካርታ ጨዋታ ምን ያረጋል? እንወጣ ትንሽ እንንሸርሸር» አለ። ማንም መልስ አልሰጠውም። አብረውት መውጣት ፈርተዋል። ካርታ ጨዋታቸውን ቀጠሉ - ለጨዋታው ብቻ ሳይሆን ከባህራም ብስጭት ለማምለጥም ጭምር። ገባው። ተነስቶ ብቻውን ወጣ። ተከትዬው ወጣሁ። ወደ መናፈሻው በኩል እያመለከትኩ

«ወደዚያ እንሂድ?» አልኩት። መልስ ሳይሰጠኝ ወደዚያው አመራ። ትንሽ እንደተራመድን

«ያውና ተካ። ወደኛ በኩል ይመጣል» አለኝ «አደራህን አብሮን እንዳይመጣ። ዛሬ እሱ ሁለት ቃላት ቢያናግረኝ አብዳለሁ»

«አትስጋ» አልኩት

ተካ አቆመንና በፈረንሳይኛ

«ከየት ነው የምትመጡት?» አለን

«አሁን ከየትም ብንመጣ ደንታ የለህ። ለምንድነው 'ምትጠይቀን?' አልኩት በአማርኛ

«ከዶርቢቴል ነው 'ምትመጡት?' አለኝ ባማርኛ

«አዎን» አልኩት ባህራም እጁን ኪሱ ከቶ ወደዚያ ይመለከታል

«ወዴት ነው 'ምትሄዱት?» አለኝ ተካ

«ወዴትም። ምን ያረግልህል?»

«ወደ ሲቴ ነው 'ምትሄዱት?»

«ምነው? ከኛ ጋር ሲቴ መሄድ አማረህ?»

«አይ! እኔ ለራሴ ከዛ መምጣቴ ነው። ቡና አምሮኛል»

«እንግዲያው ሂድና ቡናህን ጠጣ»

«ጋዜጣህን አሁን አታነበው እንደሆነ ስጠኝ»

ጋዜጣዬን ሰጠሁትና መንገዳችንን ልንቀጥል ስንል

«ይሄ አቃጣሪ ገንዘብ እንዳያጭበረብርህ ተጠንቀቅ» አለኝ

«ሂድ ቡናህን ጠጣ» አልኩት። ሂደ

እኔና ባህራም እንደ ቃል ሳንነጋገር መናፈሻው ደረሰን። ዛሬች ጥላ ስር እንደ እግድም ወምበር ሳይ ቁጭ አልን

«ፈተና መውደቅ የተለመደ ነገር ነው። በጥቅምት ታልፋለህ» አልኩት

በተገማመደ ፈረንሳይኛው፣ በወፍራም ልዝብ ድምፁ መናገር ጀመረ

«መውደቁ አይደለም የሚያበሳጨኝ፣ አወዳደቁ ነው። ትምህርቱን በደምብ ይዢዋለሁ። በምን እንደጣሉኝ ታውቃለህ? በፈረንሳይኛዬ ጉድለት። እያስቅህም? ፈተናውን የወደቅኩት እኔ ራሴ ባልሆን ያስቀኝ ነበር

«እኔንና ፈረንሳዮቹን የክፍሌን ልጆች አስተያየን አስቷ። ትምህርቱን እኩል እናጠናቀው። ፈተና እንግባና ጥያቄው ይሰጠን። መልሱን እኔም እነሱም እኩል እንወቀው። እነሱ ምን ያረጋሉ? መልሱን በፍጥነት ይፀፋሉ። አስካኩንና አገባቡን ያማርጣሉ። ጥቃቅኗን ነገር ጭምር ያስገቧታል። ሀያ-ሀያ እንደ ገፅ ፅፈው ይወጣሉ። ያልፋሉ። እኔም መልሱን ከነሱ እኩል አውቀዋለሁ። ታዲያ ፈረንሳይኛው ከየት ይምጣ? ከሱ ጋር ስታገል የጊዜዬን ግማሽ አጠፋለሁ። ለዚያውም እምጩ የማመጣው ፈረንሳይኛ እንካሳ ሽባ ስለሆነ፣ በደምብ የማውቀውን መልስ ልክ እንደማላውቀውና በግምት ወይም በነሲብ እንዳገኘሁት ያስመስልብኛል። ዘጠኝ አስር ገፅ ፅፈ አወጣለሁ፤ በመጥፎ ፈረንሳይኛ። ትምህርቱን እያወቅኩት ፈተናውን አወድቃለሁ

«ፈረንሳዮች ደሞ ታውቃቸዋለህ። በቋንቋቸው የመጣ በጣም እንጎልጠባብ ናቸው። ለምሳሌ አስተውለህ እንደሆነ በፍጥነትና ያለ ስህተት ያነጋገርካቸው እንደሆነ ያከብሩሀል፤ «Intelligent» ይሉሀል። እየተንተባተብክ ያነጋገርካቸው እንደሆነ ግን ምንም ቁም ነገር ብትናገር መሃይም ነህ ማለት ነው። በቋንቋህ ብታናግራቸው እንደ ቂል አፋቸውን ከፍተው እንደሚቀሩና፣ የነሱም ቋንቋ ሳንተ ያንን ያህል እንግዳ እንደነበረ፣ የሚሉት ሁሉ «ዝብቅብ» ይመስልህ እንደነበረ፣ በሰንት ልፋት በመጠኑ ልታውቀው እንደቻልክ፣ በቋንቋቸው መንተባተብ ስለቻልክም ሊያመሰግኑህ እንጂ ሊንቁህ እንደማይገባቸው፣ ይህን ለመገመት ያህል ሰፊ እንጎል የላቸውም።

ተራውስ ሰው እንዲህ ቢሆን አልፈርድበትም። የዩኒቨርሲቲ ፕሮፌሰሮቹ እንዲህ ሲሆኑ ግን በጭራሽ አይገባኝም። እንግዲያው የነሱ ትምህርት የታለ? እቺን ያህል ቀላል ነገር ማመዛዘን ካልቻሉ፣ እንገባቸውስ ትምህርታቸውስ ምን ትርጉም ይኖረዋል?

«እማናውቀው አገር መጥተን፣ በማናውቀው ቋንቋ የማናውቀውን ህዝብ ባህልና ታሪክ ለመማር ስንታገል፣ ለምን አስተያየት እያደርጉልንም?»

«ምን እይነት አስተያየት ሊያደርጉልን ይችላሉ?» አልኩት

«ፈረንሳይኛችን ትንሽ የተጣመመ እንደሆነ፣ የቋንቋውን መጣመም ችላ ብለው የፍሬ ነገሩን እዚያ መገኘት ለምን አያስቡልንም? አገራችን ስንመለስ በራሳችን ቋንቋ ነው ምንጠ ቀመው፣ ስለዚህ ፈረንሳይኛውን እንደነሱ ቻልነውስ በመጠኑ ተንተባተብንበትስ ምን ያህል ልዩነት ያመጣል? እንግዳ ስንሆን፣ ፈረንሳይኛውን በህያ ሶስት፣ በህያ አራት፣ በህያ አምስት አመታችን ስንጀምረው፣ እንዴት ከናታቸው ጡት ጋር ሲጠቡት ካደጉ ሰዎች እኩል ካልሆነ ተብለን እንቀጣበታለን? ቅጣት መሆኑ ይታይሃል? ፍሬ ነገሩን እንደማውቀው ግልፅ ሳለ፣ የተጠቀምኩበት ፈረንሳይኛ የተቀመመ ፈረንሳይኛ ባለመሆኑ ፈተናዬን ሰወድቅ፣ እንደ አመት ሙሉ የለፋሁበትን ስክለክል፣ ይሄ ቅጣት ነው እንጂ ምንድነው? ፍትህ የሌለው ቅጣት

«እንደ አመት ምን ያህል እንደሆነ ይገባሃል? አስበው። የዘጠኝ የእስር አመት ልጆች ሳለን ክፍል በመድገም እንደ አመት ብናጠፋ ምንም አይደለም። በህያ ሰድስት፣ በህያ ሰባት አመታችን እንደ አመት ማጥፋት ግን ሌላ ነገር ነው። ምክንያቱም እነዚህ አመታት ከህያ አምስት እስከ ሰላሳ አምስት ሰፈር ያሉት አመታት፣ የሌሎቹን አመታት ሶስት አራት እጥፍ ዋጋ አላቸው። አሁን ነው ህይወታችንን ለመጨረሻ የምንቀርፀው። አሁን ነው ያለ የሌለንን ለሀገራችን ልናበረክትላት የሚገባን። አሁን ነው የኑሮ ሰራችንን የምንመርጥበት የምንጀምርበት ጊዜ። አሁን ነው የኑሮ ጓደኞችን የምንመርጥበት፣ ትዳራችንን የምንቆረቁርበት ጊዜ። አሁን ነው። አሁን! አሁን! አሁን ነው ልጅነትም የማያታልለን፣ እርጅናም የማይጫወትን። አሁን ነው ፍሬ ለመስጠት ዋጋ ለማስገኘት የምንችለው»

ረጋ ባለ ድምፅ

«አሁን ነው ፈረንሳዮች 'ለምን ቋንቋችንን ከኛ እኩል አልቻላችሁም?' ብለው ወርቅማ እመታችንን የሚያጠፉብን

«ጠፋች በቃ እኛ እመት። እኔም፣ ቤቶችም፣ አገሬም እንድ ወርቃማ እመት ተነጠቅን። ታዲያ የነጠቁን ሰዎች አልተጠቀሙ በትም። እንደነጠቁንም አላወቁም። በሚካ ስታልፍ እንድ ትል ብት ጨፈልቅ አይታወቅህም፤ የትሉ ሚስት ግን አለም ይጨልምባታል። ፈረንሳዮች እመቴን አጠፉብኝ። እንድ እመት ሙሉ።»

«ፈተናውን ባታልፍበትም እውቀቱን አግኝተህበታል» አልኩት

«እኛ አገር ምስክር ወረቀት የሌለው እውቀት ከእውቀት አይቆጠርም። ስለዚህ ያገኘሁት እውቀት በምንም ሊጠቅመኝ አይችልም። የህግ ትምህርት እንደ ፍልስፍና ወይም እንደ ስነ-ጽሁፍ ትምህርት አይደለም። ጥቅሙ እስራ ሳይ ልታውለው ከቻልክ ብቻ ነው። በስራ ሳይ እንድታውለው ደሞ የምስክር ወረቀት ያስፈልግህል። የምስክር ወረቀት ለማግኘት የፈረንሳይኛ ቋንቋን እንደ ፈረንሳዮች ማወቅ አለብህ። በፈረንሳይኛ እርሳስ ተባእታይ ያታ ነው፤ ብእር ግን እንስታይ ያታ ነው። ለምን? ምክንያት የለውም። መኪና፣ እውቶብስ፣ መፅሀፍ፣ ደብተር፣ ሰማይ፣ መሬት፣ ፀሀይ፣ ኮከብ፣ ደመና፣ ነፋስ - እነዚህ ተባእታይ ይሁኑ እንስታይ ፈረንሳይ ያልሆነ ሰው ቢያሳስት ይህን አሳሳትክ ተብሎ ፈተናውን ይወድቃል? ይሄ የሚገባ ነገር ነው?»

እውነቱን ስለሆነ ምንም ልለው አልቻልኩም

«አይዞህ በጥቅምት ወር ተፈትነህ ታልፋለህ» አልኩት

«እንዴት አድርጌ?» አለኝ «ትምህርቱ ቢሆን ያቃተኝ፣ ሌት ተቀን አጥንቼ እፈተን ነበር። ፈረንሳይኛውን ግን በሶስት ወር ውስጥ ከምን ላደርሰው እችላለሁ? ከእንግዲህ ልጅ አይደለሁም። ሀያ ለምስት እመቴ አልፏል። እስከ መቼስ ቢሆን ፈረንሳይኛውን ከነሱ እኩል ላውቀው እችላለሁ እንዴ?»

«ጠፋች እኛ እመት። እንደ ሌሎች እመታት ጠፋች፣ ተከተለቻቸው»

«ሌሎች እመታት?» አልኩት

«በይፋት ነበር የምግረው። በህክምና ትምህርት ሁለተኛ እመት እንደጨረስኩ ነው ወዲህ የመጣሁት»

(«ለምን መጣህ? መጥተህስ በህክምና ትምህርት እንደመቀጠል እንደገና ሀ ብለህ ህገን ለመግር ለምን ቆረጥክ?» ልለው ፈለግኩ፤ ግን እሁን የመጠየቅ ጊዜ አልነበረም፤ ዝም ብለው የመስማት ጊዜ ነበር)

ዝም ሲል ጊዜ ንግግራችን እንዲቀጥል ለመቆሰቅስ ያህል «እይህ በርታ፤ ሁሉም ሰው ችግር ያጋጥመዋል» አልኩት

ሳቅ አለ። አስተያየቱ «በምችት ቁጭ ብለህ በችግር የሚፍጨረጨረውን ሰው 'እይህ' ረጋ በል' ማለት ምንኛ ቀላል ነው!» የሚል ይመስላል

«ችግሩ ይህን ያህልም ከባድ አይደለም» አለ «እንዲህ የሚያስለፈልፈኝ ከሌላ ችግር ጋር ተጋግዞ ስለሚያጠቃኝ ነው። በፈተና ስለወደቀ ያለቅሳል ብለህ እንዳትታዘበኝ...

«ሌላ ችግር አለብህ?»

«ቤቶቼ ናቸው ሌላው ችግር። እየህ፤ አባቴና ከሁሉ ታላቅ ወንድሜ ነጋዴዎች ናቸው። እንዴ ገንዘብ ይተርፋቸዋል፤ እንዴ ደሞ የተገዛው እቃ መሸጥ እስኪጀምር ጥሬ ገንዘብ ከእጃቸው ያጣሉ። በዚህ ምክንያት፤ በይፋት ስማር ሳለሁ በሶስት በአራት ወር ነበር ገንዘብ 'ሚልኩልኝ። ላኩልኝ ሰላቸው ከንደኞችህ ተበደር፤ በኋላ እንከፍላለን' ይሉኛል...

እንግዲህ በይፋት ውስጥ መለት ሰው ያውቀዋል። ይበደራል። እስከ ሰድስት ሺ ፍራንክ ድረስ (3,000 ብር) ይበደር ነበር። ቤቶቹ ሲመቻቸው እንደ ስምንት ሺ ፍራንክ ይልኩለታል። እዳውን ከፍለው ሲጨርስ ሁለት ሺ ያህል ይተርፈዋል። እኔ እስክታልቅ ካልላኩለት እንደገና ሌላ ይበደራል። እንደዚህ ነበር የሚኖረው

እዚህ ሌክሰን እንደመጣ አድራሻውን ላከላቸው «እንግዳ እገራ ስለሆንብኝና የማውቃቸው ሰዎች ስለሌሉ፤ ገንዘብ ቶሎ እንድትልኩልኝ አደራ» አላቸው። «እንደተመቸን እንልክላለሁ» አሉት። መበደር ጀመረ። እንደገና ደብዳቤ ጻፈ። በቀን በቀን

ደብዳቤ መጥቶልኝ እንደሆነ እያለ እየተንገበገበ ይጠብቃል። አራት ወር ሙሉ ምንም መልስ ሳይልኩለት ቆየ። ብድሩ እየበዛ ሄደ። ቴሌግራም ላክ «ምን ሆናችኋል? ሰግቻለሁ፤ እዳ ተጠራቅሞብኛል፤ ረሀብም አጥቅቶኛል» አላቸው። መልስ ይጠብቅ ጀመር

ማታ ሲተኛ ሰለነሱ ያስባል። ነገ ደብዳቤ ይደርስኛል ይላል። ጧት ሲነሳ ሰለነሱ ያስባል። ዛሬስ ደብዳቤ አገኛለሁ ይላል። ደብዳቤ ሳይደርስው ቀኑ ሲመሽ ይገርመዋል። ይሰጋል። ምን ሆነው ይሆን? ይፈራል። ነገ ደብዳቤ ይደርስኛል ይላል።

እዳው እየከበደው ሄደ

እንግዲህ የኢክስ ፖስታ በቀን ሁለቱ ነው የሚታደለው። የጧቱ ባምስት ሰአት ሰፈር ይመጣል። ባህራም ከክፍል ወጥቶ ሲጣደፍ ቤቱ ይሄዳል። ምንም ደብዳቤ አይጠብቀውም። ኩም ይላል። በእስር ተኩል ላይ ይመጣልኝ ይሆናል ይላል። እስከ እስር ተኩል ይጠብቃል። በእስር ተኩል ምንም ደብዳቤ አይመጣለትም። እነዚህን ሰአቶች ይፈራቸው ጀመር። ተስፋ ልቡ ውስጥ እየተጠራቀመ ይቆይና፤ ምንም ደብዳቤ እንዳልመጣለት ሲያይ፤ ነብሱ በኩምታ ሽምቅቅ ትላለች። በዛቦት። ስለዚህ ሁለቱ ኩም ከማለት ብሎ ከቤቱ ጧት የወጣ እስከ ማታ አይመለስም። ማታ ወደቤቱ ሲራመድ «ጧት ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆናል፤ ወይም ከሰአት በኋላ መጥቶልኝ ይሆናል፤ ከሁለቱ በአንዱ ሳይመጣልኝ አይቀርም» እያለ ያሰላሰላል። ታዲያ ደብዳቤ የሚሏት የለችም። ተስፋና መንገብገቡ ድንገት አፈር ይሆናል። ራሱን ማመን ያቅተዋል። «እንዲህ ሊሆን አይችልም፤ ደብዳቤ ሳይኖረኝ አይችልም!» ይላል። «ነገ» ይላል። እስከ ነገ በብዙ ይሰጋል። «ቤቶቼን ምን ነክቷቸው ይሆን? እባቴና ወንድሜ ከሰረው ይሆን? ግን ቢከስሩ ፅፈው አይነግሩኝም? መፃፍ አልቻሉ ይሆን? ታስረው ይሆን? ሞተው ይሆን? ምን አግኝቷቸው ይሆን?»

ይሄ ሁሉ ሲሆን እዳው እየተከማቸ ሄደ

«ከማውቃቸው ሰዎች ከአብዛኛዎቹ እምስት አስር፤ ሀያ ፍራንክ ተበድርደለሁ ይመስለኛል። አሁንም ሰንት ፍራንክ ከሰንት ሰው እንደተበደርኩ እርግጠኛ አይደለሁም። ሰዎቹን በቀን በቀን አገኛቸዋለሁ። በቅርቡ እመልሰልሁለሁ እያልኩ ነበር የተበደርኳቸው። እና ሳያቸው አፍራለሁ። ሲያሳፍር የሰው «እይን! እይተውህ

ሲያልፉና፤ ካለፉህ በኋላ አይናቸው ውስጥ ያየኸውን ንቀት ስታስታውሰው ማሳፈሩ!»

የሚገባበት ይጨንቀዋል። ግን ምን ለማድረግ ይችላል? እፍረቱና ስጋቱ ሲፈራረቁበት እያየ «ይሄ ሁሉ መጨረሻው ምን ይሆን?» ማለት ብቻ ነበር

ከሁሉ የሚጎዳው ስለቤቶቹ ማሰብ ነበር። ማታ እንቅልፍ እምቢ እያለው ስለነሱ ሲያስብ፤ እንገሉ እንደ ወሬኛ የመንደር ሴት ክፉ ክፉ ሀሳቦችን እየለቃቀመ የጭካኔ የጭቆና ትርኢቶችን ያሳየው ነበር

«ለጊዜው እንተን ችግር አያጥቃህ እንጂ፤ ቤቶችህስ ምንም አይሆኑም አይዞህ» አልኩት

«እንተ የኛን አገር አታውቀውም። ስንት ጭብ እንደሚሰራ፤ ስንት በደል እንደሚፈጸም፤ እንኳን ልትገምት ልትጠረጥር አትችልም»

ሌሊት ሲሆን የሚመጡብህ ሀሳቦች አሉ። ህልም አይደሉም፤ ምክንያቱም እንቅልፍ አይወስድህም። ግን ጤነኛ ሀሳቦች አይደሉም፤ የሌሊቱን ጭላማ ይለብሱና እንደ ጉንዳን ይወሩሀል። ያስፈራሩሀል። ቀን ቢመጡብህ ትስቅባቸዋለህ፤ እነሱም በቀን ደፍረው አይመጡብህም። ሌሊት ግን እውነት ይመስሉሀል። ብቻህን በጭላማ በረሀ ውስጥ ስትፈራ እንደምታየው ቁጥቋጦ ናቸው። በመጥፎ ህልምና በውን መካከል እንደ የሀሳባችን ጫካ አለ። ብቻህን ነህ፤ ጭላማ ውጦህል፤ የቁጥቋጦ መአት ከቦህል። መሰረት የሌለው ሀሳብ ሁሉ የመጨረሻ እውነት መስሎ ይመጣብህል። እና በዚህ ጊዜ ባህራም ስለቤቶቹ ሲያስብ፤ እንዴ ቤታቸው ተቃጥሎ፤ ሁሉም ሞተው ይታያል፤ እንዴ አባቱና ወንድሙ ከሰረው በእዳ ተይዘው ታስረው፤ ወንድሞቹና እህቶቹ መጠጊያ አጥተው ሲጨነቁ ይታያል

በተለይ ከሁሉም አብልጦ የሚወዷት እህት አለችው። የመጨረሻ ልጅ ናት። ቤቶቹ ሁሉም እሷን ነው የሚወዷት። ታዲያ እሷ አልጋዋን ነው ምትወደው። ስታጠና አልጋዋ ላይ ሆና፤ ስትጫወት፤ ስታዝን፤ ስትደሰት - ሁልጊዜ አልጋዋ ላይ ሆና ነው የሚያገኘዋት። ይህን አልጋ ገረዶቹ እንዲያነጥፉት አይፈቀድላቸውም፤ ልጅቱ ራሷ ናት የምታነጥፈው። በቀን አራት አምስት ጊዜ

ይነጠፋል

«እህቴን ያመጣት እንደሆነ እማማ ብቻ ናት እንድታነጥፈው የሚፈቀድላት። ይሄ አልጋ በአመት ስድስት ሰባት አልጋ ልብስ ይገዛለታል። ብቻ ምን ልበልህ፤ እህቴ ያለአልጋዋ መኖር አትችልም። ታዲያ በሀሳቤ ቤታችን ከነእቃው ሲወረስ፤ የእህቴ አልጋ በሀራጅ ሲሸጥና፤ እሷ ይህን ስትመለከት ይታየኛል። አይኖቿ ይታየኛል። ሆኖን ያመኛል»

እንዳንዴ ደሞ አባቱ በፖለቲካ ምክንያት ተይዘው ወታደሮች እያዳፉ ሲወሰዷቸውና ሌሎቹ ወታደሮች ደሞ እህቶቹን ሲደፍሩዋቸው፤ ወንድሞቹን በሰደፍ ራሳቸውን ሲፈነክክቷቸው ይታያል። «ይሄ ሁሉ እኛ አገር በየቀኑ የሚደረግ ስለሆነ፤ እነዚህ የሌሊት ሀሳቦች በጣም ያስፈሩኛል፤ ያስጨንቁኛል»

እንዳንዴ ስጋቱ ከመጠን በላይ ይበዛበትና፤ ተነስቼ አገሬ ልግባ ይላል። ግን እንዴት ለመሄድ ይችላል? ባንድ በኩል ተስፋ የሚሉት አለ -

«ይሄኔኮ ይህን ሁሉ ዝምታ የሚያስረዳ ደብዳቤና እዳዬን በሙሉ ለመክፈል የሚያስችለኝ ገንዘብ መንገድ ላይ ይሆናል፤ ነገ ወይ ተነገ ወድያ ይደርሰኝ ይሆናል» ይላል። በሌላ በኩል «ለመሄድ ብቆርጥስ በምን እሄዳለሁ?» ብሎ ሲያስብ፤ በኤሮፕላን፤ በመርከብ፤ በባቡር ወይም በአውቶቡስ እንዳይሄድ፤ ምን ከፍሎ? በእግሩ እንዳይሄድ፤ አመት ወይም ሁለት አመት ይፈጅበታል፤ ለዚያውስ ስንቅ ከየት ይመጣል? ሲመሸስ የት ይተኛል? በሌላ በኩል ደሞ፤ የመሄጃ ዘዴ ቢያገኝስ እዳውን ሳይከፍል እንዴት አድርጎ ለመሄድ ይችላል?

«እስረኛ ነኝ በቃ። በእዳና በተስፋ ታስሬ፤ በእፍረትና በስጋት የምገረፍ እስረኛ ነኝ»

«እንዴት ገበዝ ነህ!» አልኩት

«እንዴት?» ለማለት ያህል እየኝ። ከቅንድቦቹ ጥቁር ጫካ ጥላ ስር ቡናማ ትንንሽ አይኖቹ ያዩኛል፤ ሀዘን ሞልቷቸዋል፤ ግን ተስፋ አልከዳቸውም፤ እንዲያውም ሳቁን የረሱ አይመስሉም

«እኔ እንተን ብሆን ድሮ ተስፋ ቆርጫለሁ» አልኩት። አፍንጫው ትልቅና ሸካራ መሆኑን ገና አሁን አስተዋልኩ

«በይፋት ሳለሁ እንዲህ አይነት ኑሮ የሚኖር ሰው አለ ቢሉኝ ኖሮ፤ እኔም 'እንዴት ተስፋ አይቆርጥም!?' ብዬ ይገርመኝ ነበር። ስትገባበት ግን ሌላ ነው። አየህ፤ የሰው ልጅ በጣም ጠንካራ ነው፤ ምንም ያህል መከራ ቢናድበት አይሸነፍም፤ መቸም ቢሆን ተስፋ አይቆርጥም።»

ዝም አልን። አፍንጫው ምን ያክላል!

«እኔ ተስፋ እንዳልቆርጥ የደገፈኝ ምን መሰለህ?» አለኝ

«ምን?»

«ሉልሰገድ፤ ተመስገንና፤ ሌሎቹ እትዮጵያውያን። እንደዚህ ያሉ ሰዎች አጋጥሞኝ አያውቅም። ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋለህ - እግራቸው ስር ወድቀህ እየተንፈራገጥክ በራብ ሞትኩ ብትላቸው፤ እጃቸውን ብድግ እርገው ትከሻቸውን እንቀሳቅሰው 'አእ! መስዋዊት' ታድያ ይህ የኔ ጥፋት ነው? ለምን ወደ ኢምባሲዎ አያመለክቱም? ብለውህ መንገዳቸውን ይቀጥላሉ። ኢክስ ውስጥ ተበድሬ ተበድሬ፤ የማውቃቸውን ሰዎች ጨረሰኩ። የቀረኝ ጥቅልል ብሎ በረሀብ መሞት ነበር። ተመስገንና ሉልሰገድ አበሉኝ። ያገሬ ልጆች ማጣቴን አይተው ፊት በነሱኝ ሰአት፤ እንግዳ የሆኑ ሰዎች፤ ቋንቋቸውን ባህላቸውን የማላውቀው ሰዎች፤ ቆዳቸውና ፀጉራቸው ሳይቀር ከኔ የተለየ ሰዎች ጠርተው አበሉኝ። በሀበሾቹ ጓደኞቼ ምክንያት፤ በሰው ልጅ ላይ ያልነበረኝ መተማመን አደረብኝ። ምግብ ብቻ አይደለም የሰጡኝ። ስሙን እኔ እማላውቀው፤ ከምግብ የበለጠ ነገር ነው የሰጡኝ። ሌላ ሰው ሰጥቶኝ እማያውቀው ነገር ነው የሰጡኝ።»

አይኖቹ ብርሀን ምሉ - ብርሀን አይደለም፤ እንባ ነው - የሀዘን እምባ አይደለም፤ ሌላ አይነት እምባ ነው። ወደዚያ እየ። እኔም ወደ ሌላ በኩል እየሁ

ሀበሾቹ እንደዚህ ጥሩ ሰዎች መሰለው የታዩት ምንኛ የሆነ ቢሆን ነው? ብዬ አሰብኩ

ከጥቂት ጊዜ በኋላ

«ችግሪን ትከሻህ ላይ ጫንኩብህ፤ ይቅርታ አርግልኝ» አለኝ። ዘወር ብዬ እየሁት። አይኖቹ ውስጥ እንባ የለም

«አታምነኝም ይሆናል» አልኩት «ግን ችግርህን ስላዋየኸኝ ዘብር

ይሰማኛል። ደሞ አይቼው የማላውቅ ጉብዝና ዛሬ አየሁ»

ሳቅ አለ

«አንድ ነገር ልንገርህ» አለኝ «ይሄ ስጋት፣ ፍርሀትና በእዳ ተይዞ ማፈር እየከበደኝ እያስጨነቀኝ ሲሄድ ጊዜ፣ ብቻዬን አልቻለውም በማለት ለሰው ልናገረው ሞክሬ ነበር። ደጋግሜ ሞክሬ ነበር። ግን ልናገረው አልቻልኩም። እብዛኛውን ጊዜ ሰሜ አጣለሁ። የሚሰማኝ ሳገኝ ደሞ ልናገር እንደጀመርኩ እፍረት ይይዘኛል። መናገሩን እተወዋለሁ። ሳንተ መናገር ግን በፍፁም አያሳፍርም። የማይመጥ ስጦታ አለህ። ቄስ ለመሆን አስበህ ታውቃለህ?»

እፍረት ተሰማኝና ሳቅ ስል፣ አሰም ሳቅ እያለ

«ሀላላሴ ሙት!» ብሎኝ ተነሳ። እኔም ተነሳሁ

«Vive l'amitié Irano-Ethiopienne!» አለኝ። ይስቃል። («የኢራንና የኢትዮጵያ ንደኝነት ለዘለለም ይኑር») አሁን አሁን ያን ሁሉ ችግሩን ሲያወራልኝ እንደነበረ ለማመን አመነታሁ

«Vive!» አልኩት «A bas les Yankees!» («ይኑር! . . . ያንኪዎች ይውደሙ!»)

«A bas!» አለኝ። («ይውደሙ!»)

ወደ ካፌ ዶርቢቴል በኩል ስንራመድ መንገዳችን ላይ ምናምን ሲለቃቅሙ ከነበሩት ወፋፋሪም እርግቦች አንዱን በእግሬ ቃጣሁባት። አልበረረችም። እንዲያውም አልዘለለችም። እንደ ሞጃ ወይዘሮ ደበልበል እያለች ከመንገዳችን ወጣ አለች። ባህራም

«የከይ ኮስሮ እርግብ ብትሆን ይህን ጊዜ በራ ጠፍታ ነበር» አለ።

«ከይ ኮስሮ?»

«የጥንት የኢራን ሻህ። አየህ ከይ ኮስሮ በሰረገላ መሄድ ስለቸው። በአየር መሄድ አማረው። የሌላ አገር ንጉስ ቢሆን መብረር እንዳማረው ይቀር ነበር። ከይ ኮስሮ ግን የኢራን ሻህ-ን-ሻህ ነው። መብረር ካሰኘው መብረሩ አይቀርም። ስለዚህ አንድ አምስት መቶ ወፎች ሰበሰበና ከአልጋው ጋር አስሯቸው ሲያበቃ፣ በማእረግ አልጋው ላይ ወጥቶ ተጋደመና፣ እንዴ ጅራፉን ሲያስጮህባቸው

ጊዜ ተነስተው በረሩ። ከይ ኮስሮ አልጋው ላይ እንደ ተቀመጠ ወደላይ ወጣ፤ ግን የልጋሙን ጉዳይ ሳያስብበት ቀርቶ ኖሮ፤ ወጪዎ ወደ ልዩ ልዩ አቅጣጫ መብረር ስለሞከሩ፤ ሩቅ ሳይሄዱ አልጋው ወደታች መዝናቸው ወደቁ። ከይ ኮስሮ እግሩን ተሰበረ። ከሚኒስትሮቹ እንደ አምስቱን አስገደለ።

«ለምን?»

«መጀመርያውኑ ተው እንዳትሰበር ብለው ስላልመከሩት። ግን መጀመርያውኑ ተው እንዳትሰበር ቢሉት ኖሮ ደግሞ ያስገድላቸው ነበር።»

«ምክንያቱስ?»

«እኔ መብረር ሲያምረኝ፤ ለምናባታችሁ ነጃሳ ቃል ትናገሩኛላችሁ? ብሎ ነዋ!»

«ግሩም ንጉስ ኖሯል!»

«እንዴታ! ተራ ንጉስ መስሎህ ኖሯል እንዴ? የኢራን ሻህ - ን ሻህ ነው 'ኮ'»

«እና ከዛስ?»

«ከዛ እግሩ ሲድንለት ሰራዊቱን አስከተተና ወደ ህንድ ዘመተ»

«ከህንድ ጋር ጠብ ኖሯችኋል?»

«የምን ጠብ? ህንድ መቼ ጠብ ያውቃል?»

«አህ! እንግዲያው ከይ ኮስሮ ለምን ወደ ህንድ ዘመተ?»

«የደምቡን ለማድረስ ነዋ»

«በጭራሽ አልገባኝም»

«ላስረዳህ። በዚያን ዘመን ማንም የኢራን ንጉስ ገንዘብ ሲያስፈልገው ወይም ጉልበቱን ማሳየት ሲያምረው፤ ትንሽ ሰራዊት ይሰበስብና ወደ ህንድ ብቅ ይላል። እንግዲህ ህንዶች ለቡድህ ወይም ለሺቫ ይሁን፤ ለሌላ አምላክ ይሁን፤ ያለ የሌላቸውን አልማዝ፤ ወርቅ፤ ብር፤ ሉል፤ ምናምን ቤተ መቅደስ ውስጥ ያከማቻሉ። የኢራን ሰራዊት ይመጣና ለደምቡ ያህል - ማለት ጦርነት አርገናል ለማለት ያህል - ጥቂት የህንድ ወታደሮች ገድሎ፤ ሌሎቹን አባር፤

ሴቶቹን ትንሽ ተደስቶባቸው ሲያበቃ፣ ቤተ መቅደሱ ውስጥ የተከማቸለትን ሁብት ተሸክሞ ወደ አገሩ በሰላም ይመለሳል

«ማንም ሻህ-3-ሻህ በዘመኑ መንግስቱ አንድ ጥያቄ ይገጥመዋል። ይኸውም፡ የኢራንን ህዝብ እዲስ ግብር ማስከፈል ይቀላል፣ ወይስ አንድ ሁለት ሺ ወታደር አስከትሎ ህንድ አገር ደርሶ መመለስ ይቀላል? የሚል ጥያቄ ነው። አንዳንድ ነገሶች እሉ፡ የኢራን ታሪክ የሚያስታውላቸው ህንድ አገር ባለመዝመታቸው ነው»

እንደዚህ እየቀለደ ካፌ ዶርቢቴል ደረሰን። ሀበሾቹ አሁንም ካርታ ጨዋታቸውን ይዘዋል። ባህራም እንደልማዱ

«አስቀያሚ! ሸርሙጣ! ሀላለሴ ሙት! Je veux jouer aux cartes!» እያለ መሀላቸው ቁጭ አለ። (ካርታ አጫውቱኝ)

እንደ ወጣት ረዥም ባህር ዛፍ ሆኖ ታየኝ - የመከራ ነፋስ ይነፍሳል፤ ባህራም ይታጠፋል፤ መሬት እስኪነካ ይታጠፋል፤ ግን አይሰበርም፤ ተመልሶ ቀጥ ይላል፤ እስከሚቀጥለው ነፋስ ድረስ . . .

. . . በሰንት ጭቅጭቅ ጋዜጣዬን ከተካ ተቀብዬ ወደ ሲልቪ ቤት ሄድኩ

ባህራም የነገረኝን ሁሉ አጫወትኳት። ለረዥም ጊዜ ዝም ብላ ከቆየች በኋላ

«ይገርምህል። እኔ'ኮ gigolo ይመስለኝ ነበር» አለችኝ

«ዢጉሎ? ምንድነው እሱ?» አልኳት

«ዢጉሎ አታውቅም? ገና አልሰለጠንክማ!»

«እኮ ምንድነው እሱ?»

«ሴቶችን እያስደሰተ ገንዘብ የሚቀበል ወንድ ነው»

«ታደያ ባህራም ምኑ ያምራልና ዢጉሎ ይሆናል?» አልኳት

«አያምርም። ግን ከሚያምሩ ወንዶች ይበልጥ ደስ ይላል»

«አይ! እንግዲህ ወሬ እንለውጥ»

«እሺ። ግን እሱ የነገረህን ሁሉ ባታምን ይሻላል»

«ለምን?»

«ሰውዬው አሪፍ ውሽታም እንደሆነሰ?»

«ይመስልኛል?»

«ይመስለኛል»

«እኔ ግን አይመስለኝም»

«እስቲ እናያለን» አለችኝ

እንዲህ በማለቷ በሸቅኩ፡፡ ግን መብሸቄን አላሳየኋትም፡፡

አምስት ሲልቪ ውስጥ ውስጡን

በነጋታው ጧት የመኝታዬ በር በኃይል ሲንኳኳ ነቃሁ። ማነህ ሳልል በፍን ከፈትኩ። ሲልቪ እየሳቀች ዘላ ተጠመጠመችብኝ። ተንገዳግደን አልጋዬ ላይ ወደቅን። የፀጉሯ ሽታ ደስ አለኝ

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ፈተናዬን በማእረግ አለፍኩ። ተነስ እንሂድ»

«የት?»

«ፓሪስ። ቀጥሎ ጄኖቫ፣ ከዚያ ሮማ፣ ናፖሊ፣ ፊሬንዜ፣ ከዚያ ኒስ፣ ማርሰይ፣ ኤክስ። ፕላኑን በሙሉ አውጥቻለሁ። ጎበዝ አደለሁም?»

«ጎበዝ ነሽ። መቼ ነው 'ምንሂደው?»

«አሁኑኑ። ተነስ ተጣጡብ» አለችኝ፣ በሰፊ አፏ እየሳቀች

«ለባለሆቴሉ 'ምክፍለው ገንዘብ አልያዝኩማ»

«እኔ ይዣለሁ»

«በምንድነው 'ምንሂደው?»

«በባቡር። ባቡራችን ልክ ከዘጠና ሁለት ደቂቃ በኋላ ከማርሰይ ይነሳል። ቶሎ በል»

እንደዚህ አጣድፋ፣ ማንንም ለመሰናበት ሳልችል ፓሪስ ወሰደችኝ። ከሁሉ ቅር ያሰኘኝ አማንዳ ዱቤን ሳልሰናበት መሄዴ

ነበር

በሚቀጥለው አስር ሳምንት ውስጥ ስለባህራም በብዙ አላሰብኩም። ስለ ምንም ነገር በብዙ አላሰብኩም። ሀሳቤን ሲልሺ ሞልታው ነበር

ባቡሩ ሞልቶ ቆይቶን አንድ ላይ ቦታ ለማግኘት ባለመቻላችን ፊት ለፊቱ ተቀመጠች። ሁለታችንም መፅሀፍ ማንበብ ጀመርን። ትንሽ እንብና ሰርቄ አያታለሁ። ረዥም ፀጉሯ ውብ ነጭ ፊቷን እንደ ጥቁር ሀር ከቦታል። በጣም ቆንጆ ናት፣ የደስ ደስ አላት። እንዳንድ ጊዜ ሳያት ትይዘኛለች። ትጠቅሰኝና ሳቅ ትላለች። መልሼ እጠቅሳታለሁ። ንባባችንን አንቀጥላለን። አልፎ አልፎ እንደ ያልገባችን ቃል እጠይቃለሁ። ፈረንሳዮቹ ብርቱካን ይበላሉ፣ ያወራሉ፣ ፖም ይበላሉ፣ ጋዜጣ ያነባሉ፣ ሳንድዊች ይበላሉ፣ ወይን ይጠጣሉ፣ ባቡሩን ያዝረከርኩታል፣ ያቆሸሹታል፣ ዝኛውን «የፈረንሳይ ባቡር ግማት» ይሰጡታል

አሺኞን ሰንደርስ እንዲት አሮጊት ከእጠገቤ ተነሳችና፣ ዝመነሳቷ ቦታዋ ላይ እንደ ሰውዬ ተቀመጠ። ከአሺኞን እንደወጣን የሲልሺ አይኖች ደጋግመው እዚህ ሰውዬ ላይ ያርፉ ጀመር። ሰውዬውን አየሁት። ፀጉሩ ላይ ነጭ ዘርቶበታል፣ ምናልባት ያርባ አምስት አመት ሰው ይሆናል። አይኖቹ ንፁህ ሰማያዊ ሆነው፣ ቀጠን ያለ ፊቱ በጣም ቆንጆ ነው። ሳየው ጠላሁት። ንባቤን ቀጠልኩ፣ ግን የማንበው ሊገባኝ አልቻለም። ሰርቄ ሲልሺን አየኋት። ሰውዬውን በሰማያዊ አይኖቿ ብርሀን ታየዋለች። እሷ እሱን ስታይ፣ እኔ እሷን ሳይ፣ ንዴቱ ውስጤ ሲጠራቀም፣ ብዙ ጊዜ ሂድን

ሳያት ያዘችኝ። አይኖቿ ተርጠጠው፣ ወደ ታች አየች፣ ጉንፊቷ ደም ለበሱ። ማማሯ! የንዴቴን ጥቁር ደመና የፍትወት ብልጭታ ሲሰነጣጥቀው ተሰማኝ። «ድንገት ላብ አድርጌ ቀሚሷን ገልፊ ጭኖቿን ፈልቅቄ - - -»

በመስኮቱ ወደ ውጭ ማየት ጀመርኩ። ለጥ ያለ ሚዳ መሬት ወደኋላ ይጎርፋል። ከፋቅ እንደ መንደር ይታየኛል፤ መሀሉ የቆመ ረዥም ቀጭን የቤተ ክርስቲያን ደወልቤት ሰማዩን እንደ መርፈ ወግቶታል፤ እንደ ቀጭን መንገድ ከሹሉ ደወል ቤት ስር ወጥቶ እየተጠማዘዘ ሄዶ አድማሱ ውስጥ ገብቷል፤ ሰማይና ምድር የተሰፋበት ክር ይመስላል። መንደሩ እንደ ልጅነት ቀስ እያለ ወደ

ኋላ እየተንሸራተተ ጠፋ።

ዘመር ብዬ ሲልሺን እየጓዘ፡፡ ራሷን ወደ መፅሀፉ ደፍታለች፤ ፊቷ ደም እንደለበሰ ነው፡፡ መፅሀፈን ማንበብ ጀመርኩ፡፡ አሁንም ቃላቱ አይኔን ዘልቆ እንጉሌ ውስጥ መግባት አቅቶት፤ አይኔ ብቻውን ያነባል፡፡ ሲልሺን እየጓዘ፡፡ እየችኝና ፈገግ አለች፡፡ ሰማያዊ እይኖቿ ሳቂታ ናቸው፤ በጣም ቆንጆ ፈገግታ አላቸው፡፡ እናቷን!

ንባቤን ቀጠልኩ፡፡ ከዚያ በኋላ እንደገና ደጋግማ ስታየው እየጓዘ፡፡ አንድ ሶስት ጊዜ ያህል፤ ስታየው እንዳየጓዘ አይታ በጣም አፈረች፤ እይኖቿ ተርገበገቡ፤ ጉንጮቿ ቀሉ፤ ንዴቴና ምኞቴ ውስጤ እየታገሉ አስጨነቁኝ

ሶስት ሰአት ያህል አለፈ

ከሊዮን በኋላ አንድ ሁለት ትንንሽ ከተማ እንዳለፍን ሰውየው እግሮቼን የሚዘረጋ አስመስሎ የሲልሺን እግር ነክ፡፡ ቀና ብላ በውብ እይኖቿ ፈገግታ እየችው፡፡ በሰፊ እፏም ሳቅ አለችለት፡፡ ሰውየው በእግሩ እግሯን ማሻሻት ጀመረ፡፡ ቀላች፡፡ ውስጤ ስጋዊ ፍትወትና ንዴት ታገለ፤ ንዴቱ እሸነፈ፡፡ እግሬን የምዘረጋ አስመስሎ የሰውየውን ቅልጥም በኃይል መታሁትና፤ ዘመር ብዬ እያፈጠጥኩ

«Pardon, monsieur» አልኩት («ይቅርታ መስዬ»)

«Je vous en prie» አለኝ («ሽረ ግድ የለም»)

እግሩን ሰበሰበ፡፡ ፊቱ በንዴት ይሁን በእፍረት ደም ለብሷል፡፡ ሲልሺን እየጓዘ፡፡ መፅሀፏን ታያለች፤ ፈገግታ ብጤ እፏ ዙሪያ ይርበተበታል፡፡ ሰውየው የሲጋራ ፓክ ከኪሱ አውጥቶ ወደ ሲልሺ ዘረጋ፤ እየሳቀች ተቀበለችው፡፡ አቀጣጠለላት

«ወደ ፓሪስ ነው ማሄዱት?» አለችው

«አዎን ማድሟዜል፡፡ እርስዎስ?» አላት

ወሬ ጀመሩ፡፡ ብሽቅ አልኩ፡፡ ተነስቼ ትቻቸው ወጣሁ

መተላለፊያው ዘንድ አልፎ አልፎ የቆሙትን ፈረንሳዮች እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ፤ አንድ አስር ሰረገላዎች እቋርጬ ሂጄ ባቡሩ መጨረሻ ደረስኩ

ሰመለሰ ግማሽ መንገድ ላይ ቆምኩ፡፡ «... እቺ ንፍጣም!

ልታስቀናኝ ፈልጋ አይደለም? እንደማልቀና ማወቅ አለባት። ግማሽ ሰአት እስኪያልፍ ወደሷ አልመለሰም። ምን ያህል ግድ እንደሌለኝ ይገባት። »

ግማሽ ሰአት እንዴት ረዥም ነው! ሰአቴን አስር ጊዜ አየኋት። እሷ ታዲያ እትንቀሳቀስም። አምስት ደቂቃ እንኳ ገና አላለፈም። ወደ ጆሮዬ አስጠጋኋት። ተኝታለች። የለም የለም፤ የባቡሩ ጩኸት ድምፅዋን አላሰማ ስላለኝ ነው። . . . እኔና ሰአቴ ስንተያይ ሩብ ሰአት አለፈ። ከዚያ በኋላ ግን መቆየት አልቻልኩም። ሰዎቹን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ ወደነዚያ ውሾች መመለስ እንደ ጀመርኩ፤ በመስኮቶቹ በኩል ቤቶች ብቅ እያሉ ወደኋላ ሽው ብለው ሲያልፉ ይታዩኝ ጀመር። እንደ ትንሽ ከተማ ደርሰናል። ባቡሩ በቆመልኝ! ማቆያ እንዲሆንኝ ጋዜጣ እገዛ ነበር። . . . ጎሽ! ባቡሩ ቆመ። ወረድ ስል እንደ መለዩ የለበሰ የባቡሩ ኩባንያ ሰራተኛ «መስዬ፤ አይውረዱ፤ ሁለት ደቂቃ ብቻ ነው ያለን» አለኝ

«Je m'en fous!» አልኩትና ወረድኩ («ደንታ የለኝም!»)

እንደ Le Monde ጋዜጣና ሁለት ሳንድዊች ገዝቼ እስከመለስ ባቡሩ ተነሳ። ሮጪ ለትንሽ ደረሰኩበት። «. . . ጋዜጣውን እንጠቢ ሳልጨርስ ወደሷ አልመለሰም። ሳገኛት ደሞ ሳንድዊች እስጣታለሁ። እየሳቅኩ። ጭራሽ አለመቆናቴ እንዲገባት. . . » ጋዜጣው ውስጥ የክሩስቴቭና የኬነዲ የቤንዜላ ስም አለ፤ የቪየትናም ሁከት ተጠ ቅሷል፤ ግን በደምብ አልገባኝም፤ የሲልቪ ፈገግታ፤ ለሌላ ያበራችው ፈገግታ እንገሌን በጥብጠታል። የሆነ ሆኖ፤ ያልኩት ግማሽ ሰአት አለፈልኝ። ሽረ ሰላሳ ሶስት ደቂቃ ነው ያለፈው! እኔ የሰውዬው ልጅ! . . . ወደኛ ሰረገላ አመራሁ

ሲልቪ የለችም። ሰውዬውም የለም። ሁለቱም የሉም። የታባታቸውን ሂደት? እንደገና ፈረንሳዮቹን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ እንደ አምስት ሰረገላ ካቋረጥኩ በኋላ፤ ራሴን «የት ነው ምትሂደው?» አልኩት።

ቆምኩ «በቁላህ ሳይሆን በጭንቅላትህ አስብ» የሚል ሀሳብ ውስጡን አሳቀኝ። ለመሆኑ፤ ባገኛቸው ምን ላደርጋቸው ኖሯል? ብዬ አሰብኩ። ተመልሼ በታዬ ቁጭ ብዬ ልጠብቃቸው ቆረጥኩ።

«እቺ ውሻ! ከኤክስ አጣድፋ ያመጣችኝ ለዚህ ኖሯል? ማን

መስያታለሁ!? ፈረንሳይ መስያታለሁ? አበሻ መሆኔን ማን በነገራት! ቆይ አሳያታለሁ! - - - ግን አልቸኩል። ዝግ ብዬ ረጋ ብዬ ላሰብ። እንደ ልጅ መጮህ መፍጨርጨር አያስፈልገም. . . እሷ አሁን አስቀናሁት ብላለች። እሷ ማን ማንን እንደሚያስቀና እናያለን። እቺ ቅሬታም ፈረንሳይ! . . . ዋናው ነገር፤ አሁን እንዳልቀናሁ ማሳየት ነው። ስትመጣ ልክ እንደ ድሮ እናግራታለሁ። ልክ ባለሽበቱን ሰውዬ እንዳላየሁት መሆን አለብኝ። . . . ሌላ ቀን ታድያ፤ ከሁለት ወይ ሶስት ሳምንት በኋላ፤ መኖር እስኪያስጠላት ድረስ አስቀናታለሁ። ያኔ እናያለን. . . »

እንዲህ የበቀል ሀሳብ እያሳለሰልኩ ወደ ቦታዬ በኩል ስራመድ፤ መመላለሻው ዘንድ እያጨሰ፤ እያወሩ ወይም ፈዘው በመስኮቶቹ በኩል ወደ ውጭ እየተመለከቱ ከቆሙት ሰዎች እንዱ ከሩቅ ስመጣ ጀምሮ ያየኛል

ፀጉሩ ላይ ሽበት ዘርቶበታል፤ ፊቱ ቀጭን ቆንጆ ብጢ ነው። አይኑ ሰማያዊ ባይሆንም ሽበቱና የቆንጆ ፊቱ መቅጠን አበሽቀኝ። አጠገቡ እስክደርስ በብሩህ ቡናማ አይኖቹ ያየኛል። እየገላመጥኩት

«ምነው ያየኛል?» አልኩት። እንደ መደንገጥ ብሎ

«ምንም መስየ» አለኝ

«ፀጉርዎ አስር ጊዜ ሽበት ቢኖረው je m'en fous!» አልኩት። («ደንታ የለኝም»)

ስለምን እንደማወራ አልገባውም፤ ግን ፈርቷል። ዝም አለ። ሰውዬው ምንም እንዳልበደለኝና አሁን የማወርድበት ቁጣ ፈጽሞ የማይዝግ ጭቦ እንደሆነ ይሰማኛል፤ ግን ራሴን ለመግታት አልቻልኩም። መልኩንና እድሜውን እያየሁ በንዴት ተቃጠልኩ

«በሉ ፣ ንጂ ይንገሩኝ። ለምን ያፈጡብኛል? ሰው ሳንድዊች ይዞ ሲሄድ እይተው እያውቁም? ወይስ ርቦዎታል? እንኩ ብሉት!» አልኩና የያዝኩትን ሳንድዊች በድንገት አስጨብጨው ወደ ቦታዬ በኩል በንዴት ስራመድ፤ መተላለፊያው ውስጥ ያሉት ሰዎች ሁሉ በፀጥታ እኔን እንደሚመለከቱ ድንገት ታየኝ። ንዴቴ ወደ እፍረት ተለወጠ፤ ሽበታሙ ሰውዬ በጣም አሳዘነኝ። ይኸኔ ኮ ወጣት ቢሆን አይታገሰኝም ነበር፤ አሁን ወጣትነቱን በሀዘንና በናፍቆት ያስታውስ ይሆን? ሽረ ምን በደለኝና ነው ያዋረድኩት? መባለጌ በጣም

ቆጪኝ። ቀኝ ጳላ ዞሬ ወደሱ ተራመድኩ። ሳንዲውቶቹ የተጠቀለሉበትን ወረቀት በሁለት እጁ እንደጨበጠ ይመለከተኛል። ፊቱ ላይ የመደናገር እንጂ የንዴት ስሜት አይታይም

«መስዬ፡ እባክህን ይቅርታ ያድርጉልኝ። ጤና አልያዘኝም» አልኩት። ታችኛ ከንፈሬ ሲንቀጠቀጥ ተሰማኝ። ግን መንቀጥቀጡን ላስተወው አልቻልኩም። ሲጨንቀኝ ጊዜ አፌን በእጄ ያዘኩት

ፈጋ ባለ ድምፅ «Ça va, jeune homme. N'y pensons plus» አለኝ። («ግድ የለም ነበዝ። እንርሳው») «Merci, monsieur» ብዬው ብሂድ ጥሩ ነበር። ግን አሁንም ራሴን ለመግታት አልቻልኩም። ሳልወድ በግድ ለፈለፍኩ

«ጤና ስላልያዘኝ ነው እንጂ አገሬ ብሆን፤ እንኳን እኔው ራሴ ሽበት ያለው ሰው ልሰድብ፤ ማንም ወጣት እንዲህ ሲያደርግ ባየው እጣላዋለሁ» አልኩት

«አውቃለሁ» አለኝ

«ያውቃለሁ?»

«የናንተን አገሮች ባህል በደምብ አውቀዋለሁ። ዩኒቨርሲቲው ስጥ የአንተሮፖሎጂ ፕሮፌሰር ነኝ። ደሞ፤ ካደጉበት አገር ወጥቶ እንግዳ አገር ሂደ፤ ባአድ ህዝብና ባይተዋር ባህል ሲያጋጥም፤ በመጠኑ ግር እንደሚል አውቃለሁ። ደጋግሜ ካገሬ ወጥቼ አይቼዋለሁ። ስለዚህ አሁን እኔን ይቅርታ መጠየቅ በጭራሽ አስፈላጊ አይደለም። ይልቅ ቡና ልጋብዝዎትና ትንሽ እንጫወት ብሎ ቡና ወደሚጠጣበት ሰረገላ ወሰደኝ

ሰውዬው ሊቅ ከመሆኑም በላይ ብልህና ደግ ነበር። ኮኛክ እየጠጣን ሳንድዊችቹን በላናቸው

«ከኮኛክ ጋር እንኳ ሳንድዊች አይበላም፤ ብቻ ግድ የለም» አለ ሰውዬው እየሳቀ። ብዙ ብዙ ወሬ አወራን። በተለይም ስለአልጀሪያ ጦርነት በሰፊው ነገረኝ። ጄኔራል ደጉል ባይኖር ኖሮ፤ ይህን ጊዜ ፈረንሳዮች በአልጀሪያው ሁከት ምክንያት እርስ በራሳቸው ተከፋፍለው ተዋግተው ተፋጅተው፤ ፍራንስ ራሷ ገደል ገብታ ነበር። አለኝ። እስከ ፓሪስ እያወራን ብንሂድ ደስታዬ ነበር። ግን ፕሮፌሰሩ ዲጐን ወራጅ ነበር

ሲለዩኝ፤ መውረጃው በር አጠገብ እንደቆምን፤ ሳላስበው እጆቹን

ትከሻዬ ላይ አሳረፈና፤ ደግነት በተሞላ የአዋቂ አይኖቹ እያየኝ፤ እንቱ ማለቱን ትቶ ለመጀመሪያ ጊዜ እንተ እያለኝ

«ይገርማል፤ ጠቆርክ እንጂ ልክ የመጀመሪያ ልጄን ነው ምትመስለው። እንግዲህ ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር አስታውስህለሁ። ትናፍቀኛለህ። Enfin, c'est la vie. Au revoir, jeune homme» («ይኸ ነው የኑሮ ነገር። በል ደህና ሁን፤ ጉበዝ») አለና፤ ፈረንሳዮቹ የሚወዱትን ሰው ሲሰናበቱ እንደሚሰሙት ጉንጭና ጉንጨን ሳሙኝ። በእጁ ራቅ አድርጎ በናፍቆት አይን አየኝ። ፀጉሬን በእጁ በተን በተን አድርጎ፤ እንደገና ሳብ አድርጎ በኃይል እቅፍ እደረገኝና፤ ከባቡሩ ወረደ። ሻንጣውን ሳቀብለው፤ አይኑ ውስጥ እንባ አየሁ

ባቡሩ ቀስ ብሎ ተነሳ። «ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር» እንዳለኝ አስታውስኩ

ከባቡሩ በላይ ጮኬ

«ልጅዎ የት ነው?» አልኩት

«ሞቷል። አልጀሪያ» አለኝ፤ እጁን የሰንብት እያራገበ

እጄን ሳወዛውዘለት፤ ተሰምቶኝ የማያውቅ አይነት ሀዘን ልቤን ሞላው። አልቅስ አልቅስ አለኝ። እዚያ ቆሞ እጁን ሲያወዛውዘለኝ፤ እየራቀና እያነሰ ሰሄድ፤ በሀይል አሳዘነኝ። በመጨረሻ ከአይኔ ተሰወረ። ምን ያህል እንደወደድኩት ገና አሁን ገዝኝ...

መሬት መሬቱን እያየሁ፤ ማንንም ሳልገጭ፤ በዝግታ ወደ በታዬ ሄጄ ቁጭ አልኩ። በመስኩት ወደ ውጭ እያየሁ በብዙ እዘንኩ። ሲልቪ ደጋግማ ታወሰችኝ፤ ግን ንዴቱ ለቆኛል። ቅድም አሰላሰል የነበረው የበቀል ሀሳብ ከንቱ ሆኖ ታየኝ። ምስኪን ሲልቪ! አሁን ምን አጠፋች? ካንዱ ጋር ሰላወራች ነው? ታድያ ያገራቸው ባህል ነው። ደሞ ባህላቸው ባይሆንስ ምን አለበት? አሁን ባቡር ውስጥ ምን እንዳያደርጉ ነው? ... እረ የፈለጉትንስ ቢያደርጉ ምን እንዳይቀርብኝ ነው?...

ሰዎቹ ሻንጣቸውን ከየተሰቀለበት ማውረድና መተራመስ ጀመሩ። ፓሪስ መድረሳችን ነው። ሲልቪ ከሄደችበት ተመለሰች (ሰውዬው ግን አልመጣም) ሻንጣዋን አወረድኩላት። እንዴት እንደም ታናግረኝ ጨንቋታል። ለምን እንደሆነ እንጂ፤ በጣም አሳዘነችኝ።

አቅፌ አይዘኸሩልላት ፈለግኩ። ግን ጊዜውም ቦታውም አይፈቅድም

«በሀይል ርቦኛል። አልራብሽም?» አልኳት እየሳቅኩ። ያ ሳቅ ፊቴ ላይ ምን እንደሚመስል ብቻ እግዚር ይወቀው

«አዎን፣ በሀይል ርቦኛል» አለች

«ነይ፣ እራትሽን ሳብላሽ» አልኳት

ከባቡር ጣብያው ትርምስምስ ወጥተን፣ እዚያው አጠገብ እንደ ያረጀ ብጤ ሆኗል ውስጥ አንድ ክፍል ተከራይተን፣ ገላችንን ታጥባን፣ እዚያው ሰፈር አንድ ርካሽ ብጤ ምግብ ቤት ውስጥ ጥሩ እራት በላን። ከሶስት ጠርመሽ ቀይ ወይንና፣ ከብዙ ብዙ ወሬ በኋላ፣ ሁለታችንም በጣም ሞቅ ብሎን ሳለ፣ እጄን ይዛ በቆንጆ ሰማያዊ አይኖቿ እያየችኝ

«ትፈልገኛለህ?» አለችኝ። የቀኑ ንዴት አሁንም ልቤ ውስጥ አንድ ጊዜ ተገባበጠ። ግን በጭራሽ እንዳልተበሳጨሁ ማስመሰል አለብኝ በማለት፣ ጥቁር ፀጉሯን እየዳበስኩ

«በሀይል በሀይል እፈልግኛለሁ» አልኳት። እውነቴን ነበር።

«ና ቶሎ እንሂድ» አለችኝ

እንግዲህ እኔና ሲልቪ ስንተቃቀፍ በመብራት እየተያየን፣ እያወራን፣ እየሳቅን ነው። ዛሬ ግን አልጋ ውስጥ ስንገባ መብራቱን አጠፋችው፣ በጭለማው ስታቅፈኝ ያለልማዲ ቸኮለች፣ ተንገበገበች። አንድ ቃል አልተናገረችም። በጭለማው እየሳመችኝ ማቃሰት ብቻ ሆነ። ደስታው መሀል ላይ እንደደረሰን፣ ያለልማዲ ከንፈሬን ነክላ አሳበጠችኝ። ጠረፏ ብቻ የራሷ ሆነ እንጂ፣ እግር እንሳሷ ሳይቀር ተለወጠብኝ፣ በጠቅላላው ከሌላ ሴት ጋር እንደመተኛት ያህል ነበር። መጨረሻ ላይ፣ በሀይል እየተንቀጠቀጠች፣ ፊቷን እንገቴ ውስጥ ቀብራ

«Oh, pitié, monsieur! Pitié! Pitié!» እያለች አጉረመረመች። («አይ! ይማሩኝ፣ እባክዎን ይማሩኝ! ይማሩኝ!»)

ከጨረሰን በኋላ ማልቀስ ጀመርን። ከዚህ በፊት አልጋ አታውቅም። ተመስገን ሲያስጠነቅቀኝ፣ አንዳንዴ ነገሩ ካለቀ በኋላ ታኮርፋለች፣ ታለቅሳለች ያለኝን አስታወስኩ

«አይዘኸሩ የኔ ቆንጆ፣ ምን ሆነኛል?» እያልኩ ሳቅፋት

«አይ ውርደት! እንዴት ነው ያፈርኩት!» እያለች ለቅሶዋን ቀጠለች

ለሳዘነችኝ። ተጨነቅኩላት። እቅፍ እያደረግኳት

«ምንድነው የኔ ሲልቪ? ንገሪኝ። ሰው አዋርዶሽ እንደሆነ እረግጠዋለሁ»

«እኔው ነኝ እንጂ የተዋረድኩት። እኔው ራሴ!»

«ንገሪኝ። ይኸኔ ባልሆነ ነገር ነው 'ምታለቅሽው። ንገሪኝ 'ስቲ»

«ትወደኛለህ?»

«በሙሉ ልቤ»

«ከበሽታዬ አስጥለኛ!»

«የምን በሽታ?»

«ታስጥለኛለህ?»

«ከቻልኩ»

«ትችላለህ። ትችላለህ»

«እንግዲያው ንገሪኝ»

«እምቢ ያልከኝ እንደሆነሰ? የከዳኸኝ 'ንደሆነሰ? ሞት ይሻለኛል»

«ሞኝ አትሁኒ። እኔ እንዴት አንቺን ልከዳሽ እችላለሁ? የማይሆን ነገር ነው»

«መጥፎ ብሆንም?»

«ሴጣን ብትሆኒም እወድሻለሁ። ንገሪኝ፣ ምን ሆነሻል?»

«አሁን ካንተ ጋር አይደለም የተኛሁት» አለችና ድንገት ለቅሶዋን አቆመች። ጭለማው ውስጥ ሙሉ ፀጥታ ሆነ። መተንፈስም አቁማለች።

በጭራሽ አልገባኝም። ንግግሯን ትቀጥላለች ብዬ ነበር፤ ግን ዝም ስትል ጊዜ

«ምን ማለትሽ ነው? አልገባኝም» አልኳት

በሹከሹከታ

«አሁን እንተ ነህ የተኛኸኝ። በሀሳቤ ግን ሌላ ሰው ነበር የተኛኝ። በጭለማው እንተ እያቀፍከኝ፤ ሌላ ሰው ሲያቅፈኝ ሲሰመኝ ነበር የሚታየኝ። ገላዬን የሰጠሁት ለሌላ ሰው ነበር»

ሰካሬ ባንዳፍታ ጠፋ

«ለዚህ ነው መብራቱን ያጠፋሸው?» አልኳት።

«አዎን»

«አሁን እናብራው?»

«የለም እፈራለሁ። አሁን አይንህን ማየት አልችልም» ብላ ተጠመጠመችብኝ

«እሺ ይቅር። አይዞሽ፤ አይዞሽ. . . ግን እኔን ማፈርሽ ቂልነት ነው። ይልቅ አስረጃኝ»

«እኔም ለራሴ አይገባኝማ!»

«ምስጢሩን አስረጃኝ ማለቴ አይደለም። አሁን ለምሳሌ በንተቃቀፍ ሳለን፤ በሀሳብሽ ውስጥ ምን ምን ተደረገ? . . . ገሪኝ አይዞሽ፤ የኔ ሲልቪ»

«ያው ያደረግነው ነገር ነው የተደረገውስ። ብቻ. . .»

«ብቻ?»

«ሰውዬው እንተ አልነበርክም»

«ማን ነበር?»

እፍራ ዝም አለች

«ያ ባቡር ውስጥ የነበረው ሽቦታም ሰውዬ ነው?»

በሹከሹከታ

«አዎን። እባክህን ይቅርታ አድርግልኝ። ወድጄ አይደለም» አለችኝ። ምንም ቅናት አልተሰማኝም። ስጋዬ ስጋዋን ስለጠገበው ይሆን?

በጭለማው ከጌዔ አስነሰኛ እላዬ ላይ አስተኛጓትና፤ ባንድ እጄ

ጀርባዋን፣ በሌላው እጇ ፀጉሯንና አንገቷን እያሸሸሁና አይኗን እየላምኩ

«አሁን ምን ይሰማሻል?» አልኳት

«እንደምትወደኝ ይሰማኛል»

«አውቀሻል። እንግዲህ ይቅርታ ምናምኑን እርሺውና፣ ስለዚህ ነገር የተቻለሽን ያህል ግለጫልኝ»

«እሺ። በመጀመሪያ ሰውዬን ሳየው ትንሽ ደስ አለኝ»

እየላቅኩ፣

«ውሸታም! በሀይል ነው ደስ ያለሽ» አልኳት

እሷም እየላቀችና በሀይል እያቀፈችኝ

«አቤት እንዴት ነው 'ምወድህ! እባክህን አግባኝ! አውቃለሁ አውቃለሁ። አገርህ እራጃ አለችህ። ደሞ ባትኖርህም ጥቁርና ነጭ ቢጋባ ትርፉ ብስጭት ነው። አውቃለሁ። ጋብቻውን እንርሳው»

«ንገሪኝ»

«ሰውዬው ደስ አለኝ»

«ሰጋዊ ምኞት አሳደረብሽ»

«አዎን። በሀይል ተመኝሁት። ግን. . .»

«ግን ምን?»

«እሱ ራሱ በሰጋው እንዲገናኘኝ አልፈለግኩም»

«እንግዲያውስ?»

«አንተ እሱን ሆነህ እንድትተኛኝ ነው የፈለግኩት»

«ትንሽ አብራራልኝ»

«እሱ ነው ያማረኝ። ግን እሱ ራሱ ቢገናኘኝ አልፈቅድም። አንተ ብትተኛኝ ነው 'ምፈቅደው። ግን አንተ ስትተኛኝ አንተን ሆነህ አይደለም፤ እሱን ሆነህ ነው። የሱ ገላ ነህ»

«እሱ በገላዬ እንዲያቅፍሽ ነው 'ምትፈልገው?»

«አውቀህል»

«ነገሩን ብናለዋውጠውስ?»

«እንዴት?»

«እሱ የኔ እንደራሴ ቢሆንና፣ የሱን ገላ እያቀፍሽ ስለኔ ብታስቢ»

«በጭራሽ አይሆንም»

«እሺ ቀጥይ»

ቀጠለች። ግን ምንም ሌላ አዲስ ነገር አልነገረችም። ያው ነበር። አንድ ወንድ ያማራት ጊዜ፣ እሱ ራሱ ከሚተኛት ይልቅ ስለሱ እያሰበች ሌላ ወንድ ቢተኛት ትመርጣለች

ገረመች። ግን ሊገባኝ አልቻለም።

ሁለት ሰዓት ያህል ከተወያየንበት በኋላ እንደገና ሞቅ አለኝ ጭኗን ማሻሻት፣ ሰፊ አፋን መሳም ጀመርኩ። አሁንም ያለ ልማዱ ተንገበገበች፣ በብዙ አቃሰተች፣ ጀርባዬ እስኪደማ ድረስ ቧጨረችኝ፣ ስትጨርስ እየተንቀጠቀጠች፣ «Ah, vous alors! Quel homme!» እያለች አጉረመረመች። («አይ አንቱ! አይ ወንድ!»)

ከኔ ጋር እንዳልሆነች እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ተቃጠለኩ፣ የኔን ገላ ተወሶ ሌላ ሰው እንደተኛት እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ጠፍኩ። ግን የሴት ገላ እንደዚያን ቀን ልቤን አጥፍቶኝ አያውቅም። በነጋታው አያለሁ፣ ለካ ሳይታወቀኝ እንገቷን ሶስት ቦታ ነክሼያት ኖሯል። ለሚቀጥሉት አምስት ቀናት ረዥም እንገቷ ዙሪያ ሻ ጠምጥማ መዞር ግድ ሆነባት። ለጌጥ የለበሰችው ይመስል ነበር

በዚህ አኳኋን ከቅናት ጋር ተዋወቅኩ። ግን ቅናት ምን እይነት ግሩም ስሜት መሆኑን ለመገንዘብ ብዙ ሳምንት ወሰደብኝ...

በነጋታው ሲልቪ ቤቶቿ ዘንድ ዋለች፣ እኔ ፓሪስን በእቶብሰና በእግር ስዞር ዋልኩ። ማታ ሆቴላችን ተገናኘን። ሁለታችንም ደክሞን ስለነበረ፣ አልጋ ውስጥ እንደገባን እንቅልፍ ወሰደን። ሲነጋ ተነስተን ቁርስ በልተን ፓሪስን ዞርን። ምሳ በልተን ፓሪስን ዞርን። እራት በልተን ፓሪስን ዞርን። አያልቅም የፓሪስ ውበትና የሲልቪ ሳቅ ጨዋታ። ከሌሊቱ በስምንት ሰዓት ሆቴላችን ተመለስን። ስንተኛ

«ፓሪስ እንዴት ቆንጆ ናት!» አልኳት

«ይገርምህል። ባንተ አይን ሳየው ጊዜ ሌላ ፓሪስ አየሁ። ነገም ስንዞር እንዋል?»

«እመት ሙሉ እንዙር ብትይኝ ደስ ይለኛል»

«አንድ ሳምንት ብቻ ነው ምንዞረው። ከዚያ የት እንደምንሄድ ታውቃለህ?»

«የት?»

«ጀኖቫ። የክሪስቶፎ ኮሎምቦ ከተማ»

«እኔ አንድ ሺ ፍራንክ ብቻ ነው ያለኝ ልብ እርጊ»

«ግድ የለህም። እኔ ሁለት ሺ እምስት መቶ አለኝ»

«እሺ እንግዲያው»

«አሁን እቀፈኝ»

የድሮዋ ሳቂታ ሲልቪ ናት። ከትላንት ወዲያ ሌሊት የነበረውን ማቃሰት፣ ማልቀስና መናከስ አሁን ሳስበው ህልም መስሎ ተሰማኝ። እሷም ፈፅማ የረሳችው ትመስላለች። ብቻ ሳላውቅ አንገፏን የነካኋት እንደሆነ «አይ!» ትላለች፤ ሁለታችንም እናስታውሳለን

ሮማ ከመሄዳችን በፊት ጀኖቫ ሶስት ቀን አደርን። ሁለተኛውን ሌሊት በተለይ አስታውሳለሁ። እራት ከበላን በኋላ፣ አንድ ሲጋራ የማይሸጥበት ቡና ቤት ገብተን ሰናወራ ቆይተን፤ ሲጋራዋ ስላለቀባት ልገዛላት ወጣሁ

ስመለስ ከአንድ ረዥም ብሎንድ (ባለ ነጭ ፀጉር) ጎረምሳ ጋር ትተያያለች። እሱ ቡና የሚቀዳበትን ባንኮኒ ተደግፎ ቆሞ ያያታል፤ ጥብቅ ያለ ጂንስ ሱሪና እጅጌው አጭር የሆነ ነጭ ሽሚዝ ለብሷል። እሷ ጠረጴዛችን ጋ ቁጭ እንዳለች ሽቅብ ታየዋለች፤ ውብ አይኖቿ ፊቱና ገላው ላይ ይንከራተታሉ። ትንሽ ከተያዩ በኋላ ሳቅ አለች፤ ጉልህ አይኖቿና ሰፊ እፏ የምኞት እስከስታ ይወርዳሉ - ማማሯ! አይኔን እንዴ ወደ ጎረምሳው ጣል አደረግኩ፤ ጥርሱን ሳያሳይ ነው ፈገግታ የሚልክላት። እሷን አየኋት፤ ቀያይ ከንፈሮቿን ለመግጠም ትሞክራለች፤ ፈገግታው ግን ሊፈለቅቃቸው ይፈልጋል፤ ታዲያ

ከናፍሯ በሚያስገመጅ እኳኋን ይርበተበታሉ። (ምኞቱ ሲያሳብጠኝ ተሰማኝ፤ ታዲያ ከፍርሀት ጋር ነው፤ ምክንያቱም የተመኘኋት ቁንጽ ስለሆነች ብቻ ሳይሆን፤ ሰውየውን ስትመኘው ስላየኋትም ነው።)

ድንገት እጇ ወደ እንገቷ ሄደ። ያን ጊዜ የነከሰኳትን አስታወስኩ። ፊቷ ቀስ ብሎ ደም ለበሰ፤ አይኖቿ ተርገበገቡ፤ የሰውየውን አይን ለመሸሸ ወደኔ በኩል አየች - ከኔ ጋር አይን ለአይን ተጋጠምን!

ቅናቱ ደረቴን ያሳምመኛል፤ ግን ምንም እንዳላስተዋልኩ ያህል (አሁን አሁን ከውጭ እንደመጣሁ አስመስዬ) ወደሷ ሄድኩና ተቀመጥኩ። ሰውየው ወደ ኋላዬ ሆነ። ሲጋራ እያቀጣጠለች

«ስንት ሰላት ነው?» አለችኝ «አምስት ተኩል።»

«እንደ መድከም ብሎኛል። ሄደን አልጋ ውስጥ ተጋድመን እናውራ?» አለችኝ። ገብቶኛል። እሿ አልኳት። ስንሄድ ቃል አልተናገርንም። የከፍላችንን በር ቆለፍኩት፤ መብራቱን አጠፋችው። በፀጥታ ልብላችንን አወለቅን፤ አልጋ ውስጥ ገባን፤ ተቃቀፍን። እንደ እንድ ቀኑ ሌሊት ተንገበገበች፤ ሰሰማት አፈ ውስጥ እያቃሰተች ጭኖቿን ከመጠን በላይ ፍርክክ አድርጋ አቀፈችኝ፤ ደምበኛው ፍቅር ሳይሆን፤ ቆሻሻ ብልግና የምንሰራ መስሎ ተሰማኝ። የባሰ ቆሻሻ እንዲሆን አማረኝ፤ ጭኖቿን የባሰውን በለቀጥኳቸው። ወደ መጨረሻው ልንደርስ ስንል ወፈፍ አደረጋት፤ በሚያስደነግጥ፤ በሚያስቀነዝር ሹከሹከታ «አፈ ውስጥ ይትፉ!» አለችና፤ መላ እፊት ጎርሳ እስኪያመኝ ድረስ ጠባቸው... «አ! ገደልክኝ!» ስትለኝ ነቃሁ - ለካ እኔም ወፈፍ እርጌኝ ያለሁበትን ረስቼ፤ በሀይል እቅፊ ይገድያት መተንፈስ ተሰኗታል። ለቀቅ አደረግኳት። ቁና ቁና መተንፈስ ጀመረች፤ እኔም ቁና መተንፈስ ጀመርኩ፤ ሁለታችንም በላብ ታጥበናል። በጭላማው ከግርጌ ፎጣ ሳብኩና ግምባሯን መሀል ጡቶቿን፤ ብብቶቿንና ሆጺን አደረቅኩላት፤ «Merci» ብለ ፎጣውን ተቀበለችኝ፤ እኔንም አደረቀችኝ

ያን ጊዜውኑ እንቅልፍ ወሰደን

ፊሬንዜ ውብ ከተማ ናት፤ የነጻነቴ የምረኪላንጀሎ ከተማ!

እንዲት ትንሽ ፊስቶራንት ውስጥ እራት ስንበላ ነበር። ሲልቪ ምግብን ረስታ ወደ ጓላዬ በኩል ትኩር ብላ ማየት ጀመረች። ሳይታወቃት በግራ እጇ ፀጉሯን አስተካከለች - ብቻ መስተካከል አያስፈልገውም ነበር። ገባች። የምትጎመጀው ወንድ አይታ መሆን አለበት። ሹካና ቢላዋን ቁጭ እድርጋ ወይን እንስታ ፉት አለችና፤ ብርጭቆውን መልሳ እንደማስቀመጥ፤ በእጇ ውስጥ በዝግታ አያሸከረከረችው ወደዚያው ወደ ጓላዬ ማየትን ቀጠለች። ቀይ ከንፈሮቿ ገርቦብ፤ በወይን ረጠብ ብለው ያስጎመጃሉ።

እሷ ወደዚያ ስታይ እኔ እሷን ስመለከት፤ ቆንጆ ፊቷ ቀስ ብሎ ፈገግ አለ፤ ሰማያዊ አይኖቿ ስልምልም ማለት ጀመሩ። ምኞቱ ውስጤ ሲያድግ ተሰማኝ። አይኖቿ ከአይኖቼ ጋር ተጋጠሙ፤ ፊቷ መቅላት ጀመረ፤ አይኖቿ ተርገበገቡ። ሰውየው ማን እንደሆነ ማወቅ ፈለግኩ፤ ግን ወደጓላ ከተገላመጥኩ ነገሩ ይበላሻል፤ ስለዚህ ተውኩት

«ፍሬ ይምጣልሽ?» አልኳት

«የለም በቃኝ። እንተ ብላ»

«እኔም በቅቶኛል»

«እንግዲያው እንሂድ?» አለችኝ፤ ወደ ቅድመ በኩል እያየች

ስንወጣ እሷ ታተኩርበት ወደነበረው በኩል ተመለከትኩ። በየጠረጴዛው የተበታተኑ እንደ አምስት ወንዶች አሉ፤ የትኛው ፍላጎቷን እንደ ቀስቀሰ ለማወቅ አልቻልኩም። ግን ፍላጌቴ በሀይል ተቀስቅሷል። አልጋ ውስጥ ስንገባ መብራቱን አጠፋችው፤ እየተንገበገበች አቀፈችኝ፤ በመጨረሻ ላይ በእንግሊዝኛ ቃዠች

«Please, my lord! Please, have mercy!»

ሌላ ሰው ሆኜ፤ ግን ማን እንደሆንኩ ሳላውቅ፤ በቅንዝርና በቅናት እየተቃጠልኩ፤ ጥልቅ የሆነ ስጋዊ ደስታን ተደሰትኩ። በነጋታው ቀኝ ጡቴን እያመማት ዋለ። ሳይታወቀኝ ጨፍልቄው ኖሯል

በሌላ ቀን፤ «ማን ሆኜ ነበር?» አልኳት። ስንበላ በስተጓላዬ እንደ ሰውዬ አይታ ኖሯል። «ልክ ስመ ጥሩውን ባለቅኔ ሎርድ ባይረንን ይመስል ነበር» አለችኝ

እንደዚህ ስንል፤ እሷ ደስ የሚላትን ወንድ ስታይ፤ እኔ በጭለማ

እሱን እየሆንኩ ሳቅፋት፤ እሷ ስትቃዥ፤ እኔ ስነክሳት ስጨፋልቃት፤ እንደዚህ ስንል፤ በሰማያዊ አይኖቿ ብርሀንና በሰፊ እፅ ሳቅ እያመቀችኝ፤ በውብ ወጣት ገላዋ እያቃጠለችኝ፤ የጣልያንን ከተማዎች እያዞረችኝ፤ «Je m'en fous» እያለች እያሳቀችኝ፤ እንደዚህ ስንል የበጋው እረፍት ወደ ማለቂያው ተቃረበ። ከፊሬንዜ ሮማ፤ ከሮማ ናፖሊ፤ ከናፖሊ ኒስ (ፈረንሳይ) ከኒስ ማርሰይ ተጓዝን።

ከማርሰይ እሷ ቤቶቿን ጥያቄ ፓሪስ ሄደች። ባቡር ጣቢያው ሄጀ ስሸኛት «ልክ የዛሬ ዘጠኝ ቀን ማክሰኞ ኢክስ እገባለሁ፤ ማታ ቤቴ እጠብቅሀለሁ» አለችኝ

የሲልቪ ናፍቆት የሚገድለኝ መስሎኝ፤ ዘጠኝ ቀን ሙሉ እንዴት ሊያልፍልኝ ነው? እያልኩ ስለጋ ነበር። ግን ባቡሩ ይዟት እንደሄደ፤ በሀዘን ፈንታ እፎይታ ተሰማኝ። ማታ አልጋ ውስጥ ገብቼ ብቻዬን እንደ ልቤ ስገላበጥ፤ ብቸኝነት ሳይሆን ምችት ተሰማኝ። ምችቴ በደምብ እንዲታወቀኝ ስል በብዙ ተገላበጠኩ። ጧት ስነቃ ሲልቪ የለችም፤ ብቻዬን ነኝ። በናፍቆት ፈንታ ደስታ ተሰማኝ። ሲልቪ ሰልችታኝ ኖሯል? ወይስ ከሰው ጋር ለመኖር አልተፈጠርኩም? ሊገባኝ አልቻለም

ኢክስ ሄጀ ቤቴ (ዩኒቨርሲቲ) ውስጥ እንድ የመኝታ ክፍል ተቀበልኩ። ሁለተኛው አመት ወደ መጀመሩ ነበር

ጧት ስነሳ በመስኮቱ ደማቅ ሰማያዊ የሆነ ንፁህ ሰማይ ታየኝ። ደስ አለኝ። ሳይታወቀኝ የኢክስ ውብ ሰማይ ናፍቆኝ ኖሯል

ክፍል ሁለት

ስድስት ባህራም ከቅርብ

ኢክስ እንደተመለሰኩ መጀመሪያ ያገኘሁት ተካን ነበር። ያው እንደ ልማዱ ጥፍሩን እየነከሰ፤ የት ነበርክ? ከማን ጋር ነበርክ? ምን አደረግክ? ምን አየህ? እያለ በጥያቄ አጣደፈኝ። ግን ሳየው የጥርሱ መበለዝ የቀነሰ መሰለኝ። አፋም አልገማኝም። ጊዜው ከእራት በኋላ ነበር፤ ና ቡና ላጠጣህ ብሎ ወደ ክፍሉ ወሰደኝ። ቤቱ በጭራሽ አይገማም!

እንግዲህ፤ የዩኒቨርሲቲው መኝታ ቤቶች ባለ ሶስት ፎቅ ሲሆኑ፤ እያንዳንዱ ፎቅ ላይ ለሚገኙት ሰላላ ያህል ክፍሎች የጋራ የሆኑ አንድ የገላ መታጠቢያ ክፍልና፤ አጠገቡ ደግሞ (ልክ ደረጃው መጨረሻ ላይ) አንድ የቡና ማፍያ ምድጃ ያለው ክፍል አላቸው። ተካ ቡናውን ሊጥድ ወደ ማፍያው ክፍል ሲሄድ እኔ የሱን መኝታ ክፍል ተመለከትኩ። ንፁህ ነው። ፊት መታጠቢያው ዘንድ፤ ግማሹ ያለቀ ኮልጌት የጥርስ ሳሙናና አንድ የጥርስ ብሩሽ አለ። ተካ ጥርሱን ይቦርሻል! ምን ነካው? . . . ምን ይነካዋል? ያው

የተለመደው መሆን አለበታ! እንድን ጎረምሳ ጥርሱን ሊያስበርሽው የሚችል ምንድነው? ሴት አይደለችም? ግምቴ ልክ ይሆን? ልክ መሆን አለበት። አለዚያ ምኑን ደራሲ ሆንኩት?

እንገቱን በበሩ ብቅ አድርጌ አየሁ። ጨለም ያለው ረዥም መተላለፊያ ኮሪዶር ባዶውን ነው። ኮሪዶሩ መጨረሻ ላይ ያለው የቡና ማፍያ ክፍል ተዘግቷል። ተካ ገና ቡናውን በመጣድ ላይ ነው ማለት ነው። ጊዜ አለኝ። በሩን ዘጋሁ። ቶሎ ወደ አልጋው ራመድ አልኩ። እንሰላውን ላመሉ ገለጥ እደረግኩት። ጎምበስ ብዬ ትራሱን አሸተተኩት። የሴት ጠረን። ያለጥርጥር። እንዴት ያለች ትሆን?

ቶሎ አልጋውን አስተካክልኩና፤ ቁጭ ብዬ ጋዜጣ እያነበብኩ ቆየሁት

ቡና ከጠጣን በኋላ ሌሎቼን ሀበሾች ፍለጋ ወጣን

ተካ «ተመስገንን ግን አታገኘውም» አለኝ «ወደ ፓሪስ ተዛውሯል። ለምን እንደተዛወረ ታውቃለህ?»

«ለምንድነው?» አልኩት

«ነጭ ሴት ሰለቸኝ አለ»

«ምን?»

«ጥቁር ሴት ካላገኘሁ ልማር አልችልም አለ። እዚህ ሌክስ ውስጥ ሁለት ጥቁር ሴት ብቻ ነው ያለው፤ ሁለቱም አስቀያሚ ናቸው። ስለዚህ ፓሪስ መሄዴ ነው። ቢሆን እግዜር ብሎ እንዲት ሀበሻ ልጅ ታጋጥመኝ ይሆናል። ባይሆን ደሞ ሌላ ጥቁር ሴት አላጣም፤ ብሎ ሄደ»

ተመስገንን እውነቱን ነው። ሌክስ ውስጥ ጥቁር ሴት አይገኝም፤ ሀበሻ ሴት ይኖራታል። ያገራችን ሴቶች ትዝ ይለናል፤ እነጋገራቸው፣ አሳሳቃቸው፣ መሸኮርመማቸው ይናፍቀናል፤ ጥቁር ቆጶቸው፣ ነጭ ጥርሳቸው እንቅልፍ ይነሳናል፤ በሀሳባችን «ሽረ ገሺ!» ሲሉ ይሰማናል።

እንዳንድ ጊዜ ተሰብስበን ስለነሱ እናወራለን። ናፍቆት ሲበዛብን እየሳቅን እየጮህን እንዘፍናለን

«እንቺ ጥቁር ድንጋይ ፍቅር አይገባሽ
 ጸሰው አገር ሆኜ ተቃጠልኩልሽ»

ሉልሰገድማ «ልጆችዬ! አብረን እንዲት እምስ የተቀረፀባት ጥማ ለቁለብው እናብራለትና» አለን «እምስ በፖስታ ባክልን፤ መጋረጃ እናስገባለሁለን፤ እንበለው። እውነቱን ኮ ነው! ያገሩ ልጆች ነን፤ ይሰማናል። እረ ናታችሁን! ይሄ ምኑ ያስቃል?»

እኔና ተካ ሀበሾቹን ሉልሰገድ ቤት አገኘናቸው። ባህራምና እንደ ሌላ አራናዊ አብረዋቸው አሉ። ይህ ሌላ አራናዊ ጀምሺድ ይባላል። ረዥም መልክ ቀና ወጣት። ጥቁር ሱፍና ነጭ ሽሚዝ ከዚራቢሮ ከራሻት ጋር ለብሷል። ግብዣ ለመሄድ የተዘጋጀ ይመስላል። ረዘም ያለ ፊት፤ ቀጥ ያለ ረዥም አፍንጫ። ከሀር መሳይ ውብ ትንድቦቹ በታች ሰማያዊ ትንንሽ እይኖች ሁልጊዜ ይጨፍራሉ። ብርሀን፤ ሳቅ፤ ብልጠት የሚፈራረቅባቸው፤ ህይወት የሞላባቸው እይኖች ናቸው። በኋላ እንደተረዳሁት፤ ጀምሺድ ፈረንሳይ አገር ከመጣ አመት አልፎታል። ታዲያ ቢበዛ ሰምንት መቶ የፈረንሳይኛ ቃላት ቢያውቅ ነው (የቋንቋ ስጦታ የለውም) ግን እነዚህ ሰምንት መቶ ቃላት ለንግግር ኮርተው ይበቁታል። ምክንያቱም፤ ቀጭን ኮሚክ ድምፁና ትንንሽ ብልጫ እይኖቹ፤ ያለ ቃላትም ቢሆን የፈለገውን ይገልፀሉታል

እኔና ተካ ሰንገባ ጀምሺድ እንደ ታሪክ ጀምሮላቸው ኖሮ፤ ጨብጠናቸው ቁጭ ካልን በኋላ እንደገና ጀምርልን አሉት። ሰብርብር እንቅሽቅሽ ባለ ፈረንሳይኛ ጀመረ። ሁለት እንኳን አረፍተ ነገር ያህል እንደተናገረ ቃል ይጠፋዋል። በፋርስ ቋንቋ ባህራምን ይጠይቃል። ባህራም ፈረንሳይኛውን ቃል ይነግረዋል። ጀምሺድ ታሪኩን ይቀጥላል።

«ከአሰራ ሶስት ወር በፊት» አለ ጀምሺድ «እኔና ሆዚ ከአራን እንመጣለን። ወደ ፓሪስ። ሆዚ ፈረንሳይኛ እይችል። እንዳች በፍፁም፤ እኔ ግን 'ዊ-ዊ' ማለት እችላለሁ። ደሞ 'ሚርሲ ቦኩ' እውቃለሁ። ግን 'ሚርሲ ቦኩ' አልልም 'መርስ ባኩ' እላለሁ። እኔና ሆዚ ሀሳብ፤ ሶርቦን ዩኒቨርሲቲ ለመማር። ለመማር መመዝገብ። ለመመዝገብ ሶርቦን መሄድ። ሶርቦን ለመሄድ ሚትሮ መግባት። ('ሚትሮ' ፓሪስ ውስጥ ከምድር ስር የሚሄድ የህዝብ ማመላለሻ ባቡር ነው)

ሟት በሁለት ሰአት ሚትሮ ገባን። ሆዚ ፈረንሳይኛ እያውቅም።

እኔ ግን ፈረንሳዮቼን፤ የትኛቸው ባቡር እንሳፈረው? ብዬ ጠየቅኩ። በቃላት እይደለም፤ በእጅ፤ በራሱና በድምፅ። በምልክት። 'ዝ ቨ ቨ ቨ! ቫም! ቩም!' ይለናል። ሆዚ ዝም ይላል። ፈረንሳይኛ አያውቅ። እኔ ግን 'ዊ - ዊ! መርስ ባኩ' ይላል - እላለሁ ማለቱ ማለቱ። እኔና ሆዚ አንድ ባቡር መሳፈር ሲቆም መውረድ። ሌላ ባቡር መሳፈር። እንደዚህ በመሳፈር የምሳ ሰላት ማለፍ። ፈረንሳዮች እንጠይቃለን። 'ዝ ቨ ቨ ቨ! ቫም! ቩም!' ይለናል። ሆዚ ዝም። እኔ 'ዊ - ዊ! መርስ ባኩ!'። መሬት ውስጥ ገብተን መምሸት። አሁን ወደ ሆቴላችን። ሌላ ባቡር። ሌላ ባቡር። ሌላ ባቡር። ሆዚ ድካም፤ ራብ፤ ብስጭት - እምባ! እኔ የሆዚ እምባ ያሳዝነኛል። እኔ እምባ! ሁለት ጎረምሶች ሜትሮ ውስጥ እምባ!!

«አንዲት አሮጊት መምጣት። ታየናለች። 'ዝ ቨ ቨ ቨ?' ትለናለች። ሆዚ ፈረንሳይኛ አያውቅ። ዝም። እምባ ብቻ። እኔ 'ዊ ማዳም፤ መርስ ባኩ!' አሮጊት ሆዚን ማቀፍ፤ ማልቀስ። ሶስታችን ተቃቅፈን ማልቀስ። በኋላ እኔ አሮጊትን 'መርስ ባኩ ማዳም' ብሎ መሳም። እሷ ሆዚን 'አሙር ቦኩ' ብላ መሳም

እኔና ሆዚ ከሜትሮ መውጣት። በታክሲ ወደ ሆቴላችን። ዋጋ አስራ ሰባት ፍራንክ

«በነገ - በንጋት - ከሌላ የእራን ልጅ ጋር ወደ ሶርቦን። በሜትሮ ባንድ አፍታ ከተፍ!»

ጀምሺድና ሆዚ ሰተት ብለው ወደ አንድ ትልቅ ቢሮ ዝቡ። የፕሬዚዳንቱ ሳይሆን አይቀርም። ሲረግጡት ስምጥ የሚል ምንጣፍ ወለሉን በሞላ ሸፍኖታል። ከሰፊው ዴስክ በስተኋላ ተቀምጦ ፒፓ ያጨስ የነበረው መላጣ ባለትልቅ ሙስታሽ ሽማግሌ ዘሉ መጥቶ ጨበጣቸውና፤ በእጁ መቀመጫ ሶፋ አመልክቷቸው ሲያበቃ፤ እስኪቀመጡ እንኳ ሳይጠብቅ፤ ከጠረጴዛው ወደ በሩ፤ ከበሩ ወደ መስኮቱ፤ ከመስኮቱ ወደ ጠረጴዛው እየነጠረ መለፍለፍ ጀመረ። ይለፈልፍ ይለፈልፍና ቆም ይላል። N'est-ce pas? (እይደለም?) ብሎ ፒፓውን እየማገ በመነፅሩ ሲያያቸው፤ ጀምሺድ ልክ ንግግሩና ቁም ነገሩ እንደገባው ሰው ራሱን እየነቀነቀ

«ዊ! ዊ!» ይለዋል

ሽማግሌው መነፅሩንና መላጣውን እያብላጨለጨ መለፍለፉንና እንደ ፈጣን ባቡር እየተዘዋወረ የፒፓውን ትምባሆ ቡልቅ ቡልቅ ማድረጉን ይቀጥላል። አልፎ አልፎ ቆም ይልና እያያቸው «N'est-ce pas?» ሲል፤ አሁንም ጀምሺድ ራሱን እየነቀነቀ «ዊ! ዊ!» ይለዋል። እንደ አስር ደቂቃ ከተዘዋወረና ከለፈለፈ በኋላ፤ አሁንም «N'est-ce pas?» ብሎ ፒፓውን እያላነሰ ሲያያቸው፤ ጀምሺድ እንደ ደምቡ «ዊ! ዊ!» አለው።

«Comment oui?» («እንዴት ማለት አዎን?») ብሎ ሮክብት «ና!» ማለት ነበረበት። ጀምሺድ ተደናግጦ

«ና! ዊ! ና! መርሰ ባኩ! ዊ?» እያለ ከተቀመጠበት ተነስቶ፤ ከኪሱ የሲጋራ ፓኩ አውጥቶ ጋበዘው። ሽማግሌው በሀይል እየሮከፍ ፒፓውን ከአፉ አወጣና ጀምሺድ አፍንጫ ስር ደቀነው። ጀምሺድና ሆዚ ከዚያ የሮጡ፤ ከዩኒቨርሲቲው ቅጥር ጊቢ ሲወጡ ቆሙ

«ፋጫችንን ጨርሰን ቆመን። ያን ጊዜ ፒፓው ገማኝ» አለ ጀምሺድ ለካ በድንጋጤው የሽማግሌውን ፒፓ መንጭቆ ይዞ ሸሸቶ ኖሯል። ፒፓውን ሊሰጡት ቢሮው ተመልሰው ሲገቡ፤ ሽማግሌው እንደ ቡድህ እግሮቹን ከስሩ አጣጥፎ ጠረጴዛው ላይ ተቀምጧል። ፊቱ ወደ መስኮቱ በኩል ሰለሆነ ሲገቡ አላያቸውም። ለጣለት እንደሚቀርብ የሰለት ሰጦታ ፒፓውን እግሮቹ አጠገብ አስቀመጡለትና፤ እንዳይቀሰቅሱት በእግራቸው ጫፍ እየረገጡ ወጡ

ሆዚ እገሩ ተመለሰ። ጀምሺድ ወደ ኢክስ መጣ

ጀምሺድ ሌላ ብዙ የደረሰበትን ኮሚክ ነገር በኮሚክ ድምፁና በብልጫ ሰማያዊ አይኖቹ፤ በእጆቹና በእግሮቹ ትንሽ ትንሽ ደሞ በፈረንሳይኛው ሲያወራልን ሰንሰቅ ቆየን። ሶስት ሶስት ሲሆን አብዛኛዎቹ ወደ ሲኒማ ሄዱ። እኔ ባህራምን ወደ ካፌ ሰንትራ ወሰድኩት

ከሰንትራ ፊት ለፊት ወዳለው «ሲኒማ ካዚኖ» ለመግባት ሰዎቹ ቲኬት ሲያስቆርጡ እያየናቸው ቀዝቃዛ ቢራ ካዘዝን በኋላ

«Alors, comment vas tu?» («ታዲያስ እንደምነህ?») አልኩት

ያው እንደድሮው ቀልደኛ ነው፤ ቡናማ ትንንሽ አይኖቹ ይሰቃሉ። ግን ከሰጽል፤ ጉንጮቹ ጎድጉደዋል፤ አፍንጫው ከድሮው

የባሰ ትልቅ መስጋገል። በጣም ጥቁር ፀጉሩ ከጎንና ከጎኑ - አልፎ አልፎ - አንዳንድ ሽቦት ማውጣት ጀምሯል። ደህና ነኝ እለ፤ ግን እየለመደኝ ከሄደ በኋላና ሶስተኛ ጠርሙስ ቢራችንን ከጠጣን በኋላ ሊነግረኝ ጀመረ

«ቤቶችህ ፃፋልህ?» አልኩት

«የለም»

«ታደያ የእረፍት ጊዜውን እንዴት አሳለፍከው?» አልኩት። ሲልቪ ልብሷን ስታወልቅ ታየችኝ። በልዩ ጥንቃቄ የተቀረፀ ውብ እግሮቿ ሀሳቤ ውስጥ ድቅን አሉብኝ። ውስጤ ሙቀት ተሰማኝ። እስከትመለስልኝ ቸኮልኩ። እንዴት ያለ ግሩም የእረፍት ጊዜ ነበር!... የባህራም የእረፍት ጊዜ ግን ከዚህ በጣም የተለየ ነበር

እኔ ሲልቪን ተከትዬ በሂድኩ በሳምንቱ፤ ኒኮል ለእረፍቱ ወደ ቤቴ ስትሄድ (ቤቶቿ ሰሜን ፈረንሳይ ለሀብር የተባለው ወደብ ከተማ ውስጥ ነው የሚኖሩት) ጥቂት ፍራንክ ልትተውለት ፈለገች። ግድ የለም እያስፈልገኝም፤ ቤቶቼ ካሁን ካሁን ይልኩልኝ ይሆናል፤ ባይልኩልኝም ስራ መያዜ ነው እሳት። ስራውን እስከትይዝ ምን ትበላለህ? ቤቶችህ ባይልኩልህስ? አለችው። እምቢ በማለቱ አፈረ። ተቀበለ። በመቀበሉ የባሰውን አፈረ

ከኒኮል ቀጥሎ ሀበጆቹ ሄዱ። ብቻውን ቀረ። ስራ ፍለጋ ጀመረ። ኒኮል የተወችለት ፍራንክ እንዳለቀ ከሷ ደብዳቤ ደረሰው። አንድ መቶ ፍራንክ ልላክልህ ወይ አለችው። እትላኪልኝ፤ እያስፈልገኝም ብሎ ፃፈላት

ይርበው ጀመር። ምግብ ቤቱ ሰፈር ይዞራል። ምናልባት በሁለት በሶስት ቀን የሚያበላው ሰው ያገኛል። (በዚያውም ሲጋራ ይጋብዙታል) ያን ጊዜ ከምግብ ቤቱ ዳቦ በኪሱ ይዞ ይወጣል። ዳቦው በበጋው ሙቀት ቶሎ ይደርቃል። ደረቁን ዳቦ በሻይ እየነከረ ይበላል። ያለስኳር። ስኳሩ አልቋል። ሻይ ቅጠሉም ወደ ማለቁ ነው። ያንኑ ቅጠል እምስት ስድስት ጊዜ ያፈላዋል። ቅጠሉ ይቀቀልና የሻይ ቃናው ጠፍቶ ሌላ አስቀያሚ ብረት ብረት የሚል ጣእም ይሰጣል

በምግብ ሰአት ባህራም ምግብ ቤቱ አጠገብ ይዞራል። በሶስት ቀን አንድ ጊዜ ያህል አንዱ ምሳ ወይም እራት ይጋብዘዋል። በሶስት

ቀን እንድ ወሎ ምግብ ማግኘቱም ድንገት ተቋረጠ። የምግብ ቤቱ ሰራተኞች የእመት እረፍታቸውን እንዲያገኙ ተብሎ ምግብ ቤቱ ለእንድ ወር ተዘጋ። እንግዲህ ወዴት ይሂድ?

እንድ የዘይት ፋብሪካ ውስጥ፤ እቃ መኪና ላይ መጫንና ማውረድ፤ እና ይህን የመሳሰለ የጉልበት ስራ እለ አሉት። ግን ስራው ከንድ ሳምንት በፊት እይጂመርም። እስከዚያው ምን ይብላ? ጨነቀው። የሲጋራ ጥምም በበኩሉ የመፍዘዝ ስሜት ያሳድርበታል። ብዙ ምግብ እንዳያስፈልገው በማለት አልጋው ላይ ተጋድሞ መዋል ጀመረ

ደረቅ ዳዖ በጠነዝ ሻይ ከበላ ዑለት ቀን አለፈው። ራብ ሲገድለኝ እንዴት ዝም በዬ ልተኛ? ብሎ ከቤቱ ወጣ። በተስፋ ሳይሆን እንደዚሁ ወጣ። ትንሽ እንደሂደ ቆሻሻ መጣያ አጠገብ የወደቀ የሰርዲን ቆርቆሮ አገኘ። በደህና ቀን ሰርዲን በጣም ይጠላል። እነዚህ ግን ቤቱ ወስዶ እየተንገበገበ ከፈተው። ዘይቱ አላስበላ አለው። ዳዖ ቢያገኝ! ዳዖ መግዣ ፍራንክ ፍሊጋ ቤቱን ይበረብር ጀመር። አልጋው ስር፤ መግሰፍቱ መካከል፤ ኪሶቹ ውስጥ፤ የተወሻሸቁ የተረሱ ሳንቲሞች አገኙ። ለዳዖ መግዣ ሰበት ሳንቲም ጎደለው። ግን ሲበረብር እንድ እንደ ድንጋይ የደረቀ ቁራጭ ዳዖ አግኝቶ ነበር። እሱን ውሀ ውስጥ ነከረው። ሲርስ ከውሀው አውጥቶ ከሰርዲን ጋር ፈተፈተው። በላው።

ትንሽ ቆይቶ ሆዱን አመመው። አቅለሸለሸው፤ አስታወከው። ላብ አጠመቀው። የማስታወኩ ከፍና ዘቅ ያችን የተረፈችውን ሀይሉን ጨረሰበት፤ ድክም አለው፤ አቅሙ ውሀ ሆነ፤ ወደ አልጋው ሲራመድ ጉልበቱ ከስር ታጠፈ፤ አልወደቀም፤ ቀስ ብሎ ወደ ወለሉ ወርዶ ተዘረጋ። አይኑን ዘጋ። ትንሽ ቆይቶ ብርድ ብርድ አለው። እየተንፏቀቀ አልጋው ደረሰ። አንሶላው ውስጥ ገባ። አይኑን ዘጋ። እንደማዞር አለው። ራብ ብቻ አይደለም፤ ሲጋራ ማጣቱም ጭምር ነው። በረደው። በዚህ በጋ ሙቀት? ትኩሳት መሆን አለበት። እናቱ ትዝ አሉት። «አመመህ?» ብለው ግምባሩን ሲነኩት፤ አልጋው ዳር እንደተቀመጠ ወደታች ሲያቱት፤ ትራቱን ሲያመቻቹለት፤ አስታወሰ። ድንገት ብቸኝነት ተሰማው። ውስጡ እንድ ድምፅ «ብቻዬን ነኝ፤ ማንም የለኝ! ማንም አይደርስልኝ!» ብሎ ጮኸ። አስፈራው። እውስጡ፤ የድሮ የልጅነት ድምፅ «እማማ!» ብሎ

ሲጣራ ተሰማው። «ወይኔ፣ ማበደ፣ ይህን እንዴ? አሜሪካኖችን ሳሳባርር?» ብሎ አሰበ። የባሰውን ፈራ። ብርድ እንቀጠቀጠው። ጥቅልል ብሎ ተኛ። በቅዠት ህልሙ እናቱ ትልልቅ ለሰላላ ትራሳ ላይ አስደግፈውት ሾርባ በማንኪያ ሲያጠጡት፣ አሜሪካኖችና የሻህ ሰዎች መጥተው ሊያርዱት ሲሉ፣ ሲሸሸ፣ በጫካ በሸለቆ ሲያባርሩት፣ ሲሮጥ፣ ሲሮጥ፣ ሲሮጥ፣ አልጋው ውስጥ እያቃሰተ ሲገላበጥ፣ በላብ ሲታጠብ፣ በብርድ ሲንቀጠቀጥ አደረ።

ጧት በማለዳ ነቃ። ጉልበቱ ትንሽ ተመልሶለታል። ተነስቶ ወጣ። ከቤቱ ትንሽ ሄድ እንዳለ፣ የወተት መኪና መጣና እንደ የምግብ ሽቀጥ ሱቅ ደጃፍ ላይ ሶስት ደርዘን የወተት ጠርሙስ አስቀምጦ ሄደ። ባህራም ሁለቱን ጠርሙስ አንስቶ ወደ ቤቱ ሲመለስ፣ መንገዱ ዳር እንደ ተገምጦ የተጣለ ፖም አገኘ። የተገመጠውን በቢላ ቀርፎ ጥሎ፣ የቀረውን ግማሽ ፖም በውሀ አጥቦ በልቶ ወተቱን እየጠጣ ዋለ።

ሲመሽ ራብ እንገበገበው። ኩራቱን ከብሩን ረሳ። እንደ የሚያውቀው ፈረንሳይ ቤት ሄደ። በቀጥታ «በራብ ልሞት ነው» አለው። ፈረንሳይ ቤቱ አስገባና ጭቅና ከድንች ጥብስ ጋር፣ ስፓጌቲ፣ ሰላጣ፣ ቺዝ፣ ወይን አቀረበለት። ተንገብግቦ አምስት ጉርሻ ያህል እንደ ጉረሰ ሆዱ ተዘጋ። እስኪጠግብ ከበላ ሳምንት አልፎታል። ራቡ ሊገድለው ነው፣ ከዛሬ በኋላ መቼ ምግብ ሊያገኝ እንደሚችል አያውቅም፤ አሁን ታዲያ ሆዱ እምቢ አልቀበልም አለው። በጣም ተበሳጫ፣ እምባ ተናነቀው፣ እዚያው ራሱን ደፍቶ ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ። ፈረንሳይን «እግዚር ይስጥልኝ፣ ይቅርታ ያድርጉልኝ» ብሎት ወጣና ቤቱ ተመለሰ። ተኛ

በማለዳ ተነስቶ ከሌላ የምግብ ሱቅ ደጃፍ ሶስት ጠርሙስ ወተት አንስቶ ወሰደ። ተጋድሞ እሱን እየጠጣ ዋለ። ሌሊት ተቅማጥ ያዘው

ሲነጋ እንደምንም እየተጉተተ ዘይት ፋብሪካው ሄደ። ሰራውን ነገ ትጀምራለህ አሉት። አሊቃው አንዲት እርጀት ያለች ቤትኦ ናት። ሲያያት ፊቷ በጣም ርህሩህ መሰለው። ችግሩን አጫወታት። ከደመወዝህ ትከፍለኛለህ ብላ ሃምላ ፍራንክ አበደረችው። ምግብ ገዝቶ ቤቱ ወሰደ። ትንሽ ቀማመሰ። ለመጀመሪያ ጊዜም ሲጋራ አጨሰ። ትልቅ እፎይታ ተሰማው። ተኛ። ነቅቶ እንደገና ትንሽ

በላ፤ አንድ ሲጋራ አጨሰ። ተመልሶ ተኛ። ሲነጋ ደህና ቁርስ በልቶ፤ አንድ ሲጋራ አጭሶ ወደ ስራው ሄደ።

ከባድ እቃዎችን ከመኪና ማውረድና መኪና ላይ መጫን ነበር ስራው። ለመጀመሪያ ጊዜ አንድ መጠነኛ ሳፕን ከመኪናው እንስቶ ተሸከሞ ወደ ግምጃ ቤቱ ሲወስድ፤ ጥቂት እርምጃ እንደሄደ ጉልበቱ ከሰሩ ታጠፈበት። ሳፕኑን ትከሻው ላይ እንደተሸከመ ተምበረከከና፤ በዚያው ቀስ ብሎ ቁጭ አለ

እርጊት ብጤ አለቃው መጥታ ሳፕኑን ከላይ ላይ አነሳችለት። አፍሮ ቁጭ እንዳለ ቀረ። ውሀ አምጥታ አጠጣችው። ብርጭቆውን ሲመልሰላት፤ በርህሩህ ገፅዋ አስተያየት በጣም እንዳዘነችለት ታወቀው። ለሚቀጥለው እራት ቀን፤ ማለት ጉልበቱ እስኪመለስለት ድረስ፤ ጡንቻ የማያሰፈልገው ስራ ሰጠችው። በኋላ ከባድ እቃዎችን መሸከም ጀመረ።

ትከሻውን ያመዋል፤ ወገቡ የሚቆረጥ ይመስለዋል፤ መጻፉ ይላላጣል፤ በበጋው ሙቀት ከባድ እቃ መሸከሙ እንዳንዴ ራሱን ያዞረዋል። ግን ማታ እራቱን ጥስቅ አርጎ ይበላል፤ ቡና ጠጥቶ ሲጋራ ያጨላል። አልጋው ውስጥ ይገባል። ከመቅፅበት እንቅልፍ ይዞት ጥርግ ይላል

ልክ እራት ሳምንት እንደሰራ ስራው አለቀ። አሰናበቱት። ቅዳሜ ነበር። ባለውለታ አለቃውን አመስግኖ ሲሰናበታት እራት ጋበዘችው። ቤቷ አመሸ። ሲያያት፤ እርጅና አፈፍ ላይ ደርሳለች። ወንድ ካገኘች ብዙ ጊዜ ሳይሆናት አይቀርም። ከእንግዲህ ማገኘቷንም እንጂ። ሲያሰብ ጊዜ፤ እሷ ደግ ባትውልለት ኖሮ ይህን ጊዜ በራብ ሞቶ ነበር። ሆን ብሎ ብዙ ወይን ጠጣና ሰከረ። አብሯት አደረ

«ስራ ከተውኩ ይኸው ዛሬ አንድ ሳምንት ሆነኝ። ግን የተሸከምኩበት አሁንም ትከሻዬን ወገቤን ያመኛል» አለ። ከዚህ በፊት የጉልበት ስራ ሰርቶ አያውቅም ነበር

«ይሄ ሁሉ ሲሆን ጀምሺድ የት ነበር?» አልኩት

«ሞንቴ ካርሎ»

«የት?»

«አታውቅም? ንዴ? ቁማርተኛ ነው፡፡ ቅዳሜ ቅዳሜ እዚህ ካዚኖ ነው ማረፊያው»

ከተቀመጥንበት ካፌ ሰንትራ ፊት ለፊት መንገዱን ተሻግሮ «ሲኒማ ካዚኖ» በብዙ መብራት አሸብርቆ ይታያል፡፡ የሲኒማ ህንፃው ቀኝ ጎን ቁማር ቤት ነው፡፡ ይኸኔ እዚያ ውስጥ ጥቁር ልብስ የለበሱ ወንዶችና ከቡር ጌጣጌጥ ባንገታቸውና በእጃቸው ያሰሩ ሴቶች የመጠጥ ብርጭቆ ወይም ሲጋራ እንደያዙ አይኖቻቸውን የሚሸከረከረው ራሴት ላይ ተክለዋል፡፡ የጀምሺድ አይኖችም ራሴቱ ላይ ተተክለዋል፡፡ እንደ ቅድማቸው ሳቅና ቀልድ ይጨፍርባቸው ይሆን? ወይስ ፍዝዝ ብለው ይሆን?

ባህራምን «ብዙ ይበላል?» አልኩት

«አዎን ይበላል፡፡ ግን የበላውን ወስዶ መልሶ ያስበላል፡፡ እንደ ቀን ሰባት ሺ ፍራንክ ሲበላ አይቼዋለሁ፡፡ ታዲያ እዚያው መልሶ ተበላ፡፡ . . . እውነተኛ ቁማርተኛ ነው፡፡ ማለቴ፣ የሚጫወተው ገንዘብ እገኛለሁ ብሎ ተስፋ በማድረግ አይደለም፡፡ ለቁማር ፍቅር ነው፡፡ ከሚያገኘው ገንዘብ የሚያጠፋው ይበልጣል፡፡ ከሁለት ወር በፊት ሲነግረኝ፣ ኢክስ ከመጣ ብቻ ሰላሳ ሰባት ሺ ፍራንክ ተበልቷል»

«ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

«ቤቶቼ በጣም ህብታም ናቸው»

ይህን ጊዜ ወደ ውጭ በኩል ስመለከት፣ ተካና እንዲት ግዙፍ ብጤ ቤት እጅ ለእጅ ተቆላልፈው ሲሄዱ አየሁ፡፡ ባህራምን

«ተካ እገኝ ንዴ?» አልኩት

ሳቁን ለመቋጠር እየሞከረ «አዎ፡፡ ጀርመን» አለኝ

«እንዴት ያለች ናት?» አልኩት፡፡ ቡናማ አይኖቼ ያስቃሉ፣ ግጥሞቼን እንደምንም ከድኗል

«ከንፈሮቿ በጣም ውብ ናቸው፡፡ እንደ ፅጌሬዳ ናቸው» አለ

«እና?»

አሁንስ ሳቁ እያመለጠው «እና ከከንፈሯ በላይ ምን የመሰለ ጥቁር መስታሽ አላት፡፡ ለምን እንደማትላጨው አይገባኝም» አለኝ

መሳቅ ጀመርኩ። ከኪሱ አንድ ወረቀት አውጥቶ አቀበለኝ።
«ሉልሰገድ ነው ባማርኛ የፃፈልኝ። የናንተ አገር ምሳሌ ነው። ጮክ
ብለህ አንብብልኝማ። ልሰማው እፈልጋለሁ» አለኝ። አነበብኩለት

«ለአፈ ግም አፍንጫ ድፍን ያዝለታል»

እየሳቀ «ምን ማለት ነው? በደምብ አስረዳኝማ» አለኝ።
ሳስረዳው የባሰውን ሳቀ። በመጨረሻ

«ምንድነው 'ሚያስቅህ?' አልኩት። እየተንከተከተ

«ምሳሌው ነው 'ሚያስቀኝ' አለ «በፊት— ተካ— አፉ—
ይሸትህ ነበር?»

«አዎን። ታዲያ ይሄ ምኑ ያስቃል?» አልኩት

«ባለሙስታሂ ጀርመን ልጅ— አፍንጫዋ— አያሸትም!— ድፍን
ነው!» አለኝ። ሁለታችንም በሳቅ ተንፈራፈርን።

«እውነትክን ነው ግን?» አልኩት

«ሀላላሴ - ሙት!»

ከዚያ እንግዲህ የኩምክና ወሬ መጣ። አብረን ስንስቅ አመሸን።

ሰባት

ባህራም

ምጥ

ባህራም በሰኔ ወር የወደቀውን ፈተና እንደገና ለመፈተን ማጥናት ጀመረ። የራሱ መኝታ ቤት ያረጀና የከረከሰ ሆኖ፣ ደምበኛ ጠረጴዛና ወምበር የለውም። እዚያ ማጥናት አልቻለም። የዩኒቨርሲቲው ቤተመፃህፍት እየሄደ እንዳያጠና፣ ቆንጆ ቆንጆ ሴቶች ውር ውር እያሉ ሀሳቡን ይሰርቁታል። ከቀኙ፣ ከግራው፣ ከፊቱ፣ ከኋላው ደሞ አስር፣ አስራ አምስት ፍራንክ ያበደሩት ሰዎች ያዩታል፣ ይከብዱታል። እነሱ-ልሰገድ ቤት ሄዶ እንዳያጠና ወሬና ጫጫታ ይበዛል። እኔ ቤት እየመጣ ያጠና ጀመር። ከሰአት በኋላ ሲነሣ እሄድለታለሁ፣ ሲያጠና ይውላል። ማታ አፅፋለሁ ወይም አነሳለሁ፣ ሲያጠና ወይም የማእ-ትዜ-ቱንግን መፃህፍት ሲያነብ ያመሻል። ጧት ግን ምንም ያህል አይሰራም። ወሬ እናበዛለን።

ጧት ገና ከእንቅልፌ ሳልነቃ መጥቶ፣ በቀስታ በሩን ከፍቶ ገብቶ፣ ጠረጴዛው ዘንድ ተቀምጦ ሲሰራ ይቆያል። ሰነቃ “Bon jour” እለዋለሁ። Bon jour ብሎኝ ቡና ይጥድና ስራውን ይቀጥላል። አልጋዬ ውስጥ እንዳለሁ ትላንት የፃፍኩትን እመለካከታለሁ፣ እርማለሁ፣ እሰርዛለሁ፣ እቀዳለሁ። ሙሉ ሰአት ሲሆን ባህራም «አንድ ጊዜ ዜና ብንሰማ ይረብሽህል?» ይለኛል። (የፈረንሳይ ራዲዮ በየሰአቱ አጫጭር ዜና ያሰራጫል) ራስጌዬ ያለችውን ራዲዮ እከፍታታለሁ። ባህራም ያፈላውን ቡና በዱቄት ወተት እየጠጣን፣ ስለቪዮትናም ወሬ እንሰማለን። ቪዮትኮንግ የደፈጣ ተዋጊዎች አሜሪካኖቹን አጥቅተዋቸው እንደሆነ ባህራም ደስ ይለውና ደስታው አላሰጠና ይለዋል። መናገር ይጀምራል። ቪዮትኮንግቹ ድል

ማድረጋቸው አይቀርም ይላል። ንግግሩ ቀስ ብሎ ወደ አራን ይወሳስደዋል። ስለአራን ሊነግረኝ ይጀምራል። ስለአራን፣ ስለኮሙኒዝም፣ ስለማላ-ትዜ-ቱንግ፣ ስለአሜሪካን ወራሪነትና አጥቂነት፣ ስለካፒታሊዝም ስናወራ እንቆይና፣ ሙሉ ሰላት ሲደርስ እንደገና ራዲኦ እንከፍታለን። ዜናው ያስደስተዋል ወይም ያበሳጨዋል። ወሬያችንን እንቀጥላለን። የምሳ ሰላት እስኪደርስ እናወራለን፣ እናወራለን — ማለት፣ በአብዛኛው እሱ ሲያወራ እኔ እጻምጠዋለሁ፣ እንዳንድ ጊዜ ጥያቄ አጠይቀዋለሁ። የነገረኝን እያንዳንዱን ማታ ልተኛ ስል እንድ ትልቅዬ ደብተር ውስጥ አሰፍረው ነበር

አሁን ያንን ደብተር ሳነበው ባህራም ይታየኛል። እኔ አልጋ ውስጥ ትራስ ተደግፌ ቁጭ ብዬ፣ እሱ በሽተኛ ሊጠይቅ የመጣ ይመስል አጠገቤ ወምበር ላይ ተቀምጦ፣ በብልህ ቡናማ አይኖቼ እያየኝ፣ ፀጉራም እጆቼን በብዙ እያንቀሳቀሰ፣ በወፍራም ልዝብ ድምፁና በተሰበሰበ ፈረንሳይኛው ሲያወራልኝ፣ ቁልጭ ብሎ ይታየኛል

ወሬው እንደ መስመር ይዞ አይሄድም። አራን፣ ኒኮል፣ የባህራም ቤተሰብ፣ የባህራም ጓደኞች፣ ፈረንሳዮች፣ ጥቁሮች፣ «ወጣት ኮሙኒስቶች» የተባለ የአራን አገር ማህበር፣ ትምህርት ቤት፣ ሴቶች፣ ቡሽቲዎች፣ ጋዜጠኞች — ብቻ ባህራም ያየውንና የሰማውን ነገር፣ በህይወቱ የደረሰበትን ወይም በሌሎች ላይ የደረሰባቸውን ነገር - እሳዛኝ ነገር፣ አሰደሳች ነገር፣ አሰቂኝ ነገር፣ የሆነ ነገር ያወራልኝ ነበር። ስንቱን ብዬ ልናገረው እችላለሁ? ጥቂቱን ብቻ ባጭሩ ላሰፍረው፣ እንደ ባህራም ካንዱ ወደ ሌላው እየዘለልኩ... እንደሚከተለው...

አሜሪካኖቹ ይወድቃሉ (ይላል ባህራም) ታያለህ። ስንቱን ሀዝብ ጨቁነው፣ ስንቱን አገር ፈትፍተው፣ ስንቱን መንግስት ገዝተው ይችላሉ? እንድ ቀን ይወድቃሉ። እንኳን እንደነሱ ያለ ቂል ፈረስ ይቅርና፣ እንደ እንግሊዝ ያለ ተንኮለኛ ቀበሮም ወድቋል። ተነስቶ ሌሎች ሀዝቦችን ጨቁኖ መውደቅ የሚቀርለት የለም። አሜሪካኖችም ይወድቃሉ። ይወድቃሉ። ታይቶ የማይታወቅ

አወጃደቅ ይወድቃሉ። ያን ጊዜ የአለም ህዝቦች እልል ይላሉ። በአሜሪካ እግር ተረግጠው ደክመው እልል ለማለት ያህል እቅም ያነሳቸው ደሞ እፎይ ይላሉ።

አሜሪካኖቹን መጀመሪያ ሆ-ቺ-ሚን ከቪየትናም ያባርራቸዋል። ቀጥሎ እነ ማኦ-ትዚ-ኩንግ ወይም ወራቾቹ ከሩቅ ምስራቅ ያስወጡዋቸዋል። ቀጥሎ እንግዲህ ማን ከየት እንደሚያስወጣቸው አላውቅም። ብቻ እርግጠኛ ነኝ ያስወጡዋቸዋል። ይህን የሰው አገር ደም ጠጥቶ የወፈረ ቷጣቸውን በካልኝ እየመቱ “Yankee go home! And stay home!” (ዮንኪ ወደ አገርህ ግባ- እና እዚያው ቅርጫ) እያሉ ያስወጡዋቸዋል። ከሰው እድሜ በላይ በኖርኩ! አሜሪካ ስትወድቅ ለማየት እንድችል ብቻ!...

ምን ማለትህ ነው? ለምን አልጠላቸውም? አሜሪካኖችን ያልጠላሁ ማንን ልጥላ? የነፃነትን ዋጋ እያወቅኩ፣ የተጨቆነ ህዝቤን እየወደድኩ፣ አሜሪካኖችን ካልጠላሁ ሰው አይደለሁም ማለት ነው። ድንጋይ ነኝ ማለት ነው።

አሜሪካኖች አንድ የተቀደሰ ተግባር አላቸው። ይኸውም፣ እባብ ያንዲትን ወፍ እንቁላል መጠ ጨርሶ ቅል ብቻ እንደሚያስቀርላት፣ እነሱም ያንዲትን አገር ሀብት መጠው ጨርሰው፣ አፈርና ድንጋይ ይተዉላታል። የኔን አገር ውሰድ። ዋና ሀብቷ ነጻጅ (ፔትሮል) ነው። ነጻጁን ከመሬት መጠ የሚወስደው አሜሪካ ነው።

አንድ ቀን ሞላዴግ ጠቅላይ ሚኒስትር ሆነ። ተነሳና የኢራን ሀብት ለኢራን ህዝብ ነው አለ። አሜሪካኖቹ ተሳስተዋል አሉት። በቃል ሳይሆን በተግባር፣ የኢራን ሀብት ለአሜሪካ ነው፣ የኢራን ሀብት ለኢራን ነው ካልክ ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው አሉት። ሲ.አይ.ኤ ልከው ገለበጡት። ሞላዴግ ተይዞ ሞት ተፈረደበት። ግን ሽማግሌ በመሆኑ፣ የሞት ፍርድ ወደ እስራት ተሻሻለለት። አሁንም ታስሯል። የኢራን ሀብት ለአሜሪካኖቹና ለሻህ ነው ያለ ሰው ግን ይሾማል ያሸለማል። ሻህ ማለት በነሲሩስ፣ በነጻርዩሽና በነካሻር ያሻር ስመ ጥሩ ዙፋን ላይ ተቀምጦ ኢራንን የሚጨቁን ጋንግስተር ማለት ነው። አጋዦች አሉት። ህዝቡ ያረሰውን ለመንጠቅ የእርሻ ሚኒስትር ያግዘዋል። ህዝቡ ሲነግድ ከነጋዴው ለመቀማት የንግድ ሚኒስትር ያግዘዋል። ለልዩ ልዩ አይነት ጭቆና ልዩ ልዩ ሚኒስትር አለው።

ህዝቡ በደስታ እንዲጨቁን፤ ማለትም ተጨቅንኩ ብሎ እንዳያታረምርም፤ ፀጥ የሚያሰኙ ያገር ግዛትና የፍርድ ሚኒስትሮች አሉት

የሻህን-ሻህ ሚኒስትሮች፤ በተለይም የውጭ ጉዳይና ያገር ግዛት ሚኒስትሮች፤ ትእዛዛቸውን በቀጥታ ከዋሽንግተን ይቀበላሉ። ምክንያቱም ኢራን የአሜሪካ የነጻጅ ማእድን ናት። ደሞ ኢራን የሩሲያ ጎረቤት ስለሆነች፤ አሜሪካኖቹ ለኢራን በጣም ይጠነቀቁላታል። እንደ ዝብሬ ብዙ የምትታለብ ላም ብትኖረው አይጠነቀቅላትም?

ሻህ ማለት ውሻ ነው። አሜሪካኖቹ ኢራንን አርደው ብልጽን ሲያወጡ እፋ ምራቅ እየሞላ በአይኑ ይከተላቸዋል፤ ሳምባ ወይም ሌላ ቁራጭ ስጋ ጣል ያረጉለታል። እሱ ደሞ ህዝቡን ጨቁኖ ይይዝላቸዋል። አየሀ፤ ህዝቡ ተጨቁኖ ካልተያዘ፤ እንደ ሞላዴግ ተነስቶ «የኢራን ሀብት ለኢራን ሰዎች» ይላል። ስለዚህ አሜሪካኖቹ ለህዝቡ የማይቆረቆር፤ ጥቂት ሚልዮን ብር ቢሰጡት የሚባቃው፤ ህዝቡን ጨቁኖ የሚይዝላቸው ገዢ ይፈልጋሉ። ለዚህ ነው ዙፋኑን የሚጠብቁለት

በሞላዴግ ጊዜ ረብሻ ተነሳ። ሻህ ሸሽቶ ከእገር ወጣ። አሜሪካኖች መጥተው «የኢራን ሀብት ለኢራን ሰዎች» የሚሉትን የሞላዴግ ተከታዮች ፈጅተው፤ በዚያውም ያለ የሌለውን ኮሙኒስት አርደው ጨርሰው፤ እገሩን ጸጥ ካደረጉ በኋላ፤ ና ወደ ዙፋኑ ተመለሰ አሉት። ወደ ዙፋኑ ተመለሰ

ሻህ መሸሽ ልማዱ ነው። ቲህራን ከተማ ውስጥ አራት ቤተ መንግስት አለው። እና ሁለቱ ውስጥ ለመብረር ዘወትር ዝግጁ የሆኑ ሁለት ኢሮፕላኖች አሉት። ትንሽ ረብሻ የተነሳ 'ንደሆነ፤ ወድያው ኢሮፕላኑ ውስጥ ይገባና ካገር ይጠፋል። ብቻ እሱ ያምልጥ እንጂ፤ ስዊስ፤ አሜሪካ፤ እና ምናልባት ኢንግላንድ ባንኮች ውስጥ ብዙ ሚልዮን ብር ስላለው፤ እንዴት እኖራለሁ ብሎ አይሰጋም

እንግዲህ ሻህ ይሸሻል። ረብሻው አልፎ ሰላም ሲመለስ፤ ወደ ውድ እገሩ ይመለሳል፤ ለውድ ህዝቡ ንግግር ያደርጋል

እንደ ቀን ግን የሚያስደንቅ ስራ ስራ። ማለቱ፤ ረብሻ ሲነሳ አልሸሸም። አይገርምም? እንተማ ምን ይገርምህል? ሀላላሲ ረብሻ

ሲነሳ ወደሀገሩ ይገባል፤ እንጂ አይሸሸም። የሆነ ሆኖ ያን ጊዜ — ሻህ ሳይሸሸ የቀረ ጊዜ — ለህዝቡ በፊደሉ «ህዝቤ ሆይ፤ ዛሬም እረኛችን ትቶን ይሂድ ይሆን? ብለህ እትሰጋ። ዛሬስ እዚችው እሞታታለሁ እንጂ አልሄድም!» አለ...

... እዚህ አለም ላይ እንደ አራን ተራ ወታደር የመሰለ ጀግና አታገኝም። በጭራሽ አታገኝም። አየህ፤ ጦርነት የተፋፋመ ጊዜ፤ የአራን ተራ ወታደር ማንንም አይታዘዝ። በገዛ ራሱ እንዳሰኘው ይዋጋል። ጀኔራሉንም አይታዘዝ፤ ሻለቃውንም አይታዘዝ። ምክንያቱም ጀኔራሉም የለ፤ ሻለቃውም የለ። በጦርነት ጊዜ፤ የአራን ሰራዊት ተራ ወታደር ብቻ ነው ማዋጋው

የአራንን ጀኔራሎች የሚመስል የለም። ከነመለዮዋቸው፤ ከነሊሻናቸው፤ ከነሙሰታሻቸው፤ ከነአስተያየታቸው፤ እቤት ደስ ማለታቸው፤ እረማመዳቸው ሲያኮራ፤ ግርማቸው ሲያሰፈራ፤ እነሱም ይህን ያውቃሉ። መለዮዋቸውንና ሊሻናቸውን በሰላም ጊዜ ፈፅመው አያወልቁም። ጦርነት ሲመጣ ታዲያ፤ መለዮና ሊሻናቸውን አውልቀው፤ የወታደር ሳይሆን የሰላማዊ ሰው ልብስ ይለብሳሉ። ይሄ 'ንግዲህ የሴት ልብስ ያጡ እንደሆነ ነው። የሴት ልብስ ካገኙ ግን፤ እሷን ይለብሱና እልም! ይጠፋሉ፤ በቃ። ተራው ወታደር ያለ አለቆቹ ይዋጋል

ጦርነቱ አልቆ የሰላም ውል ከተፈረመ በኋላ፤ ጀኔራሎቹ መለዮአቸውን ለብሰው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ እንደ በእንድ ከተፍ ይላሉ። በየመፅሄቱ ስለጦርነቱ ይፅፋሉ። እንዳንዶቹም ሙሉ መፅሀፍ ይደርሳሉ። ጦርነቱ ላይ እንዴት እንደተዋጉ፤ እንዴት እንደተከበቡ፤ እንዴት በግጥሰው እንደወጡ፤ በመጨረሻም ወታደራቸው ሁሉ አልቆ እንደተማረኩ፤ እንደታሰሩ፤ ስቃይ እንዳዩ፤ ምናምን ይዘበዝባሉ። ሻህ ውሸታቸውን እንደሆነ ያውቃል። ግን የበለጠ ማእረግና ሊሻን ይሸልማቸዋል። ሲሞቱ ብሄራዊ የቀብር ስነ ስርአት ያውጅላቸዋል። ይሄ ሁሉ ለምንድነው? ንጉሳቸው ሲሸሸ፤ አርአያውን ተከትለው ስለሸሹ ነው

ግን ያልሸሹ፤ በጀግንነት ተዋግተው፤ ብዙ ተጋድሎን አድርገው፤ ድልን ያስገኙ እንደ አራት ጀኔራሎች ይኖራሉ። እነሱ ማእረግም፤ ክብርም፤ ሊሻንም አይጨመርላቸውም። ሰማቸውም

አይጠራም። ስለላቸው በየጋዜጣው አይወጣም። ወደ ቤተመንግስትም አይጋበዙም። ምክንያቱም ሻህ እነሱ አንደሚበልጡት ስለሚገነዘቡ፤ እሱ ጋንግስተር ሆኖ እነሱ ግን እውነተኛ ሊራናውያን መሆናቸው በጣም ስለሚከብደው፤ ሊያያቸው አይፈልግም

እንግዲህ ሰላም መጣ፤ አይደለም? ጄኔራሎቹ መለዩዋቸውን ለብሰው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ እንደ ውሀ በሚፈስ የአሜሪካን መኪና እየተዘዋወሩ ለህዝቡ ይታያሉ። ቀን ቀን። ሌሊት ሌሊት ደሞ ሲበዱ ያድራሉ። የራሳቸውን ሚስቶች አብዛኛውን ጊዜ ሌላ ሰው ነው ማሳበዳቸው። እነሱ ማሳበዱት የሌላ ሰው ሚስት ነው

እኛ ከተማ ውስጥ እንደ ጄኔራል ነበር። ከዋናው ፖሊስ አዛዥ ጋር ሸርክ ነው። ታዲያ እንደ ግብዣ ላይ ደስ የምትለው ቤት ሲያይ፤ ለፖሊስ አዛዢ ይነገረዋል። ፖሊስ አዛዢ የቤትዮዋን ባል ለምርመራ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ይወስደውና፤ ባልየው ሲመረመር ያድራል። ጄኔራሉ ሂዶ ያችን ቤትዮ ሲበዳት ያድራል። ታዲያ አየህ፤ ከቆሻሻነታቸው የተነሳ፤ ቤትዮዋን እንኳ ወደ ጄኔራሉ ቤት ወይም ወደ ሌላ ቦታ አይወስዷትም። እዚያው የባልየው አልጋ ላይ ጄኔራሉ ሲበዳት ያድራል። ምን ይሄ ብቻ? እዚያ ቤት የጄኔራሉ ዘብ ይቆማል። የጄኔራሉ ደስታ የሰው ሚስት በጉልበት መብዳት ብቻ ሳይሆን፤ የባልየውንም ከብር ማዋረድ ነው። ሰውየው ልጆች ይኖሩታል፤ ሽማግሌ ወላጆች ይኖሩታል፤ ከጄኔራል ጋር ለመጋጨት ያህል ህይወት አይኖረውም። ውርደቱን ውጦ ዝም ይላል

አቤት ሊራን ውስጥ ስንት ሰው አለ ውርደቱን ውጦ ዝም ያለ! ሞሳዴግ እንደ ወደቁ፤ የሊራን ፖሊስ ሰራዊት በሲ.አይ.ኤ. ትእዛዝና እርዳታ ኮሙኒስቶችን መፍጀት ጀመረ። ዘዴው እንደዚህ ነበር

የጠረጠሩትን ሰው ይይዙና ፖሊስ ጣቢያ ወስደው «ኮሙኒስት ነህ?» ይሉታል። አይደለሁም ይላል። ያሰቃዩታል። ውስጥ እግሩን በማሰመሪያ ይጠፈጥፋታል። ጥፍሮቹን እንደ በአንድ ከበር ይነቅሉለታል። ቂጡ ውስጥ እንቁላል ይከቱበታል። ሰቃዩ ሲበዛበት ኮሙኒስት ባይሆንም «አዎን፤ ኮሙኒስት ነኝ» ይላል። በል አሁን የኮሙኒስት ጓዶችህን ስም ንገረን ይሉታል። ያሰቃዩታል። እንደ በረዶ የቀዘቀዘ ውሀ ውስጥ ይነክሩትና በአለንጋ ይገርፋታል። እጁን ጠምዝዘው ይሰብሩታል። ጥርሱን ቀጥቅጦው ያወላልቁታል። በመጨረሻ ሰቃዩን አይችለውም። ስለዚህ ስም ይሰጣቸዋል።

ኮሙኒስት ከሆነ እውነተኛ ስም ሊነግራቸው ይችላል። ኮሙኒስት ካልሆነ ግን የሆነ ስም ይነግራቸዋል። እነዚያ ስሞች መሀል ያንተ ስም ይገኛል። ትያዛለህ። ይሄኔ እንተ ኮሙኒስት እይደለህም፤ እንዲያውም ኮሙኒስት ትመክላለህ። ግን ወስደው «ኮሙኒስት ነኝ» እስክትል ያስቃይህል። በኋላ፣ ስቃይ ስለሚበዛብህ እንተም የመጣል ህን ስም ትናገራለህ። በዚህ አኳኝ ኮሙኒስቶች አሉ። ኮሙኒስት ያልሆኑም ብዙ ብዙ ታሰሩ፣ ተስቃይ፣ በስቃይ ላይ ሞቱ...

መንገድ ላይ አንዱ ሌላውን እየደበደበ «እንተ ውሻ ኮሙኒስት! እንተ ነህ የኛን ሻህ ምትሰድብ?» ይለዋል። ሲደበደብ የነበረው ፖሊስ ጣቢያ ይወሰዳል። ኮሙኒስት ነኝ እስኪል የተለመደውን ስቃይ ይቀበላል

ግን ይሄ ሁሉ ስቃይ የሚደርስህ ገንዘብ ከሌለህ ብቻ ነው። ገንዘብ ካለህ ኮሙኒስት ብትሆንም ትድናለህ። እንደታሰርክ አባትህ ወይም ወንድምህ ሄደው ጉቦ ይሰጡልህል። ፋይልህ ላይ «በስህተት የተያዙ» ተብሎ ይፃፍና እንተ ነፃ ትለቀቃለህ። መጥፎንቱ፤ አብዛኞቻቸው ኮሙኒስቶች ድህ ነበሩ

ታሰረው ከተፈቱት ጥቂቶች አንዱ የደረሰበትን ነገረኝ። መጀመሪያ ደበደቡት፣ ገረፉት። ኮሙኒስት ነኝ አለ። በኋላ የሌሎች ኮሙኒስቶች ስም ተናገር፣ አሉት። እምቢ አለ። ቀዝቃዛ ውሀ ውስጥ ነክረው በአሰንጋ ገረፉት። እምቢ አለ። ቂጡ ውስጥ እንቁላል ጨመሩበት። እምቢ አለ። ልብሱን በሙሉ አሰወልቁና ሁለት እጁን በገመድ አሰረው፣ እግሩ መሬት እንደማይነካ እድርገው ሰቀሉት። ተንጠለጠለ። ሩብ ኪሎ ብረት አምጥተው ብረቱን በሲባጌ አሰረው ከቆለጡ ላይ እንጠለጠሉት። ብረቱ በየደቂቃው ከብደት እየጨመረ የሚሄድ ይመስል ስቃይ እያደገ ሄደ። ሀሳቡን ለማግኘት ሰከንድ እንኳ ከቆለጡ ሀመም ለማራት አልቻለም። ህይወቱ በሙሉ ቆለጡ ውስጥ ያለ መሰለው። ከማግኘት ሰአት በኋላ «ተናገር» አሉት። ዝም አለ። ከብደቱ ላይ አስር ግራም ብረት ጨመሩለት። ቀስ እያሉ አምስት አምስት ግራም እየጨመሩ፣ ስቃይ እየበዛ፣ ጩኸት የእብድ ሰው ይመስል እየቀጠለ፤ አስር ኩዊንታል ብረት ከቆለጡ የተንጠለጠለ እየመሰለው ሲጮህ፣ እነሱ ትንሽ በትንሽ ከብደቱ ላይ እየጨመሩ «ተናገር» እያሉት፣ እሱ «እምቢ!» ብሎ እየጮኸ፣ ድንገት ሀመመ ተወው፣ ጭለማ ዋጠው።

ልቡ ሲመለስለት፤ እሱ አሁንም ተሰቅሏል፤ ግን ብረቱን ከቆለጡ ላይ አንስተውለታል። ትንሽ ቆየ። መጡ። «ተናገር» አሉት። እምቢ አለ። በሲባኅ የታሰሩትን ብረቶች አመጡዋቸው። ብረቶቹን በአይኑ ሲያይ ብቻ በሀይል ቆለጡን አመመውና ሮኽ «አታሳዩኝ! እናገራለሁ!» አለ። ፈትተው አወረዱትና ልብሱን አልብሰው ወደ አለቃቸው ቢሮ ወሰዱት። እንጠልጥለው ወሰዱት። ምክንያቱም ሲራመድ ቆለጡ ትንሽ ሲመዛወዝ ሊገድለው ሆነ። ቢሮ ሲደርስ ለመናገር ዝግጁ ነህ ወይ? ተባለ። አይደለሁም አለ። ምንው እናገራለሁ ብለህ? አሉት። ስቃዩን ፈርቼ ነው ንጂ፤ የማላውቀውን ከየት እምጥቼ ልናገር? አላቸው

ይህን ጊዜ እንድትጓደኛው መጣ። የታሸገ ደብዳቤ ለፖሊስ አለቃው ሰጠው። አለቅየው ደብዳቤውን አነበበ። ጓደኝየውን ወደ ልዩ ቢሮ ወሰደው። ከጥቂት ደቂቃ በኋላ ተመለሱ። የፖሊሱ አለቃ፤ እስረኛውን ወደ ስቃዩ ቦታ ሳይሆን፤ መኝታ ወዳለበት ከፍል አስወሰደው። በነጋታው ጓደኛው መጥቶ ወደ ቤት ወሰደው። ፋይሉ ውስጥ እንግዲህ «በሰህተት የታሰረ» ወይም «ተመርምሮ የተጣራ - ኮሙኒስት አይደለም» ተብሎ ተፅፏል፤ ማለት ነው

ልጁ እንዴት ሊፈታ እንደቻለ ገርሞታል። ጓደኛው ድህ ነው፤ ዘመዶቹ በሙሉ ድህ ናቸው። ጉቦ ከየት ተገኘ? . . . ታዲያ ልጁ ድህ ይሁን ንጂ፤ የከተማችን ኮሙኒስቶች ሶስተኛ አለቃ ነው። ኮሙኒስት የሆንን ሁላችን አዋጥተን ነው ጉቦውን የከፈልንለት። ብቻ ካለቆቻችን እንዱን ለማሰፈታት ገንዘብ አዋጡ ተባልን እንጂ፤ ማን እንደሆነ አናውቅም (እኔም ከብዙ አመታት በኋላ ነው ያወቅኩት) እየሆነ ኮሙኒዝም እንደ ወንጀል የሚቆጠርበት አገር ውስጥ፤ አለቆቻችንን እኛ ሌሎች ኮሙኒስቶች አናውቃቸውም። ሳስረዳህ

ኮሙኒስት ፓርቲ በፍሬ (cell) ነው ማሰራው። ከሁሉ በላይ እንደ «ፍሬ» አለ። ስድስት አባላት አሉት። ስድስቱ ሰዎች እያንዳንዳቸው የእንደ ሌላ «ፍሬ» አለቃ ናቸው። የዚህ የሁለተኛው «ፍሬ» አምስቱም ሌሎች አባላት እያንዳንዳቸው የእንደ «ፍሬ» አለቃ ናቸው። እነዚያ ደሞ ተራቸውን እንዳንደ «ፍሬ» አላቸው። እንተ የምታውቀው ንግዲህ ሁለት ፍሬ ብቻ ነው። የእንደ ፍሬ አባል ነህ፤ የፍሬው አለቃ ያንተ አለቃ ነው። ሌላው ፍሬ ደሞ አለቃው እንተ ነህ። እንተ አለቃቸው የሆኑት ሰዎች፤ እያንዳንዳቸው

ካንተ ቦታች የእንድ ፍሬ አለቃ ናቸው። እንዲህ እያለ ይቀጥላል።
ገባህ?

ደሞ ኮሙኒስቶች ሁሉም የኮድ ስም አላቸው። እርስ በራሳቸው የሚጠራሩት በኮድ ስማቸው ብቻ ነው። የእውነት ስማቸው ማን እንደሆነ አይተዋወቁም። እንዲህ የሆነ 'ንደሆነ' አንተ ብትያዝ፤ እና ፈሪ ብትሆን፤ እና ስቃዩን ፈርተህ መናገር ብትፈልግ፤ ለፖሊሶች የምትነግራቸው የኮሙኒስቶችን የኮድ ስም ብቻ ነው። ምክንያቱም የእውነት ስማቸውን አታውቅም። ይህም ሲሆን፤ የእንድ «ፍሬ» አባሎች እንድ ሁለቱ ያንድ ሰፈር ወይም ያንድ ትምህርት ቤት ልጆች ስለሚሆኑ፤ የእውነት ስማቸውን ይተዋወቃሉ። ይህም ፖሊሶችን ይረዳቸዋል።

ኮሙኒስት ፓርቲ እንድ ነገር ለማድረግ ሲወስን፤ ውሳኔው ከላይ ወደ ታች፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል። እንድ ሀሳብ ታች ሲፈጠር፤ ከታች ወደ ላይ፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል።

የኔ የፍሬ አለቃ እንድ ቀጭን፤ መነፅር የሚያደርግ ማኑ የምንለው ልጅ ነበር። እምስታችንም የፍሬ አባሎች እንወደው ነበር። እኔ ግን በጣም በጣም ነበር 'ምወደው'። አደንቀው ነበር። አቤት ሲፅፍ፤ ስለሀገራችን አስተዳደር ጉድለት፤ ስለጉበው፤ ስለጭቦው፤ ስለከይሲነቱ ይፅፋል። ታዲያ ሲፅፍ ልዩ አይነት ነው። የፃፈውን ስታነበው፤ ፍሬ ነገሩ በጣም እያናደደህ፤ እፃፍ በጣም ያስቅህል። በሳምንት በሳምንት እንድ ሙሉ ገፅ ይፅፋል።

እንድ በከተማው የታወቀ፤ የማይጠረጠር ሀኪም አለ። ትልቅ ቤት አለው። ቤቱ ውስጥ ከመሰረቱ ስር የሚገኝ እንድ ክፍል አለ። እዚያ ውስጥ በስቴንሰል የሚያባዛ መኪና አለ። የከተማችን ኮሙኒስቶች ፅሁፋቸውን ሁሉ የሚያባዙት እዚያ ነው። ብዙ ሰው ለመታከም ስለሚመላለስ፤ ለመጠርጠር ያስቸግራል። እኔና ማኑ ያችን የፃፉትን ገፅ እናትማለን። ሁለት ሺ ኮፒ እናትምና፤ በየቡና ቤቱ፤ በየመንገዱ፤ በየአደባባዩ፤ ብቻ ምን ልበልህ፤ ሰው ሊያያቸው በሚችልበት ቦታ እንነዛቸዋለን። በስርቆሽ። ሌሊት እየዘርግ በየግድግዳው እንለጥፋቸዋለን።

እንድ ሌሊት በጭለማ እንደዚህ ስንለጥፍ፤ ሳናሰበው ሁለት ፖሊሶች ከተፍ አይሉም?! ደንግጮ ልሮጥ ስል፤ በወድያ በኩልም

የመጡ መሰለኝ። ግን ጨለማ ነው፤ በደምብ እይታይም። ማኑ ድንገት አቀፈኝና በሹክሹክታ «ለጊዜው ማምለጫ የለም። እቀፈኝ!» አለኝ። ሁልጊዜ ስለሚያዘኝ በልማድ ታዘዝኩት እንጂ ነገሩ አልገባኝም። ተቃቀፍን። ፖሊሶቹ አጠገባችን ሲደርሱ፤ ማኑ በቀጭን ድምፅ «እኔ ፈራሁ፤ ቤት ውስደኝ» አለኝ «አይዞሽ ምንም አይደለም። ፖሊሶች ናቸው» አልኩት። «ዝም በል! እፈራለሁ!» አለ «አይዞሽ አይዞሽ» እያልኩ ሳባብለው፤ ፖሊሶቹ ትንሽ ተለያይተው ቆመው ሲመለከቱን፤ ማኑ የቤት ድምፁን ትቶ በእውነት ድምፁ

«በለው!» አለኝ

ሁለታችንም ተወረወርን። በኔ በኩል ያለውን ፖሊስ በጭንቅላቴ ሆዱን መታሁትና፤ ሲወድቅ ትቼው ተፈተለክኩ። ትንሽ እንደሮጥኩ ማኑ አጠገቤ እንደሌለ ታወቀኝ። በሩጫ ተመልሼ አጠገቡ ስደርስ «ሂድ መጣሁ» አለኝ። ፖሊሶቹ ተጋድመዋል፤ ግን በጭለማው በደምብ እይታዬኝም። በቀስታ ስራመድ ማኑ በፍጥነት እርምጃ ደረሰብኝ። ይስቃል

«ምነው ቆየህ?» አልኩት

«ቀበቶና ቁልፋቸውን ስበጥስ» አለኝ እየሳቀ። ብርሀን ጋ ስንደርስ ከኪሱ ገንዘብ አወጣና ቆጠረ። ስምንት መቶ ቱማን (ብር 250.00)።

«ከማን ነጥቀውት ይሆን?» አለ «ስምንት መቶ ቱማን። የማተሚያ ቤታችን ወረቀት ወደማለቁ ተዳርሷል። ነገ ወረቀት እንገዛለን»

የታተሙትን ወረቀቶች አሰራጭተን ከጨረስን በኋላ፤ የደስ ደስ ካፈ ገብተን ቡና ስንጠጣ ሳቅ እያለ፤

«ለመሆኑ የትናንቱን ፖሊስ ፍንግል አርገኸው ነበር ለካ የሮጥከው» አለኝ

«አዎን» አልኩት

«ተነስቶ ቢከተልህስ? እና ካንተ የፈጠነ ሯጭ ቢሆንስ? ወይም ስትሮጥ ውጋት ቢይዝህስ? ወይም ቢተኩስብህስ? ወይ ፈሽካ ቢነፋና ሌሎች ፖሊሶች ከያለበት ወዳንተ ቢሮጡስ?»

«ታዲያ 'ንዴት ማድረግ ነበረብኝ?» አልኩት

«እታውቅም?»

«አላውቅም»

«እንግዲያው ነገ ሚት ባሰራ አንድ ተኩል ቤቱ ና»

ከዚያ በኋላ እራት ወር ሙሉ ሚት ሚት ካሰራ አንድ ተኩል እስከ አንድ ተኩል ድረስ የሚያውቀውን ሁሉ አስተማረኝ። ከሱ እኩል ከሆንኩ በኋላ፣ አንድ ሌሊት ማጅራት መቼዎች የሚበዘብት ሰፈር ወሰደኝና «እኔ 'ንግዲህ አላገዝህም፣ ዝም ብዬ ማየት ነው። ይሄ የመጨረሻ ፈተናህ ነው» አለኝ

አንድ ቦታ ስድስት ዱርዬዎች ከበቡና! ማኑ «ወዲህ በኩል ያሉት ሁለቱ የኔ ናቸው፣ እራቱን ውሰድ» አለኝ በእንግሊዝኛ። የኔን ሰባቱን አጋደምኳቸው፣ አንዱ ሸሸ። ፈተናዬን አለፍኩ

(ግን አንድ ሌሊት ኢክስ ውስጥ ብቻዬን ስዘዋወር፣ ሶስት አሜሪካኖች ግድግዳ ላይ ሲሰፍ ይዘውት፣ ሊደበድቡት እንደ ጀመሩ ድንጋይ በመወርወር አስጥዬዋለሁ። ይህን የአምባጻሮ ችሎታውን ለማን ከነሱ ለማምለጥ እልተጠቀመበትም? ማወቅ ፈለግኩ፣ ግን አልጠየቅኩትም። ከፈለገ እሱ ራሱ እንደሚነግረኝ አውቃለሁ)

ማኑ አንድ ሌላ ነገር አስተምሮኛል (እሱ ባህራም) አየህ፣ ድር ሻህ ግርማ ሞክህ ያለው፣ ከነሲፋስ ከነዳርዮሽ የሚስተካከል ንብ ይመስለኝ ነበር። እና አየጠላሁትም አከብረው እፈራው ነበር። በማኑ ቀልድ እየላቅኩ በማኑ አይን ሳየው ግን ሻህ ምንም ግርማ ሞክህ ያለውም። በነዳርዮሽ ዙፋን ላይ ተቀመጠ 'ንጂ፣ የነዳርዮሽ ደም ወይም ከብር ወይም ጀግንነት የለውም። የአንበሳ ቆዳ የለበሰ ውሻ ነው

ብቻ እሱን ተወው...

አንድ ጊዜ የተረምሻህር ወደብ ከተማ የሰራተኞች ግብር በላማዊ ሰልፍና ንግግር ለማድረግ በህግ ተፈቀደለት። የኛ ፓርቲ ሊያገዛቸው ወስኖ፣ እኔና ማኑ በባቡር ሄድን። ሰነ ሰርአቱ የሚነሳው በታጠረ የኳስ ሚዳ ውስጥ ነበር። ቦታ ቦታችንን ይሸ ሃገጥሩ የሚደረግበት ሰአት ጥቂት ደቂቃ ሲቀረው፣ ብዙ ብዙ ፖሊሶች በትልቁ በር ሲገቡ አየሁ። እንደገቡ ፈታቸው ያገኙትን

በዱላ መጨፍጨፍ ጀመሩ።

ማኑን «እንሂድ?» አልኩት

«እንተ ሂድ» አለኝ

«እንተስ?» አልኩት

«እኔ ደሀና ቦታ እንድይዝና ካለቆቻችን ትእዛዝ ካልመጣ በስተቀር እንዳልለቅ ታዝዣለሁ»

ይህን ጊዜ ማዳውን ጨኸትና ትርምስምስ ሞልቶታል

«አለቆቻችን የተፈቀደላቸው መስጧቸው ነበር። ግን ፈቃዱ ወጥመድ ነው። ስለዚህ አሁን እዚህ መቆም ምንም ጥቅም የለውም። ና 'ንሂድ» አልኩት

«አልሂድም። ኮሙኒስት ነኝ። አለቆቼ ሸሸ ካላሉኝ ልሸሸ አልችልም» አለኝ

«እዚህ መቆምህ ጥቅም የለውማ!» አልኩት

«ምን ታውቃለህ? ይልቅ ሂድ ፖሊሶቹ እዚህ ሊደርሱ ነው። በወዲያ በኩል ዝለልና አምልጥ» አለኝ

«እንተ ካልሂድክ አልሂድም» አልኩት

«እኔ አለቆቼን እታዘዛለሁ። አንተም አለቃህን ታዘዝ። አለቃህ እኔ ነኝ። በል አሁን ሂድ። ሂድ!» አለኝ

ሂድኩ። አጥሩን ልዘል ስል ዘወር ብዬ አየሁት። ዙሪያውን ፖሊሶችና ሰጢ ሲተራመስ ሲከታከት፤ እሱ ሁለት እጆቹን ደረቱ ላይ አጣምሮ እንደ ሀውልት ቆሟል። በአጥሩ ዘለልኩ

ማኑ ፖሊሶቹ ደብድበውት ሶስት ሳምንት ሙሉ ሀኪም ቤት ተኛ። መሀል ጣቱ ተሰብሮ ቀረ። አሁን ሊያጥፈው አይችልም

ማኑ እንዴት ኮሙኒስት እንደሆነ ልንገርህ?

አንድ የትምህርት ቤት ጓደኛ ነበረው። ጓደኝየው በጣም ጥሩ ልጅ ነው። ቆንጆ ቆንጆ ግጥሞችን ይደርሳል። ግን ድሀ ብጤ ነው። ከዚህም በላይ እጅግ የተዋበ!

አንድ ቀን የዚህ ልጅ አባት ታሰሩ። በሽተኛ ሚስት፤ ስድስት ትንንሽ ልጆች አሏቸው። እሱ የመጀመሪያ ልጃቸው ነው። አባትየው

ታሰረው ልጆቹ ምን ይብሉ? ልጁ ጨነቀው። ያባትየውን ጉዳይ የሚከታተለው የፖሊስ ሹም ቢሮ ሄደና እያለቀሰ የቤቱን ችግር ነገረው። ፖሊሱ ደግ ነበር። የልጁ ችግር ገባው። «ጉዳዩ በጣም አስቸጋሪ ስለሆነ፤ አባትህን ዝም ብዬ ነፃ ብለቃቸው፤ የበላይ ሹማምንት ይቀጡኛል። ብቻ ለማንኛውም ዛሬ ማታ ለእራት ቤቱ ብቅ በልና እንመካከርበታለን» አለው

ሲመሽ ልጁ ፖሊሱ ቤት ሄደ። እራት ከበሉ በኋላ ፖሊሱ ልጁን ያሸሸው ጀመር። ልጁ በመጀመሪያ ደነገጠ፤ በኋላ ተቆጣ። ይኸኔ የፖሊሱ ፊት ተለወጠ። ደግ የነበረው በሀይል ክፉ ሆነ። ረጋ ባለ ድምፅ ልጁን እንዲህ አለው

«አባትህ በኔ እጅ ነው። ላስገድለውም እችላለሁ፤ ላሳሰረውም እችላለሁ፤ ላስፈታውም እችላለሁ። ስለዚህ አባትህ ባንተ እጅ ነው ማለት ነው። እዚህ ከኔ ጋር ካደርከና ካስደሰትከኝ፤ ነገ አባትህ ለምሳ ቤቱ ይመጣል፤ ተነገ ወዲያ መስሪያ ቤቱ ይሄዳል፤ በስህተት መያዙን አስመስክርለታለሁ፤ ቤቶችህ የሚበሉትን ያገኛሉ። እኔን እምቢ ካልከኝ ግን አባትህ ወደውለት! ትንንሽ ወንድሞችህና እህቶችህም ምን እንደሚውጣቸው አላውቅም። ባንተ እጅ ናቸው። ሁሉም ባንተ እጅ ነው»

ልጁ እሺ አርሰዎ 'ንዳሉኝ አደርጋለሁ አለ። አባትየው ተፈታ። መስሪያ ቤቱም ተቀበሉት

ልጅየው ውርደቱን ተሸክሞ መጣና የተፈፀመበትን ግፍ እያለቀሰ ለማኑ አሜወተው። ምን ባደርግ ይሻለኛል? አለው

ለየሀ፤ ቢለያዩ ፖሊሱ ምን ብሎታል «እኔ የተገደልኩ ወይም የተጎዳሁ 'ንደሆነ፤ ሁለት ሌሎች የፖሊስ ሹማምንት አሉ፤ ጓደኞቼ ናቸው፤ አንተ እንደጎዳኸኝ ያውቃለሁ፤ ስለዚህ አባትህን እነሱ መልሰው ያሳስሩታል። ያን ጊዜስ አባትህን አያርገኝ፤ ቤቶችህን አያርገኝ! ስለዚህ በኔ ላይ የበቀል ሀሳብ ባታሰብ ጥሩ ነው» ብሎታል። ልጁ ምን ይሁን? የተዋረደ ክብሩን ሊበቀል አልቻለም። ግን ውርደቱ ሊረሳ የሚችል አይነት አይደለም። ልጁ አልቻለም። በዛበት። ከሚችለው በላይ በዛበት። አበደ። አበደ በቃ! እብድ ሆነ። ቤቶቹ በድህነታቸው ላይ ሀዘን ተጨመረባቸው። ደግሞስ ማን ያውቃል? እራንም አንድ ታላቅ ደራሲ ባጭሩ ተቀጨባት ማለት

ይሆናል' ኮ

እይ አራን! ሰንቱን ጉድ ትችያለሽ! አራን ውቢቱ! እንዴት መሰለችህ! እቤት ህዝቡን ብታውቀው! ቋንቋውን ብትሰማው! እይ ህዝብ! እንደ ምንም ብዬ ከሸህና ከጋንግስተኞቹ ነፃ ባወጣው' ኮ የአራን ህዝብ በደስታ ሊኖር የሚችል ህዝብ ነው። ከብሩን ልመልሰለት ብችል፤ ማንንም ሳይፈራ ሰርቶ ለመብላት ቢችል፤ ሀግ ካልጣሰ ማንም ሊያስረው እንደማይችል እርግጠኛ ለመሆን ቢችል፤ ሸህና እሚረካኖቹ ሀብቱን ባይነጥቁት! — ብቻዬን እንዳልመሰልህ! በጭራሽ ብቻዬን አይደለሁም። እኔ ያየሁትን ያዩ፤ እንደኔ የሚቆረቆሩ፤ እንደኔ የተናደዱ፤ እንደኔ ደም ለማፍሰስ ዝግጁ የሆኑ በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ ወጣቶች አራናውያን አሉ። አሉ! አሉ! የሚመራቸውን ይጠብቃሉ! (እለ ባህራም)

ባህራምና እኔ ከተዋወቅን ጀምሮ እስከተለያየን ድረስ ስለአራን ያወራልኝ ነበር። አራን፤ አራን፤ አራን። አልሰለቸኝም ግን ይበዛብኝ ነበር። ይልቁንም የአገሩ መበሰበስ ያንሸገገሽኝ ነበር። ሁሉ ነገር በጉቦ ነው። ፖሊሱ፤ ዳኛው፤ አስተማሪው ሳይቀር ጉቦ ይበላል። ልጅህ ፈተናውን የሚያልፈው ለአስተማሪው ጉቦ ከሰጠኸው ነው። ወዘተርፈው የመጥፎውን ያህል ብዙ ጥሩ ነገር ይነግረኝ ነበር። ብቻ እብዛኛው ጥሩ ነገር በናፍቆት ቀለማት ያጌጠ በመሆኑ የመጥፎውን ነገር ያህል እምነቴን አይማርከም ነበር

ለምን ስለአራን ይህን ያህል እንደሚለፈልፍ ቀስ በቀስ እየገባኝ ሄደ። ካገሩ ከወጣ ብዙ ጊዜው ነው። አገሩና እዚያ የሚደረገው ነገር አልተረሳውም፤ ግን ሩቅ ከመሆኑ የተነሳ እንደ ህልም እየሆነበት ሄዷል። ጊዜ ሊያሸንፈው ሆነ። ስለዚህ ስለ አገሩ ብዙ ማውራት አለበት። ቃላቱ የጊዜ ወንዝ ዳር የተተከሉ ሳሮች ናቸው። ወንዙ እንዳይወስደው ሳሮቹን እየተቆናጠጠ ይከራከራል... እስከ መቼ ድረስ?

እንዳንድ ጊዜ ተስፋ ይቆርጣል። እዚህ ቁጭ ብዬ ምን እሰራለሁ? ወይ እገሬ ገብቼ ሬቮሉሽን አልቆሰቆስኩ? ወይ ጠበንጃ እንጠልጥዬ ሂጄ ሺየት ኮንጉችን አላገዝኩ? ታድያስ? ቁጭ ብዬ

እጽ አከማቻለሁ፤ ጊዜዬን አሳልፋለሁ፤ እድሜዬን እገፋለሁ፤ ይላል።
ያ የማይበገር መንፈሱ ለጊዜው ይሸነፋል

ያን ጊዜ እኔ አወራለታለሁ። ስለሌኒን፣ ስለማላ፣ ስለ
ሆ-ቺ-ሚን፣ ስለ ካስትሮ እንግረዋለሁ። በጊዜያቸው ከሱ የባለ
ብቸኝነት እንዳጠቃቸው፣ ከሱ የከፋ ጭንቀት እንዳፈናቸው፣ ከሱ
ለረዘመ ጊዜ ስራ ፈትተው መቀመጥ ግድ እንደሆነባቸው፣ ከዚያ
በኋላም ያን ሁሉ ችግር ጥሰው፣ ያን ሁሉ ተስፋ መቁረጥ ዘልቀው፣
በድል አድራጊነት ብቅ እንዳሉ፣ ብቅ ብለውም አለምን እንዳናወጡ፣
ጠላታቸውን አፈር እንዳስጋጡ፣ ለተጠቃ ህዝባቸው እንጀራና ክብር
እንደሰጡ፣ አልሸነፍ ባይ ተስፋ አልቆርጥ ባይ በመሆናቸው ታሪክ
ውስጥ ስማቸውን በደምና በእሳት እንደፈረሙ፣ — ይህን ሁሉ
ደጋግሜ እንግረዋለሁ

እሱ ራሱ ከኔ ይበልጥ የሚያውቀውን ከኔ እፍ ሲሰማው
ይፅናናል

«ለሁሉ ጊዜ አለው» አለዋለሁ «የልብን ለማድረስም ጊዜ
አለው፣ ያ ጊዜ እስኪመጣ ቁጭ ብሎ ለመታገስም ጊዜ አለው።
እሁን እንተ ልታረግ 'ምትችለው እንድ ነገር ብቻ ነው። እጅህን
አጣምረህ ጊዜህን ጠብቅ። ተዘጋጅ። የሬቮሉሽን ጊዜ፣ ቆሻሻ ደም
የማፍሰስ ጊዜ፣ ለተጠቃ ህዝብ ነፃነትን በገፍ የማደል ጊዜ
ይመጣል። ስለዚህ ያ የተባረከ ጊዜ ሲመጣ ተዝጊውን ዝግጅት
ሳታደርግ ይደርሱብህና ወደውልህ!»

«ምን ዝግጅት ለማረግ እችላለሁ?»

«ውስጣዊ ዝግጅት። ዋናው ዝግጅት እሱ ነው። ለነግሉ
ለነካስትሮ የወጣው ቀይ የንጋት ኮከብ ላንተም ይወጣልሁል»

ዝም ይላል። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል

እንድ ቀን «የኢራን ሰው ብትሆን እንዴት ጥሩ ነበር!» አለኝ

«ለምን?» ስለው

«ታስፈልገኛለህ» አለኝ «ብጣም ታስፈልገኛለህ። እኔ መፃፍ
አላውቅም። ማድረግ ብቻ ነው። ግን ለሬቮሉሽን ማድረግ በቂ
አይደለም። ማድረግ ግማሹ ነው። ሌላው ግማሽ መፃፍ ነው።
አዋቂዎቹን ለማሳመን ህቁን መፃፍ፣ ተራውን ህዝብ ለማሳመን

ፕሮፓጋንዳ መግፍ። ይህን እኔ የማላውቅበትን ግማሽ እንተ ትሰራልኝ ነበር። እኔ ደግሞ የማድረጉን ግማሽ እሰራልህ ነበር። ለሁለት ግሩም ገድል እንጀምር ነበር። እንደኛ ያሉ ሰድስት ሰባት ሌሎች እንፈልግና በቃ ነገሩ ተጀመረ ማለት ነበር። ያን ጊዜ ማን ያቆመን ነበር!?

«በፊት ከማኑና ከሌሎቹ ጋር ነበርኩ። ብዙ እቅድ ብዙ ተስፋ ነበረን። አሁን ግን የት እንደደረሱ ወይም ምን እንደዋጣቸው 'ንጂ'። ማኑ ለንደን ነበር። ጠፋ። ሞተ 'ሲ.አይ.ኤ' ገደለው? እንጂ። ብቻዬን ነኝ በቃ። እዚህ ያሉት ያገሬ ልጆች 'ንደሆኑ ጀግንነታቸው እምስ ማደን ብቻ ነው። አገሬ ገብቼ እንዳንተ አይነት ሰዎች እንዳልፈልግ እንዴት እገባለሁ? ብገባህ የት አገኛቸዋለሁ? የሉም' ከ እንዳንተ አይነት ሰዎች! ይገባህል? የሉም። ኢራን ውስጥ አሁን የሉም። ጥቂት ነበሩ፤ 'የሲ.አይ.ኤ' ሰዎች ከሻህ ጋር ሆነው አረፏቸው። አሁን የቀሩት መሪ ካገኙ የሚከተሉ ናቸው፤ እንጂ ራሳቸው ለመነሳት የሚችሉ አይደሉም»

«እንዴት ነው የደከመችው ኢራን! እንዴት ነው የቆሸሸችው አገሬ!»

«መለወጥ አለባት። ኢራን መለወጥ አለባት። ጋንግስተሮች እየዝዙዋት መኖር አትችልም። መለወጥ አለባት። ህዝቡ ዘለአለም ተጨቁኖ መኖር አይችልም። ዘለአለም በፍርሀት እየተርበተበተ መኖር አይችልም። ዘለአለም እንገቱን አቀርቅሮ መሄድ አይችልም። ገዢዎቹ ተወግደው መሪዎች መምጣት አለባቸው። ህዝቡ ቀና ብሎ የመሪዎቹን እይን በማይፈራ እይን ለማየት የሚችልበት ቀን መምጣት አለበት»

«ይህ ቀን ይመጣ ዘንድ ስንቶቹ ህይወታቸውን ሰውተዋል! እቤት ስንቶቻችን በተጨማሪ መሰዋት ይኖርብናል!»

«ደም መፍሰስ አለበት። ብዙ ቆሻሻ የተመረዘ ደም መፍሰስ ይኖርበታል! ሳስበው ያሳዝንኛል! ያስፈራኛል...»

«ግን እንተ በጣም ታስፈልገኝ ነበር» እሱ ወደፊተኛው ሀሳቡ እየተመለሰ

«እኔኮ በሬቮሉሽን አላምንም» አልከት

«ኢራን ተወልደህ ኢራን አድገህ የኢራንን መበሰበሰ አይተህ ቢሆን ኖሮ በሬቮሉሽን ማመንህ አይቀርም ነበር። ሌላ ምርጫ አይኖርህማ!»

«በጭራሽ!» አልኩት «አንተ'ኮ ሬቮሉሽን ለማድረግ የምትፈልገው፣ በሰው ልጅ ጥሩነት የፀና እምነት ስላለህ ነው። የሰው ልጅ ካልተጨቆነና ካልተጠቃ ሰርቶ ይበላል፣ ብጤውን ይወዳል፣ ብለህ ታምናለህ። እኔ ግን የሰው ልጅ በተፈጥሮ መጥፎ፣ ግም መሆኑን እርግጠኛ ነኝ። ሻህና አሽከሮቹ ቢሻሩ፣ የሚከተሉት ገዢዎች ያው ተመልሰው ህዝቡን ይጨቁናሉ

«ፖሊሱንና ጥቃቅኑን ዳኛ ውሰድ። በሁሉ ነገር ተራ ሰው ናቸው። ግን ትንሽ ስልጣን ስለተሰጣቸው፣ በዚያች በትንሽ ስልጣናቸው ህዝባቸውን ያጠቃሉ፣ ይጨቁናሉ። ይህ ያስቆጣሃል። ግደላቸው ይልህል። ግን ልብ አድርግ። የሚጨቁነው ተራው ሰው፣ የነሱ ስልጣን ለሱ ቢሰጠው፣ ልክ እነሱ የሚሰሩትን ግፍ ይሰራል። ጭቦና ጭቆና ሊቀር የማይችል የሰው ልጆች እጣ ነው። እንግዲህ ጥያቄው 'ማን ይጨቁን? ማንስ ይጨቁን?' ነው 'ንጂ 'እንዴት አድርገን ጭቆናን እናጥፋ?' አይደለም። ሰው ከሰረ መሠረቱ አስቀያሚ፣ መጥፎ፣ ክፉ ነው። ስለዚህ፣ ለሰው ልጆች ብዬ እንኳን ህይወቴን ልሰዋ ይቅርና፣ ያንድ ቀን እንቅልፈን አልሰጥም።»

«ውሽትክን ነው» አለኝ «ውሽትክን ነው 'ንዲህ 'ምትለው። የፈረንሳዮቹ ፍቅር-የለሽነት በመጠኑ ተላልፎብህ ነው። ከልብህ ሰው እንዲህ ክፉ ከመሰለህ፣ ለምን እኔን ትመግበኛለህ? ለምን ተስፋ ስቆርጥ ታፅናኛለህ? ሀብታም አይደለህም። ግን፣ እንደማልከፍልህ እያወቅክ፣ ካቅምህ በላይ የሆነ ገንዘብ ለኔ ታወጣለህ። ለምን?»

«አንተማ እንድ ሰው ነህ። የሰው ልጆች በጠቅላላው አይደለ ህም። አንተን ብቻህን ሳይህ ጎበዝና ብርቱ ሆነህ ትታየኛለህ። በሚል የን ውስጥ እንዳንተ ያለ እንድ እንደማይገኝ ይሰማኛል። ደሞ ላንተ ስል አይደለም። ካንተ ጋር ስሆን ደስ ስለሚለኝ፣ ለራሴ ስል ነው።»

«አይምሰልህ። አይምሰልህ። እንግዲያው ለምን መፃፍ ትፈልጋለህ? እውነቱን ንገረኝ 'ሰቲ።»

«መፃፍ ደስ ይለኛል።»

«ለምን? እውነትን በምታየው አኳኋን ለመግለጽ ስለምትፈልግ አይደለም?»

«አዎን»

«ለምን? እውነትን ካወቅካት አይበቃህም? ውበትን ካየሃት አይበቃህም? ለምን እነዚህን ለመግለፅ ጊዜህን ታጠፋለህ?»

«እኔ 'ንጃ»

«ለሌሎች ማጋራት ፈልገህ ነው። እውነትን ላላወቁ ለማሳወቅ፣ ውበትን ላላዩዋት ለማሳየት፣ ስለህይወት የሚሰማህን አድናቆት ለሌሎች ለማካፈል። ለዚህ ነው 'ምትፅፈው'። ምክንያቱም ወገኖችህን ትወዳቸዋለህ። ሰውን ትወዳለህ። ባትወድ ኖሮ እንደዚህ አትሆንም ነበር። ለኔ የተሰጠኝ እድል ለሰው ሁሉ ቢሰጠው ኖሮ እንደኔ ይሆን ነበር። ሰው ሁሉ እንደኔ ቢሆን፣ ህያ ሚልዮን እንደኔ ያሉ ሰዎች በባርነት በጭቆና ሲኖሩ ብታይ፣ ሬቮሉሽን ለትቆሰቁሰላቸው አትሞክርም ነበር?»

«አየህ ሰው በመሰረቱ ጥሩ ነው። የትም አገር ሂደህ መንገድ ይጥፋህ። ያገኘሽው ሰው ሁሉ ሊመራህ ዝግጁ ነው። እኔ እንደ ፈረንሳዮች ለሰው ግድ የሌለው ህዝብ አይቼም ሰምቼም አላውቅም። ግን የፈለግከውን ፈረንሳዊ ተማሪ፣ ትምህርት እምቢ አለኝ፤ እንዴት ላድርግ በለው። ከልቡ ሊረዳህ ይሞክራል። ያስተማሪዎቹን ፀባይ ይገልፅልህል። ምን ምን መፅሀፍ ማንበብ እንደሚጠቅምህ ያስረዳህል። የራሱን መጻህፍትና ደብተሮች ያውስሃል። . . . ሰው መጥፎ የሚሆነው ጥቅሙን የነካህበት 'ንደሆነ ብቻ ነው ወይም ገዢዎቹ መጥፎንቱን ለማረም እንደመጣር፣ ክፋቱንና ጭካኔውን በብልህነት እየከተኩቱ ያሳደጉት እንደሆነ ነው።...»

«እሱን ተወውና፤ ስለካስትሮ የማታውቃት አንዲት ትንሽ ታሪክ አለች። ልነግርህ?» አልኩት

«ንገረኝ» . . .

አየህ፣ ካስትሮ የአብዮቱ መልካም ሂደት በአለም እንዳይታወቅ በአሜሪካ mass media ስለታፈነበት፣ ሚዛናዊና በህዝባቸው ተደማጭ የሆኑ ምእራባውያን ጋዜጠኞችንና ደራስያንን

በእኩብሮት ጋብዞ መጥተውለት፤ ኩባን እያዞረ በሚያስገባበት ጊዜ፤ በጂፕ ሲሄዱ ጥቅጥቅ ያለ ጫካ እንደደረሱ፤ ድንገት አንድ ትልቅ ደንደሳም ጡንቻኛ ጥቁር ሰውዬ ከየት መጣ ሳይባል መንገዳቸው ላይ ቆመ

መትረየስ እያነጣጠረባቸው፤ ካስትሮን

«የት ነው 'ምትሄደው?» አለው

ካስትሮ «እንግዶች ይዣለሁ፤ ለማስገባት ነው» አለው

ሰውየው «በዚህ በኩል መሄድ አትችልም» አለው

«ለምን?»

«አደገኛ ነው። እንግዶችህ ቢፈልጉ በዚህ ሊሄዱ ይችላሉ። አንተ ግን በወዲያ በኩል ዞረህ መሄድ አለብህ።»

ካስትሮ «በዚያ በኩል መሄድ ብዙ ብዙ ሰዓት ያጠፋብናል። ስለዚህ በዚህ መሄድ አለብኝ» አለው።

ሰውየው በጣም ተቆጣ። «አደገኛ ነው እያልኩህ እንዴት በዚህ ልሂድ ትላለህ? ለኛ አታስብም 'ንዴ? አንተን አደጋ የደረሰብህ 'ንደሆነ፤ እኛ ምን እንሆናለን? የት እንገባለን? ምን ይውጠናል? አይገባህም?» አለው

ካስትሮና እንግዶቹ በዙሪያ መንገድ መሄድ ግድ ሆነባቸው።

የባህራም ቡናማ አይኖች በልዩ ብርሀን ተሞሉ — ብርሀን አይደለም፤ እምባ ነው — የሀዘን እምባ አይደለም፤ ሌላ አይነት እምባ ነው። ከዚህ በፊት አንድ ጊዜ እንዲህ አይነት እምባ አይኖቹ ውስጥ አይቼ ነበር

በነጭ መሀረብ አይኖቹን እያዳበሰ

«እንደዚህ ውብ ታሪክ ሰዎቼ አላውቅም» አለኝ. . .

ባህራም ስለኢራን ሲያወራልኝ አርፍዶ፤ በየሙሉው ሰዓት ስለቪየትናም ወሬ ስንሰማ አርፍደን፤ የምባ ሰዓት ሲደርስ ወደ ዩኒቨርሲቲው ምግብ ቤት እንሄዳለን። አንዳንድ ጊዜ ባጋጣሚ ከአሜሪካን ተማሪዎች ጋር ስንቀመጥ፤ ወሬ መጀመሩ አይቀርም። አብዛኛውን ጊዜ እየሳቀና እነሱንም እያሳቀ፤ እንደማይረቡና ተሰፋ

እንደሌላቸው ይነግራቸዋል። ሳይንሳችሁ የሚራመደው በጀርመኖች እውቀት ነው፤ በሲኒማ አሰራር ጣልያኖንና ስዊድን ይበልጧችኋል ይላቸዋል በስነፅሁፍና በፖለቲካ እንግሊዞች ያስከነጁችኋል፤ በእርትና በእእምሮ ስልጣኔ ፈረንሳዮች ያጥፏችኋል ይላቸዋል።

ስለምንም ቢያወራ ዞሮ ዞሮ ወደ ኩባና ቪየትናም ይመጣና «በጦርነት ኩባን ለመውረር ስትሞክሩ፤ ካስትሮ በኩርኩም ብሎ መለሳችሁ - "Bay of Pigs ውጊያ ላይ ሸንፈትን፤ ውርደትንና እፍረትን እከናኝባችሁ። - የBay of Pigs ቅሬት!» አለ ነፃው አለም ሲላለቅባችሁ። እናንተ ግን ጉድ እንደተሰራችሁ እንኳ አልተገነዘባችሁም። ከስህተታችሁ የመማር ፀጋ አልተሰጣችሁም! "The bigger they come, the harder they fall" በምትሉ ጊዜ ንኳ ስለገዛ ራሳችሁ መተንበያችሁ አይታያችሁም። እሁን ደሞ ቪየትናምን ለመውረርና ለመግዛት ትሞክራላችሁ፤ ግን ጀግናው ሆ-ቺ-ሚን ገትሮ ይዟችኋል» ይላቸዋል

ንግግሩን ሁልጊዜ በኢራን ይደመድማል «እኔ ደሞ ትምህርቴን ጨርሼ እገራ ስመለስ፤ ከኢራን እየነጻሁ አስወጥቼ፤ ህንድ ውቅያኖስ ውስጥ እጨምራችኋለሁ። ምን አለ በሉኝ!»

ይስቃሉ

ይህን ሁሉ ሲልና ከአሜሪካኖቹ ጋር ሲከራከር፤ እኔ ዝም ብዬ አሰማለሁ። ምላዬን ወይም እራቴን እየበላሁ። እንድ ጊዜ ግን ከእንድ ጉረኛ አሜሪካን ጋር ከርከር ገጠመ

ባህራም እንደ ልማዱ ከሙግቱ ጋር ቀልድና ሳቅ ሊቀላቅል ሞከረ። አሜሪካኑ ግን በሀይል እምርሮ ስለ አሜሪካን የጦር ሀይል ሲሸልል፤ ስንት የጦር መርከብ፤ ስንት የጦር ኢሮፕላን እንዳላቸው ሲያወራ፤ እንኳን ሆ-ቺ-ሚን፤ ክፍሰችቭና ማለ፤ እንደዚሁም ሌሎች ችጋራዎች ኮሙኒስቶች ተሰብስበው ቢመጡ፤ አሜሪካ ብቻዋን ድምጥማጣቸውን እንደምታጠፋቸው፤ የዚህም ማስረጃ በ61 ዓ.ም. የኩባ ፍጥጫ ላይ ኬነዲ ኮሙኒስቶችን ፈላቸውን አስረጭቶ ከኩባ እንዳባረረ - እንደዚህ እያለ ጉራ ሲነፋ አበሸቀኝ። ባህራምም መሳቂን ትቶ ዝም ብሎ ይሰማዋል። አሜሪካኑ

«እሁን ብንፈልግ ሆ-ቺ-ሚንንና ቪየትኮንጎቹን በእንድ ሳምንት

ውስጥ እናስፈላግባቸዋለን!» ሲል፣ ምን እንደነካኝ ሳላውቅ

«እዚህ ላይ እንድ ነገር አለ» አልኩ። እስካሁን እንድ ቃል ሳልተነፍስ ስለቆየሁ፣ ባህራምም፣ አሜሪካኑም፣ ሌሎችም ገበታችን ላይ የነበሩት፣ ወደኔ አዩ። አጭር ዝምታ

«ታሪክን ብናስታውስ» አልኩ «በ480 አመተ አለም፣ ብዛቱ በሚሊዮን የሚገመት የፋርስ ጦር ሰራዊት ግሪኮችን ለመውረር መጣ። ቲርሞፒሊ ላይ ሌዎኒዳስ የተባለው የስፓርታ ንጉስ አራት መቶ ወታደሮችን አሰልፎ ሲጠብቅ፣ ከፋርስ ንጉስ ወይም ከጦር አበጋዙ እንዲህ የሚል ማስፈራሪያ ደረሰው። 'እጅህን ብትሰጥ ይሻልህል። የኛ ቀስተኞች ሲተኩሱ፣ ፍላግዎቼ ከመብዛታቸው የተነሳ፣ ፀሀይዋን ይሸፍኗታል።'

እና ሌዎኒዳስ ምን አለ ይመስላችኋል?»

አሜሪካኑ «ምን አለ?» አለኝ

«መልካም ነው። እኔና አራት መቶዎቼም ጥላ ውስጥ ሆነን ብንዋጋ እንመርጣለን» አለ

ዝም አለ። የምግብ ቤቱ ጩኸት ከሰናል

ባህራም «ቀጥል» አለኝ

«ምን እቀጥላለሁ? ታውቁታላችሁ? ኩ። ሌዎኒዳስና አራት መቶው አለቁ። ሆኖም ግን የፋርስን ቁጥር-የለሽ ሰራዊት ገትረው በመያዛቸው የውጊያው ሚዛን በነሌዎኒዳስ መስዋእትነት ወደነሱ ሰላደላ፣ ግሪኮቹ ወራሪውን ሰራዊት ድል አድርገው አባረሩት። ታዲያ በጦር ብዛት ቢሆን ኖሮ፣ ፋርስ ያን ጊዜ የአለምን ጦር በሙሉ ሊያሸንፍ ይችል ነበር። ግን የሰው ልጅ ለነፃነት ሲዋጋ፣ በጦር መሳሪያ ብቻ ሳይሆን በወኔው፣ በንዴቱ፣ በወንድነቱ ጭምር ስለሚዋጋ፣ ማንም ትልቅ ጦር አይችለውም። ለዚህ ነው እነሆ-ቺ-ሚን ሊሸነፉ የማይችሉት።»

ይህን ጊዜ ምሳችንን ጨርሰን ስለነበረ ባህራም እየሳቀ አሜሪካኑን «ለዚህ መልስ ለማግኘት እትሞክር። እውነት ስለሆነ መልስ አይገኝለትም» አለው «ይልቅ ለኬነዲ ሀቁን ንገረው። እና እንድ ሌላ ነገር አለ ለኬነዲ መንገር ያለብህ። ማለ የቻይናን ሀዘብ በሙሉ ለጦርነት ተዘጋጅ ብሎ ማዘዙን ታውቅ የለ? ደሞ የቻይና

ሀዝብ በማለት ትእዛዝ ዋና በመማር ላይ ይገኛል። በየቀኑ ሰባት ሚሊዮን ቻይናዎች የዋና ልምምድ ያደርጋሉ። እርሷትና ሽማግሌው ሳይቀር ባኛ ውስጥ ይዋኛል። ልምምዳቸውን ከጨረሱ በኋላ 'ንግዲህ ምን እንደሚያደርጉ ታውቃለህ? ማለት እየመራቸው የፓሊፊክን ውቅያኖስ በዋና ያቋርጡና፤ እናንተን በአለንጋ አርባ ገርፈው ሲያበቁ፤ አሻንጉሊቶቻችሁን በሙሉ ይቀጥላችኋል። «ጥሩ ልጆች የሆናችሁ እንደሆነ፤ አሻንጉሊቶቻችሁን እንመልሰላችኋለን፤ አለዚያ ግን መጫወቻ ታጣላችሁ። ልባርጉ!» ብለዋችሁ ሲያበቁ፤ ወደአገራቸው ተመልሰው በሰላም ይኖራሉ። ይህን ለኪነዲ ንገረው» አለውና እኔን እንሂድ አለኝ። እሚረከኩ ለመሳቅም አልቻለ፤ ለመናደድም አልቻለ። ግራ ገብቶት ባህራምን አየው

እኔና ባህራም ትተነው ከምግብ ቤቱ ወጣን። መኝታ ቤት ሂደን ቡና ከጠጣን በኋላ፤ እንዲያጠና ወይም ስለሬቮሎቭን እንዲያነብ ትቼው ወጥቼ ሲኒማ ለመግባት ወደ ኩር ሚራቦ በኩል አመራሁ

ግን ሲኒማ አልገባሁም። በካፌ ዶርቢቴል በር ሳልፍ፤ ውስጥ ሲልቪን እየጓዙ። ፊቷን ወደበር በኩል እርጋ ተቀምጣ ጋዜጣ ሰታነብ ነበር፤ እየችኝ። የፈገግታዋን ውበት ረስቼው ኖሯል፤ አሁን ሳየው በጣም ደስ አለኝ። ወደኔ መጣች። ስትራመድ አንገቷን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ከረዥም ነጭ አንገቷ በስተኋላ የተለቀቀው ጥቁር ሀር ፀጉሯ ዝው ዝው ይጫወታል። ይህንንም ረስቼው ኖሯል። መጣችና ጉንጨትን ሰማኝ

«ከነገ ወድያ ነበር ልመጣ ያቀድኩት፤ ግን በሀይል ናፈቅኩኝ» አለችኝ። እሷ ስትናገረው ፈረንሳይኛው መጣፈጡ! ወደ ቤቷ በኩል እየተራመድን፤

«እንኳን መጣሽ! በሀይል ናፍቀሽኝ ነበር» አልኳት

እንደ ልማዷ «ዣማንፉ» ሳቋን እያሳቀች «እኔን የምታስረላህ ቤት አላገኝህም?» አለችኝ። እንዳላገኘሁ ታውቃለች። መቸም እንደማላገኝ እርግጠኛ ነኝ።

«ቤት የሚሉት ነገር ዘወር ብዬም አላየሁ» አልኳት

«እንግዲያው ምን ስትሰራ ስነበትክ?» ጫማዋ መንገዱን ኳ! ኳ! ሲያረገው ይሰማኛል፤ ከጎኔ ድምፅዋ ይሰማኛል፤ ሰፊ እፏ ላይ ውብ

ፈገግታዋ ይታየኛል፤ ደስታ ይሰማኛል

«ሲኒማ ሳይ፡ እና ከባህራም ጋር ሳወራ»

«ምን ምን አወራችሁ?»

«አ —! ብዙ ነው»

«ንገረኝ»

«ጊዜ የለኝም፡፡ ዛሬ ካንቺ ጋራ ማውራት አልፈልግም» አልኳት ምኞቱ ውስጤ ማበጥ ጀምሯል፡፡ ቤቷ እስክደርስ ቸኩያለሁ

«ማውራት አለብህ፤ ሌላ ነገር ለመስራት አትችልም» አለችኝ

«ለምን?» ብዬ አየኋት፡፡ ከጎኔ ስትራመድ ጭንቅላቷ ይወዛወዛል ወደኔ አታይም፡፡ ፊቷ በጣም ቀልቷል፡፡ አፍራለች፡፡ ዝም አለች

«ለምን? ለመመንኮስ ቆርጠሻል 'ንዴ?» ዝም አለች፡፡ «ምን ሆነሻል?»

«አሞኛል»

«ምንሽን?»

«እንተ 'ምትጠይቀውን ጥያቄ መቸስ የመንደር ቂል እንኳን አይጠይቀውም፡፡»

«አትቆጪ፡፡ ምን ሆነሽ ነው? ማለቴ —»

«ነገሩ ትንሽ ነው፡፡ ሀኪም አይቶኝ መድሀኒት ሰጥቶኛል፡፡ ከአንድ አምስት ቀን በኋላ ይድናል ብሎኛል፡፡» ድንገት ሳቀች፡፡ «ብቻ ቂጥኝ ወይም ጨብጦ እንዳልሆነ እርግጠኛ ልትሆን ትችላለህ» አለችኝ፤ ሳቋን ትታ «ይልቅስ ስለባህራም ንገረኝ፡፡»

ስለባህራም ሳጫውታት፤ ተነሳስቶ የነበረ ስሜቴን ረሳሁት፡፡ ቤቷ ገብተን፤ ቡና በወተት አፍልታ ጠጥተን፤ ለብዙ ጊዜ አወራሁላት፡፡ ስጨርስ እስተያየቴን ባጭሩ ገለፀኛልኝ

«ይሄ ባህራም እንደ ፖል አይነት ሰው ይመስላል» አለች

«ለመሆኑ ስለፖል ትሰሚያለሽ?»

«ፖሪስ ሰሄድ አንድ ደብዳቤ አገኘሁ፡፡ ፖል በቪዩትናምና በላኦስ መካከል እየተመላለሰ የደፈጣ ተዋጊዎቹን ያግዛል፡፡ በይፋ ባይታወቅ ነው 'ንጂ፤ አሜሪካኖቹ ላኦስ ውስጥም ይዋጋሉ፡፡ የደፈጣ

ተዋጊዎቹ ፖልን ኮሎኔል ነው የሚሉት። በጣም ይወዱታል።»

«ሌላስ ምን አለ?»

«ምንም አላለ። እሱን ተወውና ናፍቄህ እንደሆነ አሳየኝ እስቲ»
 አለችኝ። ውብ ፊቷ ላይ ቅንዝረኛ ፈጣታ ይርበትታል። እነ ፖልን
 ባንዳቸው ረሳችው። እሷ እንደተቀመጠች ከፊቷ ተምበርክኪ
 እንገደን እስመው ጀመር። እንገበገበኝ። ተለይታኝ ስለቆየችና
 አሁንም ላገኛት ባለመቻሌ፤ ስሜቱ እንደ እብድ አደረገኝ። ምንም
 ማድረግ እንደማልችል እያወቅኩም ልብሷን አስወለቅኳት። ናፍቆኝ
 የነበረውን ውብ ገላዋን ማየትና መቃጠል አማረኝ። በልዩ ጥንቃቄ
 የተቀረፁ ድንቅ እግሮቿን መሳም ጀመርኩ። ቀስ እያደረገ ስሜቱ
 ሁለታችንንም እንደ አዙሪት እያቃጠለ ያሸከረከረን ጀመር። ከሰለት
 በኋላውን በሙሉ በስሜት ስንቃጠል አሳለፍነው። ሁለታችንም እንደ
 ነገር ለመጀመሪያ ጊዜ ተገነዘብን። ወጣት ሆኖ አልጋ ውስጥ
 መተቃቀፍና፤ እየተያዩ፤ እየተሻሸ፤ እየተሳሳመ፤ እየተናከሱ፤
 እየተላላሱ መቃጠል፤ የስሜትን ጥም ከማርካት የበለጠ ደስታን
 ሊሰጥ ይችላል...

ባህራም ፈተናውን በጭራሽ አልፋለሁ አላለም ነበር። ግን
 አለፈ። በጣም ገረመው። እኔን «አንተ ነህ የቀናኸኝ» አለኝ። «እስቲ
 ና ስራ አፋልገኝ። አሁንም ያንተ ውቃቢ ይቀናኝ ይሆናል፤ ኮ።»

ትምህርት ተጀምሮ እንደ ወር ያህል እንዳለፈ፤ ባህራም ከኢክስ
 ውጪ፤ ጋርደን የምትባል መንደር አጠገብ እንደ የግል ትምህርት
 ቤት ውስጥ የተማሪዎች ሞግዚትነት ስራ አገኘ። ብዙ ትርፍ ጊዜ
 ሰላለው፤ ትምህርቱን ሊያጠና ይችላል። በየሁለት ሳምንቱ ቅዳሜና
 እሁድ እረፍት ስለሆነ፤ ኢክስ መጥቶ ከኒኮል ጋር ያሳልፈዋል፤
 እኛንም ያገኘናል፤ ስለተማሪዎቹ ብዙ ኮሚክ ነገር ያወራልናል።
 እንዳንድ ጊዜ በስራ ቀንም ብቅ ይልና፤ እነ ሉልሰገድን ምን ምን
 እንደተማሩ ጠያይቆች ደብተርና መፃህፍት አውሰውት ይሂዳል

እንደ ቀን ትምህርት ቤቱ ልገበኘው ሂጂ «ያንተ እድል በጣም
 ቀንቶኛል» አለኝ «ስራዬ ከልጆች ጋር መኖር ነው። ጂምናስቲክ
 አሰራቸዋለሁ፤ አልጋቸውን እንዲያነጥፉ፤ ንዕህናን እንዲጠብቁ
 አደርጋለሁ፤ ዲሲፕሊን አስከብራለሁ። እነሱም በጣም ይወዱኛል።

እንዳንዴ በፈረንሳይኛዬ ይቀልዳሉ። ለጥናት ብዙ ጊዜ አለኝ። ጥናቱ ደሞ መቅለሉ! አንብቦ መረዳቱ ሁለት ሰዓት ይወስድብኝ የነበረ ምእራፍ፤ አሁን ግማሽ ሰዓት ይበቃዋል። ግማሽ ሰዓት! ለምን ብትል፤ በዙሪያዬ ገንዘብ የተበደርኩት ሰው የለም፤ ካገሬ ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆን? ብዬ አላስብም — ቢመጣልኝም ኢክስ ይጠብቀኛል እንጂ እዚህ ስለማይመጣ።

ስለዚህ ኢክስ እስክሂድ ሰላም ውስጥ እሰነብታለሁ። ከሁሉ የበለጠ ግሩም ስሜት የሚሰማኝ መቼ መሰለህ? ከተማሪዎቼ ጋር ምሳ ወይም እራት ስበላ። ሰው አይደለም የሚጋብዝኝ፤ እኔው ራሴ ነኝ የምመገበው። በሰው ደግነት ሳይሆን በራሴ ልፋት ነው እስክጠግብ የምበላው። አቤት እንዴት ያለ ግሩም ስሜት ነው! ይመስለኛል፤ ችግርን መቅመስ ብዙ ጥቅም አለው። ለምሳሌ ሰው ብዙ ሰርቶ ለፍቶ መኖር ይመረዋል። ግን ስራ አጥቶ መንቀዋለልንና፤ ምን እበላ ይሆን ብሎ መስጋትን የቀመስ ሰው፤ ሰርቶ፤ ለፍቶ ለመኖር መቻል ትልቅ እድል መሆኑ ይገባዋል። ስለዚህ ደስታን ያገኛል። . . . እንዳንድ ጊዜ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልህል? ይህን የደረሰብኝን ችግር መቀበሉን ብችልበት፤ እስተያየቱን ብችልበት፤ የተሻልኩ ሰው ሊያደርገኝ ይችል ይሆናል'ኮ፤ ብዬ አስባለሁ።»

ስምንት

ኒኮል
ፍትወት

ባህራም ወደ ጋርደን ሲሄድ ኒኮልን ብቸኝነት እንዳይሰማት አደራችሁን ብሎን ሄደ። በተለይም ሉልሰገድን አደራ አለው። ኒኮል አይናፋርና ሰውን ቶሎ የማትላመድ በመሆኗ፤ ከሉልሰገድና ከጀምሺድ ጋር ብቻ ነበር በመጠኑ የምትጫወተው

አንድ ምሽት ከአራት በኋላ፤ እኔ፤ ሉልሰገድ፤ ጀምሺድ፤ ተካካፊ ዶርቢቴል ቁጭ ብለን የሲኒማ ሰአት እስኪደርስ ስናወራ፤ ኒኮል ግራጫ ሱፍ ኮትና ጉርድ ከአረንጓዴ ሽሚዝ ጋር ለብላ መጣች። ሉልሰገድ ተነስቶ ከሌላ ጠረጴዛ ወምበር ሲሰብላት፤ ጀምሺድ ተነሳና Bon soir ብሎ ሊጨብጣት እጁን ዘረጋ። Bon soir ብላ እጇን ሰጠችው። ጨብጣት

«አይ!» ብላ እጇን ማሻሻት ጀመረች

«ምንድነሽ?» አላት «ምን ሆነሽ?» ማለቱ ነው

«ወጋሽኝ» አለችው፤ ሉልሰገድ ያመጣላት ወምበር ላይ እየተቀመጠች

«እንዴት ወጋሁሽ?»

«በሀይል ጨበጥከኝና ቀለበቴ ወጋኝ»

«አ!» አለና፤ ይቅርታ እንደመጠየቅ «ዛሬ ከሰአት በኋላ የሚከራይ አፓርትመንት ቤት እየፈለግኩ ብቻዬን» አለ። ትንንሽ ሰማያዊ አይኖቹ እንደልማዳቸው በላቅ ይጨፍራሉ። ቀጠለ።

አንድ አፓርትመንት ፎቅ ወር... ማለቴ ወጥቼ፤ የባለቤት የበር

ደወል። በእጅ መግፋት። ውስጥ ደወል። ቀጭን ደወል ኪል! ኪል!
ቆንጆ ደወል። በር ክፍት! የደወልኩት በር አይደለም። ሌላ በር።
ከግራ በኩል ከበሩ ብቅ። አንድ ሽማግሌ ይክተር። ነጭ የደክተር
ልብስ። በእይኑ መነፅር በራሱ መላጣ። በከንፈሩ መስታሽ። በእጁ
መርፈ።

ይክተር እኔን «ወዲህ ይግቡ፤ ልውጋህ»

እኔ «እኔ መርፈ አይፈልገም። እኔ በሽታ የለም። እኔ ጤነኛ።
እኔ ቤት መፈለግ። የአፓርትመንት ባለቤት መፈለግ። ለቤት
ኪራይ።»

ይክተር «ግድ የለህም። ና ግቡ ልውጋህ። እኔ አዋቂ መርፈ
ወጊ» ብሎ መርፈ እንደ ጋንግስተር ሽጉጥ ወደኔ

እኔ «ይክተር! እኔ አሁን መርፈ አይፈልገም። ነገ እመጣለሁ!
እሺ?»

ይክተር «እኔ ነገ አይሰሩም። አሁን ና ልውጋህ። በኋላ
ይቆጭህል። አላስከፍልም። አሁን ልውጋህ። ነገ ሀይድሮጅን ቦምብ
ፓሪስ ላይ — ፑፍ!»

እኔ «ይክተር! አሁን መጣሁ» ብዬ በሩጫ ፎቁን መውረድ

ይክተር በሀይል ጨኸት ድምፅ «ታድያ እኔ ማንን ይወጋል?
አንተ ከሄድክ እኔ ማንን ይወጋል?»

እኔ መልስ አልሰጥም ለይክተር። በልቤ «እንጂ፤ ምናልባት ከኔ
በኋላ ሌላ ሰው አፓርትመንት ፈላጊ። ደወል ሲደውል ኪል! ኪል!
ይክተር ቀስ ብሎ መርፈ ጠቅ! ከኋላ።»

ጀምሺድ ሲያስቀን ከቆየ በኋላ ሁላችንም ሲኒማ ሄድን። አንድ
ነገር አስተዋልኩ። ሉልሰገድ በትልልቅ ጥቋቁር አይኖቹ ኒኮልን
ያያታል። ኒኮል በአረንጓዴ አይኖቹ ጀምሺድን ታየዋለች። ጀምሺድ
በብልጫ ሰማያዊ አይኖቹ ማዳም ፖልን ያያታል። ማዳም ፖል
ብሜ ቅብ ፀጉሯን እያብለጫለጫች ወፍራም ዳሌዋን እያወዛወዘች
በጠረጴዛዎቹ መሀል ጉድ ጉድ ትላለች። አንድ ጊዜ ከጀምሺድ ጓላ
ስታልፍ መንገዷን የዘጋባት አስመስላ ትከሻው ላይ እጇን
አሳረፈችና “Pardon, monsieur” አለችው። “Derien, madame” ብሎ
አሳለፋት። ብዙ ጊዜ እየከበብነው ሲያስቀን ስለምታይ፤ አይኗን ጣል

እድርጋቢታለች። መስዋ ፖል በሩ አጠገብ ቆሞ ገንዘብ እየተቀበለ ሀጂውን ሰው በየዋህ ድምፅ “Au revoir!” ወይም “A bientôt” ይላል

እማንዳ ወደ አገሯ እንደሄደች ሉልሰገድ አንዲት ኢጣልያዊት ልጅ ያዘ። ትምህርት ተጀምሮ ጥቂት ሳምንት እንዳለፈ ልጇቱ አረዝች። የፈረንሳይ ህግ ማስወረድ ስለሚከለክል፣ ሉልሰገድ ከኔ፣ ከጀምሺድና ከሌሎች ገንዘብ ተበድሮ ልጅቱን ወደ ሰዊስ አገር ላካት። በዚያው አገር ገባች።

አንድ ቀን፣ ባቡር ጣቢያው አጠገብ ያለችው ትንሽ ካፌ በረንዳ ላይ ቁጭ ብለን፣ ሉልሰገድ የሚወደውን ቡና አይነቱን የስኮትላንድ ቢራ እየጠጣን ስናወራ፣ ድንገት ተነሳና «ቆየኝ መጣሁ። ካልመጣሁ ቤትህ እንገናኝ» ብሎኝ፣ ባቡር መንገዱን ተሻግሮ ሁለት ኮረዳዎችን አቆመና ትንሽ እነጋገራቸው። ተለይተውት ሲሄዱ መሬት መሬቱን እያየ ወደኔ ተመለሰ

«እምስ የሸተተኝ መስሎኝ ነበር። ተሳስቼ ነው» አለኝ። አንድ ነገር ሲነግረኝ እንደፈለገ ታወቀኝ። ዝም አልኩና ቢራውን ቀዳሁለት። ጎልዋዝ ሲጋራ አፋ ላይ ሲሰካ፣ ክብሪቱን ከጠረጴዛው ላይ አንስቼ አቀጣጠልኩለት

«መከራ ነው ባክህ። ሴቶቼ እምቢ አሉኝ። እንደዚህ ሰሞን እምስ ችግሮኝ እያውቅም። እኔ ደሞ እንደምታውቀኝ ነኝ፣ ያለሉ መኖር አልችልም። ለኔ መንግስተ ሰማያት ማለት በየሜዳው ላይ፣ በየዛፉ ስር፣ በየመንገዱ ዳር፣ በየግድግዳው ጥግ እምስ የሚበቅልበት አገር ነው። ዝነም ደሞ ፈፅሞ እምስ የማይገኝበት እርኩስ ቦታ ነው። እምስ ዘርተውት ቢበቅል ኖሮ ዝበሬ እሆን ነበር።»

ሌላ ቢራ አዘዝኩለት

«እኔ ምልህ! ስለኒኮል ምን ይመስልህል?» አለኝ

«ምንም»

«ምንም? እንግዲያው አታውቅም»

«ምን ማለትህ ነው?»

«እኔ እንደሷ ያለች ሴት አጋጥሞኝ እያውቅም። እየሀ፣ መጀመርያ ስታያት ስሜት አትሰጥህም። አመዳም ፀጉር፣ የኔ

አይነት ጥቃቅን ጥርስ፣ የደረቀ ከንፈር። ታዲያ እየለመድካት ስትሄድ እያማረችህ ትሄዳለች። ልዩ አይነት ቤት ነች። የበለጠ እየለመድካት ስትሄድ ደሞ ስትለያት ትናፍቅሀለች። ታዲያ ጤነኛ ናፍቆት አይደለም።»

«ዋ! አንተ ልጅ፣ ፍቅር የያዘህ ትመስላለህ»

«ፍቅር አይደለም። ቅንዝር ነው። የሚያቅበጠብጥ ቅንዝር። ባህራምን እወደዋለሁ። ጎበዝ ስለሆነ አደንቀዋለሁ። ደሞ እምኖን አደራ ኒኮልን አጫውታት ብሎኝ ነው የሄደው። ግን አልቻልኩም። በጭራሽ አልቻልኩም። እኔ ልለምናት ነው»

«እምቢ ብትልህስ?»

«የምትለኝ አይመስለኝም። እሷም የምትፈልገኝ ይመስለኛል።... ትላንትና ማታ ሲኒማ ወስጃት፣ ፊልሙን አላየሁትም። ሽቶዋ ከለከለኝ። ቀስ አድርጌ እጄን ጭኗ ላይ አሳረፍኩ፣ አልገፋችኝም። ትንሽ ቆይቼ እጄን አመጣሁና የተገተረ ቁላዬ ላይ አስቀመጥኩት። በሱራው ላይ። እጄን እዚያው ተወችው። ታዲያ ከፋቱ፣ በጭራሽ አላሻሸችኝም። እጄን ወደ ቀሚሷ ውስጥ ላስገባ ስል ከለከለችኝ። ለመከልከል እጄን ከቁላዬ ላይ አነሳች። እንደገና መድፈር አልቻልኩም። . . . ስቃይ ነው የኒኮል ነገር።»

ከአራት ቀን በኋላ ሉልሰገድ ኒኮልን አፍ አውጥቶ፣ «ፍቅር ይዞኛል ቤትሽ መጥቼ ልደር?» አላት

«እኔ እሺ አልልህም። ግን እሺ ብልህም በኋላ ለባህራም እንግረዋለሁ» አለችው። ለምን ቢላት «ባህራምን ላታልለው አልፈቅድም» አለችው

«ከባህራም ጋር መፋረስ አምሮሽ እንደሆነ አንቺው ራስሽ ምክንያት ፈልጊ እንጂ እኔን ሰበብ እንድታደርገኝ አልፈቅድልሽም» አላት

ሉልሰገድ ይህን ሲያጫውተኝ «ሆ! ባህራምን ለምን እንጀራ ከምታበላው ቤት ጋር ላጣላው? ምን በደለኝ?» አለ

«እንግዲያው ምን በደለህና ኒኮልን ልትበዳበት ትፈልጋለህ?» አልኩት እየሳቅኩ

«በጭራሽ አንድ አይደለም» አለኝ «መጀመርያ ነገር ብበጻት

አያልቅበትም። እንኳን ልጪርስበት አላሰፋበትም። እንደ ቀን ገላውን ታጥቦ ሙታንቲውን ሲቀይር አይቼ፣ ጀላ ነው የተሸከመው። የኔ ግትር ብሎ ቆሞ 'ንኳ ያንን አያክልም። ታድያ ተኝቶ ተንጠ ልጥሎ ነው ያየሁት። እናትክን! ምናባክ ያስቅህል? እኔን አይቶ ሊቆምበት ኖሯል?»

«መጀመሪያ ነገር አያልቅበትም አልክ። ሁለተኛ ነገርስ?»

«ሁለተኛ ነገር፣ ካላወቀ በጭራሽ ሊጎዳው አይችልም።»

ከሶስት ቀን በኋላ ሉልሰገድ ኒኮልን ደገመና ለመናት

«እኔ እሺ አልልህም። ግን እሺ ብልህም በኋላ ለባህራም እነግረዋለሁ። ብቻ እንተ መሆንህን አልነግረውም» አለችው

«ያወጣጣሻላ»

«አያወጣጣኝም»

ሉልሰገድ ቀፈፈው። «እንግዲያው ከፈራህ ተወው» አለችው

ከሁለት ቀን በኋላ ከምሳ ሰወጣ ሉልሰገድን አገኘሁትና፣ ና ያችን ቡና አይነት ቢራ ልጋብዝህ አልኩት። ራሱን ነቀነቀ። ትልልቅ አይኖቹ በጣም ቀልተዋል። ሰከረህል? አልኩት። የለም፣ እንቅልፍ አጥቼ እድሬ ነው። አሁን ሄጄ ልተኛ ነው። አደራህን ለእራት ቀስቅስኝ አለኝ። ወደ መኝታው እየሄድን

«የማይጠገብ እምስ አጋጥሞኝ ሌሊቱን ሙሉ አደርኩበት» አለኝ። «በህይወቴ እንደሷ አይነት እምስ ቀምጼ አላውቅም። ያቺ ልጅ መንግስተ ሰማያትን አጣጥፋ ጠቅላ በጭኖቿ ውስጥ ደብቃ ነው 'ምትዞረው ልልህ እችላለሁ።»

እርግጠኛ ለመሆን «ማነች እሷ?» አልኩት። ኒኮል ናት

ይህ የሆነው ማክሰኞ ነበር

የሚቀጥለውን ቅጽሜና አሁድ ባህራም ኤክስ ውስጥ አሳለፈ። እሁድ ከምሳ በኋላ ሉልሰገድ ተራውን ባቡር ጣቢያ አጠገብ ያለችው ካፌ ወሰደች። (እኔና ሉልሰገድ «ካፌ ኒኮል» ብለን ሰይመናታል) ቡና አይነቱን ቢራ ጋበዘኝና ወሬ ሰናወራ ቆይተን

«እኔ ተሰቃየሁ» አለኝ

«አሁን ደሞ ምን ሆኑ?» አልኩት

«ቀናሁ። ይሄ ባህራም ለምን አይሄድም? ለምን አይሞትም?»

«ምን ነካህ?»

«እኔ 'ንጃ ባክህ። ስለእምስ እንድ ነገር አለ በኒኮል ምክንያት የተገለፀልኝ። ይሄኔ'ኮ ሌላው ሰውዬ ያለፋዋል፣ ይሞላዋል፣ ብለህ ስታስብ፣ ያ እምስ የባሰውን ያምርህል። እንዴት እግሯን ከፍት አርጋ ዋጥ እንዳረገችህ እያስታወስክ፣ በሀሳብህ ያንን አርጥብ እምሷን ስታየው፣ ሽታው ሲታወስህ፣ ግትር ብሎ ይቆምብህል። ምግብ መብላት፣ መሬት መርገጥ አትችልም። በምኞት ላይ ትንሳፈላለህ። በፍትወት ትዋጣለህ፣ እንተ ራስህ ፍፁም ቅንዝር ትሆናለህ። ቁላ ይቆምና፣ ቀስ እያለ ሌላው የተቀረው ሰውነትህም ቁላ ይሆናል። ነብሱም የቁላ ነብስ ይሆንና፣ እምነት፣ ንግድነት፣ ግብረ ገብነት፣ ይሄ ሁሉ ጥሎህ ይጠፋል። እንዲያውስ ቁላ ምን ንግድ ሊኖረው ይችላል? ብቻውን አይደል? አያሳዝንህም? ብቸኛ ነው'ኮ!

«እኔ ምለው፣ ነገ መቸ በደረሰልኝና ያ ባህራም በሄደልኝ። እና ያንን ጉድዋን ተወርውሬ በገባሁበት! አቤት ሰኞ ሌሊት የምበዳት አበዳድ! ይታየኛል።»

«ለምንድነው ይህን ያህል ያንገበገበችህ?» አልኩት

«እኔ 'ንጃ» አለኝ

«አሁን ተወው! አሁን 'ንግዲህ መናገር ጀምረህል። እንደጀመርክ ለምን አትጨርስም? ላንተም ጥሩ ነው። ስትናገረው ቀለል ይልህል።»

በጥቃቅን ጥርሶቼና በጉልህ አይኖቼ ላቅ እያለ «እንዲህ ነው» አለኝ «መጀመሪያ ነገር እምሷ ራሱ ልዩ ነው። እውነቱን ነው። እንደሷ የሚጣፍጥ የለም።»

«ደግሞስ?» አልኩት። አፈረ። «አይዞህ» አልኩት

«ደግሞ አየህ፣ እጅግ በጣም አይናፋርና ጨዋ ልጅ ናት። አልጋ ላይ ስትወጣ ታዲያ፣ ባለጌ ናት! ብልግ ያለች የወጣላት ባለጌ ናት። እና ይሄ ብልግናዋ ግሩም አይነት ደስታ ይሰጣል። ልብሷን አስወልቀህ ስታቅፋት፣ እናንተ ብቻ ሳትሆኑ ፍጡር በሙሉ መባዳት የጀመረ ይመስልህል። ሰማይና ምድር ራሳቸው እምስና ቁላ

የሆኑና የተቆላለፉ መስሎ ይሰማሃል። እንከን የሌለው፣ ፍፁም የሆነ፣ ቅዱስ የሆነ ባለጌ ፀያፍ አበዳድ ትበዳለህ። ይገባህል 'ምልህ? ከተፈጠርኩ እንደዚያ ያለ አበዳድ በድቼ አላውቅም። አሁን ይሄ ባህራም ለምን አይሄድም?»

ባህራም ከሄደ በኋላ (ሰኞ ወደ ምሽት ላይ) ሉልሰገድ አገኘና «ለመስከር ቆርጫለሁና፣ እባክህን አጉል በታ እንዳልወድቅ ና አብረኸኝ» አለኝ

«ምንዋ?» አልኩት

«ብንግርህ እታምነኝም»

«ምንድነው የሆነከው?»

«እንደዚያ ሰንጠገብ ሰንብቼ፣ እኔ ሰአቶቼን ሰቆጥር፣ ቁጥፎ ትር - ትር - ትር እያለ ሰኮንዶቼን ሲቆጥር 'ኒኮል! የኒኮል እምስ!' እያልኩ እንደ በሽተኛ ሰጠብቅ ሰንብቼ፣ ባህራምን ከሸኘሁት በኋላ እየሮጥኩ ሄድኩና ሰጪኝ አልኳት»

«እና?»

«ልሞት ነው፣ እዚህ ልፈነዳ ነው፣ ሰጪኝ! አልኳት። እምቢ አለኝኝ»

«እምቢ?»

«እመ እምላክን!»

«እሱን ተወው!»

«እኔም እሱን ተደው አልኳት። በጭራሽ አይሆንም አለኝ።»

«ምነው አለኝ?»

«ያለፈውም ይቆጫኛል አለኝኝ። ባህራምን ከምበድል ራሴን ብበድል እመርጣለሁ አለኝ። ደስ ትለኛለህ፣ ግን አይሆንም፣ በጭራሽ አይሆንም ብላ አባረረኝኝ።»

ጊዜው መምሸቱ ነበር። እኔና ሉልሰገድ ማርሰይ ወረድን፣ ሰከረ። እንዲት አረብ ሸርመጣ ተኛ። ከዚያ ወጥቶ እንደገና ትንሽ ጠጣ። እንዲት ፈረንሳይ ሸርመጣ ተኛ። ከዚያ ወደ ኢክስ ተመለስን

ሰንመለስ «ይገርምህል» አለኝ «እነሱን ሰበዳ የሚታየኝ የኒኮል

እምስ ነበር። እምስ እንደዚህ ገዝቶኝ እያውቅም» ድንገት የከንዴን ጡንቻ ጥብቅ አርጎ ያዘና

«አረ 'ንዴት ልሆን ነው? ያለ ኒኮል እምስ እንዴት አባቴን ልኖር ነው?» አለኝ። ሳቅኩ። እሱም እየሳቀ

«ሰክሯል ብለህ ትስቅብኛለህ? እኔ ግን እውነቴን ነው። ኑሮ ጭለማ ሆኖ ነው 'ሚታየኝ» አለኝ

መኝታ ቤቱ ወስጄ አስተኛሁት

ይህ የሆነው ሰኞ ማታ ነበር

ሀሙስ ከሰአት በኋላ ወደ አሰራ አንድ ሰአት ላይ አልጋዬ ላይ ተጋድሜ ሙዚቃ ሳዳምጥ፣ የመኝታዬ በር ሳይንኳኳ ተከፈተ። ሉልሰገድ ገባ። ቃል አልተናገረም። ወምበር ላይ ተቀመጠ። አይኖቼ አንድ ጊዜም አይጨፈኑም። እንደ መፍዘዝ ብሏል። በህልም ውስጥ ያለ ይመስላል

«ምን ሆነህል?» አልኩት። መልስ አልሰጠኝም። ሲጋራ አውጥቶ አቀጣጠለ። እጁ ይንቀጠቀጣል። ሲጋራውን በረጅሙ ስቦ አይኑን ዘጋ። ቆየ። አይኑን ሳይከፍት ጭሱን ወደ ውጭ ተነፈሰ

«ምን ሆነህል?» አልኩት

ትልልቅ አይኑን ከፍቶ ለመጀመሪያ ጊዜ እያየኝ

«እምስ» አለ። ድምፁ ከቅል እንጂ ከሰው ጉሮሮ የሚወጣ አይመስልም

«ምን?» አልኩት

«ኒኮል»

«ምን ሆነኝ?»

«ልታሳብደኝ ነው። ሳብድ ነው። እብድ ልሆን ነው»

«ምን አረገኝህ? ንገረኝ 'ስቲ። ከመጀመርያ ጀምር። አይዞህ። ስትናገረው እየተሻለህ ይሄዳል። በል። የት አገኘኝህ?»

«እኔ ነኝ ያገኘኋት»

«የት?»

«ቤቷ»

«ለምን ሂድክ?»

«አላስችል አለኝ። እምስ አወዳለሁ። ግን እንደዚህ አርጎኝ እያውቅም።»

ሲናገር መፍዘዙ እየተወው ሂደ

«ሌላ እምስ ማባረር አልቻልኩም። ሌላ እምስ ሁሉ ጨው የለለው አልጫ ሆኖ ይታየኝ ጀመር። በሪፒብሊክ ባርዶ ራሷ መጥታ ብትለምኝ እሺ ማለቴን 'ንጃ። ይገባህል 'ምልህ? የኒኮል እምስ ግን ከጧት እስከ ማታ ይታየኛል፤ ከማታ እስከ ጧት በትዝታ ጠረኑ እየሸተተኝ እንቅልፍ ይነሳኛል። አሁን መጥታ ኢትዮጵያዊነትህን ትተህ የፈረንሳይ ዜጋ ሆነህ አግባኝ ብትለኝ፤ እንዲት ደቂቃ አላመነታም። እሺ ነው 'ምላት። ታዲያ 'ኮ ልጅቷን አልወዳትም፤ አላውቃትምም። እምሷ ብቻ! እንዲህ ሆነህ ታውቃለህ? እኔ 'ምልህ፤ ድግምት አስደግማብኝ ይሆን?»

ሳቄ አመለጠኝ። ተናደደ። «በፈረንሳይኛ ስታስደግምብህ ታየኝ» አልኩት። ሳቄ፤ ተንከተከተ። ትንሽ ደነገጥኩ። ሳቄ የእብድ ሳቅ ይመስላል። ብዙ ከሳቀ በኋላ «ና 'ንሂድ» አለኝ

«ካፈ ኒኮል» ሂደን ቡና አይነቱን የስኮትላንድ ቢራ አዘዝን። በስ ኒኮል ነገረኝ

«እየህ፤ ወድጀ ሳይሆን ተገድጀ ነው ቤቷ የሂድኩት። ከተኛኋት ሳምንት ያልፋል። በጣም ረዥም ሳምንት። እና እንተን ቢራ እንድንብዝህና እንድታጫውተኝ ብዬ ወደዚህ ስመጣ፤ እሷ ከሲቴ ወደ ቤቷ በኩል ስትሂድ እየኋት

«አለፍኳት። ግን ሀሳቤ ሊያልፋት አልቻለም። እሷ ሳታየኝ ተከተልኳት። ነጭ ሽሚዝና በጣም አጭር የሆነ በጣም ጥብቅ ያለ ቡና አይነት ጉርድ ለብሳለች። የጉልበቷ መታጠፊያ ራቁቱን ይታያል። ልስመው ልልሰው ፈለግኩ። ስትራመድ ዳሌዋ ይወዛወዛል፤ በጉርዶ ስር የሙታንቲዋ ቅርፅ ይታያል። ቂጧ ከፍ ዝቅ ሲል ያስታውቃል። እዚያ ውስጥ 'ንግዲህ ያ ግሩም እምስ አለ። ይኸኔ በሙቀቱ ትንሽ ረጠብ ብሏል፤ ገፋ ቢያደርጉት ያሟልጫል። እንጎሊ ሳልፈቅድለት ይህን እያሰበ፤ ቁላዬ ተገትሮ እንዳያዋርድኝ እጀን

ኪሴ ከትቼ ተከተልኳት። ላልከተላት እንዴት እችላለሁ?

«ቤቴ ገባች። አንድ አምስት ረጃጅም ደቂቃ ቆይቼ፤ እንኳኑቼ ገባሁ»

«አትምጣ አላልኩህም ነበር?» አለችኝ። ድምፅዋ እንዴት ልዝብ እንደሆነ አስተውለሁል? አይኗ ንፁህ ውሀ አረንጓዴ መሆኑን ተገንዝበህል? አይኗ ውስጥ ያለው ሀዘን አይማርከህም?»

«አይዞሽ ምንም አላረግሽም። ተስፋ ቆርጫለሁ» አልኳት።

«ደስ ያላት መሰለች። 'ቁጭ በል ቡና ሳፍላልህ' አለችኝ። ቡናውን ልትጥድ ወጥ ቤት ስትሄድ በፍን ቆለፍኩት»

«ቡናውን ከጠጣን በኋላ፤ ቆማ ሳለ ድንገት ከኋላዋ አቀፍኳትና እንገደን እየሳምኩ በቆመ ቁላዬ እየተሻሸኋት ጡቶቿን በእጆቼ መዳበስ ጀመርኩ። ልታመልጥ ሞከረች። አልቻለችም። ይልቁንስ የቂጣ መወዛወዝ የባሰውን አቆመብኝ። በግድ ፊቷን ወደኔ ጠመዘዝኩና ከንፈሯን ጎረሰኩት። እፏ ሲሰመኝ ተሰማኝ። ቀስ አድርጌ አሞርኳትና በስነ ስርአት አቅፌ እየሳምኩ፤ ሽሚዚንና ጉርጸን እስወለቅኳት። የውስጥ ቀሚስ አልለበሰችም። ተሸከሜ አልጋው ላይ አጋደምኳትና እየሳምኳት ልብሴን እወለቅኩ። ጡት መያዣዋንም መታጋገፍንም እስወለቅኩና ታድያ፤ በቀጥታ እንደመከተት፤ ሁለመናዋን እስማት ጀመር። እያገላበጥኩ ከእግር እስከ ራሷ እስማት ጀመር። አይገርምህም? እንደዚያ ስንገበገብ ሰንብቼ፤ አሁንም እንደ መብዳት እስማታለሁ። ግን በኋላ ስታስበው ያሳፍራል። ያልሳምኳት ቦታ የለም። ግን እውነት መናገር ይሻላል፤ እሷም ያልሳመችች ቦታ የለም። ስድ ባለጌ ናት ብዬህ የለ? የባለጌ መጨረሻ ናት። ለካ እኔም ዋና ባለጌ ነኝ። ገና ዛሬ ገባኝ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ያልሰራነው ብልግና የለም። ኒኮልን ሳላውቃት በፊት መብዳት ማለት ቁላን እምስ ውስጥ መከተት ይመስለኝ ነበር። ለካስ ነገርየው ሌላ ኖሯል። አየህ፤ በዚያን ጊዜ ኒኮል ሁለመናህን ቁላ ታደርገዋለች። እና እምሷን ብቻ ሳይሆን፤ ሁለመናዋን ትበዳታለሁ። አይ ቤት!

«በመጨረሻ ያቃሰትነው ባቡር መንገድ ድረስ ሳይሰጥ አይቀርም። ስናበቃ የሞትኩ መሰለኝ። እላይዋ ላይ እንዳለሁ አይጸን ዘጋሁ። ታድያ ደረቷና ሆጺ በኃይል ሲንቀጠቀጥ አይኔን ከፈትኩ።

እየጎት። እምባዋ ይወርዳል

«ምንው ምን ሆነ?» አልኳት

«እየተንሰቀሰቀች 'ሂድልኝ እባክህ ሂድልኝ' ማለት ብቻ ሆነ። ጨርሶ ግራ ገባኝ። እየተንሰቀሰቀች 'የምትፈልገውን አገኘህ። አሁን ደሞ አትሂድልኝም?' አለችኝ። ህሊናዬ በጣም ይቆረቆረኝ ጀመር። ልብሴን ለበስኩና ቆምኩ። መሄድ አቃተኝ። እሷ ራቁቷን እንዳለች በሆዷ ተኝታ ራሷን ትራሱ ላይ ደፍታ እያለቀሰች አሁንም 'ሂድልኝ ሂድልኝ። እባክህ ሂድልኝ' አለችኝ። በሩን ከፍቼ ወጣሁና ዘጋሁት። ወዲህ ስመጣ መኪና ሊድጠኝ ነበር። ለትንሽ እግዜር አወጣኝ

«ታዲያ የሚገርመኝ ምን መሰለህ? ወዳንተ ስመጣ ሳለ፣ ስለሷ እያሰብኩ፣ ስለበደልኳት ከልቤ እያዘንኩ፣ እዚያ ትራሷ ላይ ተደፍታ ያለቀሰችው ሆይን እየበላኝ፣ እሷ እያለቀሰች ቂጧ ሲንቀጠቀጥ እንዴት ቆንጆ እንደነበረ አስታወስኩና ቆመብኝ

«ከንግዲህ እንደማታስጠጋኝ እርግጠኛ ነኝ። እኔ ደሞ ያለሷ ሌላ ሴት ማቀፍ የምችል አይመስለኝም። እና ግራ ገብቶኛል። ጨንቆኛል። እንዲህ እርግጥ እምስ ገዝቶህ ያውቃል?»...

... በሚቀጥለው እሁድ ባህራም «ማመን የሚያስቸግር ነገር ልንገርህ» አለኝ «ሉልሰገድ ኒኮልን ሊተኛት ሞከረ»

«ውሽትክን ነው!» አልኩት

«እኔም ለጊዜው ማመን አቃተኝ። ግን ኒኮል አትዋሽም። ለማንም ብትዋሽ ለኔ አትዋሽም። ብዙ ብዙ ተለማመጣት። እምቢ አለችው።»

«ምን ነገው 'ባክህን?»

«እሱ'ኮ ነው 'ሚገርምህ። ሁላችሁንም አደራ፣ ኒኮልን ብቸኝነት እንዳይሰማት፣ ብያችሁ ሂድኩ። ከሀበሾቹ ሁሉ ሉልሰገድን ነው 'ምወደው ብላኝ ስለነበረ፣ በተለይ እሱን አደራ አልኩት። ታዲያ እሱ ሆዬ፣ ገና ዘወር ከማለቴ ሊሰራት ማዘጋጀት! ንዴቱ እንደ ቢላ እዚህ ጋ ያርደኛል፣ ይዘለዝልኛል» አለ ሆዱን እየነካ።

«ከዚህ በፊት የዋለልኝ ውለታ ባይገታኝ ኖሮ፤ አሁን ሄጄ አሩን ባበላው እንዴት ደስ ባለኝ!»

«አሁን እንዴት ልታረግ ነው?»

«ምንም አላረግም። እንዲያውም ማወቁን አላሳየውም። ልክ ምንም ነገር እንዳልጠረጠርኩ መሆን አለብኝ። እየህ፤ ምንም ቢሆን ውለታውን ልረሳው አልችልም። ብቻ ያሳዝናል። በጣም ያሳዝናል።»

ዝም ብሎ ሲያስብ ከቆየ በኋላ «እኔ ራሴ እንድ ነገር ለማድረግ ብፈልግም አልችልም» አለ «ምክንያቱም ኒኮል ይህን የነገረችኝ፤ ምንም ቢሆን ምንም፤ ስለዚህ ጉዳይ እንዳች እርምጃ እንዳልወሰድ ካስማለችኝ በኋላ ነው። 'እንዲያውም ንደኞችህ ጥቂት ናቸው። እነዚሁኑ በኔ ምክንያት እንድትጣላቸው አልፈልግም' አለችኝ።»

እቺ ኒኮል እንዴት ያለች ሴት ነች! ውስጡን አደነቅኳት

ባህራምን «ልጠይቅህ እያልኩ። ከኒኮል ጋር ፍቅር ይሆናል?» አልኩት

«ፍቅር አይደለም። መዋደድና መግባባት ነው። ጠባይዋ በጣም ይሰማማኛል። እኔ እንዳየኸኝ ነኝ። መሯሯጥ መንቀሻቀሻ አበዛለሁ። እሷ ግን ረጋ ያለች ዝምተኛ ልጅ ናት። እና ከሷ ጋር ስሆን ሰላም ይሰማኛል። ታውቃለህ፤ ገንዘብ የሚሏት አይኗን እንኳ ካየሁ አመት ቢሆንኝ ነው። ኒኮልን ካወቅኳት ጀምሮ፤ ከሀበሾቹ ጋር ካልበላሁ ወይም ከነሱ ጋር ሲኒማ ካልገባሁ በቀር፤ እሷ ናት 'ምታበላኝ፤ ካፌ 'ምትወስደኝ፤ ሲኒማ 'ምታሰገባኝ፤ መፅሀፍት 'ምትዝልኝ። ታዲያ ይህን ሁሉ ስታረግልኝ በጭራሽ አይከብደኝም። ግሩም ልጅ ናት እልህለሁ።»

ከትንሽ ፀጥታ በኋላ፤ ፈገግ ብሎ፤ «ደሞ ሽጋ ልጅ ናት። ከሩት እያስታውቅም 'ንጂ ብዙ ውበት ተሰጥቷታል። የብቻዋ የሆነ ልዩ ውበት አላት

«እኔ በእንዲት ሴት መርጋት አልወድም። አይሆንልኝም። ካንዲት ሴት ጋር ቢበዛ ሁለት ወር መቆየት ብቻል ነው። ቶሎ ይሰለቹኛል። ኒኮል ግን አትሰለችም። በጭራሽ አትሰለችም። አሁንግ መዞሩን ትቼ በሷ ረገጽለሁ።»

«ለምን?»

«እኔ 'ንጃ። እሷን ከማወቁ በፊት ከመጠን በላይ ዞርኩ መሰለኝ። ሳይታወቀኝ መዞር ሰልቶቼን ኖሯል። እና እንዲት የማትሰለጥ ሲያጋጥመኝ ጊዜ፣ እፎይ አልኩና አረፍኩ»

«ታዲያ'ኮ በአስተሳሰብ ጨርሶ እንስማማም። እሷ በመርነት እታምንም። እንጂ ከአሜሪካኖቹ የማታንስ ካፒታሊስት ነች። እንዳንዴ ሰንከራከር እስከ ሌሊቱ ዘጠኝ አሰር ሰአት እንቆይና፣ እቺን ያህል እንኳ ሳንስማማ መብራቱን አጥፍተን እንተቃቀፋለን። እና ይገርመኛል። ከርከራችን የከረረውን ያህል መተቃቀፋችን ይጠብቃል»

«እንደ ሌሊት እንደዚህ ሰንከራከር ቆይተን መብራቱን አጥፍቼ በደንብ ካቀፍኳት በኋላ 'ይኸውልሽ፣ አሁን እኔ እንቺን እንደ ምበዳሽ፣ ኮሙኒዝም ደሞ ካፒታሊዝምን ይበዳዋል' ሰላት ጊዜ፣ ስቃይትሞት! እኔም እሷ ስትስቅ ጊዜ የተናገርኩት በሀይል ኮሚክ ሆኖ ታየኝና ሆዴን እስኪያመኝ ሳቅኩ። ሳቁ ሲበዛብን መባዳቱን አቋረጥነው። ከዚያ በኋላ ለእንደ ሁለት ወር ያህል፣ በተቃቀፍን ቁጥር ሳቃችን ይመጣል። . . .»

«እኔ ፍቅር የያዘህ መሰሉ ነው 'ሚሰማኝ' ስለው ሳቀብኝ

«የሴት ፍቅር ሊይዘኝ አይችልም። የኢራን ፍቅር ይዞኛል።» ፊቱ ድንገት እየጠቆረ «ኢራንን ከሻህና ከጋንግስተሮቹ እጅ እስካሰፈታት ድረስ፣ አሜሪካኖቹን ከኢራን እስካባርራቸው ድረስ፣ ያ ጊዜ እስኪመጣ ድረስ ልቤ ውስጥ ለሴት ፍቅር ሊኖር አይችልም። አልፈቅድለትም!» አለ

(እመንኩት። ግን እንደ ነገር አስታወሰኩ። እነሱልሰገድን ሲወያያቸው፣ በይሩት ሆኔ ያስሚን ከምትባል ልጅ ጋር ፍቅር ይዞኝ፣ ዘመዶቹ ሊያስገድሉኝ ሲሉ ጊዜ ነው የሸሸሁት። እኔ 'ንኳ አልሸሸም ብዬ ነበር፣ እሷ እያለቀሰች ለመነችኝ። ሂድልኝ፣ ከምቀብርህ ባጣህ ይሻለኛል፣ አለችኝ። ሸሸቼ ወዲህ ወደ ኢክስ መጣሁ፣ ብሎ ነግሯቸው ነበር። ለምን ነገራቸው ይሆን?)

«ኒኮልስ ፍቅር የያዛት አይመስልህም?» አልኩት።

«አይመስለኝም። አይናፋርና ዝምተኛ ስለሆነች፣ የኔ

መንቀሻቀሻ መቀላጠፍ እንደ መጠለያ ያገለግላታል። ጠባቤም ይሰማማታል። እንጂ ፍቅር አልያዛትም።

እንደ ማታ ኒኮልን ከተማ ፊስቶራንት እራት ጋብዝኳትና ብዙ ወይን እያጠጣችሁ ስለልብ ወለድ መፃህፍትና ስለ ፊልሞች ጨዋታ እስጀመርኳት። መጀመሪያ ስለምንወዳቸው ደራሲያን፣ ሰላዮናቸው ፊልሞች፣ ስለምናውቃቸው ሰዎች እና በልብ ወለድ መፃህፍት ውስጥ ካገኘናቸው ሰዎች ጋር በምን እንደሚመሳሰሉ — ማለት ስለራሳችን ሳይሆን ስለ ሌላ ነገር ሰናወራ፣ ወይን ስንጠጣ፣ ብዙ ጊዜ አላለፍን። እየለመደችኝ ሂደት። ወይኑም እየሰራ ሂደት። አይናፋርነቷ እየረገፈ፣ እንደ ልቧ ለማውራት እየቻለች ሂደት። እኔም ፈረንሳይኛ እሷ ስትናገረው በጣም የሚጥም መሆኑን እያስተዋልኩ ሄድኩ።

ቀስ ብዬ ወሬውን ወደ ባህራም ወሰድኩት። እንዴት ጉበዝ ሆኖ እንደሚታየኝና፣ ምን ያህል እንደማደንቀው ከነገርኳት በኋላ፣ ባህራም ላንቺ እንዴት ሆኖ ነው የሚታይሽ? አልኳት። ደራሲ መሆን እንደምፈልግና ስለሰዎች ማወቅ እንዳለብኝ፣ ይልቁንም ሴቶች ወንዶችን እንዴት እንደሚያዩዋቸው ማጥናት እንደሚገባኝ፣ ስለዚህ፣ እሷ በለራሷ ብትነግረኝ ለኔ ትልቅ ዋጋ እንዳለው፣ በሰፊው ዘረዘርኩላት። ተቀበለችኝና ስትናገር፣ በቃላትዋ እየተንሳፈፍኩ የድምፅዋ ዜማ እየተመቸኝ አዳመጥኳት

«ደራሲ ባትሆንም በለራሴ ብኑግርህ ግድ የለኝም አለችኝ። ባህራም ስላንተ ብዙ ጥሩ ጥሩ ነገር ስለነገረኝ ነው መሰለኝ፣ በጣም የማውቅህ መስሎ ይሰማኛል። ደሞ እወድሃለሁ። በጣም ተወዳጅ ልጅ ነህ። ብዙ ሴቶች ይህን ነገረውህ የለ? ተናገር።» (ትስቃለች። እሷ የተናገረችው በንፁህ ልብ ነበር። እኔ ግን ምኞቴ ተቀሰቀሰ። እግሮቼን አጣመርኩ። የሉልሰገድንና የሷን ታሪክ ባላውቅ ኖሮ እሁን ምኞቴ ይቀሰቀሰብኝ ነበር? እንጂ። ኒኮል ቀጠለችልኝ

«በእስራ ሰድስት አመቴ ማርሴል ከሚባል ልጅ ፍቅር ያዘኝ። ማርሴልም ወደደኝ። ቤቶቻችን ሁለቱም ሀብታም ቡርኻዋ በመሆናቸው ይከባበሩና ይዋደዱ ስለነበረ፣ በመዋደዳችን እጅግ ተደሰቱ። እስክንጋባ ችሉ። ግን ሁለታችንም የዩኒቨርሲቲ ትምህርታችንን እስክንጨርስ ላንጋባ ቆረጥን። ቤቶቻችንን ለማሰደ

ሰት ስንል ተጫጫን። በዚህ መካከል ማርሴል አየር ሀይል ገባ

«አንድን ደ ሴንት ኢግዙፔሪን ታውቀው የለ? በኢሮፕላን ስለመብረር፣ ስለአደጋው፣ ስለክብር፣ ስለጀግንነቱ የደረሳቸውን መፃህፍት፣ ማርሴል ደጋግሞ ያነባቸው ነበር። ከልቡ ሴንት ኢግዙፔሪን ያደንቀው ነበር፤ ያመልከው ነበር። ለዚህ ይመስለኛል አየር ሀይል የገባው። እኔ ተው አትግባ፤ እንደ ሴንት ኢግዙፔሪ በኢሮፕላን አደጋ ትሞታለህ፤ አልኩት። መሞት የት ይቀራል? አለኝ። የሰው ልጅ ተግባሩ ከሞት ለማምለጥ መጣጣር ሳይሆን፤ ሞት እስኪመጣ ድረስ ከብር ያለው፣ ኩራት ያለው ኑሮን መኖር ነው፤ አለኝ። አለቀስኩ። እምባዬን ጠረገልኝ። ኢሮፕላን ነጂ ሆነ

«ይህ ሁሉ ሲሆን በግብረ ሰጋ ሊገናኝ ይሞክር ነበር። በብዙ ይለምንኝ ነበር። ሳንጋባ አይሆንም ብዬ እምቢ አልኩት

«አንድ ቀን የኢሮፕላን አደጋ ደረሰበት። ሁለት ወር ሙሉ ሀዚም ቤት ተኛ። ከዚያ ወደ ቤቱ መጣ። የአየር ሀይል ኑሮ፣ የሴንት ኢግዙፔሪ አይነት ኑሮ፣ ከብር፣ አደጋና ጉብዝና የሞላበት ኑሮ፣ የጀግኖች አይነት ኑሮ በቃው። ከአየር ሀይል አሰናበቱት። ምክንያቱም ወገቡ ተሰብሮ እግሮቹ ሽባ ሆኑ። በተሽከርካሪ ወምበር ቁጭ ብሎ፣ እኔ ወይም እናቱ እየገፋነው ነበር አየር ለመቀበል ነጂ የሚወጣው

«ካንጀቴ እዘንኩለት፤ በሀይል ወደድኩት

«እሱ ግን አሁንም ሽባ ሆኖ የሴንት ኢግዙፔሪን መፃህፍት ያነብ ነበር። ስለአደጋ፣ ስለጀግንነት፣ ስለክብር ስለሞት ያነብ ነበር። አንድ ቀን ሽጉጡን ጠጥቶ ሞተ

«ሀዘን ጀመረኝ። ግን ሀዘን ይለመዳል። ወጣት ከሆንክማ ትንሽ ቆይቶም ይረሳል። በተለይ ያጠቃኝ ፀፀት ነበር። ፀፀት አይለመድም፤ አይረሳም፤ የማይጠግብ የማይተኛ ውስጣዊ ትል ነው፤ እድሜ ልክህን ይበላሀል። የቆጫኝ ማርሴል በግብረ ሰጋ ሊገናኝ ሲፈልግ እምቢ ማለቴ ነው። እወደው ነበር፤ ስጋዬን ለሱ መስጠት እንዴት አቃተኝ? በሀይል ይቆጫኝ ይሞረመረኝ ጀመር

«ኅብስ-አባቴ ጋ ሄድኩና ሁሉን ተናዘዝኩ። የሠራሽው ልክ ነበር፤ አሉኝ። እኔ ግን ፍፁም ስህተት እንደነበረ የበለጠ እየተገ

ነዘብኩ ሂድኩ። ራሴን መቅጣት ጀመርኩ። ከጠየቀኝ ሁሉ መተኛት ጀመርኩ። ደኅን ብዙዎች ይጠይቁኝ ጀመር። ርካሽ ሲት ሆንኩ

«ግን አሁንም ፀፀቱ አልተወገም»

«በካሎሪያዬን እንዳለፍኩ ለዩኒቨርሲቲ ትምህርት ወደ ኢክስ መጣሁ። ቤቶቼም ማርሴልን ለመርሳት ከለእቨር ከተማ መራቅ እንዳለብኝ ሰላወቁ ሂጂ እሱኝ። ኢክስ መጥቼ በርካሽነቱ ላይ ጠጪነት ጨመርኩበት። የፈለገኝ እንግዲህ እስክሰክር ድረስ ማጠጣት አለበት። ብዙ ሰዓት ካንዱ ጋር ስጠጣ አመሻለሁ። ጧት ወደ እምስት ሰዓት ላይ ሰነቃ አልጋው ውስጥ ነኝ። ሲደሰትብኝ እንዳደረ ይታወቀኛል። ግን ምን ምን እንደሰራን እንደ ህልምን ንጂ እንደ ውጋ ሆኖ አይታየኝም»

«ካንዲት የኔ ብጤ ርካሽ ጋር ገጠምኩ፤ አብረን መጠጥና ወንድ ስናሳድድ እናመሽ ጀመር»

«እንዲህ ስል አመቱ አለፈ፤ ፊተኛ ወደቅኩ፤ ክፍል ደገምኩ፤ ሁለተኛው አመት ተጀመረ፤ ያንኑ ኑሮዬን ቀጠልኩ»

«እንድ ረቡእ ጧት እንደ ልማዴ አንዱ እማላውቀው መኝታ ቤት ነቃሁ። ሰውየው ቁርስ ያቀርባል። ልዩ ሰው ሆኖ ታየኝ። ሳይነካኝ አድሯል። ከመሰከሩ የተነሳ ሊነካኝ ባይችል ነው እንዳልለ፤ ትላንት ማታ ፓርቲው ጋ ልሰክር ትንሽ ሲቀረኝ «ጠጣ ንጂ» ስለው «ሁለታችንም ከሰክርንማ ማን ማንን ይደግፋል?» ሲለኝ አስታወስኩ»

«አልጋ ውስጥ እንዳለሁ ቁርስ ከበላን በኋላ፤ ሰውየው በተሰባበረ ፈረንሳይኛ»

«እንቁላል እንድ ጊዜ ከተሰበረ ወድያ ምንም ጥያ እንደማይሆን ታውቂ የለ?» አለኝ። ምን እንደሚል ሳይገባኝ «እዎን» አልኩት። «ወጣትነትም እንዴ ከተሰበረ ሊጠገን አይችልም» አለኝ

«ምን ማለትህ ነው?» አልኩት

«ያንቺ ወጣትነት ገና አልተሰበረም። ግን ሊሰበር ትንሽ ነው የቀረው። እንደዚህ አይነት ኑሮ ከቀጠልሽ ከትንሽ ጊዜ በኋላ ይሰበራል»

ተናደድኩ «ምን አገባህ?» አልኩት

«ምን አገባህ አትበይኝ። ፈረንሳይ መሰልኩሽ 'ንዴ? እናንተ ፈረንሳዮች ፈሪ ናችሁ። ግብዝ ናችሁ። ተግባራችሁን መፈፀም እስቸጋሪ የሆነባችሁ 'ንደሆነ፤ እኔ ምን አገባኝ? Ça me regarde pas, ብላችሁ ትተዉታላችሁ። እኔ ግን እንደሱ አይደለሁም።»

«እና በኔ ህይወት እንተ ምን አገባህ?»

«አንቺ አልጋዬ ውስጥ ምን ትሰራያለሽ? በኔ ህይወት ውስጥ ገባሽ ማለት አይደለም?» አለኝ። መልስ ስላጣሁ ዝም አልኩ

መጥቶ አልጋው ላይ አጠገቤ ቁጭ አለና፤ አይን አይኔን እያየኝ

«አሁን 'ሰቲ ለሁለት ደቂቃ ፈረንሳይ መሆኑን ተይና ሰው ሁኒ። ለሁለት ደቂቃ ብቻ፤ እሺ? አለዚያ ለመናገር አልችልም» አለኝ። አንድ አይነት ደግ ፈጣታ አሳየኝ። ረቡኛው የነበረ አይናፋርነቴ ድንገት ተመልሶ ሽፍን አደረገኝ። ወደታች ላይ ፊቴን በእጆቼ ይዞ ቀና አደረገኝና ግምባሬን ሳመኝ

«እገሬ አንቺን የሚያካክሉ ታናናሽ እህቶች አሉኝ። አንቺ 'ምታረገውን ሲያረጉ ባያቸው ዝም አልላቸውም። ስለዚህ አንቺንም ዝም አልልሽም። ይገባሻል?»

ዝም ብዬ ሳየው ቀጠለ «አሁን እንግዲህ ባንቺ ቤት አደግኩ ብለሻል። አልኮል ጠተተሽ ስለሰከርሽና፤ የማታውቂው ሰው አልጋ ውስጥ ስላደርሽ የበሰልሽ ይመስልሻል። ግን ዋናው መብሰል ራሰን ማወቅ ነው። ራሰሽን ብትመረምረ ደሞ ርካሽ ቤት እንዳልሆንሽ ትገነዘቢያለሽ። ታድያ ርካሽ ሳትሆኒ አንደ ርካሽ ቤት መኖር ምን ይባላል? እኔ መቸስ ህፃንነት ነው አላለሁ።»

ዝም አልኩት። እውነትክን ነው አላልኩትም

«ትምህርት አለብኝ መሄዴ ነው። መሄድ ካለብሽ ሂጂ። መሄድ ከሌለብሽ ግን እዚህ ቆይኝና አብረን ምሳ እንበላለን» ብሎኝ ሄደ። ተመልሶ ለምሳ ወሰደኝ። ከተመገብን በኋላ ካፌ ገብተን ቡና ስንጠጣ ስሙን ነገረኝ

እና ባህራም ምንሽ ነው? ብለህ ብትጠይቀኝ፤ ቀላል መልስ ልሰጥህ አልችልም። የሰጋ ወዳጄ ነው፤ የመንፈስ ጓደኛዬ ነው፤ የህይወቴን አቅጣጫ ለበጎ ያስለወጠኝ ጠባቂዬ ነው።

የኒኮል ውበት ጉም እንደሸፈነው ተራራ ነው፤ ጉሙ በፀሀይ መቀት ቀስ እያለ ሲተን፤ ተራራው መታየት ይጀምራል። በኒኮል መካከል የነበረው እንግዳነትና አይናፋርነት እየተገፈፈ እየተዋወቅን እየተለማመድን ስንሄድ፤ ውበቷ እየተገለፀልን ሂደ። አይኖቿ ንፁህ ውሀ አረንጓዴ ሆነው፤ ረዣዥም ሽፋሉቿ አረንጓዴ ኩሬ ዙሪያ በተርታ የበቀሉ ሀር ጥቁር ቁጤማዎች ይመስላሉ። አስተያየቷ ልስልስ ያለ ሆኖ፤ ሀዘን የተሞላ ይመስላል። ድምፅዋ ውስጥ የማር ጠብታ አለ፤ ፈረንሳይኛዋ የታላላቆቹን ደራሲያን ቋንቋ ይመስላል። ይህ ውበቷ ቀስ እያደረገ፤ ሳይታወቀን፤ ልቤ ውስጥ ገባ። በሌለችበት አሰባት ጀመር። ስትራመድ ባየኋት ቁጥር፤ ሉልሰገድ «አልጋ ውስጥ የባለጌ መጨረሻ ናት» ያለኝን አስታውሳለሁ፤ እኔና እሷ ባለጌ ነገር ስንሰራ ይታየኛል... ካለችበት ቦታ መንጭቁ ወደ ሀሳቤ ጫካ እወስዳታለሁ፤ እንደ እንሰሳ ዛፍ ስር እስጎንብጼ እሰራታለሁ፤ እኔን ትከፍታለች። ጣቶቼን እኔ ውስጥ እከታለሁ፤ ትጠባቸዋለች፤ ታኝካቸዋለች...

ሉልሰገድ ኒኮልን ሊተዋት ሞከረ። ከልቡ ሞከረ። አልቻለም። ይታገስ ይታገስና፤ ሄዶ ይለምናታል። ጥፋ ከፊቴ ትለዋለች። እኔ ጋ መጥቶ 'ካሬ ኒኮል' ይወስደኝና ቡና አይነት ቢራችንን እየጠጣን ስለኒኮል ያወራልኛል። ስለአሸዋ ጡቶቿ፤ ስለወተት ጭኖቿ፤ ስለነበልባል እምሷ፤ ስለቅዱስ ብልግናዋ፤ የቃላት ቃና ይፈጥራል። በቃላቱ ላይ እየተንሳፈፍን የኢክስን ፀሀይ እየሞቅን በሀሳባችን ኒኮል ጭኖች መሀል ገብተን እንጨማለቃለን። እንደ ሽባ አይነት ደስታ ልባችን ውስጥ ይንፏቀቃል

እስካሁን እንግዲህ በጋ አልፎ፤ በልግ ተጋምሷል። ቅጠሎቹ አረንጓዴ ሰልችቷቸው በቡና አይነት፤ በብጫ ብጤ፤ በቀይ መሳይ ቀለማት አሸብርቀዋል። ፀሀይዋ ከኛ እየራቀች ትሄዳለች፤ መቀጥ እየተቀነሰና እየጣመን ይሄዳል። ከምሳ በኋላ ኩር ሚራብ ላይና በየመናፈሻው ውስጥ የኢክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች እግድም ወምበሩን ሁሉ ሰፍረውበት፤ በፀሀይ እንደ ዶሮ ያንቀላፋሉ። ህፃናቱ አሸዋ እየሰፈሩ ወይም ባለሰስት እግር ብስኪሌት እየነፉ ይንጫጫሉ። እንዳንዶቹም ከእናታቸው ወይም ከእያታቸው ጋር ኳስ እየተወራወሩ ይጫወታሉ። የኢክስ አዛውንት «ቡል» የተባለውን

ጨዋታ የብረት ኳስ እየወረወሩ ይውሉበታል። ጎረምሶቹና ኮረዳዎቹ በየካፌው ተቀምጠው ያወራሉ። በየዛፉ ስር ሳር ላይ ተጋድመው ይሳሳማሉ። ንፁህ ውብ ሰማይ ከኢክስ በላይ ተዘርግቷል፤ ፀሀይዋ ብቻዋን እንደምትንሸራሸር ብሟ የእሳት ኳስ ናት። ሊመሽ ሲል፤ ለአንድ ሰአት ያህል ፀሀይዋ እንደ ትልቅ ብርቱካን ሰማይ ጻር ላይ ትንጠለጠላለች፤ የኢክስ ውብ ሰማይ እንደ ልጃገረዶቹ ጉንዋ ፅጌረዳ ቀለም ይለብሳል። ከዚያ የተንጠለጠለችው ቀይ ብርቱካን እድማሱ ውስጥ ትገባለች የኢክስ ሰማይ ቀስ እያለ ይጠቁራል፤ ኮከቦቹ ብቅ ብቅ ይላሉ።

አንዳንድ ቀን ግን «ሚስትራል» የተባለው ህይለኛ ነፋስ ኢክስን በጥፊ ያጮላታል፤ ሽማግሌዎቹና ህፃናቱ በየቤታቸው ይሸሸጋሉ፤ የልጃገረዶች ፀጉር ይበታተንና ወደአንድ በኩል ይፈሳል፤ ቀሚላቸው ወጣት ገላቸው ላይ ይለጠፍና ቅርፃቸውን ወለል እርጉ ያሳያል። ሰዎቹ ሲሄዱ ጉምበስ ብለው፤ ፊታቸውን አጨማደው፤ የያዙትን እቃ እቅፈው፤ ከንፋሱ ጋር እየተጋፉ ነው። ሚስትራል ልክ ለሶስት፤ ለሶስት፤ ወይም ለዘጠኝ ቀን ነው የሚነፍሰው ይባላል። ነፍሱ ሲሰለቸው ይሄዳል። ኢክስ ውስጥ ሰላም ይመለሳል።

ሲልቪ ትፅፈው የነበረው ረዥም ልብወለድ ታሪክ ለሁለተኛ ጊዜ እምቢ አላት። ከዚህ በፊት፤ አንድ መቶ ገፅ ያህል ከፃፈች በኋላ፤ ከደረሰችበት መቀጠል ፈልጋ ታሪኩ እምቢ ብሏት፤ እኔን በጣም አስቸግራኝ ነበር። አንዴ ማርሰይ ውሰደኝ ትለኛለች፤ አንዴ ናይት ክለብ ውሰድና አስክረኝ ትለኛለች፤ አንዴ ሜካ ውሰደኝና ፍቅር እንስራ ትለኛለች፤ አንዴ ቤት መጥተህ ቁጭ በልና እኔ ልፃፍ ትለኛለች። ይሄ ሁሉ ሲሆን፤ ድንገት ኩርፍ ኩርፍ እያለች ትእግሱቴን ታስጨርሰኛለች።

በመጨረሻ፤ ከፊቴ ጥፋ፤ እኔ መጥቼ አስክፈልግህ ድረስ ፊትህን እንዳታላቸኝ አለችኝ። እሺ አልኳት። ከሰድስት ቀን በኋላ፤ መጣችና እየሳቀች «ሰላስቸገርኩህ ይቅርታ እርግልኝ» አለችኝ

እሁን ደሞ መቶ ዘጠና ገፅ ላይ ካደረሰችው በኋላ፤ ታሪኩ ወደፊት እልቀጥልም እምቢ አላት። እሁንም አባረረችኝ። በሷ

ምክንያት እኔም መፃፍ አምቢ አለኝ

ሉልሰገድን በበኩሉ የኒኮል እምቢታ ይጫወትበታል። ስለዚህ ሁለታችን «ካፌ ኒኮል» ሄደን ቡና አይነት ቢራ እናዛለን። ሉልሰገድ ስለኒኮል ያወራልኛል። በምኞት እየጋልኩ አጃምጠዋለሁ።

«የኒኮልን ጡት እንግዲህ እንደ ነጭ ሰማይ ልታየው ትችላለህ። ሰማይ መሀል ላይ ደማቅ ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች። ወይን ጠጃን ጨረቃ ሮዝ ቀለም ብርሀን ከሏታል። ይታይህል? . . . ታዲያ ያንን ሞቃት ነጭ ሰማይ እየጸበስኩ፣ ጨረቃዋን መጉረስ ነው 'ሚታየኝ...»

የኒኮልና የሲልቪ ጡቶች ምናቤ ውስጥ ይደባለቃሉ። በላም ይነሱኛል። ሉልሰገድ ንግግሩን ይቀጥላል። . . .

በልግ ወደ ማለቂያው ተቃረበ

ዘጠኝ

ባህራም
ሞት

ያን ሰሞን ጀምሺድ ታሞ ተኛ። ልጠይቀው ወደ ቤቱ ሄድኩ። ሌሎቹ በሚጠይቁት ሰአት ብሄድ ምንም አልጠቅመውም በማለት፤ በትምህርት ሰአት ሄድኩ። ፎቁን ወጥቼ በሩን ብሞክረው ተቆልፏል። ደወሉን ተጫንኩት፤ ውስጥ ሲደውል ተሰማኝ። ቆየሁ

የጀምሺድ ቤት ሳይሆን፤ በግራ በኩል ያለው የጎረቤቱ በር ተከፈተ። መነፅር ያደረገ መላጣ ሽማግሌ ሀኪም እንገቱን ብቅ አርጎ ለየኝ። ለየሁት። ከበሩ ወጣ። ነጭ የሀኪም ኮቱ በጣም ንፁህ ነው። በእጁ መርፌ ይዟል። ጀምሺድ የጎረቤኝን ታሪክ አስታወስኩ

ሀኪሙ ዙሪያውን ተገላመጠና ሲያበቃ፤ ማንም እንደሌለ ካረጋገጠ በኋላ፤ በሹክሹክታ

«ይምጡ ልውጋዎት» አለኝ

ዝም ብዬ ለየሁት

«ካልፈለጉ ላስገድድዎት አልችልም። ነፃነትሳ? ጻፍ፤ ለኔ ያው ነው። ደሞ ደንታ የለኝም እንጂ» እያለ ለራሱ እያጉረመረመ ወደ ውስጥ ገባና በሩን ዘጋ

ጀምሺድ ተኝቷል መሰለኝ ብዬ ደረጃውን መውረድ ስጀምር በሩ ተከፈተ። ዘወር ሰል ኒኮል ነች

«ይቅርታህን። አስጠበቅኩህ? ሽንት ቤት ነበርኩ» አለችኝ። ለመጻም ፀጉሯ ተሞኝጫጭሯል። ሽሚዚ በአንድ በኩል ከጉርጺ ወጥቷል። ገባን። ጀምሺድ አልጋው ውስጥ ትራስ ተደግፎ

እንደተቀመጠ፤ እየሳቀ

«ይክተር ሽቫይትዘር መርፌ ይውጥህ?» አለኝ። የሱም ፀጉር ተሞክሮ ግምባሩ ላይ ወድቋል። ግን ፈፅሞ የታመመ አይመስልም።

ኒኮልና ጀምሺድ እየተሻሙ ስለደክተሩ ነገሩኝ። ሰውን የማይጎዳ ሰላማዊ እብድ ነው። የመጣውን ሁሉ መርፌ ልውጋዎትን እያለ ይጠይቃል፤ አሉኝ። እነጋገራቸው እንደ ነገር ለመደበቅ የፈለገ ሰው እነጋገር ይመስላል

ትንሽ ቆይታ ኒኮል ከፍል አለብኝ ብላ ሄደች። ጀምሺድ ስለጎረቤቱ ዶክተር ኮሚክ ወሬ እያወራ ሲያስቀኝ ቆየና ተነስቶ ወደ ሽንት ቤት ገባ

በፍጥነት በፀጥታ ተነስቼ የራስጌውን ፍራሽ እነሳሁ። አልጋው ሽቦ ላይ እንደ ጥቁር የሴት ሙታንቲ። ሙታንቲው አጠገብ እንደ አምስት የተጨማደደ ለሰላሳ «ክሊኒክስ» ወረቀት። ወረቀቶቹ ፅጌረዳ አይነት ስለሆኑ ርጥበታቸው ለአይን ያስታውቃል። ጎምበስ ብዬ ወረቀቶቹን አሸተትኩ። የግብረ ሰጋ ሽታ። ያለጥርጥር።

ተመልሼ ወምበሬ ላይ ከተቀመጥኩ በኋላ፤ ተነስቼ የሰው ጉድ ላሽት ታየኝና፤ ለራሴ «ሸርሎክ ሆምዝ!» ብዬ በሀይል መላቅ ጀመርኩ

ጀምሺድ ከሽንት ቤቱ «ለምን መላቅ?» አለኝ

«መርፌ መውጋት» አልኩትና ላቄን ቀጠልኩ

ሉልሰገድ ስለኒኮል ባይነግረኝ ኖሮ፤ ኒኮልንና ጀምሺድን እጠረጥር ነበር? አይመስለኝም

በጀምሺድ አገር ደምብ የሚያፈላው ሻይ በጣም ይጣፍጣል። እሱን እየጠጣን ወሬ ጀመርን

ጀምሺድ እንደሚለው ከሆነ፤ በቁማር መክበር አይቻልም። በቁማር የሚከብር ቁማር ቤቱ ብቻ ነው። ምንም ያህል ብትበላ፤ ያችን የበላህነትን ተመልሰህ እስክታስበላ ያቁነጠንጥሃል። በቁማር ለመክበር እንጂ ለመክበር አይቻልም። እንዲህ ከሆነ ጀምሺድ ለምን ቁማር ይጫወታል? . . . ስካራሙ ለምን ይጠጣል?

ለጀምሺድ እንደሚታየው፤ ኑሮ ጨቅጫቃ ሚስት ናት፤ ቸኮ

ሚሰጥ። ና ምግብ ብላ፣ ና ተኝ፣ ና ሸንት ቤት ሂድ፣ ና ትምህርት ተማር፣ ና ይህን አድርግ፣ ና ያንን ፈፅሞ፣ እያለች መነገዝ ነው ስራዋ። ታዲያ የሰው ልጅ ከዚህ ሁሉ ጭቅጭቅ ለመሸሸ እንዳንድ ጊዜ ቢሰከር ይፈረድበታል?

ጀምሺድ የኑሮን ችግራት ሊረሳ የሚችለው ቁማር ቤት የሄደ እንደሆነ ነው። ቁማር ቤት ውስጥ ያለችው ኑሮ፣ ነዝናዛ ችኮ ሚሰጥ ሳትሆን፣ የማትጠገብ፣ ለዛዋ ሁልጊዜ የሚታደስ ውሸማ ናት። ኮት የምታስሸጥ ውብ ውሸማ!

«እኔ ቁማር ስጫወት መኖሪን ይረሳለሁ። መኖሪን ሲረሳ፣ ያን ጊዜ ኑሮን ኖርኳት ነኝ ማለት ነው። ሌላ ጊዜ ኑሮን ሲኖራት፣ እኔን እያታለልኩ ነው ችኮ ናት ደስታ የለም። ቁማር ጊዜ ግን፣ ቁማር ፈፅሞ ሲውጠኝ ሳለ። ኑሮ መሀል ውስጥ እገባ፣ ከንቱ እይደለች፣ አላያትም እኖራታለሁ ማለት»

ጀምሺድ ስለቁማር ሲያወራ አይኖቹ አይስቁም

እንሰሳ ኑሮ አይሰለቸውም (ይሄ የጀምሺድ አስተሳሰብ ነው) ምክንያቱም እንሰሳ ይኖራል እንጂ መኖሩን አያውቅም። ስለዚህ ኑሮ አይመረውምም - አይሰለቸውምም። ስለዚህ ነው እንሰሳ ራሱን የማይገለው። «በሬ ወይም አህያ ወይም አይጥ ወይም ውሻ ወይም ሌላ፣ ራሱ ገደለ አሉ ስምተሀቸዋል ታውቃለህ?» ሰውን ከእንሰሳ የሚለየው ማሰቡ አይደለም። በመጠኑ ይሁን እንጂ እንሰሳም ያስባል። ሰው ከእንሰሳ የሚለየው በመሳቁ አይደለም። ዝንጀሮም ይሰቃል። ሰው ከእንሰሳ የሚለየው፣ ህይወቱን እየኖራት እንደሚኖራት በማወቁ፣ ከህይወት በኋላ ሞት መከተሉን በማወቁ፣ እነዚህም እውቀቶች ለሰው ልጅ ኑሮን ከንቱ፣ ሞትን መራራ በማድረጋቸው፣ በዚህ ነው ሰው ከእንሰሳ የሚለየው

ብመሰረቱ ህይወት ግሩም ስጦታ ናት። ኑሮ ግን ይሰለቻል። ሀዘን ሞልቶበታል። ብስጭት ይበዛበታል። በሽታ ወርታል። ሞት ደሞ ይቆያል እንጂ አይቀርም። ስለዚህ፣ መሞት ሳይቀር፣ እስኪሞቱ ድረስ ሳይገኝ፣ ብስጭት ሊበዛ፣ ለምን አሁኑኑ እንሞትም? ለምን ራሳችንን እንገድልም? ችኮ የሆነ ሀዘን፣ ብስጭት የወረሰው እውቀት ምኑ ይወደዳል? ራሳችንን የማንገድለው ሞትን ስለምንፈራ ብቻ ነው። ፈሪ ነን በቃ። ይኸው ነው

ሰለዘህ፡ ልናደንቀው የሚገባ ሰው ማን ነው? ራሱን ለመማደል የደፈረ ሰው ነው። እሱ ብቻ ነው። እኛሳ ዋናው አላማችን ምን መሆን አለበት? ይህን የመሰልቸት ቀሚስ እውልቀን ወዲያ መጣል፤ በተቻለ ፍጥነት ራሳችንን መማደል

«እኔ ራሴ ለመማደል ዋና ምኞት። ግን እስካሁን ድፍረት የለም። አንድ ቀን ግን ለመድፈር ተስፋ! ያን ጊዜ እኔ ሰው። እውነተኛ ሰው። እስከዚያ ድረስ ግን ከንቱ ቁማርተኛ።»

ጀምሺድ ራስን ስለመማደል ሲያወራ አይኖቹ አይሰቁም

በልግ ከዛሬቹ ላይ በናማ፣ ቀይና ወርቃማ ቀለማቱን ሰብስቦ የመቀትና የውበት ጓዙን ጠቅሎ ኤክስን ለቆ ሊሄድ ተነሳ

የኤክስ አየር መብረድ ጀመረ። ሽማግሌዎቹ፣ አሮጊቶቹና ጥቁሮቹ፣ ሹራብ መደረብ ካፖርት መልበስ ጀመርን። ወጣቶቹ ፈረንጆች ግን ገና ብርዱ ሊሰማቸው አልጀመረም

ሉልሰገድን ኒኮል እምቢ ስትለው እኔጋ መጥቶ «ካፌ ኒኮል» ይወስደኝና፣ እየቀረበን በመጣው የክረምት ብርድ ምክንያት፣ ቤት ውስጥ ገብተን ቁጭ ብለን ስለኒኮል ያወራልኛል። የጭገሯ ፀጉር እንደራሷ ፀጉር አመዳም ሳይሆን፣ ንፁህ ወርቅ ቀለም የተቀባ ነው፤ ወተት የመሰለው ነጭ ቆዳዋ ላይ ረዣዥም የተጠላለፈ ውብ ወርቃማ ሀረግ መሰሉ በቅሏል። ታዲያ እምሷ ዳር የበቀሉት ፀጉሮች፣ ውሀ ዳር እንደበቀለ ቁጠማ ናቸው፤ እንዳንዶቹ ከሁለቱ ከናፍር ተንጠራርተው ተጠላልፈው፣ ኅምበስ ብለው እምሷ ውስጥ የፍቅር ውሀ ያጠጣሉ... ወዘተርፈ

አንድ ቀን ግን፣ ስለሷ ያወራልኛል ብዬ ስጠብቅ ስለጀምሺድ ሊነግረኝ ጀመረ። ሁለቱ ጓደኞቻች ሆነዋል። ጀምሺድ ቁማር ለመጫወት ካዚኖ ሲሄድ ሉልሰገድን ይዞት ይሄዳል። ከዚህም በላይ፣ ሉልሰገድ የጀምሺድ ሻይ ሱስ ይዞታል። ሁለቱም ሻይውን የሚጠጡት በኢራን አገር ወግ ነው። በፊት ከአራት ማእዘኑ ስኳር ላይ ይገምጡና፣ ቀጥሎ ሻይ ፉት ይለብታል፤ እንጂ ስኳሩን ሻይው ውስጥ አይጨምሩትም

«ትላንት ማታ ጀምሺድ ሻይ ላጠጣህ ብሎ ወሰደኝ» አለ

ሉልሰገድ። (ይህ የሚሆነው ጀምሺድ ድኖ ከተነሳ በኋላ ነው።)

ጀምሺድ በተገማመደ ፈረንሳይኛው ኮሚክ ወሬ እያወራ ገይውን ጨርሰው ሲያበቁ

«አንድ ነገር ሊያሳይህ?» አለው

«አሳየኝ» ሲለው፤ ከጠረጴዛው ኪስ ውስጥ ሽጉጥ አወጣ። ጥይቶችም አወጣና አጎረሰ። አንድ ቃል ሳይናገር ሽጉጡን አቀባበለ

«አሁን መተኮስ ብቻ። አንዲት ጣት። እንደዚህ» አለና ሽጉጡን ሉልሰገድ ደረት ላይ አነጣጠረው

ሉልሰገድ ለመሳቅ እየሞከረ፤ ግን ላቡ ግምባሩ ላይ ብቅ ብቅ እያለ «ተው 'ንጂ። ይባርቃል» አለ። ድምፁ የሌላ ሰው ሆኖ ተሰማው

ጀምሺድ ሽጉጡን እንዳነጣጠረ

«አይባርቅ። እኔ የፈለግኩ ይባርቅ። እኔ ሳልፈለግኩ አይባርቅ» አለ። ፊቱ ላይ ዝምተኛ አይነት ቁጣ ሰፍሯል፤ አይኖቹ ውስጥ ምህረት የማያውቅ ጭካኔ አድፍጧል

ሉልሰገድ በድንጋጤና በፍርሀት ውህ ሆኗል። ላቡ ከግምባሩ ወደ ጉን ይወርዳል። መሀረቡን አወጣና ግምባሩን ጠረገ። እጁንም ጠረገ። እጁ ይንቀጠቀጣል። ጀምሺድ አሁን ቢተኮስስ?

ጀምሺድ ሽጉጡን ወደ ሉልሰገድ ግምባር አነጣጠረ

«አሁን እተኮስ፤ ጥይት አይኖችህ መሀል» አለ

«ምን አረግኩህ?»

«ምንም»

«እንግዲያው ሽጉጡን ወደዚያ በለዋ»

«ቆይ አንድ ነገር ሊነግርህ»

«እሱን ወደዚያ በለውና ትነግረኛለህ»

«የለም። እኔ ሲነግርህ፤ ሽጉጥ አይኖችህ መሀል። ያን ጊዜ ጥሩ»

ሉልሰገድ እንደገና ግምባሩን እያደረገ

«እሺ ንገረኝ» አለ

«ኒኮል፡፡ ተው፡፡ በቃህ፡፡ ኒኮል ቤት መሄድ የለም፡፡ ኒኮል ስትሄድ በትልልቅ አይን ማየት፤ የኒኮል ቂጥ በአይን መብጸት የለም፡፡ አለዚያ ጥይት! በአይኑህ መሀል! እሺ?»

«እሺ»

«አሁን ተነሳ፡፡ ሂድ፡፡ ደህና እደር፡፡»

«ደህና እደር» ብሎ ሉልሰገድ ተነስቶ ወጣ፡፡ ባቡር መንገድ ሲደርስ አስታወከው፡፡ ብርድ ብርድ አለው

ሲቱ ሂዶ ገላውን ታጥ ጥርሱን ቦርሾ ወደ ከተማ ተመለሰና እንደ ቢራ ጠጣ፡፡ ይህን ጊዜ ስድስት ሰአት ይሆናል

«አሁን የምንግርህ በሙሉ የሆነ ነገር ነው» አለኝ ሉልሰገድ «ግን እኔ ራሴ በፈቃዴ የሰራሁት አይደለም፡፡ የማደርገውን ሁሉ፤ ከማድረጌ በፊት እንደ ደቂቃ አስቀድመህ 'አሁን ምን ልታደርግ ነው?' ብትለኝ 'እንጃ' ነበር የምልህ፡፡ ምክንያቱም፤ አላውቀውም ነበር፡፡ እኔ አይደለሁማ ያደረግኩት! ውስጤ እንደ ባለድ መንፈስ ወይም አጋንንት ገብቶ ነው የሰራው፤ ሳላውቀው ይታወቀኛል

[«የሆነ ሆኖ ምን ሰራህ?» አልኩት፡፡]

ቢራዬን ከጠጣሁ በኋላ ሰአቴን አየሁ፡፡ ስድስት ከሃያ፡፡ በቀጥታ ኒኮል ቤት ሂድኩና እንኳኳሁ፡፡ «ክፈኝ፤ የምንግርሽ አለኝ» አልኳት፡፡ ከፈተኝ፡፡ ገባሁና ወደ እንደ በኩል ገፍቻት በሩን ቆለፍኩት፡፡ ረዥም ስስ የሌሊት ቀሚሷን ለብላ፤ ላይዋ ላይ ከፎጣ የተሰራ የቤት ውስጥ ካፖርት ደርባለች

«ሂጂ ውህ አምጪልኝ ጠምቶኛል» አልኳት፡፡ ስታመነታ ገፈተርኳት፡፡ ቃል ሳትናገር ወደ ወጥ ቢቷ ሂደች፡፡ ወደ መኝታዋ ገባሁና በፍጥነት ልብሴን ማውለቅ ጀመርኩ፡፡ 'ለምን?' ብለህ ብትጠይቀኝ በጭራሽ አላውቀውም፡፡ ጋኔን ሰፍሮብኛል ብዬሀለሁ፡፡ ውሀውን ይዛ እንግዳ ቤት ስትገባ አጣችኝ፤ «የት ነህ?» አለች

«ኀይ ወዲህ» አልኳት፡፡ ገባች፡፡ በሩ አጠገብ እንደቆመች ቀረች፡፡ ወለሉ መሀል እጆቼን ወገቤ ላይ እድርጌ ቆሚያለሁ፤

ራቁቴን ነኝ። ቁላዬ ግትር ብሎ ቆሞ፤ ትር፤ ትር፤ ትር፤ እያለ ያንኪራ ይረግጣል። አስታውስ፤ ይህን የምሰራው አሁን የማወራልህ ለልሰገድ እንዳልመስልህ። ሌላ ሰው ነኝ

«አውልቂ!» አልኳት። እቤት ድምፄ ውስጥ ያለው ትእዛዝ! ምርጫ አልነበራትም። የውሀውን ብርጭቆ ኮሞዲኖው ላይ እስቀመጠችና፤ የፎጣ ካፖርቲንና የሌሊት ቀሚሷን አውልቃ እዚያው ወለሉ ላይ ጣለችው። ዝም ብዬ ሳፈጥባት ጡት መያዣዋንና ሙታንቲዋን አወለቀች

«ሳይ ወዲህ!» አልኳት። መጣች። ፊቴ ተምበረከከች። አቀፈችኝ።

ከዚያ በኋላ ያለውን እንዳልነግርህ 'ንግዲህ መናገር የሚገባ አይመስለኝም። እየህ፤ ራቁታም ባለጌ ከመሆኗ የተነሳ ቅዱስ ምስጢር ይሆናል። እና ብናገረው ቃላቱ ያረከሱታል። ብቻ፤ ከተፈጠርኩ እንደ ትላንት ያለች ሌሊት አሳልፌ አላውቅም። እኔ 'ምለው፤ እንደ ኒኮል ያለች ሴት እየበዱ ሁለት አመት ኖረው ቢሞቱ ምን አለበት?

ጧት ወደ እምስት ሰላት ላይ ነቃሁ። ኒኮል ተኝታለች። እንዳልቀሰቅሳት ቀስ ብዬ ልብሴን ለብሼ ወጣሁ

አሁንም የትላንት ሌሊቱ መንፈስ እየነዳ ጀምሺድ ቤት ወሰደኝ

ገባሁና ጀምሺድን «ሻይ አፍላልኝ» አልኩት። ለምን እንደመጣሁ ግራ ገብቶታል። ሻይውን ከጠጣን በኋላ ተነሳሁና ቆምኩ። አይን አይኑን እያየሁ

«ትላንት ማታ የሸጉጥህን ቀዳዳ አይቼ ቆመብኝ» አልኩት

እየሳቀ «እና?» አለኝ

«እና እምስ አስፈለገኝ። እና ሂጀ ኒኮልን በዳኋት»

ሳቁ ጠፋ። አይኖቼ ውስጥ የትላንቱ ጭካኔ ብቅ አለ። ተነሳ። እቤት አይኖቼ ሲያስፈሩ፤ እዚህ ጀርባዬ ውስጥ ብርድ ተሰማኝ። ተነሳና እጁን ትከሻዬ ላይ እያሳረፈ በጨካኝ አይኖቼ እያየኝ

«ኅበዝ ነህ። በጣም ኅበዝ። አንድ ቀን እገድልህለሁ። ሂድ» አለኝ። ትቼው ሂድኩ። አይኖቼን ሳስታውስ አሁንም ጀርባዬን ይበርደኛል [አለኝ ለልሰገድ]

ከዚህ ከሸጉጥ ፍጥጫ በኋላ ጀምረድና ሉልሰገድ ብዙ ጊዜ፤ ብዙ ቦታ አብረው ይታዩ ጀመር። ማታ ሁለቱ በጀምረድ መኪና ይሄዱና፤ ኒስ፤ ካን ወይም ሞንቴካርሎ ቁማር ሲጫወቱ በንብተው ሰኞ ጧት ይመለሳሉ። ከውጭ ለሚያየው ሰው ጓደኝነታቸው እየጠበቀ ሄደ...

ከረምት እየተንፈቀቀ መጣና፤ ከወርቃማው በልግ ጋር ተቃቅፋ የነበረችውን የኢክስ ከተማ እንደ ቀናተኛ ሌላ ውሽማ በብርድ ይገርፋት ጀመር። ሽማግሌዎቹንና እርጊቶቹን ከየመንገዱና ከየመናፈሻው አባረራቸው። ልጃገረዶቹ ቆንጆ ስስ ቀሚሳቸውን ትተው ወፍራም ሱፍ ቀሚስ፤ ሱሪና ወፍራም ሹራብ፤ ካፖርት እየለበሱ፤ ውብ ቅርፃቸውን ከክረምቱ አይን እየሸሸጉ፤ በበጋ ቀያይ ወይም ብር መሳይ የጥፍር ቀለም ተቀብተው ሲውለበለቡ የነበሩትን ጣቶቻቸውን በወፍራም ጓንቲ ውስጥ እየደበቁ፤ ከክፍል ወደ ምግብ ቤት፤ ከምግብ ቤት ወደ መንታ ቤት በፍጥነት ኩስ ኩስ ይሉ ጀመር። ውብ ዳሊያቸውን እያወዛወዙ በዝግታ መራመድ፤ ፅጌረዳ ጉንጫቸውን እያሳዩ፤ በቀያይ ከንፈራቸው እየሳቁ፤ በተኳለ አይን ጎረምሳውን መቃኘት ቀረ። (ኩሉንና የከንፈር ቀለሙን ብርድ ስለሚሰነጣጥቀው ለአይን ደስ አይልም።) ደም የሸሸውን ነጭ ጉንጫቸውን ግራጫ ብጤ የጎሽ ፀጉር ወረረው

በየመንገዱ ዳር በተርታ የተተከሉት ዛፎች ራቁታቸውን ቆመው የኢክስን ንፁህ ሰማይ በጭራሮዋቸው ይሸጥጡታል። ቅጠሎቹ በሙሉ ረገፈው የባቡር መንገዱን ዳርና የሰው መተላለፊያውን ሞልተውታል። ሰው በፍጥነት ሲራመድ በቡት ጫማው ይፈጫቸዋል

አንዳንድ ቀን በረዶው እንደ ጥጥ በዝግታ ይወርድና ኢክስን በንፁህ ነጭ ሻሽ ይገንዛታል። በሱፍ የተከናኙበት ልጃገረዶችና ጎረምሶች ሜዳ ወዋተው በረዶውን እያድቦለቦሉ ይፈነካከታሉ፤ ይሳሳቃሉ። ትንፋሻቸው እንደ ጉም ከአፋቸው ቡልቅ! ቡልቅ! ሲል ይታያል። ጥቁሮቹ በረዶው ላይ እየሆኑ ፎቶግራፍ ይነሳሉ

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ ብሩህ ሰማያዊ ነው። አንዳንድ ጊዜ ውሀ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ሰአት እንደ ልጃገረዶቹ ጉንጭ ይቀላል። የኢክስ ሰማይ ደመና አይለብስም፤ ሁልጊዜ ራቁቱን ነው፤ ሁልጊዜ ውብ ነው፤ ሁልጊዜ ሰላማዊ ነው። ማታ ማታ

የአልማዝ ከዋክብትና የፀጥታ ሰላም ይለብላል

ከረምት ሲሆን ሌሊቶቹ ይረዝማሉ፤ ቀኖቹ ያጥራሉ፤ ፀሀይዋ ጧት ወደ አንድ ሰዓት ተኩል ላይ ትወጣና ከሰዓት በኋላ ወደ አስር ተኩል ላይ መጥለቅ ትጀምራለች፤ በሽታ እንደያዘው እየማቀቀች እየደከመች ትሄዳለች። ሩቅ፣ ሩቅ፣ ሩቅ በጣም ሩቅ ሆና ኮሳሳ ብርሀን ትልካለች። እቺ ፀሀይ በበጋው የሙቀት ምንጭ ነበረች፤ ለኢክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች የህይወት ተስፋ ነበረች፤ አሁን ግን ለማዩ ተበስቶ ከውጭ የብርድ ጮራዎች የሚያስገባ ይመስላል

ብርዱ መላውን ፍጥረት ጨብጦ ያዘ። የሁላችንም ህይወት በከረምቱ ብርድ ታሰረ፤ በቆፊን ተቋጠረ። ፀደይና ፀሀይ መጥተው እስኪያስፈቱንና እስክንንቀሳቀስ ድረስ፤ የህይወታችን ታሪክ በያለበት ረጋ። ተካና ጀርመኗ እኔ የማላውቀውን ግንኙነታቸውን ቀጠሉ። ጀምሺድና ሉልሰገድ በኒኮል የፍትወት ገመድ ተሳስረው መለያየት አቅቷቸው፤ ጤና የለሽ ጓደኝነታቸውን ቀጠሉ፤ ለገና እረፍት ባህራም ወደ ኢክስ ሲመለስ ጊዜ፤ ኒኮልን ትተውለት ሁለቱ ተያይዘው ወደ ሞንቴ ካርሎ ሸሹ። እኔና ሲልቪ አልፎ አልፎ እየተገናኘን፤ የቀረውን ጊዜ ስንፅፍ እንሰነብት ነበር

በብርዱ ምክንያት የህይወታችን ታሪክ መፍሰሱን መለዋወጡን ትቶ፤ በያለበት ረጋ

አዳም የተባለው ዘፋኝ

"Tombe la neige

Tu ne viendras pas ce soir

Tombe la neige

Me crie mon désespoir..."

(በረዶው ይወርዳል

እንግዲህ ዛሬ ማታ አትመጪም

በረዶው ይወርዳል

ተስፋ መቆረጤ ይነግረኛል . . . »)

እያለ የከረምት እንጉርጉሮውን ያዜማል . . .

. . . ፀሀይዋ ቀስ በቀስ የሸሸችንን ያህል ቀስ በቀስ ትጠጋን

ጀመር። እየተቀነሰ የሚሄደው ብርድ፣ ቀጥሎም እየበረታ የሚሄደው ሙቀት፣ ረግቶ የነበረውን የፍጥረት ደም ቀስ በቀስ ያፍታታው ጀመር። መጀመሪያ እንዳንጂ ደፋር ቅጠል ብርዱን አሸንፋ እንገደን ብት ታደርጋለች፤ ራቁታቸውን የከረሙት ጭራሮ ቅርንጫፎች ላይ ስትታይ ታስደንቃለች፤ ታስደስታለች፤ የድል አድራጊው ሀይወት ፈታውራሪ ነች፤ ምስጢራዊ ተአምር ነች። እንግዲህ ሌሎች ቅጠሎች ይከተሉዋታል፤ የኢክስ ዛፎች በራቁት ጭራሮዋቸው ሰማዩን መሀጃጫር ትተው፤ በለምለም አረንጓዴ ልብሳቸው ይወለውሉታል፤ ያፀዱታል። የኢክስ ጎረምቶችና ኮረዳዎች መጀመሪያ ካፖርትና ጓንቲያቸውን አወለቁ፤ ቀጥሎ ሹራባቸውን አውልቀው መሳላት ጀመሩ። እንዳንድ ደፋር እሮጊት ወይም ሽማግሌ ካፖርቱን እንደለበሰ መንገድ ላይ ይታይ ጀመር። ከረምቱ አለፈ...

... ፀደይ መጣ። የኢክስ ልጃገረዶች ከባድ የከረምት ልብሳቸውን ገፈው ጥለው፤ ከረምቱ አልብሷቸው የነበረውን አስቀያሚ ነጭ ጎሽ ፀጉር አራግፈው፤ የተፈጥሮ ውበታቸውን መልበስ አመጡ። ፀጉራቸው ጭንቅላታቸው ላይ ተቆልሎ ወይም ወደ ኋላቸው እየፈሰሰ፤ ቆዳቸው ልሰልሰ ብሎ የፅጌረዳ ቀለም እየለበሰ፤ በቀይ ከንፈራቸው የተከበበ ጥርሳቸው በፈገግታ እያብለጫለጫ፤ ተሸሽጎ የከረመው ወጣት ቅርፃቸው እየፋፋ፤ ሹል ጡታቸው ከፊት እየተንቀጠቀጠ፤ ያበጠ ዳሌያቸው ከኋላ እየተወዛወዘ፤ ይሄ ሁሉ ፀጋ የፀደይን መልካም ብርሀን ለብሶ በየመንገዱ እየተዘዋወረ፤ የኢክስን ጎረምቶች ምራቃቸውን ያስውጣቸው ጀመር። በብርድ ተኮራምተው የከረሙት ኮረዳዎች አሁን በሙቀት ተዝናኑ፤ እየተጫጫሁ በሳሩ ሚዳ ይፈነጩ ይንከባለሉ ጀመር። ከጎረምቶቹ ጋር ልፊያና መተቃቀፍ ተጀመረ

ሽማግሌዎቹና እሮጊቶቹ እየወጡ የኩር ሚራቦንና የመናፈሻውን አግዳሚ ወምበሮች ሰፈሩባቸው። እርጅና ከወጣትነት ጋር እየታከከ የኢክስን መንገዶች በጎባጣ ጨምዳዳ እርምጃው ይንፏቸው ጀመር

የከረምቱ ብርድ ገደቦ ይዞት የነበረው ታሪካችን አሁን በፀደይ ሙቀት እንደገና መፍሰስ ጀመረ

ፀደይ ለኢክስ ብርሀንና ሙቀት ከአረንጓዴ ቀሚስ ጋር ይዞላት ሲመጣ፤ ለተካ ችግር ይዞላት መጣ። ባለሙሉታሏ ጀርመን

ታስቸግረው ጀመር። ከአንድ ያገሯ ልጅ ጋር መውጣት አመጣች።
 ተካ «ምን ትሸረሙ። ጪያለሽ?» አላት። «መሸርሞጥ አይደለም፤
 ማማረጥ ነው» አለችው። «እና የትኞችን ይሻላል?» አላት።
 «በአንዳንድ ነገር እሱ ይሻላል፤ በሌላ ደሞ እንተ ትሻላለህ»
 አለችው። ተካን ቅናት ይሞረሙረው ጀመር

ጥፍሩን እየነከሰ «አሁን ምን ማድረግ ይሻለኛል እባክህን?»
 አለች

«ትወዳታለህ?» አልኩት

«አዎን። ብዙ ነገር ይገባታል።»

«እሷስ ትወድሃለች?»

«አዎን»

«እንግዲያው አግባታ»

«አብደህል? ነጭ ሚስት ይገዢ ብመለስ አባቴ አይታነቅም?»

«እንግዲያው ተዋት»

«እንዴት አድርጌ ልተዋት? በፊት እንኳ ቢሆን ልተዋት እችል
 ነበር። አሁን ግን፤ ከዚያ ከንፍጣም ጀርመን ጋር መውጣት
 ከጀመረች ወዲህ፤ ከምተዋት ብገድላት እመርጣለሁ።»

«የሀበሻ ምቀኝነት ነው?» አልኩት

«አይደለም።»

«ታድያስ?»

«እ-ህ! ስለቅናት አታውቅም 'ንዴ? እንግዲያው ልንገርህ።
 አየህ፤ ስትቀና ልጅቷን በሀይል ትጠላታለህ። ብትገድላት ፈቃድህ
 ነው። ግን በዚህ አለም ላይ ምን ትፈልጋለህ ቢሉህ፤ እሷን ነው
 'ምትፈልገው። ሁሉ ነገር ይቅር! ብቻ እሷ ትምጣ። ገባህ 'ምልህ?
 ለምሳሌ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ከሱ ጋር የወጣች ጊዜ፤ ቢቷ ወሰድኳትና
 አንድ ጥፊ አላስኳት። ወዳ እስክትጠላ ልደበድባት ቆርጬ ኩቴን
 አወለቅኩ። ታዲያ ዳግማዊ ጥፊ ላወርድባት ስል

«Sauvage! አፍሪቃ ውስጥ ያለህ መሰለህ 'ንዴ?» አለችኝ።
 እንደቃጣሁ ቀረሁ። ዳግማዊውን ጥፊ እንደማውረድ አቅፌ
 ሳምኳት። ስትፍጨረጨር በጉልበት ሙታንታዋን ቀድጄ በታተንኩ

ባት። ወደ አልጋው 'ንኳ እስከወሰዳት አላስቻለኝም። እዚያው ምንጣፍ ላይ በዳኋት። እንደጨረሰኩ ታድያ በሀይል ቀፈፈኝ። እዚያው ወለል ላይ እንደተጋደመኝ ትቻት ወጥቼ ሄድኩ።

«ይሄ ከሁለት ሳምንት በፊት ነበር። ከዚያ ወዲህ እንግዲህ የኔ ኑሮ መቃጠል ሆኗል።»

«ሰውየውን ተይው አልካት?» አልኩት

«አዎን። 'እንዴት እተወዋለሁ? ላንተ ብዬ እንዴት እሱን አተወው? እንተ ልትተኛኝ ነው 'ምትፈልገው። እሱ ግን ሊያገባኝ ነው 'ሚፈልገው። ባይሆን ለሱ ስል አንተን እተውሃለሁ 'ንጂ እሱንስ አልተወውም' አለኝ።»

«ምን አልካት?»

«አንድ ሁለት ጥፊ አላስኳት። ስታለቅስ በግድ በዳኋት።»

«እንዲህ ከቀጠልክ ትተውሃለኝ» አልኩት

«ተላስተሃል። በጥፊ መትቼ በጉልበት ስደፍራት በሀይል ነው ፍቅሬ 'ሚጥማት።»

«እንዴት ታውቃለህ?»

«ከሁኔታዋ ያስታውቃል»

«ዋ! ጥፊው ቢቀር ይሻለሃል» አልኩት

«አይገባህም። ቅናት ገና አላጋጠመህም» አለኝ

ግን አንድ ነገር ገብቶኛል። ልጅቴ ልታገባው ታጥቃ ተነስታለች

ከረምት አልፎ ፀደይ እንደገባ በፋሺስቶችና በኮሙኒስቶች መካከል ትልቅ አምባገነን ተነሳ። አምስት ስድስት ፋሺስቶች ይሆኑና አንዱን ኮሙኒስት ይዘው ይደበድቡት ጀመር። ኮሙኒስቶቹ ተማሪዎች፣ እጃቸውን ወይም ራሳቸውን በፋሻ ጠምጥመው ይታዩ ጀመር። ፋሺስቶቹ ወንድ ሴት ሳይሉ ያገኙትን ኮሙኒስት መደብደብ ሆነ። አንዱን ልጅ አራት ጎረምቶች ተጋግዘው

ደበደቧትና የአፍንጫዋን አጥንት ሰበሩት። ሆስፒታል ተኛች

ኮሙኒስቶች ከባድ የብረት መሳሪያ፣ አጭር የብረት ዱላ፣ ወይም ይህን የመሳሰለ ነገር እጅጌያቸው ውስጥ እየደበቁ ሶስት አራት እየሆኑ መዞር ግድ ሆነባቸው። ጩቤ ወይም ሽጉጥ እየያዙ የሚዞሩም ነበሩ።

ባህራምን ልጠይቀው ትምህርት ቤቱ ሂድኩና የሆነውን ሁሉ አጫወትኩት። አብሮኝ ወደ ኢክስ መጣ። «የነገርኩህ ወሬ ደስ ያሰኘህ ይመስላል» አልኩት

«ለኮሙኒስቶች አዝንላቸዋለሁ። ግን ጥሩ ነው፤ ይጠቅማቸዋል። ለአምባጓሮ በቂ ዝግጅት የላችሁም፤ እያልኩ እጨቀጭቃቸው ነበር። ፈረንሳይ እገር አምባጓሮ አይሰራም። በፅሁፍና በንግግር የሰውን ሀሳብ ማናወጥ ማነቃነቅ ነው የሚያስፈልገው፤ ሲሉኝ ነበር። ብቻ የራሳቸው ጉዳይ ነው። የፈረንሳይ ህዝብ ወሬ ያበዛል። ስራ፣ ጀብዱ (Action) ስትለው በቂ ንጠኛ ሰዋሰው ስለ አርት ሊያወራልህ ይጀምራል። ተዋቸው እነሱን። እኔን ያስደሰተኝ ሌላ ነገር ነው።»

«ምንድነው?»

«ረብሻ ውስጥ ከገባሁ አመታት አለፉ። ናፍቆኛል—» በተጨማሪ ቀኝ እጁ ግራ መዳፉን እየወቀጠ «—ረብሻ ናፍቆኛል» አለ

እንግዲህ ኢክስ ውስጥ ኮሙኒስቶች የሚያዘውትሩት አንድ ካፌ አላቸው። ሮያሊስቶች አንድ ሌላ ካፌ ያዘውትራሉ (ሮያሊስቶች ፈረንሳይ ውስጥ ንጉስ ለማንገስ የሚፈልጉ ናቸው) ወንድ ለወንድ የሚዋደዱት አንድ ካፌ አላቸው። ፋሺስቶችም የራሳቸው ካፌ አላቸው

ኢክስ እንደገባን ባህራም ፋሺስቶች ካፌ ወሰደኝ። ቢራ፣ ቡና እየጠጡ በየጠረጴዛው ያወራሉ። አብዛኛዎቹ ሂማቸውን በቂንጥ ያስተካከሉ ወጣቶች ናቸው። በጣም ያምራሉ

እኔና ባህራም መውጫው በር አጠገብ ያለችው ጠረጴዛ ጋ ቁጭ ብለን ቢራ ጠጥተን ሂሳቡን ከከፈልን በኋላ፣ ባህራም

«ምንም ቢመጣ ምንም፤ ከተቀመጥክበት እንዳትነሳ» አለኝ

«ምን ልታረግ ነው?» ስለው

«ታያለህ» አለኝ

ተነሳና ወደ ሽንት ቤት በኩል መራመድ ጀመረ። እንደ ጎረምሳ ፋሺስት ከዚያው ሲመለስ ነበር ባህራምን የገጨው። ፋሺስቱ ሳያስብበት በልማድ "Pardon" ብሎት ሲያልፍ፣ ባህራም

«አንተ!» ብሎ ሮኤኸበት። ፋሺስቶቹ ወሬያቸውን አቆሙ። ካፈው በሙሉ በፀጥታ ባህራምን ማየት ጀመረ። የገጨው ፋሺስት ወደ ባህራም ዞሯል

ባህራም «ለምን ገጨኸኝ?» አለው

ፋሺስቱ «አንተ ነህ 'ንጂ የገጨኸኝ» አለው

«ውሽታም ፋሺስት! ውሻ ፋሺስት! ፈሪ ፋሺስት! ወንድ ከሆንክ ተከላከል። ልገርፍህ ነው» አለና ዘሎ ትግል ያዘው። የፋሺስቱ ጀርባ ወደኔ ስለነበረ፣ ባህራም ምን እንዳደረገው ለማየት አልቻልኩም። ብቻ ምንም ያህል ሳይታገሉ ፋሺስቱ ፍስስ ብሎ ወደ መሬት ወደቀ። ባህራም ከበላዩ እንደቆመ ዙሪያውን ተመለከተ። ከፋሺስቶቹ ማንም አልተነሳም

ባህራም ፋሺስቶቹን እያየ «ማንም ፋሺስት እንዲገጨኝ አልፈቅድለትም። ከንግዲህ ሌላ ፋሺስት የገጨኝ 'ንደሆነ፣ ቧሙን ነው 'ምሳጭለት» አለና የወደቀውን ፋሺስት ተሻግሮ ወደኔ መጣ። አብረን ወጣን

(ፋሺስቶቹ እኔን ሌላ ጊዜ ቢያገኙኝ ይደበድቡኝ ይሆን? ብዬ ትንሽ ፈራሁ። ግን ደፍረው ጥቁር ተማሪ የሚደበድቡ አልመስለኝም። ምክንያቱም እኛ የፈረንሳይ መንግስት እንግዶች ማለት ነን።)

ባህራም ሊክስ ውስጥ አራት ቀን ቆየ። ቀን ቀን ኮሙኒስቶቹን ሲመካከራቸው፣ እንዴት እድርገው መከላከል እንዳለባቸው፣ ፅሁፎቻቸውን እንዴት ቢያሰራጩ እንደሚሻል፣ እና ይህን የመሳሰለ ነገር ሲነግራቸው ይውላል። ማታ ማታ ፋሺስቶቹን በየጣባቡ መንገድ ሲደበድባቸው ያመሻል። በእምስተኛው ቀን ትምህርት ቤቱ ድረስ ሸነሁት። ስለእምቧጓሮው ሲነግረኝ፣ ስለኳስ ጨዋታ የሚያወራልኝ መስሎ ተሰማኝ። በደስታ እየገነፈለ፣ ማድፈጣ፣ መዝለሉን፣ እጁን እንደ ሰይፍ አርጎ አንገት መምታቱን፣ እንደ

ዳንስ አድርጎ ገለፀልኝ

«ማኑ ይህን ሁሉ ስሰራ አይቶኝ ቢሆን እንዴት ጥሩ ነበር! ያስተማረኝን ብልህነት በሙሉ ተጠቅሟልታለሁ» አለ

«ደህና ሁን» ብዬው ወደ ኢክስ ልመለስ ስል፣ ከኪሱ አንድ እቃ አውጥቶ አሳየኝ። የፀጉር መቁረጫ መኪና «ቶንዶዝ»። ምንድነው? አልኩት። እየሳቀ «ፋሺስቶች ካፌ ሂድና እቺ ነገር ከሙኒስት መሆንዎን ትገነዘባለህ» ብሎኝ ተለያየን

ኢክስ እንደደረሰኩ ፋሺስቶች ካፌ ገባሁ። ብዙዎቹ እጃቸውን ወይም ጭንቅላታቸውን በፋሻ ጠምጥመዋል። ግማሾቹ ዒማቸውን ላጭተዋል። ዒማቸውን ያልላጩት ደሞ ጥቁር «ቢሬ» ቆብ አርገዋል። ለካ ባህራም አንድ ፋሺስት በደበደበ ቁጥር ወይም ራሱን ወይም ዒሙን ይላጭለት ኖሯል

(እኔና ባህራም አንድ ግሩም የሆነ «ሀራኪሪ» የተባለ የጃፓን ፊልም አይተን ነበር። እዚያ ፊልም አንዱ ነበዝ እየዞረ የጠላቶቹን ፀጉር ይላጫል።)

ባህራም በሂደ በአራተኛው ቀን፣ እንዲት ከሙኒስት ልጅ ካፌ ቁጭ ብዬ ላለሁ መጣችና ወደ ኢክስ አንድ ነብስ ገዳይ መጥቷል አለችኝ። «ምን እንደሆነ — ማለቴ የቱ እንደሆነ — እናውቅም። ግን መምጣቱን እናውቃለን። ፋሺስቶች ናቸው ከማርሰይ ያስመጡት። ባህራምን ሊደበድበው ወይም ሊገድለው ነው የመጣው።»

«ፋሺስት ነው?» አልኳት

«አይደለም። የተገዛ ነብስ ገዳይ ነው» አለችኝ

ያን ጊዜውኑ ሲልቪ ቤት ሂድኩ። በእቶቡስ እንዳልሂድ ምናልባት ፋሺስቶች ይከታተሉኛልና፣ ካንቺ ጋር ለሽርሽር የምንወጣ ለስመስለን እንሂድ አልኳት። በመኪናዋ ሂድን። ለባህራም ነገርኩት። ወደ ኢክስ ተመለስን

ሲልቪ ቤቷ ወስዳን እራት በላን። ከዚያ ሶስታችንም ሂደን ፋሺስቶች ካፌ ገብተን ሁለት ሰአት ያህል አሳለፍን። ይህን ሁሉ ጊዜ ባህራምና ሲልቪ ያወሩ፣ ይቀልዱ፣ ይስቁ ነበር። እኔ ግን ምንም ያህል አላወራሁም። ለባህራም ፈርቼለት ነበር። ሰውየው የቱ

እንደሆነ ብናውቅ እንኳ ለመከላከል እንሞክር ነበር። አሁን ግን ከማንኛውም አቅጣጫ ጦር ሊወረወርበት በሚችልበት ጭላማ ውስጥ፤ ባህራም ብቻውን የሚራመድ መስሎ ተሰማኝ

እብሬያቸው ባለማውራቲ፤ የኔ ፍርሀት ቀስ እያለ ወደ ሲልቪ ተላለፈባት

«ፈራሁ። በጣም ፈራሁ» አለች

ባህራም «ምን ያስፈራሻል?» አላት። ግን ድምፁ እንደ ድሮ ልዝብ መሆኑ ቀርቶ፤ ትንሽ እሾህም ሆኗል

«ማን እንደሆነ ወይም የት እንደሆነ እናውቅም። እንደ ብቻውን መሆኑን ንኳ በእርግጥ እናውቅም።»

«እና?»

«እንድ ነገር ብትሆንሰ? ብትሞትሰ?» አለችው

«እኔ? ትቀልጃለሽ? የኛ ቤተሰብኮ እስኪጃጅ ካላረጀ አይሞትም። የኔ ወንድ እያት፤ ያባቴ አባት፤ በዘጠና ሰባት አመታቸው ብቻቸውን ሚካ መዲና ደርሰው ተመልሰዋል። ታዲያ እንደተመለሱ የቤታችን ጣራ ዝናብ ማስገባት ሲጀምር ጊዜ፤ ሊያበጁት በመሰላል ወጡ። አበጅተውት ሲወርዱ ከመሰላል ወደቁና እግራቸው ወለም ብሏቸው ሁለት ሳምንት ሙሉ እንዲተኙ ሀዚም አዘዛቸው። ታዲያ ሁለት ሳምንት እንዴት ይለፍ? ውሽማቸው ናፈቀቻቸው። እና ገና እንድ ሳምንት ሳይተኙ፤ ሌሊት ጠፍተው ውሽማቸው ቤት ሂዱ። መኝታ ቤቷ በመስኮት እገባለሁ ሲሉ ባልየው በጥይት ልባቸውን አፈረሰላቸው። ስንቀብራቸው የኔ አባት «አይ አባባ! አይ አባባ! እኛ ያረጀነው እያለን እንተ ወጣት ተቀጧህ!» ብሎ አለቀሰ።»

ስንስት ሲልቪ በጆሮዬ «እኔ ፍርሀት አቁነጠነጠኝ። ሽንቲ መጣ» ብላኝ ወደ ሽንት ቤት ሄደች

ባህራምን «የጀምሺድን የሚመስል ታሪክ ከየት አመጣህ?» አልኩት

«ከጀምሺድ ነዋ!» አለኝ «ሰማኝ። እንድ ነገር አርግልኝ። ኒኮልን ፈልግና ጀምሺድ ቤት ውሰድልኝ። ሽንጥ አለው እሱ እዚያው ትደር። እና ነገ በሌሊት ተነስቶ ማርሰይ እንዲወስዳትና

ለአንድ ሳምንት ያህል ተደብቀው እንዲቆዩ ንገረው።»

ቀፈፈኝ። በባህራም ትእዛዝ ኒኮልን ጀምሺድ ቤት ወስጄ ለጀምሺድ ሳስረክበው ለአንድ ሳምንት ሙሉ፤ በጣም ቀፈፈኝ። ግን ምን ማድረግ እችላለሁ?

«አንተም ይህን ሰሞን ተጠንቀቅ። ማታ ብቻህን አትውጣ» አለኝ። ሲጋራ አቀጣጠለ። እጁ ትንሽ ትንሽ ይንቀጠቀጣል። ፍርሀት እሳደረብኝ

ሲልቪ ተመለሰች። ደህና እደሩ ብያቸው ሂድኩ

ኒኮልን ቤቷ አገኘኋት። ጀምሺድ ቤት ስንሄድ አጣነው። ቤቱ ቁልፍ ነው። ካፈ ዶርቢቴል ሂደን ጠያየችን። ተካ፤ ጀምሺድና ሉልሰገድ ኒስ ሂደዋል አሉን። ኒኮልና እኔ የመጨረሻውን የማታ አቶቡስ ተሳፍረን ማርሰይ ወረድን። አንድ ወሻቃ ቦታ ሆቴል አገኘን። ባለ ሁለት አልጋ ክፍል ተከራየን። ሁለታችንም ለባህራም ሰግተናል። እንቅልፋችን እንደማይመጣ ግልጽ ነው። አንድ ቆሻሻ ብጤ ጭር ያለ ካፈ ገብተን ከልቫዶስ እየጠጣን፤ እያወራን፤ እየተያየን፤ ሳቃችን እየመጣ፤ እየተሳሳቅን፤ ድንገት ሳቃችንን አቋርጠን በፀጥታ እየተያየን፤ ስንተያይ ኒኮል በሚያስጉመጅ አኳኋን እየቀላች፤ እየቀላች፤ እየጠጣን እያወራን፤ ከአንድ ሰአት በላይ አሳለፍን፤ ሰከርን። የተረፈንን ግማሽ ጠርሙስ ካልቫዶስ ይዘነው ሂድን

ሆቴላችን ስንደርስ፤ እንዳንተያይ መብራቱን አጥፍተን፤ ልብሳችንን አውልቀን፤ ወደየአልጋችን ገባን።

እንቅልፍ ሊወስደኝ አልቻለም። ሰከሬ፤ ኒኮል እዚሁ ክፍል ውስጥ ተጋድማ፤ እንዴት እንቅልፍ ይውሰደኝ? አስብ ጀመር። ሉልሰገድ ቡና እይነት ቢራ እየጠጣ ስለሷ የነገረኝ ሁሉ አሁን ይታየኝ ጀመር። በሮዝ ቀለም የተከበበች ወይን-ጠጅ ጨረቃ ነጭ ሞቃት ሰማይ መሀል - የኒኮል ጡት። ወተት ጭኖቿ መሀል በወርቃማ ጭራሮ የተከበበ ነበልባል - የኒኮል ብልት። ይሄ ሁሉ ከኔ አራት እርምጃ ብቻ ርቆ አልጋ ውስጥ ተጠቅሎ «ቅዱስ ብልግናዋን» ተከናቦ ይጠብቀኛል። አሁን ቀስ ብዬ ሂጄ አልጋዋ ውስጥ ብገባ እንደማታባርረኝ እርግጠኛ ነበርኩ። (ውሀ እረንጓዴ አይኖቿ ብዙ ነገር ነገረውኝ ነበር) ግን መሄድ አልቻልኩም። በጓደኝነት አላምንም። ግን ባህራም እዚያ በሞትና በህይወት መካከል

እየተራመደ፤ እኔ የሱን ሴት ብነካበት፤ ከዚያ በኋላ ራሴን እንዴት ለማክበር እችላለሁ? ግን ያችን የመሰለች ሴት እንዴት ልልቀቃት? ይህን ሁሉ ጊዜ ስመኛት ቆይቼ፤ ዛሬ እድል አጋጥሞኝ ሳገኛት እንዴት ልልቀቃት? ደሞስ ባህራም ለኔ ምኔ ነው?

በጭለማው የምኞት ፍም እየጠበሰኝ ስገባበጥ

«ተኝተህል?» አለችኝ

«የለም»

«እኔ ፈራሁ። ብቻዬን እዚህ ፈራሁ»

«ነይ ወዲህ»

በጭለማው መጥታ አልጋዬ ውስጥ ገባች። ስለ ውስጥ ልብሷን አልፎ ሙቀቷ ነካኝ። በሀይል ተጠጋችኝና፤ ሰውነቴ ከላይ እስከ ታች እየተንቀጠቀጠ

«ፈራሁ። እኔ ፈራሁ» አለች

«አይዞሽ ማንም አይነካሽም።»

«ለራሴ አልፈራሁም'ኮ። እንተ እያለህ ምን ያስፈራኛል? እኔ የፈራሁት ለሱ ነው።»

«ለሱ ከፈራሽ ሞኝ ነሽ። ፋሺስቶቹን እንዴት እንደላጩቸው አታስታውሺም?»

«ቢሆንም ፈራሁ»

«አይዞሽ! ምንም የሚያስጋ ነገር የለም»

ገላዋ ልስልስ ያለ ነው። ከሴቶች ይበልጥ ሴትነት የሰፈረበት፤ የግብረ ሰጋ መቅደስ ያቀፍኩ መሰለኝ። ትንፋሿ አንገቴ ላይ የፍት ወት ነበልባል ያቀጣጥላል። ሁለታችንም ወጣት ነን፤ ሁለታችንም ሰክረናል፤ ሁለታችንም ምስጢራዊ ጭለማ ውስጥ ተደብቀናል፤ ሁለታችንም የምኞት ማእበል የሚያናውፀው ሙቀት ውስጥ ተጠቅልለናል፤ የሁለታችንም ደም ፈልቷል። እጄን ከትከሻዋ ወረድ ባደርግና የማባብላት አስመስዬ ወገሷን ጥብቅ አድርጌ ባቅፈው... እንደዚህ! — ደስ ማለቱ!... ቀስ አድርጌ በቸልታ እጄን ወደታች ሰደድ ባደርገውና ዳሌዋ ላይ ባሰፍረውስ?... እንደዚህ! — የሙታ ንቲዋ ጠርዝ ከእጄ ስር ታወቀኝ፤ ከገላዋ ሙቀት የባለ የሙታንቲዋ

ጠርዝ በምኞት ወጠረኝ። እኔ ሳላውቀው እጄ መታንቲዋ ውስጥ
እየገባ አፌ አፏን ጎረሰው። የት እንደሆንኩና ማን እንደሆንኩ
ረሳሁ። በመርሳቴ ደመና ላይ የባህራም ፈገግታ ብልጭ አለ

እጄን ከመታንታዋ እያወጣሁና አፌን ከአፏ እያላቀቅኩ፤
በሹከሹከታ

«ደግ አይደለም» አልኳት

«አዎን ደግ አይደለም» አለችኝ እሷም በሹከሹከታ

«ግን በጣም በጣም እፈልግሃለሁ። እንቺም ፈልገሽኛል፤
አይደለም?»

«አዎን»

«ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ»

«እኔ በበኩሌ ልተውሽ አልችልም»

ዝም

«ደሞ ልተውሽ አልፈልግም። እንቺን መተው ራስን መኮንን
ነው።»

ዝም

«ምን ይሻል ይመስልሃል?»

«እኔ 'ንጃ»

«ባስገድድሽስ?»

«ማስገደድ አያስፈልግህም»

«እስከ ዛሬ ድረስ ያንቺን ያህል ያማረችኝ ሴት አጋጥሞኝ
አያውቅም። ደሞ እስከ ዛሬ ድረስ ሴት አግኝቼ ለሌላ ሰው ስል
ትቼያት አላውቅም። ዛሬ ግን — እንዴት ልበልሽ —»

«ይገባኛል። ምንም ማድረግ አያስፈልግህም»

«አሁን ሁለታችንም የማናምንበት ነገር ብናደርግ በኋላ
ይቆጩናል። ግን እንድትለዩኝ አልፈልግም። ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ። መብራቱን አብርተን የተረፈንን ካልሻዶስ እየጠ

ጣን ብናወራስ?»

በመብራቱ ስንጠጣ ስናወራ ምን ያህል እንደቆየን አላስታውስም። እንዲያውም ከዚያ በኋላ ምን እንዳደረግን ወይም ምን እንደተባባልን የማስታውስ አይመስለኝም። ብቻ፣ ከአንድ እመት በፊት እንዳየሁት ህልም ሆኖ ትዝ የሚለኝ አንድ ነገር አለ። ጠርሙሱ ውስጥ የቀረውን መጠጥ ከጨለጥነው በኋላ፣ ራሴን ደረቷ ላይ እያንተራስኩ

«ይሄ ጡት መያዣሽ ይቆረቁረኛል» አልኳት

«ቆይ ላውልቅልህ» ብላ አውልቃው እንደገና ራሴን ደረቷ ላይ አንተራስኛልኝ። «ጡትሽ እንደ ሞቃት ሰማይ ነው፣ ሰማይ ላይ በፅጌረዳ ብርሀን የተከበበች ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች» አልኳት

«ውሽታም! መቼ አየኸው?» አለችኝ

«ማየት የለብኝም»

«አሁን ዝም ብለህ ተኛ» አለችኝ

ከዚያ ወዲያ ምንም አላስታውስም

በነጋታው፣ ከሰአት በኋላ ወደ ስምንት ሰአት ላይ ስነቃ፣ ኒኮል ደረቴን ተንተርሳ ተኝታለች። አፌ ውስጥ የፋንድያ ጣእም ተሰማኝ። ኒኮልን ቀሰቀስኳት

«ደህና ነሽ?» አልኳት

«ደህና»

አፈርኩ

«ሳናውቅ የማንፈልገውን ነገር ሰራን 'ንዴ?» አልኳት

«የለም»

«ጎሽ!»

ኒኮልን ምሳ አብልቼ፣ አንድ ልብወለድ መፅሀፍ ገዛሁላትና፣ ሆቴል ክፍላችን ውስጥ ትቼያት ወደ ኤክስ ሂድኩ። ሲልቪ ቤት ሰገባ፣ አልጋዋ ውስጥ ተጋድማ ሲጋራ እያጨሰች መብረቃ ትሰማለች። የአይኖቿ ቆዳ እንደ መጥቆር ብሎ፣ የታችኛው ቆዳ አብጣል

«ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ሌሊቱን አልተኛሁም»

«ለምን? ባህራም የት ነው? ንገራኝ»

«ቆይ በደምብ ልንገርህ፡፡ እንተ እንደ ሄድክ፣ ትንሽ ቆይተን እኔና ባህራም ከካፈው ወጣን፡፡ እያወራን፣ ባህራም አንዳንድ ጊዜ ገለመጥ እያለ ወደ ጓሳ ይመለከታል፡፡ እኔን እንዳልገላመጥ ከለከለኝ፡፡ ጭለማው አስፈራኝ፣ የመንገድ መብራቶቹ በቂ ብርሀን አልሰጡኝም፡፡ «አይዞሽ ይታየኛል፡፡ ምንም ሊያረገን አይችልም» አለኝ፡፡ «ማን እንደሆነ አውቀህል እንዴ?» አልኩት፡፡ «አምን፡፡ አይዞሽ» «አንድ ብቻውን ነው?» «አምን አይዞሽ፡፡ በጭራሽ አትሰጊ፡፡ ብቻ እኔ የምልሽን ያለማመንታት አድርጊ፡፡» «አሺ» «አይዞሽ፡፡»

«እንግዲህ መንገዱ እዚያች ሶስት ትልልቅ ጥጾች ያሉባት ቦታ ሲደርስ ይጠመዘዝና፣ እንድ ሀምሳ ሚትር ሄዶ እንደገና ይጠመዘዝ የለ? መጀመሪያውን መጠምዘዣ እንደዞርን «ፋጨ!» አለና በላይኛው ከንዴ እንጠልጥለው በሀይል አስርጠኝ፡፡ ሁለተኛውን መጠምዘዣ እንዳለፍን ቆምን፡፡ ከመንገዱ ገለል አርጎ አቆመኝና፣ እሱ ከኪሱ ቆብ አውጥቶ ራሱ ላይ ደፍቶ፣ ኩቱን አውልቆ ለኔ ሰጥቶኝ፣ መንገዱ መሀል ላይ ቆመ፡፡ ወደ መጣንበት መንገድ ይመለከታል፡፡ እኔም እመለከት ጀመር፡፡ ለብዙ አመታት እንደዚህ ቆመን የቆየን መሰለኝ፡፡ ሰውየው ድንገት ከመጠምዘዣው ብቅ አለ፡፡ ባህራም ወደዚያው (ማለት ሰውየው ወዳለበት በኩል) ይራመድ ጀመር፡፡ እያፋጨ! ሰውየው እጁን ኪሱ እንደከተተ ወደ ባህራም ይመጣል፡፡ አጠገብ ላጠገብ ሲደርሱ ባህራም

“Bon soir!” አለው

“Bon soir” አለ ሰውየው

«ጌን ለጌን ደረሱ፡፡ ሊተላለፉ ሆኑ፡፡ ባህራም እንደሚደንስ ሰው ወደ ሰውየው በኩል ዘለለና በእጁ ሆዱን ነካው መሰለኝ፡፡ በቂ መብራት ሰላልነበረ በቅጡ አልታየኝም፡፡ ሆዱን ከነካው በኋላ፣ እንዲት ሰከንድ እንኳ ገና ሳታልፍ ዘሎ የሰውየውን ማጀራት በሌላው እጁ መታው፡፡ ሰውየው ወደፊት ታጠፈ፡፡ ወደቀ፡፡ ባህራም እየጉተተ ከመንገዱ ወደ ዳር ወሰደው፡፡ ሁለቱንም ጨለማ ዋጣቸው

«እዚያው እንደቆምኩ ቀረሁ፡፡ ጭለማው ከሰኛል፡፡ አሁን

ያየሁት እንደ ሰው ሌላውን ሰው ሲጎዳው ነበር? በጭራሽ
አይመስልም። ሁለት ቅርፆች፣ ከልዩ ልዩ አቅጣጫ መጥተው
ተነካኩ፣ እንዴ ወደቀ፣ ያልወደቀው የወደቀውን እየጎተተ ወደ
ጭለማው አስገባው። በቃ።

«አሁንም ለብዙ አመታት ብቻዬን እዚያ ጭለማ ውስጥ የቆምኩ
መሰለኝ

«አትፍሪ አይዞሽ» አለ ከአጠገቤ። ነጠርኩ። «አይዞሽ እኔ ነኝ
አለኝ። ባህራም ነው። ለምን እንደሆን 'ንጃ፣ በሄደበት መንገድ
ይመለሳል ብዬ ስጠብቅ ነበር። እሱ ግን በጭለማው በኩል
መጥቷል። ኮቱን ከኔ ወስዶ ለበሰና ቆቡን እውልቆ ኪሱ ከተተ።
በጭለማው ትንሽ ከተራመድን በኋላ ወደ ባቡር መንገድ ገባን።
እግሬ ላይ ብርድ ተሰማኝ። ለካ ሳይታወቀኝ በፍርሀት ሽንቴ
አምልጦኝ ኖሯል

«እዚህ (ሲልቪ ቤት) ከደረሰን በኋላ «ገደልከው?» አልኩት

«የለም» አለኝ። ግን እንደገደለው እርግጠኛ ነኝ። በጨቤ ነው
የገደለው። እና ሌሊቱን ልተኛ አልቻልኩም።»

ሲልቪ ዝም አለች። እኔም ዝም አልኩ

«ፓሪስን በፀደይ አይተህት ታውቃለህ?» አለችኝ

«የለም»

«በጣም ውብ ናት። ለአንድ ሳምንት ብንሂድ ምን
ይመስልህል?»

«መቼ?»

«ዛሬ»

«ዛሬ አልችልም። ምእራፍ ግማሽ ላይ ነኝ። ብትፈልገ ከአንድ
ሳምንት በኋላ እንሂድ። ባኛሽ ሙቅ ውሀ አለው?»

ገላዬን ታጥቤ ከባኛው ልወጣ ስል የወንድ ድምፅ ከሲልቪ ጋር
ሲነጋገር ሰማሁ። ልብሴን ለባብሼ ወደ መኝታዋ ስገባ፣ ባህራም
አልጋዋ ላይ ቁጭ ብሎ ሳንድዊች እየበላ ቀይ ወይን ይጠጣል። ሰው
የገደለ አይመስልም። ግን ሰው የገደለ ሰው ምን እንደሚመስል
አላውቅም። ኒኮል የት እንዳለች ነገርኩት። ሲልቪ ተራዋን ልትታጠ

ብ ባኛ ቤት ገባች

ባህራም «ይቅርታ አርግልኝ። አንተ፣ ሲልቪ፣ ኒኮል ለአንድ ሁለት ሳምንት ከኤክስ መጥፋት አለባችሁ። ኒኮልን ወደ ቤቶቿ ወይም ወደ ሌላ ቦታ እልካታለሁ። አንተና ሲልቪ ተስማምታችሁ ወደ አንድ ቦታ ብትጠፉ ጥሩ ነው። አየህ፣ ፋሺስቶች የበሰለ አስተሳሰብ የላቸውም። ስለዚህ እኔን መጉዳት ሲያቅታቸው፣ በንዴት እናንተን ይጎዱዋችኋል። ስለዚህ ንዴታቸው ትንሽ እስኪበርድላቸው ከኤክስ ራቁ። እባካችሁን» አለኝ

በሹክሹክታ «ገደልከው?» አልኩት

ራሱን በመነቅነቅ «አዎን» አለኝ

«የመጀመሪያ ጊዜህ ነው ሰው ስትገድል?»

«ሶስተኛ ጊዜዬ ነው። አንዱን በይፋት፣ ሌላውን ባግዳድ»

ይነግረኝ ይሆን? በማለት አየሁት። ዝም አለ። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል። እኔም ዝም አልኩት

«ዚምህን ብትላጭ ጥሩ ነው። ለመጠንቀቅ ያህል» አለኝ

«እሺ» አልኩት

ክፍል ሶስት ጥሪ የሳፕናኤል ኮከብ

አስር የሴሰኝነት ጥሪ ሲልቪ

እኔና ሲልቪ ለሁለተኛ ጊዜ ወደ ፓሪስ ተጓዝን። በሷ መሪነት ከፓሪስ ጋር ይበልጥ ተዋወቅኩ። በሲልቪ አስተማሪነት ከቅናት ጋር ይበልጥ ተዋወቅኩ። ራሴንም ይበልጥ አወቅኩ።

ፓሪስ በገባን በሁለት ቀናችን፤ እንደ ልማዷ እንደ ደስ የሚላት ጎረምሳ አየችና አጣፎፋ ወደ ሆቴላችን ወሰደችን። መብራቱን አጣፋች። እንደ ልማዷ በኔ ገላ ጎረምሳውን ተደሰተችበት፤ እቃሰተች፤ ነገሩ ሊያልቅ ሲል ጮኸች። ተኛን። ያን ጊዜ እኔም

እሷም አላወቅነውም እንጂ፤ ከኔ ጋር እንዲህ ሰትሆንና ስታደርግ የመጨረሻ ጊዜዋ ነበር

ነቃሁ። «ጭለማ ውስጥ ነኝ። ምን እንደቀሰቀሰኝ እንጃ። ከጎኔ ተንቀሳቀሰች። በእንቅልፍ ልቧ «"Non! Non! Non!" እያለች እየተጨነቀች ተፈራገጠች። በጣም የሚያስፈራ ህልም መሆን አለበት። እየቀሰቀሰኳት

«አይዞሽ አይዞሽ፤ ከኔ ጋር ነሽ» አልኳት ራሷን እየደባበሰች። በህይወት እየተነፈሰች ተጠጋችኝና

«አንድ ነገር አስደነገጠኝ። መብራቱን አብራልኝ» አለችኝ

አበራሁት። አይኔ ብርሀኑን ከለመደው በኋላ ታየችኝ። ጥቁር ረዣዥም ፀጉሯ ነጭ ጉንፋንና አንገቷ ላይ ተጠምጥሟል፤ ተለጣጥፏል። ግምባሯ ላይ ላቡ ያብለጨልጫል። ጠረገኩላት፤ ፀጉሯን ወደ ኋላዋ ሰበሰብኩላት

«ውሀ» አለችኝ። ራስጌ ካለው ጠርመሽ አጠጣሁዋት

«ደህና ነሽ?» ስላት፤ ላቅ ብላ

«አጥፋው» አለችኝ። አጠፋሁት፤ አቀፍኳት

«ቅዠት ነበር። ከሙኒስቶች የኢራንን ሻህ መንገድ ላይ አግኝተውት በጨቤ ሲገድሉት አየሁ። በኋላ ግን ባህራም ሆኑ»

«አይዞሽ ነቅተሻል፤ አይዞሽ» እያልኩ እጄን ጀርባዋ ላይ ሳንሸራተት ትንሽ ከቆየሁ በኋላ

«"Tu es plutôt une mère Française qu' un sauvage Africain" አለችኝ («ፈረንሳዊት እናት ነህ 'ንጂ አፍሪካዊ አረመኔ አይደለህም' ኮ») ሁለታችንም በላቅ መንፈርፈር ጀመርን። ታደያ'ኮ ያን ያህል የሚያስቅ አልነበረም፤ ያን ጊዜ መላቅ ስላስፈለገን ነው 'ንጂ። እየተጠመጠመችብኝ፤ ደስታ ባፈነው ድምፅ

«መኖር 'ንዴት ጥሩ ነው!» አለችኝ

«ካንቺ ጋር ሲሆኑማ!»

«የኔ ካስትሮ፤ ይልቅ ካንተ ጋር ሲሆኑ ነው 'ንጂ።»

እቅፍ አድርጌ ጉንፋን ሳምኳት። በጭለማው ላይ ላይ ወጣች፤

እንደምትወደው ጀርባዋንና አንገቷን እያሻሸሁ

«ምን ይሰማሻል?» አልኳት

«እንደምትወደኝ ይሰማኛል»

«አውቀሻል»

«የተለየ ስጦታህ ምን ነደህኑ ልንገርህ?»

«ምንድነው?»

«የሰላም ተሰጥዎ ነው ያለህ። ካንተ ጋር ስሆን ሰላም ይሰማኛል። ካንተ ጋር ስሆን ፀፀትና ንስህ እያስፈልገኝም።»

«ፀፀትና ንስህ?»

በተለወጠ ድምፅ

«ቅድም ስለበደልኩህ — ገላህን ለጋራ ጥቅማችን ሳይሆን ለግል ደስታዬ ስላዋልኩት»

ፀፀት ሊጀምራት እንደሆነ ገባኝ፤ አሳዘነኝኝ

«የኔ ቆንጆ፤ ቂል አትሁኒ። አንቺ ገላሽን እንድደሰትበት ትሰጪኝ የለ?» አልኳት

«አዎን»

«ታድያ እኔ ገላዬን እንድትደሰቺበት ብሰጥሽ ምናለበት?»

«ከዚያ ይለያላ»

«አስር ጊዜ ልዩ ይሁን። በናንተ አገር ፍቅር ማለት ምንድነው? መስጠትና መቀበል አይደለም?»

«ነው»

«ታድያ ገላዬን ብሰጥሽና ተቀብለሽ ብትደሰቺበት ምን ፀፀት ያስፈልገዋል? እኛ አገር መስጠት ማለት መስጠት ነው። ገላዬን ከሰጠሁሽ የራሰሽ ሆነ ማለት ነው። የራሰሽ ከሆነ ደሞ የፈለግሽውን ልታረጋበት ትችያለሽ ማለት ነው»

«እንደሱ ሆኖ ነው ማለታይህ?»

«ነው ንጂ»

«እንዴት ጥሩ ነህ! እኔ ግን እንዴት መጥፎ ነኝ!»

«እንዴት?»

«ውሸታም ነኝ!»

«ውሸታም?»

«አዎን፡፡ ለምሳሌ፣ ያን ጊዜ ስትጠይቀኝ 'የሌላ ሰው ገላ እያቀፍሽ በሰውየው ገላ ከኔ ጋር ተኝተሽ ታውቂያለሽ ወይ? አላልከኝም? እኔ ምን አልኩህ?»

«በጭራሽ አድርጌው አላውቅም አልሸኝ»

«አዎን፡፡ ግን ውሸቴን ነበር፡፡ ላንተ መዋሸቴ በጣም ይቆጫኛል፡፡ ስለዚህ አሁን እንድ ውል እንግባ፡፡ እንተ ላለፈው ውሸቴ ይቅርታ አድርግልኝ፡፡ እኔ ደሞ ለወደፊቱ ሁልጊዜ እውነቱን እነግርሃለሁ፡፡»

«ሰሚኝ የኔ ቆንጆ፡፡ ለኔ ምንም ነገር መንገር የለብሽም፡፡»

«አውቃለሁ፡፡ ለዚህ ነው ልነግርህ 'ምፈልገው፡፡ ከዚያም በላይ፣ እንተ ልትረዳኝ ትችል ይሆናል፡፡ እውነቱን ልንገርህ?»

«እሺ»

«አትጠላኝም?»

«በጭራሽ አልጠላሽም»

«እሺ፡፡ ያኔ ታስታውሳለህ?»

«የኔ ሻህራዝድ የኔ ቆንጆ፣ እንዴት ልረሳው እችላለሁ?»

«ተመስገንን ፍለጋ የምመጣ ይመስልህ ነበር፡፡ እኔ ግን እንተን ለማግኘት ነበር 'ምመጣው፡፡ ሳይህ በጣም ደስ ትለኝ ነበር፡፡ ካስትሮን ትመስለኝ ነበር፡፡ ስንቀልድ ስንስቅ ጥርስህን አፍህን ሳየው፣ እንቀህ እንድትስመኝ እመኝ ነበር፡፡ ታዲያ እንተ እምቢ አልኩ፡፡ ስለዚህ ካንተ ስለይ፣ ተመስገን ጋ እሂድና አይኔን ጨፍኜ እንተን እያሰብኩ አቅፈው ነበር፡፡»

«ያውቅ ነበር?»

«ምስኪን ተመስገን! እንዴት አርጎ ይወቅ?»

«እንጂ፣ ነግረሽው ሊያውቅ ይችላል ምናልባት?»

«እንዲህ አይነት ነገር እንዴት ሊገባው ይችላል?»

«እሺ ቀጥዬ»

«ትጠላኛለህ»

«እንግዲህ ቂል አትሁኚ። በኔ የመጣ ስለምንም አለመግባባት አትስጊ። ንገሪኝ።»

«እንዴት እርጌ ልንገርህ?»

«እንደመጣልሽ»

«ከነገርኩህ በኋላ ምን እንደሚመስልህ ትነግረኝ እንደሆን»

«እሺ»

"Parole d'honneur?" («የከበራታ ቃልህን ሰጥተሃል?»)

"Parole d'honneur" («የከበራታ ቃሌን ሰጥቻለሁ»)

«እሺ። እንዲህ ነው። . . . አየህ፣ ካንተ ጋር ግብረ ስጋ በጣም ደስ ይለኛል። ደጋግሜ ነግራህለሁ። ያንተን ግማሽ 'ንኳ ያህል እኔን ማስደሰት የቻለበት የለም። ብቻ ምን ልበልህ፣ ታጠግበኛለህ። ግን በሽታዬ ይመጣል። ሲመጣ ደግሞ መከላከያ የለኝም። ገባህ?»

«ገና አልገባኝም»

«እንዳልኩህ፣ ታጠግበኛለህ። ግን በሽታዬ ይመጣል። በጣም ታምረኛለህ፣ በሀይል እመኝህለሁ —»

«ታድያ አለሁልሽ አይደለም?»

«እንደሱ አይደለማ 'ምታምረኝ»

ልቤ መምታት እየጀመረ

«ታድያ 'ንዴት ነው?» አልኳት፣ ጉሮሮዬም መድረቅ ጀምሯል

«በሀይል ታምረኛለህ፣ ምኞቱ ያንገበግበኛል። ግን ስትተኛኝ በገዛ ገላህ 'ንዳይሆን ያስፈልጋል። የሌላ ወንድ ገላ ተውሰህ፣ በሱ ገላ እንተ 'ንድትተኛኝ 'ፈልጋለሁ። እንደዚህ ያማርከኝ ጊዜ፣ ካንተ ተለይቼ መሄድ ይኖርብኛል።»

«ወዴት?» ጉሮሮዬ ጨርሶ ደርቋል

«እንተን ፍለጋ፣ ሌላ ወንድ ፍለጋ»

«ታገኝዋለሽ?»

«ምን ይመስልህል?» ጉሮሮዋ ውስጥ ወፍራም ተንኮለኛ ሳቅ ተሰማኝ

ቅናት ማለት ይሄ ይሆን 'ንዴ? ታደያ ንዴቲና ብሰጭቱ የታለ? እኔን 'ሚሰማኝ ጥልቅ የሆነ እሳት የሆነ የሚያቃጥል ቅንዝር! እንደ ዛሬም እንገብግቦኝ እያውቅ! ተለይታኝ ስትሄድ ወፍራም ዳሊዋን እያወዛወዘች ውብ አይኖቿን ክፍት ክድን እያረገች በፍትወተ-ሲጋ እስኪፈነዱ ብልታቸውን በሚያሳብጠው ፈገግታዋ የመረጠችውን እድለኛ ወንድ ስትጣራ ታየችኝ። ስጋዬ እሳስታግስ እሳስችል አለኝ፤ እሳዬ ሳይ እንደተጋደመች በጥድፊያ ገለበጥኳትና ጭኖቿን ፈልቅቄ ሰገባ፤ በሙዚቃዊ ፈረንሳይኛዋ፤ በቅንዝር ድምፅዋ

“Ah, chéri, comme tu es sauvage! C'est délicieux” እያለች አቀፈችኝ። (እንተዬ፤ እንዴት አውሬ ሆኑህል! ደስ ሲል!)

ዝም ጭጭ አልኩ፤ እውነትም አውሬ ሆኜ ነበር

አይ ሲልቪ! ለኔ እንዴት ደግ ነበረች! ስታባብለኝና ስታፀናኝ እንደ ህልም መስሎ ይታወቀኝ ነበር። ጭንቅላቴንና ትከሻዬን እያሻሸች በልዝብ ፈረንሳይኛዋ፤ በልሰልሰ ድምፅዋ እየደጋገመችልኝ «አይዞህ የኔ ቆንጆ፤ ከኔ ጋር ነህ የኔ ፍቅር፤ እንተን ነው 'ምወደው የኔ እበባ፤ አይዞህ ውደደኝ» ስትለኝ ይሰማኝ ነበር...

... በኋላ፤ እግሮቿ መሀል እንዳለሁ፤ ትንሽ ወደታች ገፋ እድርጋ ሆጂን እንተራሰችኝ። እጇ ጭንቅላቴን ሲያሻሸኝና የተንተራሰኩት ሆጂ ከትንፋሷ ጋር ከፍ ዝቅ ሲል፤ እሹሩሩ እንደምትለኝ የሚያገናፅ፤ ሰፊ ጥልቅ የሆነ ሰላም እየተሰማኝ እንቅልፍ እያንሳፈፈ ወሰደኝ

ስነቃ ሲልቪ በውብ አይኖቿ ታየኛለች፤ አልጋው ጎን ተምበር ከካ፤ እጇን ከጉንጫ ጋር ታተሻሻለች። መስኮቱ ተከፍቶ የፀደይ ብርሀንና ነፋስ ይገባል። ውስጥ ውስጥ ውስጥ፤ ልቤ ልብ ውስጥ፤ ደስታው ሲመነጭ ተሰማኝ። እንደተምበረከከች እጇን ከጉንጫ ጋር እያተሻሸች

«የመሄጃችን ሰአት ደርሷል ብዬ ነው የቀሰቀሰኩህ። ቁርስ

ይምጣልህ?» አለችኝ

«ይምጣልኝ። ለምንድነው የተምበረከከኸው?»

«እኔ 'ንጃ። ተኝተህ ሳይህ እንዴት ታምራለህ! ቢምህን ስትላጭ ለካ በጣም ቆንጆ ነህ!»

ተነስቼ ፊቴን ስታጠብ ፎጣውን አቀበለችኝ። ቁርስ መጥቶልን ለንበላ ወተትና ቡናውን እሷ ቀዳችልኝ፤ ዳቦውን እሷ ቀባችልኝ። ልብሴን ስለብስ አገዝችኝ። አይኖቿ ሲያዩኝ፣ የለመድኩት ብርሃኖቼ ውስጥ አይቼው የማላውቅ ልስልስ ያለ አስተያየት ሆነብኝ

ልንወጣ ስንል፣ ጉንጫን ይገፍ ወደ ታች እያየኋት

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ምን ሆኛለሁ?»

«ለኔ ያደረብሽ ፍቅር ያደገብሽ የሰፋብሽ ይመስላል። ያለ ልማዳችን ትንኮሳከቢኛለሽ።»

«ዛሬ በጭራሽ እንዳትለየኝ አደራህን። እሺ?»

«ምነው? ምን ሆነሻል?»

ቀና ብላ እያየች፣ እጆቿን ወገቤ ላይ እያሳረፈች

«ምንም አልሆንኩም። በጣም ወድጄህለሁ። ካይኔ እንድትርቅ አልፈልግም።»

«ምነው? ምንድነው?»

«ምንም። ወደድኩህ። ዛሬ ገና ነው ሰው መሆንህ የገባኝ»

«ከዛሬ በፊትስ?»

«እስከዛሬ ሰው ሆነህ ታይተኸኝ አታውቅም። ስለትምህርት ግድ የለህ፣ ስለገንዘብ ግድ የለህ፣ ጓደኛ የለህ፣ እትፈራ፣ እትበላጭ — ብቻ ምን ልበልህ፣ ስለምንም ግድ የለህም። «La vie, tu t'en fouts éperdument» («ስለ ኑሮ በጭራሽ ደንታ የለህም») ሁሉንም ሰው፣ ሁሉንም ነገር፣ ከላይ ሆነህ ወደታች ነው 'ምታየው። ምንም ነገር ሊያሸንፍህ አይችልም፣ ማንም ሰው እጅ ሊያስነሳህ፣ ሊያለማምጥህ፣ ሊያምበረከክህ አይችልም። ብቸኛ ከመሆንህ የተነሳ፣ የብረት ሰው ነህ — ማለት እስከዛሬ እንዲህ ሆነህ ነበር 'ምትታየኝ።»

እንደምመስልሽ የብረት ሰው አይደለሁም፤ ተራ ደካማ ሰው ነኝ፤ ፈሪ ነኝ፤ ልሳት ፈለግኩ። ግን ጊዜው የመናገር ጊዜ አልነበረም፤ የማዳመጥ ጊዜ ነበር። ንግግሯን እንድትቀጥል፤ ከሆነላትም የልቧን ተናግራ እንዲመጣላት፤ ለራሴም ምን እንደሚሰማት ለማወቅ እንድችል

«ዛሬስ እንዴት ሆኑ ታየሁሽ?» አልኳት

«ትላንት ሌሊት ስታቅፈኝ ሰው ሆንክ። ለመጀመርያ ጊዜ ሰው ሆንክ።»

«እንዴት?»

«ራስህን ረሳህ። እኔን እምነኸኝ፤ ከኔ ጋር በመሆኑ ራስህን መጠበቅ ስላላስፈለገህ፤ ራስህን ረሳኸው። ራስህን እጄ ውስጥ አስገባሁ። ማለቴ ከበላዬ መሆን ትተህ፤ ወደታች መጥተህ ከኔ እኩል ሆንክ፤ ከዚያም አልፈህ የባሰውን ወርደህ እኔ ካንተ በላይ እንድሆን ፈቀድክልኝ — እመንክኝ። በናንተ አገር ቋንቋ እወድሻለሁ አልከኝ።»

«ባማርኛ እወራሁልሽ?» አልኳት፤ በጭራሽ አልታወቀኝም ነበር

«አዎን። ሳታውቅ ነው።»

«እወድሻለሁ ማለቴን እንዴት አወቅሽ?»

«በድምፅህ። እንደዚያ ወደኸኝ አታውቅም። በቋንቋህ ሲሆን ጊዜ፤ ሳታውቅ መሆኑ ሲታየኝ ጊዜ፤ በጣም ሰው ሆኑ አገኘሁህ። ለመጀመርያ ጊዜ፤ ፈፅመህ የኔ ሆንክ። እስካሁን የማንም ሆኑ ስለማታውቅ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ የኔ ስለሆንክ፤ ሀሴት ተሰማኝ። በልቤ 'የኔ ነው! የኔ ነው! የራሴ ነው!' አልኩ። ዛሬ ጧት ደሞ—»

«ዛሬ ጧት ደሞ?»

«ተኝተህ ሳይህ እንዴት ታምራለህ! እንዴት ወጣት ነህ! እንዴት ንፁህ ነህ! ያ ፊትህን የሚሸፍነው ቧምህ ተላጭቶ፤ እነዚያ ሁሉን ወደታች የሚያዩት አይኖችህ ተከድነው፤ ያ ሁሉን የሚንቅ እንሳልህ ተኝቶ ሳይህ፤ ጀግናው ጦረኛ አኪሌስ የጦር ትጥቁን አውልቆ ያለ እንዳች መከላከያ ተኝቶ እንደማየት ነበር፤ በፍቅር አይን ለምታይህ ሲልሺ። እና ታድያ፤ ሳይህ፤ እርጅና እያረሳሳ እንደሚወስድህ፤ ሞት አድፍጦ እንድ ቀን ጉብ እንደሚልብህ አፈጠ

ጠብኝ

«አንተ ይህን ሁሉ ሳትጠረጥር፤ ቆንጆ ራስህን ትራሉ ላይ አሳርፈህ፤ ንፁህ እንቅልፍህን ትለጥጣለህ። በጭራሽ መከላከያ የሌለህ ሆነህ ታየኸኝ። አሳዘንኸኝ። አዘንኩልህና እምባዬ መጣ።» ራሷን ደረቴ ላይ አንተራሰች። ጭንቅላቷን እቅፍ አደረግኩት። እንደዚህ ቆመን ረዥም ጊዜ ቆየን። በኋላ፤ በቀስታ ቀና አድርጌ ሳያት፤ እምባዋ ይወርዳል። እየተጠጋችኝ፤

«ዛሬ እንዳትለዩኝ» አለችኝ

እቅፍ አደረግኳት። ብዙ ነገር ልነግራት ፈለግኩ። ግን የመናገር ጊዜ አልነበረም። እንደተቃቀፍን እንቅልፍ አቀፈን. . .

. . . ቀኑን በብዙ ስትስቅና «ዥማንፉ» የሚለውን ፈረንሳይኛዋን ስትደጋግም ዋለች። እኔ አንድ የሆነ ነገር በምመለከትበት ጊዜ እሷ ያላወቅኩባት መስሏት ስትመለከተኝ ብዙ ጊዜ ተሰማኝ። እንደዚህ ስትመለከተኝ፤ አንድ ሁለት ጊዜ ድንገት ዘወር ብዬ አየኋት — ያዘነና የናፈቀ ገፅታ እየሁባት፤ በአይኗ እንደምትጠጣኝ ይመስል ነበር። የማላውቀው እፍረት ተሰማኝ። ይህን ያህል የሚወደድ ምን አለኝና ነው?

ማታ ከእራት በኋላ «ቡለቫር ሳን ሚሺል» ወሰድኳትና አንድ ሁከታ ያነሰበት ካፌ ገብተን ቢራ ካዘዝን በኋላ፤ እጄን ዘርግቼ ጉንጫን እየዳሰሰኩ

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«እኔ 'ንጃ። እዝኛለሁ። እዝን ብያለሁ» አለችና፤ እጄን በሁለት እጇ ይዛ ሳመችው። እሁንም እፍረት ተሰማኝ። እጄን መሳሚ ሳይሆን አሳሳሚ

«አውራልኝ» አለችኝ

«ስለምን ላውራልሽ?»

«ስላንተ። ዛሬ ውስጤ አንድ ትልቅ ቀፎ ተከፍቷል፤ ባደውን ነው። ባንተ ልሞላው እፈልጋለሁ። ከልጅነትህ ጀምሮ አውራልኝ። ምንም ሳታስቀር በሙሉ ንገረኝ።»

ጧት ልነግራት ፈልጌ የነበረውን ነገርኳት። ፍርሃቱን፣ ስጋቱን፣ ጭንቀቱን ዘረዘርኩላት። ሰጪርስ እንደ እጄን እያሸሸች

«ውይ የኔ ካስትሮ! ሰው ነህ ለካ!» አለችኝ። በሌላው እጄ ፀጉሯን እየደባበስኩ

«ምን መስዬሽ ኖሯል?» አልኳት

«የማትፈራ፣ የማትጨነቅ፣ የማትታመም፣ የማትሞት መሰለህ ነበር 'ምትታየኝ። እትሳቅብኝ! ሰው 'ንደመሆንህ፣ ሟች መሆንህን አውቅ ነበር። ግን እውቀት ዋጋ የለውም። ስሜት ነው ዋናው። ስሜቴ ደሞ ስላንተ ሌላ ነገር ነበር የሚነግረኝ። ተው እትሳቅ! እየው፣ እንዲህ አስበው 'ስቲ። ጌ ደ ሞጋላን የደረሰውን «ቤል-አሚ» የተባለውን ልብወለድ ታሪክ እንብበህ የለ? ቤል-አሚ እጅግ የተዋበ፣ ሽንቅጥ የሆነ ጎረምሳ ነው። ታስታውስ የለ፣ መፅሀፉ የሚያልቀው፣ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይሄ አይኖማ ጎበዝ በብዙ ሰው እየተደነቀ፣ ሀብታሚን ልጅ ሊያገባ ቆሱ ወዳለበት ሲራመድ ነው። ታድያ ቤል-አሚን ባስታወስከው ጊዜ፣ ሲያረጅ ወይ ሲታመም ወይ ሲሞት አስበኸው ታውቃለህ? ሁልጊዜ ወጣት እንደሆነ አይደለም የሚታይህ? . . . እንደሱ ነው አየህ። ሳሱብህ፣ ዘለአለም ወጣት፣ ዘለአለም ጤነኛ፣ ዘለአለም ኩፋ ሆኑ ነበር የምትታየኝ»

«ገባኝ»

«አሁን ግን ሰው ሆኑ ትታየኝ ጀመር። ጧት እንደነገርኩህ፣ ማንም ሰው፣ ምንም ነገር ሊያሸንፍህ የማይችል ይመስለኝ ነበር። የብረት ሰው ትመስለኝ ነበር። አሁን ግን እንደ ቢራቢሮ ሆኑ ነው 'ምትታየኝ። በጣም ቆንጆ ነህ፣ ነጭ ፈጥታህ ጥቁር ፊትህ ላይ ሲያበራ፣ አልማዝ መሳይ አይኖችህ በሳቅ ብልጭ ብልጭ ሲሉ፣ ወይም በምኞት ሲገሉ፣ በወጣትነት ፀሀይ ውስጥ የሚበር ውብ ቢራቢሮ ነህ። እንደ ቢራቢሮ በቀላሉ 'ምትጠፋ ነህ። ከዚህ ወጥተን መንገድ ስንሻገር መኪና ቢገጭህ ትሞታለህ፣ በባቡር ስንሄድ ከሌላ ባቡር ጋር ብንጋጭ ትሰባበራለህ፣ በኤሮፕላን ብትበር፣ እና ኤሮፕላኑ እንደ ነገር ቢሆን፣ እንደ ወረቀት ትቦጫጫቃለህ። እንዲት ጥይት ብትመታህ ትሞታለህ። . . .»

«አይዞሽ አይዞሽ—»

«ምን አይዞሽ ትለኛለህ? መሞትህ ነው 'ኮ። አይታይህም?»

«ሌላውም ይሞታል'ኮ። እንቺም ጭምር»

«ሌላውን የት አውቀዋለሁ? ምኔ ነው? እንተ ግን እንተ ነህ። ማንንም አትፈራም። እንደ ሲራኖ ደ ቤርጌራክ ነህ። ጀግና ነህ። ወንድ ነህ። የኔ ነህ። እወድሃለሁ። የኔን የራሴን ማርጀትና መሞት በሀሳቤ ልቀበለው እችላለሁ። እንተ ታረጃለህ ትሞታለህ ቢሉኝ ግን አልቀበልም። ይሄ እንፀባራቂ ፈገግታህ ሲጨልም፣ እነዚህ ብሩህ እይኖችህ ሲፈዙ ለማየት አልፈልግም። አልቀበልም። እምቢዮ! ኤክስ ውስጥ ፀሀይ እየሞቁ በባዶ ብርጭቆ አይን ሞታቸውን ከሚመለከቱት ሽማግሌዎች አንዱ 'ንድትሆን አልፈቅድልህም። አልፈቅድልህም! ይገባህል? አልፈቅድልህም! ወጣት መእዛህን ወስደው የእርጅና ሽታ ሲለጥፉብህ እንዳትቀበል!»

«እሺ 'ሺ የኔ ቆንጆ፣ እሺ ይቅር፣ ረጋ በይ አይዞሽ። አሁን ወጣት ነኝ፣ ካንቺ ጋር ነኝ»

«አሁን ብቻ ነዋ!»

«አሁን ብቻ አይደለም። አይዞሽ አይዞሽ»

«ከዚህ ውሰድኝ»

«እሺ»

«ውሰደኝና ልብሴን አውልቀህ እቅፍ አርገኝ። ከድሮ ይበልጥ እቀፈኝ። ፍርሀት ይዞኛል፣ ሀዘን ተጫጭኖኛል። መወደድ መታቀፍ አልፈጋለሁ።»

«እሺ የኔ ሲልሺ»

«እንሂዳ»

«እሺ»

«በል እንሂድ»

«እሺ የኔ ፍቅር፣ ይኸው መሄዳችን ነው።»

ሆቴላችን እንደደረስን፣ ቶሎ ልብሷን አውልቄ እቅፍ አረግኳት

«እወድሻለሁ የኔ ፍቅር፣ ከልቤ 'ወድሻለሁ» አልኳት

«በላ አሳዩኝ፣ በሲጋሪ አሳዩኝ፣ በነብስህ አሳዩኝ»

«ይኸው የኔ ፍቅር፣ ይኸው»

በጭለማው በሹክሹክታ

«አማልክቱ ሁሉ ሞተዋል። እኛ ብቻ ነን የቀረነው። አንተ ለኔ አምላኬ ነህ። እኔስ አምላክህ ነኝ?»

«አዎን አምላኬ ነሽ»

«ድገምልኝ»

«አምላኬ ነሽ። አምላኬ ነሽ። የኔ አምላክ ነሽ»

አፌ ውስጥ እየተነፈሰች «በላ መስዋእት አቅርብልኝ»

«እሺ። ምን መስዋእት ትፈልጊያለሽ?»

«ሁልጊዜ ከላይ ሆነህ ወደታች ታየኛለህ። ዛሬ ታች ውረድና እኔ አዘቅዝቄ ልመልከትህ — ክብርህን ሰዋልኝ»

«እሺ። ክብራን ውሰጂው። ላንቺ ክብራን ብሰዋ ደስ ይለኛል»

በጭለማው በሹክሹክታ

«በላ»

«እዘገርኝ»

«እንዳታመነታ ልባርግ»

«ዝግጁ ነኝ። ንገሪኝ። ምን ላርግሽ? ምን ልሁንልሽ?»

«ወደታች ውረድና ከእግሬ ጥፍር ጀምረህ እየላምከኝ እየላበከኝ ወደላይ ና።»

«እሺ የኔ መቤት»

ከእግሯ ጥፍር ጀምሮ እስከ እፏ ላምኳት ላበኳት። በእፏ ተቀበለችኝና እየላመችኝ፤ በጭለማው በሹክሹክታ

«ጥሩ ነበር፤ ግሩም ነበር። ግን አይበቃም። በጭራሽ አይበቃኝም» አለችኝ

«የፈለግሽውን ንገሪኝ። አደርገዋለሁ። አምላኬ ነሽ»

«እንዴት ነው ጭኖቼ መሀል ስመኸኝ የማታውቀው?»

«አድርጌው አላውቅማ»

«በጭራሽ አርገሽው አታውቅም?»

«በጭራሽ»

በጭለማው፣ በሹክሹክታ

«በል ውረድና ጭኖቼ መሀል ሳመኝ፡፡ ልክ አፈን እንደምትስመኝ አርገህ ሳመኝ፣ በከንፈርህ፣ በጥርስህ፣ በምላስህ ሳመኝ፡፡ አምላክህ ነኝ፡፡ ካንተ ምፈልገው መስዋእት እሱ ነው፡፡»

«እሺ»

ሳረገው አልቀፈፈኝም፡፡ በጭራሽ አልቀፈፈኝም፡፡ እንዲያውም በጣም ነው ደስ ያለኝ፡፡ ስለማት፣ በማክበርና በማምለክ ስለማት፣ እያቃሰተኝ ራሴን ስታሻሽ ቆይታ ቆይታ፣ በጭንቅላቴ ስባ ወደ ላይ ወሰደኝኝና

«ትወደኛለህ፡፡ በእውነት ትወደኛለህ፡፡ እንዴት ግሩም ነው! ትወደኛለህ፡፡ አንተ እኔን ትወደኛለህ!» አያለች ስታቃስት

«አይዞሽ አይዞሽ፣ ያንቺው ነኝ» አያልኩ አባበልኳት

«እንዴት እድለኛ ነኝ! እንደ ዛሬ ደስ ብሎኝ አያውቅም»

«ገዝተሽኛል»

«ገዝቼህለሁ፡፡ እወድህለሁ፡፡ አንተም ገዝተሽኛል፡፡ እንዴት ጥሩ ነው!»

«አሁን ተኚ፡፡ ደክሞሻል፡፡»

«እሺ፣ አቅፈህ አስተኛኝ፡፡»

ከትንሽ ዝምታ በኋላ

«እንደዚህ ጥሩ ልጅ ሆነህ ሽርሙጣ መውደድህ አያሳዝንም?» አለችኝ

«የምን ሽርሙጣ?»

«እኔ ራሴ»

«አ —! እንግዲህ እረፈ!»

«እውነቴን 'ኮ ነው፡፡ የወጣልኝ ሽርሙጣ ነኝ»

«ምን 'ንደዚህ ያሰኝሻል? ዛሬ ምን ሆነሻል?»

«ወድጀህለኝ! አንተም ወደሽኛል፡፡ ስለዚህ ሌላኛ መሆኔ

ይቆጩኛል። ሰለዚህ ላንተ ልነገርህ እፈልጋለሁ። ምን ዓይነት ውሻ 'ንደሆንኩ እንድታውቅልኝ እፈልጋለሁ። ንስህ መግባት እፈልጋለሁ። ከቻልክ ታድነኛለህ። ማጻን ካልቻልክ ይቅርታህን ታሰብሰኛለህ። እሱንም ካልቻልክ ደሞ፤ እንደ ሸርሙጣ ትጠቀምብኛለህ።

እየሳቅኩ

«እሱንም ካልቻልኩስ?»

«ወደህም ባይሆን በግድህ ትችላለህ። እኔ ከፈለግኩ እምቢ ሊለኝ የሚችል ወንድ አለ ይመስለህል? ይህን ንካ 'ሰቲ . . . እምቢ ልትለኝ 'ምትችል ይመስለህል?»

«አቤት ትእቢት! እሺ ቀጥዬ»

«ከልጅነቴ ልጀምር መሰለኝ። በሽታው የጀመረኝ ያን ጊዜ ይመስለኛል። አየህ፤ አባቴን በሀይል አወደው ነበር። ሀብታም ነው፤ ስራ ካላሰኘው አይሰራም፤ እኔ ከሱ ጋር ነው 'ምውለው፤ ሰንሰቅ ሰንጫወት ነው 'ሚመሸው። ታድያ እምስት አመት ሲሆነኝ፤ በኢሮፕላን አደጋ ሞተ። እንግዲህ እኔ ያን ጊዜ አልገባኝም 'ንጂ፤ እናቴ አንድ ውሽማ ነበራት

አባቴ 'ንደሞተ፤ ይሄ ሰውዬ እኛ ቤት ይመላለስ ጀመር። እናቴ በሌለችበት ያጫውተኛል፤ ይላፋኛል፤ ያቃቅፈኛል። እንዳንዴ ሶፋ ላይ ተቀምጦ፤ ላዩ ላይ ያስቀምጠኝና ያሻሸኛል። አባቴ በሀይል ይናፍቀኝ ስለነበረ፤ አይኔን እጨፍንና፤ በሀሳቤ «አባባ ነው እሱ አቅፎኝ ያለው» እላለሁ። ሰውዬው ያሻሸኛል፤ እኔ አይኔን ጨፍኜ አባባን እሰባለሁ። እሱ እጁን ቂጤ ላይ፤ ጭኔ ላይ ያንሸራሸራል፤ ጉንጨንና አንገቴን ይስመኛል — እኔ በሀይል ደስ ይለኛል

«አሁን ሳሰበው እንደሚመስለኝ፤ እናቴ 'ሲልቪ እንድትወድህ ካረግክ እገባህለሁ' ብላዋለች። ምክንያቱም፤ እሷ እየፈቀደችለት ሀሙስ ሀሙስ ለብቻው ሽርሽር ይወስደኝ ነበር። በወሰደኝ ቁጥር ለአንድ ሰአት ያህል ቤቱ እንሄዳለን። ብቻችንን ነን። መጋረጃውን ይዘጋና ቤቱን ግማሽ ጭለማ ያረገዋል። ሶፋ ላይ ወይም ድንክ አልጋ ላይ ይጋደምና ላዩ ላይ ያስቀምጠኛል። ወይም ያጋድመኛል። ይሄ ሁሉ በፀጥታ ነው። እኔ አይኔን ጨፍኜ 'ከአባባ ጋር ነኝ' እላለሁ፤ እሱ ያሻሸኛል። እያሻሸ ሄያላመ ሙታንቲዬን ያወልቃል።

አስታውሳለሁ፤ እጁ ላብ በላብ ይሆን ነበር። ያሻሸኛል። ጭኔን፤ ቂጤን፤ ብልቴን ቀስ እያረገ ይዳሰሰኛል። እንድ ሰአት ያህል እንዲህ ካረግን በኋላ፤ ወጥተን ሽርሽር እንሄዳለን። የፈለግኩትን ይገዛልኛል።»

«በኋላስ?»

«እንድ ቀን እንዲህ እንደሆንን እማማ ደረሰችብን። እማማ ከሰውየው ነጠቀችኝና አቅፋኝ አለቀሰች። ሰውየው ከዚያ በኋላ ቤታችን መጥቶ እያውቅም

«ቀጥሎ 'ንግዲህ አደግኩ። አስራ አምስት አመት ሆነኝ። ከፖል ጋር ፍቅር ያዘኝ። እንድ አመት ያህል ከተዋደድን በኋላ እነካስትሮን ለማገዝ ወደ ኩባ ሄደ። ሁለት ወር ያህል አለቀሰኩ። ከዚያ እንድ ቀን እንዲ ልጅ ናይት ከለብ ወሰደኝ፤ አይኔን ጨፈንኩና፤ "Paul, Paul, mon amour!" («ፖል፤ የኔ ፍቅር») እያልኩ እያሰበኩ ከልጁ ጋር ጥብቅ ብዬ ደነሰኩ። እሱ በምኞት አብጦ በሀይል ይታከከኛል። እየሳመኝ «እቤት እንሂድ?» አለኝ። እሺ አልኩት። ወሰደኝ። ሲተኝኝ አይኔን ጨፍኜ ፖልን ነበር 'ማስበው። በጣም ተደሰትኩ። ግን ነገሩ ካለቀ በኋላ፤ እንድ አይነት ሀዘንና ፀፀት ልቤን ሞላው። አለቀሰኩ

«ከዚያ 'ንግዲህ እንድ ነገር በግልፅ ታየኝ። ይኸውም፤ ወንድ በጣም እወዳለሁ። ቢያንስ በሳምንት ሁለት ሌሊት ከወንድ ጋር ማደር አለብኝ። ታዲያ ወንዶቹ ይሰለቹኛል

«አይ ሲሰለቹ! እንደ ፖል አይደለም፤ ውስጣታቸው እንደ እሳት የሚነድ፤ የሀይወታቸው መሪ የሆነ ቋሚ እምነት የላቸውም። ባዶ ናቸው፤ በሀይወታቸው የሚፈልጉት ምንድነው? ገንዘብና ሴት፤ ግፋ ቢል ስልጣን። በቃ። ይሰለቹኛል። መጀመርያ ሳያቸው አቋቋማቸው፤ አስተያየታቸው ወንዳ ወንድ ነው። ያምሩኛል። እይዛቸዋለሁ። የመጀመሪያ ጊዜው በጣም ጥሩ ነው። ስለፖል ማሰብ የለብኝም፤ እነሱኑ 'ደሰትባቸዋለሁ። ከእንድ ሶስት አራት ሳምንት በኋላ ይሰለቹኛል፤ ባዶ ናቸው። ለኔ የሚሆን ምንም የላቸው። ገላቸውን እንደሆነ ቀምጼው ጠግቤዋለሁ። ስለዚህ እያቀፍኳቸው ፖልን አስባለሁ። ጊዜ እያለፈ እየተረሳኝ ሲሂድ ግን፤ ፖልን ሳይሆን ሌላ ወንድ ማሰብ ጀመርኩ። ማንም ወንድ ሊሆን ይችላል። ማርለን

ብራንዶ ያለበት ፊልም አይቼ 'ንደሆነ፤ እነሱን እያቀፍኩ እሱን አስበዋለሁ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ተበላሽሁ። ከፉኛ ተበላሽሁ

«ይህን ሁሉ ያባባሰው ምንድነው ብትል፤ ትምህርት በጣም መቅለሉ። ላኑብ በጣም ፈጣን ነኝ፤ ያከብብኩትን ደሞ አልረሳም። ብዙውን ጊዜ በማስታወሻ ደብተርም መፃፍ አያስፈልገኝ። ፊትና ሲሆን በፍፁም አልደናገጥም፤ ስለዚህ ሀሳብ በቀላሉ ይመጣልኛል፤ የሌሎቹን ተማሪዎች እንደ አራተኛ ያህል ብሰራ ፊትናውን ኮርቼ አልፋለሁ

«በሰጋዬ ለመደሰት ብዙ ጊዜ አለኝ። በዚህ ላይ 'ንግዲህ ስጋዊ ፍትወት ከድርሻዬ በላይ ተሰጥቶኛል፤ ወንዱ ራሱ ሰልችቶኝ ካላሰጠ ላኝ ወይም እሱን ካልደከመው ሌሊቱን ሙሉ ላድርበት እችላለሁ። ወንድ ማግኘቱ እንዳይቸግረኝ ደሞ 'ንደምታየው ነው። ጠባብ ቀሚስ ወይም ሱሪ ለብሼ 'ወጣና፤ አይኔን ትንሽ ጣል ሳረግባቸው እየተንገበገቡ እንደ ውሻ ይከተሉኛል። መጥተው ይታከኩኛል፤ ምኞት ባሳበጠው ትኩስ ገላቸው ይተሻሹኛል። ሲት መሆን እንዴት ጥሩ ነው!

«ስንት ቆንጆ ወንድ አለ — ጡንቸኛ፤ ጠንካራ፤ ወጣት፤ መልክ መልካም የሆነ ስንት ወንድ አለ! ታዲያ ሁሉም የኔ ነው፤ ከፈለግኩ በአይኔ 'ጠራዋለሁ፤ ይመጣል። ግሩም ጡንቻ የተገማመደበትን ውብ ገላውን ለኔ ለግል መደሰቻዬ ያበረክትልኛል፤ እደሰትበታለሁ። ሲበቃኝ እሸኝዋለሁ። ባማረኝ ጊዜ 'ንደገና 'ጠ ራዋለሁ... ደስ ሲለኝ የወንዶች ጠረን! እኔ ከሰራቸው ተመቻችቼ፤ በእጄ የገላቸውን ጠንካራ ጡንቻ ሰጸስሰ፤ እነሱ ከላዬ ሆነው እያዩኝ፤ እየወደዱኝ፤ እየሳሙኝ፤ እየላሱኝ፤ ያለ የሌለ ጡንቻቸውን አሳብጠው ለኔ ደስታ ከፍ ዝቅ ሲሉ፤ ድካሙና ስሜቱ ላብ በላብ ሲያረጋቸው፤ ያን ጊዜ የላባቸው መደካ እቤት ደስ ማለቱ! ሴት መሆን ምንኛ ገነት ነው!»

ሲልቪ ይህን ሁሉ በጭለማው ስትነግረኝ፤ በልዝብ ፈረንሳይኛዋና በቅንዝረኛ ድምፅዋ ስሰማው፤ ቃላቷ ምናቤ ውስጥ ግልጽ ያለ ትርኢት ይቀርጻሉ — ጥብቅ ያለ ሱሪ ለብሳ፤ ወፍራም ዳሊዋን እያወዛወዘች ስትራመድ፤ በሚያባብሉ አይኖቿ ቆንጆዎቿን ወንዶች ስትጠራቸው ትታየኛለች። ራቁጽን አልጋ ላይ ተጋድማ፤

ወተት መሳይ ጭኖቿን ከፍት አርጋ፤ ልዩ ልዩ ወንድ ስታስገባ፤ እነሱ ሲደሰቱባትና ሲሰማት ይታየኛል። ኃይለኛ ቅናት እንቅያረገኛል — ግን አቤት ማስደሰቱ! እሷንም ሆነ ወንዶቿን አልጠላጃቸውም፤ ይልቅስ እኔም ከነሱ አንዱ መሆን አማረኝ፤ እንደነሱ ከላይዋ ሆኜ ጭኖቿ መሀል ገብቼ፤ እየሳምኳት እየሳስኳት «ሲልቪ! ሲልቪ!» ልላት ፈለግኩ። በጭለማው እላይዋ ላይ ወጣሁ

«ምን ሆኗል የኔ ቢራቢሮ?» አለችኝ እግሯን እየከፈተችልኝ፤ እያቀፈችኝ፤ እጆቿን ገላዬ ላይ እያንሸራሸረች፤ አፌን በሰፊ አፏ እየሳመች

«ስንት ናቸው? ስንት ይሆናሉ?» አልኳት እየተንገበገበኩ፤ በጭለማው እርጥብ አፏን እየሳምኩ

«ምኖቼ?» አለችኝ

«ወንዶቼ። የተኙሽ ወንዶች ስንት ናቸው? ብዙ ናቸው?» ማሰብያዬ የለም፤ ተኝቷል፤ የምናገረው ቅዠት ነው፤ ግን ያለሁት ገነት ውስጥ ነው — የቅናት ገነት፤ በደስታ የሚያቃጥል የሚያንገበግብ ገነት፤ ራስ የሚያዞር፤ ክብር የሚያስረሳ ገነት፤ እፍረት የማያውቅ ገነት። የጉርምስና ትኩሳታም ገነት

«ንገሪኝ 'ንጂ። ብዙ ናቸው?» አልኳት

«ብዙ 'ንዲሆኑ ትፈልጋለህ?»

«አዎን»

«በጣም ብዙ 'ንዲሆኑ ትፈልጋለህ?»

«አዎን»

«ነገሬህ የለ? ሴስኛ ነኝ፤ የተነሳብኝ ጊዜ ከወገቤ በላይ ሳቅና ደስታ፤ ከወገቤ በታች ቅንዝር ነኝ። ስለዚህ ወንድ ሁሉ ይፈልገኛል። ቆንጆ ከሆነ ደግሞ ያገኘኛል። . . . ብዙ ናቸው የተኙኝ ወንዶች። በጣም ብዙ ናቸው። ቁጥራቸውን በግምት 'ንኳ ላውቀው አልችልም። . . . ደስ አለህ? ደስ አለህ የኔ ቢራቢሮ?»

«እስክቃጠል ደስ አለኝ. . . እንደዛሬ ጥመሽኝ አታውቂም።»

«መቅናት ደስ ይልህል?»

«አዎን! አዎን! አዎን!»

«እንግዲያው ስማች:: በበጋ ከኢጣልያ እንደተመለሰን እንተ ወደ ኤክስ ስትሄድ፤ እኔ ቤቶቼን ለማየት ወደዚህ አልመጣሁም?»

«አዎን»

«ቤቶቼን እንድ ቀን ብቻ ነው ያየሁዋቸው:: ሌላውን ቀን ከወንዶች ጋር ነበር 'ማድረውና' 'ምውለው:: ስድስት ቀንና ሌሊት ሙሉ፤ ያለማቋረጥ ወንድ እያቀያየርኩ ስደሰት ሰነበትኩ:: ለዚህ ነው ወደ ኤክስ ስመለስ አሞኝ የነበረውና ልትተኛኝ ያልቻልኩው:: አብዝቼ ነው:: አስበው 'ስቲ፤ ማታ አንድ ሶስት አራት ወንድ ሳቀያይር አመሸና፤ ሌሊት ካንዱ ጋር ስንታገል እናድራለን:: ከሰአት በኋላ አንድ ወይም ሁለት ማግኘት አለብኝ:: ማታ 'ንደገና ሶስት አራት. . . ይታይሃል?»

«አዎን ይታየኛል»

«ምን ይታይሃል?»

«በተራ ሲተኙሽ ሲልሱሽ ይታየኛል. . . ብዙ ብዙ ናቸው:: ታዲያ'ኮ እነሱ ሁሉ እኔ ነኝ:: ቁጥሬ በዛ 'ንጂ እኔው ነኝ:: ልዩ ልዩ ገላ 'የለበሰኩ ነው 'ንጂ፤ እኔ ነኝ:: እኔ ነኝ፤ እኔ ነኝ. . . እኔ ነኝ!»

«አውቃለሁ የኔ ቆንጆ:: እንተ ነህ:: ሁሉም እንተ ነህ:: . . . የብቻህ ነኝ. . . አይዞህ እዚሁ ነኝ፤ ካንተ ጋር ነኝ፤ አቅፌህለሁ. . . አይዞህ ተኛ. . . እኔ 'ጠብቅህለሁ. . . ተኛ የኔ ቆንጆ ቢራቢሮ. . . ተኛ»

ከእራት በኋላ «ቡለቫር ሳን ሚሼል» ሄደን እዚያው ፀጥታ የሰፈነበት ካፌ ገብተን፤ እዚያችው ጠረጴዛ ጋ ተቀመጥን፤ ቢራ እየጠጣን ማውራት ጀመርን:: ዛሬ ግን ሲልቪ እላዘነችም፤ የተለመደው ሳቋ አይኖቿን እየደጋገመ ያበራቸዋል፤ ከንፈሮቿን ያለማቋረጥ ይከፋፍታቸዋል:: እራት ላይ ሁለት ጠርሙስ ወይን ጠጥተን ነበር፤ አሁን ሁለት ጠርሙስ ቢራ ስንቀላቅልበት ጊዜ

ወሬያችን ሞቀ

«አቤት እንዴት ነው ያማርሽኝ!» አልኳት

«ሱሪ ስለለበስኩ ነው?»

«ግማሽ»

«ግማሽስ?»

«ከስሩ ሙታንቲ ስላላረግሽ ነው። ለምን ሙታንቲ አልለበስሽም?»

«ለምን ይመስልህል?» አይኖቿ ውስጥ ያ የሚያሰክረኝ ቅንዝር ይታያል

«እኔ 'ንጃ። ለምንድነው?»

«ግማሹ አንተ 'ንዳሁን እንድትመኝኝ ነው»

«ግማሹስ?»

«አይ! አይነገርም። በብርህን አይነገርም።» የእፏ አከፋፈት!

«ንገሪኝ። ንገሪኝ። ለምንድነው ሙታንቲ ላትለብሽ የመጣሽው?»

«ልንገርህ?»

«ንገሪኝ!»

«ተው ይቆጭህል!»

«ንገሪኝ!»

«ሱሪው ጠባብ ነው። ያለሙታንቲ ስለብሰው ቂጤ የበለጠ አያምርም? የበለጠ አያስጉመጅም?»

«ያንገበግባል»

«እና ስራመድ ወንዶቹ እንዴት እንደሚያዩኝ አላየህም?»

ቅናቱ ጀመረኝ

«አላየሁም» አልኳት

«ያዩኝ ነበር። ይታወቀኛል'ኮ። ስራመድ ከኋላዬ ሆነው ሲያዩኝ፣ አይናቸው ከዳሌዬ ጋር ሲንከራተት ይታወቀኛል።»

«እና ምን ይሰማሻል?»

«ደስ ይለኛል፣ ዛሬ በሀይል አላምርም?»

«ታምሪያለሽ። ግን ከሌላ ጊዜ ይበልጥ 'ንደምታምሪ እንዴት አወቅሽ?»

«ይታወቀኛላ»

«እንዴት ይታወቅሻል?»

«ውስጤ ይሰማኛል። አየህ፣ ዛሬ ወንድ አምሮኛል። በሀይል አምሮኛል። ስለዚህ፣ ፊቴ፣ ገላዬ፣ አረማመዴ ሁሉ ወንድ ሊሰብ ይፈልጋል። ስለዚህ በሀይል አምራለሁ።»

የትላንቱ ሌሊት አይነት ቅናት ውስጤ መንቀሳቀስ ጀመረ

«እንዴት ነው 'ምታየኝ አንተ!»

«እንዴት ነው?»

«አማርኩህ መሰለኝ»

«በጣም አምረሽኛል»

«እኔም አምረሽኛል። ግን ዛሬስ ልታጠግበኝ 'ምትችል አይመስለኝም። ዛሬ የያዘኝ ምኞት እንደ እሳት ነው። ለማጥፋት ብዙ ብዙ ውሀ ይፈልጋል። እንተ ብቻህን ልታጠፋልኝ መቻልህን እንጃ»

የትላንቱ ሌሊት ቅናት እንቅ አደረገኝ፣ ሌላ ወንድ እንዲያምራት ተመኝሁ

«እና ምን ትፈልጊያለሽ? ንገሪኝ 'ስቲ»

«ትቆጣለህ!»

«ይልቅ ንገሪኝ»

«ተው!»

«ንገሪኝ። ምን ያምርሻል?»

«ወንድ ያምረኛል። ሶስት አራት ቆንጆ ቆንጆ ወንድ ባገኝ እፈቅዳለሁ።»

«አንድ አይበቃሽም?»

«አይበቃኝም። አልጠግብም። ዛሬስ አንተ 'ንኳ ብትሆን አታጠግብኝም።»

«እና ምን ይሻላል?»

«አንተ ባትኖር መፍትሄ ነበረው»

«እኔ ሳልኖር እንዲህ አይነት ስሜት ሲመጣብሽ ምን ታረጊያለሽ?»

ጠረጴዛ ሳይ ያለውን ጥቁር ቦርሳዋን መታ እያደረገች

«ማስታወሻ ደብተራ ውስጥ የቴሌፎን ቁጥሮች አሉኝ»

«የወንዶችሽ?»

«ዌንቅላቷን በአዎንታ ነቀነቀች

«አሁንም ልትደውይላቸው ትችያለሽ'ኮ» — ደንገጠኩ። እንዲህ ማለት መቼ ፈለግኩና? በጭራሽ አልፈለግኩም። ምን ነካኝ? እስቲ አሁን 'ንዲህ ይባላል? ምን አይነት ጉድ ውስጥ ነው የገባሁት!?

እጇን ቶሎ ሰዳ እጇን በሀይል ጨበጠች። አይኖቿ ውብ ብርሀን ለበሱ፣ ቀያይ ከንፈሮቿን በምላሷ አረጠበች፣ ከውስጥ ወተት መላይ ጥርሶቿ ይብለጩለጩ። ማማሯ! ማስጉምጀቷ! ስሜት ባፈነው ወፍራም ድምፅዋ

«ትፈቅድልኛለህ? ልደውልላቸው? አትጠላኝም? በኋላ 'ታባርረኝም? ልደውልላቸው? አንተን ነው 'ምወደው። ግን በሽተኛ ነኝ። መሄድ አለብኝ። ግን 'ምትጠላኝ ከሆነ አልሄድም። ልደውል? ልሄድ? ትፈቅዳለህ?»

እቅበጠበጣት። አሳዘነችኝ። ደዋ በሀይል አማረችኝ። እንደዛሬ እምራኝ አታውቅም። ግን አሁን ላገኛት አልፈለግኩም። — ከሆነልኝና ወደ ሌሎቹ ከሄደችልኝ፣ ከሌላ ጋር መሆኗን እያሰብኩ መስቃየት አማረኝ። እሷ ወንዶች ያማሯትን ያህል እኔ መስቃየት አማረኝ፣ መቅናት፣ መቃጠል አሰኝኝ። ራሴንም ለማወቅ ተጠማሁ። ማን ነኝ? ፍቅር ይዞኛል? እና ፍቅር ምንድነው? ቅናትስ? የሁለቱስ ዘምድና እንዴት ያለ ነው

የሚያፈቅሩዋት ሴት ጥብቅ ያለ ሱሪ ለብሳ ሌላ ወንድ ፍለጋ

ስትሂድ ማየት፤ ሂዳ ስትመለስ፤ ቢያንስ ቢያንስ ሶስት ወንድ በየተራ ሲደሰትባት፤ ሲስማት፤ ሲልሳት፤ ሲያለፋት ከቆየ በኋላ፤ ከዚያ ተቀብለው ይህን ሁሉ እያወቁ ያችን የሚወዷትን ሴት ማቀፍ፤ መሳም፤ መላስ፤ በቅናት እየነደዱ ሴትዮቹን መተኛት — ይሄ ደሞ ከሁሉ የጠለቀ፤ ከሁሉ የላቀ፤ ከሁሉ የደመቀ ከሁሉ የጨለመ፤ የሚያቃጥል፤ የሚበርድ፤ የሚያስደስት፤ የሚያበሳጭ፤ የሚገድል፤ የሚያድን፤ ከስሜት በላይ የሆነ ስሜት ይሰጥ ይሆን?

«ልሂድ ትፈቅዳለህ?» አለችኝ

«በኋላ የት እገኝሻለሁ?» አልኳት። ድምፁ የኔው አይመስልም

«ሆቴላችን»

«ከስንት ሰአት በኋላ?»

ሰአቷን አየች

«ከአምስት ሰአት በኋላ። ልክ በሰባት» አለችኝ

«እሺ»

በጠረጴዛው ተንጠራርታ ግምባሬን ሳመችኝ

«አግባኝ። እባክህን አግባኝ! ይቅር እሺ። ይቅር። “nous nous reverrons bientôt” («አሁን አሁን እንገናኛለን») ብላ እጂን ሰማኝ ተነስታ ከካፌው ወጣች። ስትሂድ ረዥም አንገቷን እያወዛወዘችው፤ ወደኋላዋ የተለቀቀው ፀጉሯ ሽዋሽዋ ይጫወታል። ከቀጭን ወገሷ ስር ወፍራም ዳሌዋ ይወዛወዛል፤ ስትራመድ ጠባቡ ሱሪዋ የቂጣን ውብ ቅርፅ ያሳያል — ከውስጥ ሙታንቲ አልለበሰችም!!

ከጥቂት ደቂቃ በኋላ፤ ከካፌው ወጥቼ ሲኒማ ገባሁ

እንደ አጋጣሚ ኢንግማር በርግማን የተባለው ገናና የሰዊድን ፊልም እዘጋጅ የፈጠረው «ሰባተኛው ማህተም» የተባለው እጅግ የተመሰገነ ፊልም ነበር . . . አንድ የጥንት ሰዊድናዊ እርበኛ፤ ከኢየሩሳሌም የመስቀል ዘመቻ ሲመለስ፤ ልክ የክርስትያን ኤውሮፓን መሬት እንደረገጠ፤ ሞት የተራ ሰው መልክ ለብሶ ይመጣና

«ልወስድህ መጥቻለሁ» ይለዋል

እርበኛው «አሁን ካንተ ጋር መምጣት አይሆንልኝም። ሳደርጋቸው የሚገባኝ፤ ግን ገና ያልፈጸምኳቸው፤ አንድ ሁለት

ጉዳዮች አሉ» ይለዋል

ሞት «ልወስዳቸው ስመጣ ሰዎች ሁሉ ይህንኑ ነው 'ሚሉኝ'» ይለዋል

እርቦኛው «እኔ ግን እውነቱን ነው። ላደርጋቸው የሚገባኝ ነገሮች አሉ። . . . በቼስ ጨዋታ የሚችልህ የለም ይባላል» ይለዋል «እውነት ነው»

እርቦኛው «እኔ ግን የምችልህ ይመስለኛል። ይዋጣል? 'ስቲ። ምን ቸገረህ? በመጨረሻ ማሸነፍህ አይቀር» ይለዋል

«እሺ እንጫወት»

«እስከሸነፍ ድረስ ልኑር ፍቀድልኝና፤ እኔን ለማሸነፍ ምን ያህል ጊዜ 'ንደሚወስድብህ እናያለን»

«እሺ»

ጨዋታቸውን ይጀምራሉ

. . . እንደሱ ያለ አስደናቂ ፊልም አይቼ አላውቅም። እጭለማው ውስጥ ሲልቪን አንድ አምስት ጊዜ ብቻ በድንገት እያስታወስኳት በሀይል ድንግጥ አልኩ። ግን ያኔውኑ ፊልሙ ከሀሳቤ ያባርራታል። ግሩም ፊልም ነበር። ሲያልቅ ደገምኩት። በጭራሽ አልጠገብኩትም። ግን ሶስተኛ ላየው አልቻልኩም። ሲኒማ ቤቱ ተዘጋ። ወጥቼ ስለፊልሙ እያሰላሰልኩ ስራመድ ሰአቴን እየሁ። ሰባት ከሩብ — ልቤ በሀይል መምታት ጀመረ። ባለሁበት ቆምኩ። ሲልቪ! . . . እንዴት እስካሁን የሷ ሀሳብ እሳስጨነቀኝም? ይሄ ኢንግማር በርግማን እንዴት ያለ ፍፁም እርቲስት ቢሆን ነው?! እስካሁን ከሱ ጋር ነበርኩ። ከሱ ጋር ስለሞትና ስለህይወት ሳስብ፤ ስጩነት ቆየሁ። ከሲልቪ መንጭቆ ወስዶ ስለዋናው መሰረታዊ አጣጣሪ ጥያቄ፤ ሞት ስለሚባለው ጥያቄ አዋየኝ። ሞት ምንድነው? ሀይወትስ? . . . ግን ሲልቪን ያስረሳኝ ኢንግማር በርግማን ብቻውን እንዳልሆነ ገባኝ። እኔም ራሴ ልረሳት ፊልጌ ኖሯል። አልታወቀኝም 'ንጂ፤ ስለሷና ስለወንዶቿ ማሰብ ስላስፈራኝ፤ ሸሸቼ ኢንግማር በርግማንን የሙጥኝ ማለቴ ኖሯል። በርግማን ከሰንት ጨካኝ ስቃይ ከለለኝ! ሰንት የላቀ ሀሳብ አሳተፈኝ!

አሁን ታድያ፤ በርግማን የሚባለው ግድብ ተነሳ፤ የሲልቪ ሀሳብ

በሀይል ጎርፎ መጥቶ አፈነኝ። ተንገበገብኩ። ላያት ላቅፋት ተንገበገብኩ። አቶቡስ ለመጠበቅ ወይም የሚትሮ ባቡር በዚህ ሰአትም ይሰራ 'ንደሆነ ለመሞከር ትእግስት አጣሁ። ታክሲ ተሳፈርኩ። ሆቴላችን ገባሁ። የክፍላችንን ቁልፍ ሆቴል ጠባቂው (conciërge) ሰጠኝ። ሲልቪ ገና አልመጣችም ማለት ነው። ሰአቱን አየሁ። ለሰምንት ሩብ ጉዳይ። እመጣለሁ ያለችው በሰባት ነበር። ንዴቱ ውስጤ እየገነፈለ ወደ ክፍላችን ገባሁ

ንዴቱ ለመጠራቀም ጊዜ አላገኘም። ያኔውኑ በሩ ተንኳኳ። ሲልቪ በቀስታ እርምጃ ገባች። በሩን ቆለፈችው። ተወርውራ እግራ ስር ተምበረከከች። እቅፍ እርጋኝ ፊቷን እጭናቼ መጋጠሚያ ሰፈር ደበቀች። ማናችንም ቃል አልተናገርንም። ትንሽ ጭንቅላቷን ከዳበሰኩ በኋላ ቀስ አድርጌ አነሳኳትና አቀፍኳት። ትንሽ ቆይቼ ለቀቅኳትና ልብሴን ማውለቅ ጀመርኩ። እሷም ልብሷን ማውለቅ ጀመረች። ሁሉን ነገር ስትሰራ በዝግታ ነው። እንደመጠውለግ ብላለች፤ አይኖቿ ውስጥ የነበረው የፍትወት እሳት ተዳፍኗል

ሽሚዟን ስታወልቅ ነጭ እንገቷ ላይ እንድ ቀይ ነገር ታየኝ፤ ጠጋ አርጌ አየሁት፤ ተነክሳ ነው። ሳላስበው፤ በድንገት ሳብ አድርጌ አፏ ላይ ሳምኳት። ማልቀስ ጀመረች። እየደባበሰኩ

«አይዘሽ፤ አይዘሽ» አልኳት

«አፈርኩ፤ በሀይል አፈርኩ። እንዴት ቆሻሻ ነኝ! እባክህን መብራቱን አጥፋው» አጠፋሁት። ሱሪዋን በጭለማው አወለቅኩላት። አቀፍኳት። ጠረፎ ሌላ ነው፤ ጎረምሳ ጎረምሳ ትሸታለች። ራሴ ዞረብኝ፤ ሳብድ ይታወቀኝ ነበር፤ ግን እብደቱን ለመከላከል አልቻልኩም፤ አልሞከርኩምም

«የት ነበርሽ? የት ነበርሽ? ንገሪኝ! ሳልሞት ንገሪኝ! ሳልፈነዳ ንገሪኝ!» አልኳት

«እሺ፤ እሺ የኔ ቢራቢሮ፤ እሺ፤ እሺ»

«ንገሪኝ!» አልኳት፤ አፏን እየላሰኩ፤ ወደ ገላዋ እየተጠጋሁ። እያቀፈች እየተቀበለችኝ

«ከነሱ ጋር ነበርኩ። በሰባት ልመጣ ነበር፤ የመጨረሻው አልጠ

ገብ ብሉ አልለቅ አለኝ»

«የመጨረሻው?»

«አዎን»

«ስንተኛው?»

«አራተኛው»

«እውነት? ከተለየሁሽ ጀምሮ አራት ወንድ ተኝቶሻል?»

«አዎን»

«አላምንሽም»

በውብ ፈረንሳይኛዋ፣ በደከመ የጭለማ ድምፅዋ፣ በሹክሹክታ

«ለምን አታምነኝም? አይታወቅህም? አያስታውቅም?» አለችኝ

«አ - ዉ! ንገራኝ! ንገራኝ!»

ንገራችኝ። የሳሙዋትን፣ የሳሱዋትን፣ የነከሱዋትን፣ ሁሉን እንደ በእንድ ንገራችኝ። . . . የሰሜቱ አዲስነት፣ ብዛት፣ ጥልቀትና ሀይል ካሰብኩት በላይ ሆነ። መጨረሻ ላይ ከሰሜት ብዛት ስጮህ በእጇ አፈን አፈነችኝ። በብዙ ለሰላሳ ቃላት «አይዞህ ያንተ ነኝ» እያለች አባበለችኝ። ገና ከላይዋ ላይ ሳልወርድ እንቅልፍ ወሰደኝ

እንደ መሞት ነበር

እንደዚህ አድርጋ ሲልቪ የግል ገንዘቧ አደረገችኝ። እንደ ልቧ ትገዛኝ ጀመር። ሲያሰኛት ትሂዳለች፣ ደሞ በቀን በቀን ያሰኛታል። በቅርቡ የፈነዳች አበባ መስላ ትሂዳለች፣ ጠውልጋ ደክማ ትመለሳለች፣ በዝግታ ልብሷን ታወልቅና፣ በተሳመ እፏ ትስመኛለች፣ በታሽ በለፋ ገላዋ ታቅፈኛለች፣ የረጠበ ነበልባል ውስጥ ታስገባኛለች — ስላቀፏት ወንዶች ትነገረኛለች፣ በዚያ በልስልስ ፈረንሳይኛዋ «መኖር እንዴት ጥሩ ነው! ውብ ኮረዳ መሆንና ቆንጆ ጎረምሳ እያቀያየሩ መደሰት እንዴት ጥሩ ነው! ከዚያ ሁሉ መጥቶ ደሞ እንተ እቅፍ ውስጥ መግባት እንዴት ያለ ገነት ነው!» ትለኛለች። መጨረሻ ላይ ልጮህ ስል አፈን ታፍናለች። «አይዞህ የኔ ቆንጆ፣ አይዞህ ያንተው ነኝ፣ የኔ ቢራቢሮ፣ አይዞህ፣ አይዞህ። ሌሎቹን ከምንም አልቆጥራቸው፣ መጫወቻዬ ናቸው፣ እንተን ብቻ ነው ምወደው፣ በፈለግክ ጊዜ አትሂጂ በለኝ፣

እርግፍ አርጌ 'ተዋቸዋለሁ፤ እሺ? አይዞህ የኔ ፍቅር፤ የኔ ጣለት፤ አይዞህ ተኛልኝ፤ እኔ 'ጠብቅህለሁ፤ አይዞህ፤ እዚሁ ነኝ ተኛ፤ ተኛ...»

ኑሮዎችን እንደዚህ ቀጠለ። እውቀን ይሁን ሳናውቅ 'ንጃ፤ እንድ ፕሮግራም ብጤ መከተል ጀመርን። ከአልጋ ለምሳ እንነሳለን። ከዚያ ፓሪስን በእግርና በእቶቡስ እንዞራለን። አንዳንዴ ሉቭርን ወይም ሌላ ሚዩዚየም እንጉበኛለን። እራት ከበላን በኋላ እንለያያለን። እኔ ሲኒማ 'ገባለሁ። ስንት ግሩም ፊልም አየሁ! እሷ ወደ ወንዶቿ ትሄዳለች

ሰባት ወይ ስምንት ሰአት ሲሆን ሆቴላችን እንገናኛለን። ድክም ጥውልግ ባለው ውብ ገላዋ ታቅፈኛለች፤ ወባ እንደያዘው እስክንቀጠቀጥ ታስቀናኛለች፤ እስክጮህ ታስደስተኛለች፤ ማእበሉ ሲያልፍልኝ ታባብለኝና ታስተኛኛለች። ለምሳ ከአልጋ እንነሳለን

እንዲህ ስንል ብዙ ቀናት አለፉ

እንድ ማታ ከእራት በኋላ ካፌ ቁጭ ብለን ሰናወራ

«ከበሽታዬ አዳንከኝ'ኮ» አለችኝ

«እንዴት?»

«በእንዱ ወንድ ገላ ሌላውን ወንድ ማቀፍ ተውኩ።»

«እንዴት አርገሽ ተውሽ?»

«እኔ 'ንጃ። አንተ እየፈቀድክልኝ እስኪወጣልኝ ጠገብኩ መሰለኝ። ብቻ ድኛለሁ። አድነኸኛል»

«እኔ ያዳንኩሽ አይመስለኝም። ራስሽ ነሽ የዳንሽው»

«አንተ ባትኖር አልድንም ነበር»

«ጥሩ። እንቺ ዳንሽ። እኔ ደሞ ታመምኩ»

«ምነው?» አለችኝ በሰጋት ድምፅ

«አያወቅሽው። ሌሊት ሌሊት እንዴት ነው 'ምሆነው?»

«ታድያ ሰው ሆንክ ማለት ነው 'ንጃ፤ እሱ ምን በሽታ ነው?»

«ከሱ የባሰ ምን በሽታ ትፈልጊያለሽ? ካንቺ ጋር ፍቅር ይዞኛል። ለብቻዬ ሳረግሽ መሞከር ይገባኛል፤ ግን ሌሎች ወንዶች ሲተኙሽና ከነሱ ተቀብዬ ስተኛሽ በሀይል ደስ ይለኛል። ይሄ በሽታ አይደለም?»

«እሺ። ይሄ በሽታ ያልከው እንዴት ነው 'ሚያረግህ?»

«እርግጠኛ አይደለሁም?»

«ቢሆንም ንገረኝ። ምን ቸገረህ?»

«እሺ። እንዲህ ይመስለኛል። አየሽ፣ እወድሻለሁ። ከልቤ እወድሻለሁ። ያላንቺ እንድ ቀንም መኖር 'ምችል አይመስለኝም። እንቺን ሌላ ሰው ቢወስድብኝ፣ ላንድ ሰአት ብቻ 'ንኳ ቢሆን አልችልም፣ እንቺን ቢቀሙኝ እንደ ሞት ከፋና አስፈሪ ሆኖ ይታየኛል። እና እንደማይቀሙኝ እርግጠኛ ለመሆን አልችልም 'ይወስዱብኝ ይሆን?' እያሉ ማሰብ ብቻ እንድ ራሱን የቻለ ገህነብ ነው።»

«ግን ሲወስዱኝ ደስ ይልህል?»

«ቆይ'ኮ። እምነት ቢኖረኝ ጥሩ ነበር። ግን ላምንሽ አልችልም። ማንንም ማመን አልችልም። ፍጥረቴ ነው። ቆንጆ ነሽ፣ አፍሽ ይስቃል፣ አይኖችሽ ይጣራሉ፣ ዳሌሽ ምኞት ይቀሰቅሳል — ማንም ወንድ ቢያገኝሽ አይምርሽም፤ እንቺ በበኩልሽ ግብረ ስጋ ትወጂያለሽ። ቆንጆ ወንዶች ትወጂያለሽ፤ እነሱ ደሞ ከፋታቸው በየቦታው ይበቅላሉ። ስለዚህ በሆነ ሰአት እኔን ትተሽ ከሌላ ወንድ ጋር ልትተኝ ትችያለሽ። ይሄ ደሞ ለኔ ሆዴን በቀዝቃዛ ጨቤ እንደ መውጋት ነው፤ በሀይል ያስፈራኛል። አይታይሽም?»

«ቀጥል»

«እንቺንም ማመን አልችል፣ ወንዶቼም ይምሩልኛል ብዬ ማሰብ አልችል። ልከለክልሽ ደሞ አልችልም፤ ነፃ ሰው ነሽ። ልከለክልሽ ብችልም፤ ወንዶቼ እንዳይተኙሽ ለመጠበቅ እችል 'ንደሆነ ነው 'ንጂ፤ እንቺ እንዳትመኝያቸው ለመከልከል በጭራሽ አልችልም። ውስጡን ከተመኝሻቸው ደሞ፣ እነሱ አይወቁት 'ንጂ ቀምተውኛል ማለት ነው። ስለዚህ እንቺን የመነጠቅ ፍርሀቱ እንቺን ከማግኘት ጋር የተሳሰረ ነው፤ ሊለይ አይችልም። እኔ ካገኘሁሽ ሌላም ሊያገኝሽ ይችላል። ስለዚህ ሁልጊዜ እንደፈራሁ፣ ውስጡን

እንደተንቀጠቀጥኩ ነው። ሁልጊዜ!»

«አሁን»

«ምንም መውጫ የለኝ። እዚህ ፍርሀት ውስጥ መኖር ለብዙ ጊዜ አይቻልም... ትንሽ ቆይቶ ያሳብዳል። እኔም አበድኩ።»

«አበድክ? እንዴት?»

«ማበድ ማለት እንዴት ነው? የሆነውን ነገር እንዳልሆነ አድርጎ ማየት ወይም መቆጠር፤ ይኸው ነው ማበድ ማለት፤ አይደለም? አሁን እንዴት ተነስቶ ናፖሊዮን ነኝ ቢል አበደ እንላለን። ምክንያቱም፤ የሆነውን (እሱን ራሱን) እንደ ሌላ ሰው (እንደ ናፖሊዮን) እርሷ ስለሚያይ ብቻ ነው።»

«እሺ እንተ 'ንዴት አበድክ?»

«ቆይ። ሰው የሚያብደው ለምንድነው? ምን እየነካው ነው? በዙሪያው የሚታየው እውነት (réalité) በጣም ከመጨከኑ ከማስፈራቱ ወይም ከማስቀየሙ የተነሳ፤ ይሄ ሰው ይህን እውነት ሊቀበለው አይችልም፤ ይክደዋል 'ይሄ እውነት አይደለም፤ እውነት ሊሆን አይችልም' ይላል። ይሄ እውነት ካልሆነ፤ እንግዲያው እውነተኛው እውነት ሌላ ነው። እዚህ ላይ ለሱ የሚሰማውን 'እውነት' ይመርጣል። . . . ገብቶሻል።»

«ገብቶሻል። አሁን ወዳንተ 'ንምጣ»

«ይኸው መጣን። ለአንድ ደቂቃም ቢሆን ሰላንቺ ነገር እርግጠኛ ልሆን አልቻልኩም። ይሄ መጠራጠር ከመጠን በላይ ስለሚያስቃየኝ፤ ልቀበለው አልቻልኩም። ስለዚህ ካድኩት።»

«እንዴት?»

«እኔ 'ዚህ አንቺን ይገጭ ሌሎቹ ሊነጥቁኝ አልነበረም? መከላከያ በፍፁም አላጣሁም? ስለዚህ በውስጤ በድብቅ (ከህሊናዬ ደብቄ) እንዲህ አልኩ 'እነሱም ሰዎች እኔም ሰው። ስለዚህ ወስደው ቢደሰቱባት ምናለበት? ያው 'ንደኔው ናቸው። እኔና እነሱ ያው ነን። እኔ እነሱ ነኝ፤ እነሱ እኔ ናቸው. ' አልኩ። እየሸ፣ እንዲህ ከሆነ መስጋትም የለብኝ፤ መፍራትም አያስፈልገኝ። በዚህ እኳኝን እውነተኛውን እውነት ከጀ፤ በሱ ቦታ የሚመቸኝን እውነት ተካሁ።»

ስለነሱ ስትነግረኝ ለምን ልቤ እንደሚጠፋ ልንገርሽ»

«ለምንድነው?»

«ከነገርሽኝ ነገሩን አወቅኩት ማለት ነው። ካወቅኩት ደሞ እያስፈራኝም። ጭለማ ሲሆን፤ ምን ይመጣብኝ ይሆን? በማለት እፈራለሁ 'ንጂ፤ በብርሀን ካየሁት ማንም ሰው ቢሆን እያስፈራኝም። ማለቴ፤ ሳላውቀው እንድ ሰው ይተኛሽ ይሆን? ብዬ 'ፈራለሁ 'ንጂ፤ እያወቅኩ ከሆነ፤ እስር ሰው ቢተኛሽም አልፈራም። እያወቅኩት ከተደረገ፤ ድርጊቱ የኔ ሆነ ማለት ነው። የኔ ከሆነ ሊገዳኝ አይችልም. . . እንዴት እንደተኙሽ ስትነግረኝ፤ እኔ እነሱን ሆኔ ተኛሁሽ፤ ተወስዶብኝ የነበረውን ገላሽን፤ ቃላትሽ መለሱልኝ ማለት ነው። . . . ስለዚህ ነው የተኙሽ ወንዶች ቁጥር 'ንደመብዛቱ መጠን የኔ ደስታ 'ሚበዛው።»

«አልገባኝም»

«አየሽ፤ ማንም አልተኛሽም ማለት ያስፈራኛል። ጭለማ ውስጥ ነኝ ማለት ነው። . . . እንድ ሰው ተኛቶኛል ብትይ፤ ትንሽ ይሻለኛል። ግን አሁንም እንድ ሰው ደብቀሽኝ ሲሆን ይችላል። እራት ወንድ ተኛኝ ብትይ የበለጠ ይሻላል። ምክንያቱም የደበቅሽኝ ነገር የለም ማለት ነው። ስለዚህ መፍራት እያስፈልገኝም፤ ምክንያቱም የተወሰደብኝ ሁሉ ተመልሶልኝ አቅፌዋለሁ ማለት ነው።»

«ገባኝ። እንድ ጥያቄ።»

«ምን?»

«እኔም እነሱም ያው ነን ካልከ፤ ምን 'ንዳረጉኝ ባታውቅህ ምን ልዩነት ያመጣል?»

«ይህን አትጠይቂኝ። ሳስረዳሽ አልችልም። እኔም ራሴ አይገባኝም። ምናልባት እኔም እነሱም ያው ለመሆን የምንችለው፤ እነሱ ያረጉትን ካወቅኩ ብቻ ይሆናል።»

ዝም ዝም ሆነ። ታችኛ ከንፈሯን እየነከሰች ስታስብ ቆየች

«ልንገርህ?» አለች

«ምን?»

«እኔ በበኩሌ ሌላ ሆኖ ነው 'ሚታየኝ»

«እንዴት ሆኖ ነው ማረጋገጥ?»

«በጭራሽ በሽታ አልያዘህም። እንደሌላ ወንድ ነህ»

«ሌሎች ወንዶች ከሌላ ጋር ተኝተሽ ነይልኝ ይሉኛል?»

«አይሉኝም»

«እኔም ማረጋገጥ አልመሰለኝም»

«ሰማኝ ግንደህ። ከርክሩን ተውና አድምጠኝ። በግብረ ስጋ በኩል ስለሴቶች ታውቃለህ ግን፤ በጥቅሉ ስለ ሴቶች ምን ታውቃለህ? እነሱ ካልነገሩህ ስለነሱ ለማወቅ አትችልም። እነሱ ደሞ የውስጡን አይነግሩህም። ለምሳሌ፤ እንተ እኔን ከሌሎች እየተቀበልክ እንደምትደሰትብኝ ለሰው ትነግራለህ ይመስልህል? ለማንም አትናገርም። ሌሎችም ወንዶች ውስጣዊውን ምስጢር አይነግሩህም። ስለዚህ ሴት ካልሆንክ ወንዶችን በዚህ በኩል ልታውቃቸው አትችልም። እኔ ልንገርህ

«ብዙ ጋብቻዎች መቀዝቀዝ ሲጀምሩ፤ ሴትየዋ ተስፋ ትቆርጥና ውሽማ ትይዛለች። ባልየው ሲያውቅ ምን እንደሚያደርግ ታውቃለህ? ለጊዜው ይናደጃል፤ ይደበድባታል፤ እንፋታ ይላል። በጂላ ግን ታርቀው ይቅርታ ያደርግላትና፤ በጣም ሊወዳት ይጀምራል። ቀዝቅዞ የነበረው ጋብቻ ይሞቃል፤ ይታደላል። ለምን? ሴትየዋ ሌላ ወንድ ጋ ስለሄደች ነው»

«መንገድ ዳር ውጣና ጎረምሶቹን ሴት ሲያድኑ እያቸው። ሴትየዋ በጣም ጨዋ ከመሰለቻቸው፤ ምንም ቆንጆ ብትሆን አይከተሏትም። ትንሽ በመጠኑ ስድ ብጤ ከሆነች ግን — አስተያየቷ፤ አረማመጃ፤ ወይም አለባበሷ በቂ ልቅነት ካላየ — ጎረምሶቹ ይሻሟታል። በቀላሉ ሊያገኙዋት ስለሚችሉ ብቻ ግዳይመስልህ። ዋናው ምክንያት ሌላ ነው። ባለጌ ከመሰለች፤ እንግዲያው ብዙ ወንድ አውቃለች ማለት ነው። ለዚህ ነው ማረጋገጥ

«አየው፤ የሰው ልጅ ፍጥረቱ ግንደህ ነው። እንደ የለመድከው ሰው ሊለይህ የሆነ ግንደህን ልትወደው ትጀምራለህ። ለህይወትህ የሚያስፈራ በሽታ የያዘህ የመሰለህ ግንደህን፤ በፊት ከምንም የማትቆጥራትን ህይወትህን በሀይል ልትወዳት ትጀምራለህ

«ህዚም ጨው እንዳትበላ ያዘዘህ 'ንደሆነ፤ ጨው ምንኛ ግሩም ቅመም 'ንደሆነ ትገነዘባለህ. . . ሴትህ ወደሌላ የሄደችብህ 'ንደሆነ፤ እንዴት ቆንጆ 'ንደሆነች እንደ አዲስ ሊታይህ ይጀምራል»

«በራሴ የሚያጋጥመኝን ለምን አልነግርህም? በዚህ ሰሞን ከማያቸው ወንዶች ሁለቱ እንዴት እንደሚሆኑ ላጫውትህ። ሁለቱም ያው ናቸው። ስለዚህ ስለአንዱ ልንገርህ። ማርሴል ይባላል። በጣም ቆንጆ ነው። ብዙ ሴት ያወቀ ወጣት ነው። ማታ ከአራት በኋላ ካንተ 'ንደተለየሁ፤ በቀጥታ ወደሱ የሄድኩ 'ንደሆነ፤ ንፁህ ነኝ፤ የማንም ላብ አልነካኝም፤ ጠረኔ የራሴ ነው። ልብሴን እስመልቆ ያቅፈኛል፤ በደምብ ያስደስተኛል። አንዳንዴ ታድያ፤ ካንተ 'ንደተለየሁ በቀጥታ ወደሱ አልሄድም። በፊት ሌላጋ 'ደርሳለሁ። እና እሱጋ ስሄድ የሌላ ወንድ ላብ ነክቶኛል፤ ጠረኔ የብቻዬ ሳይሆን ከጎረምሳ ጠረን ጋር ተቀላቅሏል። አሁንም ልብሴን ያስመልቀኝና ያቅፈኛል፤ ግን እንደነብር ይሆናል፤ ይጨፈልቀኛል፤ ይነክሰኛል። ስለሌላ ወንድ እንነጋገርም፤ ግን ሌላጋ 'ንደነበርኩ በማወቁ የበለጠ እንደሚጣፍጠው ግልፅ ነው። ይታይሃል?»

«በሚገባ! እና እኔ 'ንዲህ 'ምሆንበት ምክንያቱ ምን ይመስልኛል?»

«ቀላል ነው። እንደኛ፤ ሌላ ወንድ ከተኛኝ ቆንጆ ነኝ ማለት ነው። ብዙዎች ከተኝኝ እጅግ በጣም ቆንጆ ነኝ። ስለዚህ የበለጠ ትፈልገኛለህ። ሁለተኛ፤ ሌላው ተኝቶኝ እንተ ቀጥለህ ከተኛኸኝ፤ ከሱ ቀምተህ ወሰድከኝ ማለት ነው። እኔ በሀይል ቆንጆ ሆኜ ከሌሎች ሁሉ ቀምተህ ከወሰድከኝ፤ ከሌሎች ሁሉ የበለጠ ወንድ ነህ። በወንድነት ከሁሉ በላይ ሆንክ፤ ስለዚህ ደስ ይልሃል። በጣም ደስ ይልሃል። ወንዶች ሁላችሁም እንደሱ ናችሁ። ግን. . .» አየችኝ

«ግን ምን?» አልኳት

«አብዛኞቹ ወንዶች ውጪውን ጎበዝ ቢመስሉም ውስጡን ፈሪ ናቸው። የውስጥ ስሜታቸውን አይተው መቀበል ይፈራሉ። ስለዚህ ከራሳቸው ይደብቁታል። ሁሉም ወንድ - አብዛኛው ወንድ ልበል - የራሱን ሴት ሌሎች ሲቀምሱበትና እሱ ነጥቋቸው መልሶ የራሱ ሲያረጋት፤ የበለጠ ወንድነት ይሰማዋል። በሀይል ደስ ይለዋል። ግን ይህን እንደ ጉድ አርጎ ስለሚቆጥረውና ስለሚያፍርበት፤ እያየውም

እውቆ አይኑን ይጨፍናል። ስለዚህ ያስመስላል፤ ያስመስላል፤ ያስመስላል። አቤት ስንት ማስመስል አለ!

«እዚህ ሳይ ነው አንተን ከልቤ ማደንቅህ። እኛን ያህል አትፈራም። ወደነብሱ ውስጥ አትኩረህ ትመለከታለህ። እዚያ ውስጥ ምንም ቀፋፊ ነገር ብታይ አይንህን አትጨፍንም። ስለዚህ ያለማስመስል ትኖራለህ — ውስጣዊውን ኑሮ ማለቴ ነው። እንግዲህ ወደ ውስጥህ ተመለከትክ፤ ውስጥህ እኔን ሌሎች ቢተኙኝ ከነሱ ቀምተህ ስትተኛኝ ደስ እንደሚለው ነገረህ። ስለዚህ እኔን 'ሂጂ ወንዶችሽ ጋ' አልክኝ። ሂድኩ። ተመለስኩ። ተደሰትክብኝ። ወንድ ነህ። አንተ እውነተኛ ወንድ የሆንከውን ያህል እኔ እውነተኛ ሴት ሆኜ 'ንደሆነ እጅግ ኩራት ይሰማኛል።»

«አንቺ 'ንደምትይኝ ከሆንኩ፤ አንቺም 'ንደኔ አይነት ነሽ። ልክ 'ንደኔ አይነት! አብዛኞቹ ሴቶች፤ ፍቅር ከያዘኝ ወንድ ጋር ብቻ ነው ግብረ ስጋ ደስ ማለግ ይላሉ። ይህም ማስመስል፤ ማስመስል፤ ማስመስል ነው። አንቺ ግን ለራስሽ አትዋሺም። 'ቆንጆ ወጣት ሆኖ ቆንጆ ወንድ እያቀያየሩ መደሰት እንዴት ያለ ገነት ነው!' ትያለሽ። 'እኔኮ አልችልም፤ ቆንጆ ወንድ ሳይ አያስችለኝም፤ ቆንጆናውን መንካት መዳሰስ አለብኝ፤ በወጣትነቴ መደሰት አለብኝ' ትያለሽ

«አንድ ቀን አንድ ነገር አልሸኝ። እስከመቼም አልረሳውም።»

«ምን አልኩህ?»

«ሰክረን ሳይሆን ሞቅ ብሎን ነበር። እና ስለሰነ ጽሑፍ ሰናወራ ቆይተን ወደ ግብረ ስጋ ወሬ ተሸጋገርንና፤ እንዲህ አልሽ — 'ሴት መሆንን የመሰለ ነገር የለም። እምላክ ከመሆን ይበልጣል። ያንን ሽንቅጥ ጎልማሳ ታየዋለህ? መልክ ቀና ነው። ጤነኛ ነው። ኩሩ ነው። የትኛው እምላክ ነው ይህን ጎልማሳ ለራሱ ለማድረግ የሚችል? እኔ ግን በአይኔ ልጠራው 'ችላለሁ። በደስታ ይታዘዝኛል። የግል የውስጥ ፍሬውን ለኔ ይሰጠኛል — ከፈለግኩ። ምክንያቱም ሴት ነኝ! ቆንጆ ሴት ነኝ! ቆንጆ ወጣት ሴት እስከሆንኩ ድረስ ከእማልክት በላይ ነኝ፤ የግማሹ አለም ጣኦት ነኝ።

«'ወንዶቼን እያቸው። አለባበሳቸው፤ እረማመዳቸው፤

አስተያየታቸው ግሩም አይደለም? — ይሄ ሁሉ የተደረገው ለኔ ነው። ለኔ ለራሴ! ለሚቀጥሉት አስር አስራ 'ምስት አመታት' የአለም ንግስት ነኝ። ሁሉ የኔ ነው። ሁሉ ስልህ፤ የአለም ባንክና የኒው ዮርክ ፎቆች፤ የፓሪስ ሻንዜሊዜ ጎዳና ማለቴ አይደለም። እሱ 'ሱ' ምን ዋጋ 'ለው? ምን ሊያረግልኝ ይችላል? ሁሉ የኔ ነው ስልህ፤ ዋጋ ያለው ሁሉ የኔ ነው ማለቴ ነው። የጎረምቶች ኩሩ አረማመድ፤ የጋለ አስተያየት የኔ ነው። የተገማመደ፤ የተወጣጠረ ጡንቻቸውና ከሻኔል ሽቶ ይበልጥ የሚሰርፀው መለዛዊ ጠረናቸው የኔ ነው። ወጣትነት የገተረው ወንድነታቸው ለኔ ነው። ይገባህል 'ምልህ? የኔ ናቸው። እያንዳንዱ ጎረምታ አንድ ራሱን የቻለ የተለየ አለም ነው። አዲስ ወንድ ልብሱን አውልቆ በጡንቻቸው ፀጉራም እጁ ባቀፈኝ ቁጥር፤ አንድ አዲስ አለም ውስጥ ነኝ። ታውቃለህ፤ እስካሁን ሰንትና ሰንት ወንድ አቅፎኛል። ታድያ ላይ ላይ 'ንደሆነ ነው 'ንጂ፤ እንዴም እንደሌላው አያቅፈኝም። እያንዳንዱ ከሌሎቹ ልዩ የሆነ ግለኛ ወንድ ነው። እኔም በበኩሌ እንዴንም 'ንኳ እንደሌላው እድርጌ አቅፌ አላውቅም። ከልዩ ልዩ ወንድ ጋር ልዩ ልዩ ሴት ነኝ። ካንዱ ጋር አይናፋር ነኝ፤ ከሌላው ጋር አይናውጣ ነኝ፤ ካንዱ ጋር የተቀጣሁ ጨዋ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ስድ ባለጌ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ሳቂታ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ትራጂክ ነኝ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ብዙ ሴቶች ነኝ። ብዙ ቆንጆ ሴቶች ነኝ። ታድያ ይሄ ሁሉ እኔ ራሴ ነኝ። እና ግሩም ድንቅ ነው። መኖር የማይደገም ትልቅ ተአምር ነው። ወጣት ሴት ሆኖ ልዩ ልዩ ወጣት ወንድን ማቀፍ ደዋ የተአምር ተአምር ነው።»

«'ለምን ዘለአለም ወጣት ሆነን እንኖርም ግን?' አልሸና ድንገት ቦርሳሽን እያነሳሽ፤ 'እንሂድ' አልሸኝ። 'የት?' አልኩሽ። 'ሆቴላችን እንሂድ። አምሮኛል' አልሸኝ። ሂድንና እጅግ በጣም ተደሰትን።»

«ይህን ሁሉ ታስታውሳለህ?»

«ሽሪ ሰንት ሌላ ነገር አስታውሳለሁ። ሰላንቺ ምንም ነገር ልረሳ 'ምችል አይመስለኝም. . . ልጅ ሳለሁ አባቴ ከቤታችን ጓሮ አትክልት ይተክሉ ነበር። ለኔ ትንሽዬ 'ርስት' ሰጡኝና በቆሎ ዘራሁ ባት። በቀን አስር ጊዜ እየተመላለሰኩ በቆሎዎቼ በቅለው 'ንደሆነ

አይ ነበር። ከሰባህት ቀን በኋላ አንዱ ብቅ አለች። አቤት እንዴት ነው ደስ ያለኝ! አረንጓዴ ነበረች፤ ሀይወት ነበረች። እየሮጥኩ ሂጄ እናቴን ጉትቴ አመጣኋትና በቆሎዬን አሳየኋት። አባቴ ከእርሻ ሲመጡ ጉትቴ ወስጄ በቆሎዬን አሳየኋቸው። 'ርሱቴ' ሳይ አብረው የተዘሩት ሌሎች በቆሎዎችም በቀሉ። ግን እኔ ያችን የመጀመሪያዎን ነበር 'ምወደው። በየቀኑ 'የሄድኩ አያታለሁ። እያደገች ስትሄድ በየቀኑ ትንሽ ልዩነት አገኝባታለሁ፤ ማለት ሁልጊዜ አዲስ ነበረች፤ ግን ሁልጊዜ ያቸው በቆሎዬ ነበረች። እስካሁን አልረሳኋትም። እስከሞትም አልረሳትም. . . «የኔ ሲልቪ፤ እንቺም ለኔ እንደዚያች በቆሎዬ ነሽ፤ የጎልማሳነቴ ልዩ ፍቅር ነሽ። በየቀኑ የበለጠ እያወቅኩሽ ስሄድ፤ በየቀኑ የበለጠ እየወደድኩሽ እሄዳለሁ።»

እጇን የያዘ እጄን እያሻሻች

«እኔም እወድሃለሁ። እንዳንተ ያለ ወንድ አጋጥሞኝ እያወቅም።»

«አሁን በአትሽ አልደረሰም?» አልኳት

በአቷን እያየች

«ደርሷል» አለች። «ይድረስ። Je m'en fouts! ዛሬ ካንተ ጋር ነው 'ማመሽው። ደግሞ ከንግዲህ ሌሎችን አልፈልጋቸውም። ይህን በሞን ካንተ መለየት አልፈልግም።»

«አዳዲስ አለሞችን ማየት ይቀርብሻላ»

«ያንተ አለም ከህያ አዳዲስ አለም ይበልጥ ያስደስተኛል'ኮ። አታውቅም?»

«አውቃለሁ 'ንጂ» አልኳት እየሳቅኩ

«አቤት ትእቢት! ትንሽ መግደርደርም የለ?» አለችኝ በጉልህ በማያዊ አይኖቿ እያየችኝ፤ በበፊ ውብ እኗ እየሳቀችብኝ፤ እየወደደችኝ

ድንገት ሳቁን እየተወች «አንድ ነገር ልነግርህ እፈልግ ነበር» አለችኝ

«ንገረኝ»

«እንዳትቆጣ። ወንድ ሆኑ አትሰማኝ፤ ደራሲ ሆኑ እዳምጠኝ

ጎጂ።»

«እሺ»

“Parole d’honneur?”

“Parole d’honneur!”

«እንተን እወድህለሁ። ከልቤ አፈቅርህለሁ። ግን ፖልን ልረሳው አልችልም። የመጀመሪያዬ ስለሆነ ብቻ ሳይሆን፣ ሳልጠግበው ስለሄደብኝ ጭምር ይመስለኛል። ይገባህል?»

«ይገባኛል»

«እና እንድንድ ጊዜ ይናፍቀኛል። ይመስለኛል፣ በውስጤ የልጃገረድነቴ ጊዜያት ከሱ ጋር ተዋህዷል። እና ያ ጊዜያት ሲናፍቀኝ፣ ፖል ይናፍቀኛል። ከልቤ ሳወጣው ልረሳው እሞክራለሁ። ግን የምችል አይመስለኝም። የምልህ ይገባህል?»

«ይመስለኛል»

«ስለዚህ ፖልን የሚመስል ሰው ሁሉ ደስ ይለኛል፣ ይስበኛል። እና ስለባህራም ልነግርህ እፈልጋለሁ።»

ይናገራል ብላ ዝም አለች። መናገሩ እየከበዳት ሄዷል። ዝም ብዬ ሳያት ቀጠለች

«እንተ ነህ ባህራምን እንድወደው ያረግከኝ። ስለሱ ብዙ ብዙ አወራህልኝ። እራት ወር ሙሉ አወራህልኝ። ከወሬህ እንዳየሁት፣ በጣም በጣም ታከብረዋለህ። ግን እንደማውቅህ እንተ ማንንም አታከብርም። ስለዚህ፣ ይሄ ባህራም እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው? አልኩ። እንዴት ሴት እንዲህ ካለች ደሞ መመለሻ የላትም። ይህን ያባሰው ምንድነው? ከወሬህ እንደተገነዘብኩት ባህራም እንደ ፖል ያለ ሰው ነው። እንደሌላው ሰው ከተራ ጭቃ ተጠፍጥፎ አልተሰራም። ጀግናዎቹ ከሚሰሩበት ከልዩ ጭቃ ተቀርዶ፣ በልዩ ንፁህ እሳት ውስጥ ነው የተጠበሰው። ባህራምን እንደዚህ አድርገህ ነው ያሳየኸኝ

«እንተ ያንን ያህል እያከበርከው፣ ከፖል ጋር ያንን ያህል እየተመሳሰለ፣ እንዴት ደስ ሳይለኝ ይችላል? እኔ ደሞ እንደምታውቀኝ ነኝ። እንዴት ላልመኘው እችላለሁ?»

«ፍቅር ይዞሻል?»

ራሷን በሀይል እየነቀነቀች፤ ከኋላዋ ጥቁር ሀር ፀጉረ
እየተወዛወዘ፤ የደሰታ ሳይሆን የመሰቃየትና የመደናገር ፈገግታ ውብ
አፏን እየሸመቀቀው

«እኔ 'ንጃ! እኔ 'ንጃ! እኔ 'ንጃ!» አለችና ራሷን ጠረጴዛው ላይ
ደፋች

ረዥም ፀጥታ

እጇን በድጄ ራሷ ላይ አሳረፍኩት። ቀና ብላ አየችኝ። እምባዋ
ይወርዳል

«ሶስት ፍቅር አንድ ላይ ሊይዝ ይችላል?» አለችኝ

«ሴትዮዋ ተራ ከሆነች አይችልም» አልኳት

ጠረጴዛው ላይ የነበረ እጇን ወሰዳ ከጎንጫ ጋር እያተሻሸች፤
በእምባዋ እጇን እያረጠበች፤ በተጨማሪም ድምፅ

«ብዙ ጎዳሁህ፤ የኔ ቢራቢሮ?» አለችኝ

«ግድ የለሽም» አልኳት

«አለኝ 'ንጃ። ላንተ ብዙ ግድ አለኝ። ለዚህ 'ኮ ነው
'ምነግርህ።»

«አውቃለሁ»

«ለኔ እንዴት ጥሩ ነህ! አሁን ምን ይሻለኛል?»

«ቆንጆ ነሽ። ተወዳጅ ነሽ። ለምን አትወጂውም?»

በመሀረቤ እምባዋን እየጠረገች

«አንተስ? አትቀየምም?»

«ሌሎች ጋ ትሂጂ የለ? ስለዚህ ለኔ ያው ነው»

«ውይ! እንዴት ደግ ነህ!»

«ለምን?»

«ውሸትክን ነዋ» ተናፈጠች «እኔ 'ንድደሰት ብለህ
ትሰቃያለህ።»

«የምን ስቃይ?»

መሀረቤን አጥፋ እየመለሰችልኝ

«እንግዲህ አትዋሽ። ይበቃህል። እውቅህለሁ'ኮ። ከምትገምተው በላይ እውቅህለሁ። ፊትህ ላይና አይኖችህ ውስጥ ስንትና ስንት ነገር ይታየኛል መስለህ።»

«ምን ይታይኛል?»

«በለባህራም ስነግርህ በብዙ ነው ያዘንከው።»

«ላንቺ ነዋ ያዘንኩልሽ።»

«እሱም ታይቶኛል። ግን ለራሱም በህይወት በመሰቃየት ላይ ነህ። እና በጣም አዝናለሁ። እንዲህ በመሆኔ በጣም አዝናለሁ።»

«በማዘን የትም አይደረስም።»

«እውቃለሁ የኔ ቆንጆ። ግን ማዘን አይቀርም።»

ዝም ዝም ሆነ

«በኔ ብቻ ሳይሆን በባህራምም ጭምር ነው ያዘንከው። ልክ ነኝ?»

ዝም አልኳት

«እንግዲህ ልንገርህ። እውነቱን ብታውቅ ይሻላል። ልንገርህ?»

«እሺ።»

«ያን ለለት ማታ ያ ሰውዬ ባህራምን ሲገድለው አልመጣም? እና ለንተ ኒኮልን ይዘህ ማርሰይ አልሄድክም? — ከኒኮል ጋር ምንም አልሰራችሁም? እውነት ተናገር።»

«ምንም አልሰራንም። ይልቅ ቀጥዬ።»

«እና ሰውየውን ሲገድለው አላየሁም? እሱን ነግሬህለሁ። እና ከዚያ ወደ ቤት ሄድን። ባህራም ልክ ምንም እንዳልሰራ በእርጋታ ሶፋ ላይ ተቀመጠ። እኔ መጠጥ ሰጠሁትና ሶፋው ላይ አልጋ ብጤ እነጠፍኩለት። አንጥፌ ሰጪርሰ 'እንግዲህ እዚህ ውስጥ ይተኛል። ነብሰ ገድሏል፤ ግን እዚህ ውስጥ ይተኛል። ከጀግና ጋር ነው'ኮ ያለሁት። ከነብሰ ገዳይ ጋር ነው ያለሁት' ብዬ አሰብኩ። ዘወር ብዬ አየሁት። ለንተ 'ንደ ነገርከኝ ነው። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል። 'ግን ማን ያውቃል? ጀግና ስለሆነ ለንድ ቀን የኢራንን ሻህ ይገድለው ይሆናል'ኮ! ብዬ አሰብኩ

«እና በሀይል ተመኝሁት፡፡ ፍትወት ያንን ያህል እንቆ ይዞኝ እያውቅም፡፡ ራሴን 'ተይ እንደሱ አታርጊ! ተይ!' እያልኩ ከተቀመጠበት ሂድኩና እግሩ አጠገብ ተምበርክኬ ወደላይ አየሁት፡፡ እንደ ቄስ እጁን ራሴ ላይ አሳረፈና

«ምን ሆነሻል?» አለኝ

ቀ—ስ ብዬ ተነሳሁና አፉ ላይ ሳምኩት

አሁንም «ምን ሆነሻል?» አለኝ፡፡ ግን ገብቶታል

«ፈልጌህለሁ» አልኩት

«እኔ አልፈልግሽም» አለ

«አውቃለሁ ትፈልግኛለህ፡፡ ትፈልግኝ የለ?»

«አዎን፡፡ ካየሁሽ ጀምሮ እንደፈልግኩሽ ነው፡፡»

«ይኸዋ፡፡ አለሁልህ!»

«አይሆንም!»

«ለምን አይሆንም?»

«ምክንያቱን መቼ አጣሽው» አንተን ማለቱ ነው

«እሱ 'ንደሆነ ግድ የለውም» አልኩት

«እኔ ግድ አለኝ!»

«ለምን?»

«ጓደኛዬ ነው፡፡ እፈልግሻለሁ፡፡ ግን እሺ አልልሽም፡፡ ስለዚህ እርሺው!»

«አልረሳውም፡፡ ልረሳው አልችልም፡፡ ልረሳው አልፈልግም፡፡ ሌሊት እመጣለሁ!» አልኩትና ሄጄ አልጋዬ ውስጥ ገባሁ፡፡ ልተወው ቆረጥኩ፡፡ ምናልባት አንድ ሰአት ያህል ቆየሁ፡፡ ከዚያ በላይ ግን ልቆይ አልቻልኩም፡፡ እንደዚህ አሳስቻል ያለኝ እሱ ስለሆነ ብቻ ነበር፤ ወይስ ሰው ሲገድል ሰላየሁት ነበር? አላውቅም፡፡ የሆነ ሆኖ፤ እሱ 'ዚያ ተጋድሞ እኔ 'ዚህ ሆኜ ልታገስ አልቻልኩም

ራቁቴን ወጣሁ፡፡ ሽቶ ተቀባሁ፡፡ ከመኝታዬ ወጣሁ፡፡ የንግዳ

ቤቱን መብራት አበራሁ። እንቅልፍ አልወሰደውም ነበር። በቀጥታ ሄድኩና ከበላዩ ቆምኩ። ወደላይ አየኝ። ሲያየኝ ብዙ ጊዜ ቆየ። እጁን ሰደደ። ጭኔን ይዞ ወደታች ጎተተኝ

ካሸነፈኩት በኋላ ወደ አልጋዬ ሄድን።»

ዝም አለች። ያችን ሌሊት እንደምታስታውስ ያስታውቃል። እንዴት ያለች ሌሊት ነበረች ይሆን? ብጠይቃት እንደማትነግረኝ እርግጠኛ ነበርኩ። ስለሌሎቹ ወንዶች በሰፊው ትንገረኝ 'ንጂ፣ ስለነሱ ጥቃቅኑን ስጋዊ ተግባር ሳይቀር ትዘርዘርልኝ 'ንጂ፣ ስለፖልና ስለ ባህራም አትነግረኝም። እኔም ስለነሱ መጠየቅ ልክ አልመሰለኝም። ዝም አልኩ። ቀጠለች

«ስለሌሊቱ ልንገርህ 'ንዴ?» አለችኝ

«ልትነግረኝ ትፈልጋለሽ?»

«አልፈልግም። ከፈለግክ ግን እነግርህለሁ።»

ይህን ያለችኝ «ሳትፈልገህ ብትነግረኝ ደስ አይለኝም» እንደምላት አውቃ ነው 'ንጂ፣ ንገሪኝ ብላትም እንደማትነግረኝ አውቃለሁ

«ሳትፈልገህ ብትነግረኝ ደስ አይለኝም» አልኳት

ዝም አለች። እኔም ዝም አልኩ

«እንግዲያው ከአልጋ ውጪ የሆነውን ልንገርህ።»

«እሺ።»

«ባህራም ጧት ተነስቶ ገላውን ታጥቦ ቀርሶ ከበላን በኋላ

«አንድ ነገር ሳስረዳሽ እፈልጋለሁ። ፍቀጂልኝ» አለኝ

«ምንድነው?» አልኩት

«በጣም ቆንጆ ሴትዮ ነሽ። ማንንም ወንድ ማዘዝ ትችያለሽ። ባንቺ መገዛት በጣም እፈልግ ነበር። ግን ትላንት ሌሊት የመጨረሻችን ሌሊት መሆኑን እወቂ» አለኝ

«ለምን?» ብለው

«እያወቅሽ አትጠይቂኝ። የሱን ስም እዚህ ባላነሳ ፈቃዴ ነው። ትላንትም ነግሬሽ ነበር። ትላንት ልታሸንፈኝ ቻልሽ። ከንግዲህ

ወዲያ ግን በጭራሽ እንዳትጠገኝ። አደራሽን። ስለሌሊቱ በጣም አመሰግንሻለሁ። ግን በጣም በጣም ይቆጩኛል!» አለኝ

«እኔ ነኝ ሊቆጩኝ 'ሚገባው። ግን ፈፅሞ አልቆጭም» አልኩት

«አውቃለሁ። የተለያየን አይነት ሰዎች ነን። አየሽ፤ እኔ በሰው ልጆች ብዙ እምነት አለኝ። ለምሳሌ፤ እሱ ኒኮልን ቢፈልጋትም ለኔ ብሎ እንደሚተዋት እርግጠኛ ነኝ። ስለዚህ፤ ምን ማድረግ እንዳለብኝ ታውቂቱ የለ?»

«አላውቅም ሸረ። ምን ማድረግ አለብህ?»

«የበደልኩትን ጓደኛዬን ሄጄ ይቅርታ መለመን አለብኝ»

«ምን?»

«ሄጄ ይቅርታ 'ለምነዋለሁ። ትላንት ማታ የሰራሁትን እነግረዋለሁ»

«ይቅርታ ባያረግልህስ?»

«ያረግልኛል»

«ባያረግልህስ?»

«እሱ 'ንግዲህ የራሱ ፋንታ ነው»

«ጓደኝነታችሁ አበቃ ማለት አይደለም?»

«ጓደኝነታችን በውሸት ተደግፎ ከሚቀጥል ቢያበቃ ይሻላል።»

«ይህን ስትነግረው እሱ ይጎዳ የለም?»

«ጠንካራ ነው። ምንም ነገር ሊጎዳው አይችልም። ወንድ ነው» አለኝ። አየህ፤ እኔ ብቻ አይደለሁም የብረት ሰው ሆነህ 'ምትታየኝ»

«ቀጥይ» አልኳት

«'እና የኔንስ ነገር 'ንዴት ታረጋለህ? ብትነግረው ይተወኛል። እኔ ደግሞ እወደዋለሁ። ታድያ፤ ተደስተህብኝ ስታበቃ፤ ለጓደኝነትህ ንፁህና ስትል የኔን ፍቅር ታፈርስብኛለህ?» አልኩት።»

«'ያምነኛል' አለኝ 'እንቺ እማርሸኝና በጉልበት ተኛሁሽ ብል፤ ማንም ወንድ ያምነኛል'»

ሊሄድ ሲል «አንድ ነገር ልለምንህ 'ባከህን' አልኩት»

«ምን?»

«እኔ ራሴ እንድንገረው ፍቀድልኝ»

«እኔ ብንገረው ይሻልሻል» አለኝ

«ግድ የለህም» አልኩት

«እሺ» አለኝ

«ግን እውነቷን ነው 'ምንገረው' አልኩት

«ለምን?» አለኝ

«ንደኝነት ብቻ ነው በእውነት ውስጥ መኖር ያለበት? ፍቅርስ እውነት አይወድለትም?» አልኩት

ላቅ አለ:: «ይቅርታ 'ርጊልኝ:: እንዲህ አይነት ፍቅር አልመሰለኝም ነበር:: እንግዲያው እንቺ ብትንገረው ይሻላል» አለኝ

«እና እንዲህ ሲለኝ የባሰውን ወደድኩት:: ምን ይሻለኛል?» አለችና፤ እንደገና ራሷን ጠረጴዛው ላይ ደፋች

ዘም አልኳት:: እንደዚህ ሆነን ረዥም ጊዜ ቆየን:: እንደተደፋች ቦቹ መጥቶ ከኋላዋ ቆመና ይገላምጠኝ ጀመር:: ባለ ፀጉራም እጅ ጎረምላ ነው:: ምናልባት ሊደበድበኝ የሞከረ 'ንደሆነ ለመከላከል ያህል ቢራ የሞላ ብርቱቆዬን ጨበጥኩ:: በልቤ «አብሾዋም ፈረንሳይ!» አልኩ

ሲልሺ ቀና አለች:: አሁንም እምባዋ ይወርዳል:: መሀረቤን ሰጠኋት:: እምባዋን ስትጠርግ ቦቹ እሷ ልታየው ወደምትችልበት ቦታ (ወደኔ አጠገብ) ራመድ አለና፤ እኔን በሚቆጣ፤ ግን እሷን በሚያባብል ድምፅ

“Mademoiselle a besoin de quelque chose?” አለ («ማድሟዜል የሚያስፈልጋቸው ነገር አለ?»)

ወደሱ ተመለከተች:: የተጨበጠ ፀጉራም እጁ ታያት:: ገባት::

“Merci, monsieur, je suis avec un ami” («እግዜር ይሰጥልኝ መስዬ፤ ከንደኛዬ ጋር ነኝ») አለችና፤ በብሩህ ፈገግታ እጇን ሰዳ እጇን እየያዘች “un très cher ami” አለች:: («በጣም ውድ የሆነ

ጓደኛ»)

ቦዩ በለዘበ ድምፅ “Pardon, monsieur” አለኝና ሄደ። እንዳንደቼ ፈረንሳዮች ግሩም የሆነ ጠባይና አስተዳደግ አላቸው

ሲልቪ ፈገግታዋ እየጠፋ

«ምን ይሻለኝ ይመስልህል?» አለችኝ

«በሱ በኩል ተስፋ የለሽም። ተይው» አልኳት

«ከዚህ ውሰደኝና ውድድ አርገኝ ስቲ። ትችላለህ?»

«ለምን አልችልም?»

«ይህን ሁሉ ከነገርኩህ በኋላ?»

«እሁንም እወድሻለሁ።»

«አውቃለሁ። እኔም እወድሃለሁ።»

ከፍለን ሰንወጣ የቦዩ ፈገግታ ሸኘን — ፍቅራችንን ወዶልናል

አስራ አንድ

የሞት ጥሪ

አማንዳ

ወደ ኢክስ ልንመለስ ሶስት ቀን ቢቀረን ቢልቪ ቤቶቿን ለመሰናበት ሄደች። ጊዜው ንፁህ ብርሀንና ለስላሳ ሙቀት በዝግተኛው ነፋስ የሚንሳፈሩበት ውብ የፀደይ ቀን ነበር። የፓሪስ ሴቶች ወደ ሰፊው ስመ ጥሩ ጎዳና ወደ ሻንዚሊዜ እንደሚጎርፉ ታወቀች። በሜትሮ ወደዚያው ሄድኩ

ሱቆቹ የፀደይ ሞድ ልብሶቻቸውን መስኮቶቻቸው ላይ ዘርግተዋል፤ ካፌዎቹ ጠረጴዛ ወምበሮቻቸውን ወደ መንገዱ አውጥተው ከአብዛኛዎቹ ጠረጴዛዎች በላይ በልዩ ልዩ ቀለማት ያጌጡ ሰፋፊ ጃንጥላዎችን ዘርግተዋል። ሰዉ ይንጋጋል፤ ትራፊኩ ይፈሳል። አንዱ ካፌ ውጪ ሰዉ የሚተላለፍበት ቦታ አንዲት ትንሽ ጠረጴዛ አጠገብ ተቀመጥኩ

በፀደይ ቀን ሻንዚሊዜ ጎዳናው ዳር ቁጭ ብሎ ቢራ እየጠጡ አላፊ አግዳሚዋን ፈረንሳዊት እና የስንትና ስንት ሌላ አገር ሴት መቃኘት። ከዚህ የበለጠ ምን ደስታ ይገኛል? ሴቶቹ የፀደይን ብርሀንና ነፋስ ለመቀበል የፈነዱ አበባዎች ይመስላሉ። የወፍ ቋንቋ መሳይ ፈረንሳይኛቸውን በልዝብ ድምፃቸው እንደዘፈን እየተቀባበሉ፤ የተነጠፈውን ድንጋይ በረዥም ተረከዛቸው ኳ! ኳ! እያረጉ፤ ውብ ዳሊያቸውን እያወዛወዙ ወደላይና ወደታች ይተላለፋሉ። አይኔ አብሯቸው ይመላለሳል

ቀስ እያለ አይኔ ሰከረ። ውበት በዛበት። የአንዷን ኩሩ አረማመድ ሳደንቅ ትንሽ እንደ ተራመደችልኝ፤ ህዝቡ መሀል ገብታ ትጠፋለች። የሌላዋ ግሩም ቅርፅ አይኔን ይስባል፤ ከዳሊዋና ከባት

ከተረጎሙ የቱን እንደምመርጥ ገና ሳልወሰን ህዝቡ ይውጣታል። ደዋ የእንጂ ፀጉርና እንገት ልቤን ይወስደዋል። የምትቀጥለዋ ወጣት ነጭ ጥብቅ ያለ ሱሪ ለብሳ ስታልፍ አይኔ በዳሌዋ እንቅስቃሴ ላይ ይተከላል። እሷንም የሚንጋጋው ህዝብ ይውጣታል። ሌላ ውበት ሌላ ሴት ላይ ተጭኖ ሲሄድ አይኔን ይሰባል። እንደዚህ ስል አይኔ ሰከረ

የቢራዬን ሂሳብ ከፍጹ ወደ «ፕላስ ደ ሌትዋል» በኩል ሰራመድ የእንጂ ፀጉር አይኔን ማረከው። ሌትዮዋ ከኋላ ሲያዩዋት ምንም እትል። ሽረ ሻንዚሊሊ ሰላዩዋት ነው እንጂ፤ ሌላ በታ ባያት በጣም ደስ ትላለች። እጦር ያለች ወጣት ናት። ቀይ ቦርሳ እንጠ ልጥላለች። ገላዋን አቀፍ እርጎ የሚሸፍን፤ ነጭ ባለ ሽንሽን የፀደይ ቀሚስ ለብላለች። ወገሷን ሰፊ ቀይ ቀበቶ አቅፎታል። ቀይ ባለረጅም ተረከዝ ጫማ የረገጡት እግሮቿ ወፈር ብለው፤ ቀለማቸው ወደ ቡናማ የሚያደላ ነው። ወፍራም ዳሌዋ ከነጭ ልብሷ ስር ሲወዛወዝ ያስታውቃል፤ ምኞት ይቀስቅሳል። ግን ዋናው ውበቷ ፀጉሯ ነው። ይሄ ንፁህ ነጭ ፀጉሯ ወደኋላዋ ትከሻዋ ድረስ ተለቆ፤ ፀሀዩ ውስጥ ይብለዉለዉል። የረጋ የጨረቃ ብርሀን የሚመስል ንፁህ ፀጉር ከዚህ በፊት የት ነው ያየሁት? የት? መቼ? የት?

ሌትዮዋ ወደ ቀኝ በኩል ተጠምዛ ከሻንዚሊሊ ወጥታ፤ እንደ ሌላ መንገድ ይዛ ወደላይ በኩል መራመድ ጀመረች። ለምን ተከተልኳት? አላውቅም

መንገዱ ዳር ብዙ መኪናዎች ቆመው ነበር፤ እሷ እንደ ጥቁር ጃጉዋር ስፓርት መኪና ውስጥ ገባች። አልፈያት ወደ ላይ በኩል መንገዱን ሰቀጥላለች።

“Hi there!” አለችኝ። ባለሁበት ቆምኩ። የእማንዳ ድምፅ፤ ጆሮዬን ማመን አልቻልኩም። ግን ፀጉሩም የሷ ነው። እሁንም አስታወስኩ። ወደሷ ዞርኩ። ከመኪናዋ ወጥታ እየሮጠች መጣችና ተጠመጠመችብኝ። ሽቶዋ በጣም ደስ ይላል።

«እማንዳ ነሽ እውነት?»

«አዎን»

«ታድያ ያ ሁሉ ሮማ የት ሂደ?»

«ሸጥኩት» አለችና ትንሽ ከኔ ራቅ ብላ እንደ ሁለት ጊዜ እየተሸከረከረች «ምን ይመስልህ?» አለችኝ

«ተአምር ነው። በአይኔ ባላይሽ ኖሮ እላምንም ነበር»

“Thank you”

«እውነቱን ነው። አሁን ኮ ማን እንደሆንሽ ሳላውቅ ከኋላሽ በኩል ሳይሽ የማናት ቆንጆ ፈረንሳይ? እያልኩ ስከተልሽ ነበር»

«እንዲት ሴት ምን መስማት 'ንደምትወድ ብጥር እርገህ ታውቃለህ መቸስ።»

«እውነቱን ነው ሸረ!»

«ደስ ካልኩህ አብረሽኝ ምሳ ብላ 'ስቲ»

«ጥሩ»

ወደ ቆንጆ ጥቁር መኪናዋ ገባን። እማንዳ ድሮ ቁምቡርስ ነበረች፤ አሁን ግን ቢራቢሮ ሆናለች። ትርፍ አገጫ ጠፍቷል፤ እንገቷ ዙርያ ተጠፍጥፎ የነበረው ሮማ ረገፏል። ፊቷ ሙሉ ነው፤ ግን ደስ ይላል። ከንፈሮቿ ሮዝ ብጤ ቀለም ተቀብተው፤ ሰማያዊ እይኖቿ በጥንቃቄ ተኩለው፤ ቀይ ጉትቻዋ ከነጭ ፀጉሯ አጠገብ ሲታይ በረዶ አጠገብ የተንጠለጠለ እንጆሪ ይመስላል። ከአስቀያሚዎቹ ሴቶች ማህበር ወጥታ፤ ቆንጆዎቹ ማህበር ገብታለች። ድምፅዋ ሳይቀር ተለውጧል። ድሮ አልቃሻ ብጤ ነበር፤ አሁን ግን ልሰልሰ ያለ ቆንጆ ድምፅ ነው

«ንገሪኝ 'ስቲ። ምን እንደዚህ ለወጠሽ?» አልኳት

«አንድ ሰካራም» አለችኝ

«ምን?»

«ሉን ተሰናብቼ ወደ አገሬ ሰሄድ፤ ኢሮፕላኑ ውስጥ አንድ ሰውዬ አጠገብ ተቀመጥኩ። ሰውየው ሰክሮ ነበር። ሉ ትዝ እያለኝ ለብቻዬ ሳለቅስ

«'ምን ያስለቅስሻል? የወደድሽው ሰውዬ እምቢ አለሽ? ደግ አረገ! በዚህ እድሜሽ ምን እንዲህ አወፈረሽ?» አለኝና ያኔውኑ ረሳኝ፤ እንቅልፍ ወሰደው

«እኔ ግን ቃላቱን እስከ መቼም አልረሳቸውም። ለመጀመርያ ጊዜ አንድ እውነት ተገለፀልኝ። ይኸውም፤ ጅል ሆኜ ነው 'ንጂ፤ ውፍረቴን እንደ ጭነት ተሸክሜ መዞር የለብኝም። ጭነቱን እውርጀ

ልጥለው እችላለሁ። ልጥለው ቆረጥኩ። ሳን ፍራንሲስኮ ሄጂ፣
ሙያቸው ከብደት መቀነስ ከሆነ ሰዎች ጋር እራት ወር ሙሉ
ሰራሁ። ውጤቱን እንተም እመሰግንክልኝ። አለች። ሳቋ ውስጥ
ወጣትነትና የህይወት ድል እድራጊነት ይጨፍራል!

ባለ እራት ኮከብ (ማለት ከሁሉ ይበልጥ ምችት ያለበት) ሆኖ
ወሰደችኝ። ከፍሏ ሆነን በቴሌፎን ሁለት ምሳ እዘዘች። እሁንም
እስደነቀችኝ። ኢክስ ሳውቃት ፈረንሳይኛውን በእስቀያሚ የእሜሪካን
ቅላፄ ነበር የምታዜመው፤ እሁን ግን የፓሪስ ፈረንሳይኛ ሊሆን
ምንም አልቀረው። እያየችኝ ስትስቅ

«እንደዚህ የሚያስደስት ለውጥ አይቼ አላውቅም»

“Thank you, you’re really sweet” አለችኝ

ከምሳ በኋላ «ፓሪስ ምን ትሰራለህ?» አለችኝ። ነገርኳት።

«እንቺስ?» አልኳት።

«ከኒው ዮርክ የዛሬ ሳምንት መጣሁ። ይሄ ጃንዋር ከኢንግላንድ
እስኪመጣልኝ ነበር ‘ምጠብቀው። ነገ ወይም ተነገ ወድያ ወደ
ኢክስ መሄዴ ነው። . . . ሉን ማግኘት አለብኝ። ደህና ነው? እሁንስ
የሚፈልገኝ ይመስልሃል? ለጊዜው ሴት አልያዘ ‘ንደሆነ ጥርጥር
የለውም። ይዞ ‘ንደሆነ፤ ነጥቁ መውሰድ ይኖርብኛል።»

«ምን?»

«ነጥቁ ‘ወስደዋለሁ። ምነው ገረመህ? የድርዋ እማንዳ
መስዩህለሁ ‘ንዴ? ተለውጧለሁ’ ኮ። ተዘጋጅቼ ነው የመጣሁት።
ቢያንስ እርባ የሳይኮሎጂ መፅሀፍ እንብቢያለሁ። ደሞ ሉን
አውቀዋለሁ። ግብረ ስጋ በጣም ይወዳል። ለሱም ተዘጋጅቻለሁ።»

«እንዴት?»

«ለሌላ ሰው ቢሆን ይህን አልነግረውም። እንተ ግን
ትወደኛለህ። ወፍራም ሳለሁም ትወደኝ ነበር። ለኔ ግድ ነበረህ።
የተሻልኩ ሰው ሆኜ ስላየኸኝ ደሞ በጣም ደስ ብሎህል። ይሄ ለኔ
ትልቅ ስጦታ ነው። በጣም ተወዳጅ ነህ። እና ለምን እንደሆነ
ሳላውቅ በጣም አምንህለሁ። ለምንድነው ‘ማምንህ?»

«ምክንያት የለውም፤ ምክንያት አያስፈልገውም።»

«እውነትክን ነው። ብለህ ነህ። እውነቱን ነው፤ ብለህ ነህ። እገራ ሆኜ ብዙ ሳስብህ ነበር። ሌክስ ሆነንም እወድህ ነበር፤ ግን ያኔ ሰሜቱን ለመናገር አፈራ ነበር። ድፍረት መስሎ ይታየኝ ነበር። እሁን ግን ሳልፈራ ሰሜቱን ልናገር እችላለሁ። ተለውጫለሁ። ጤነኛ ሆኛለሁ። ስለዚህ ልንገርህ። በጣም ነው ምወድህ። ዒምህን ስትላጭ በጣም ታምራለህ። ቆንጆ ስለሆንክና ስለምወድህ ልስምህ እፈልጋለሁ። ትፈቅድልኛለህ?» አለችና ፊት ለፊቱ ከተቀመጠችበት ሶፋ ተነስታ በዝግታ እፌ ላይ ስማን ተመልሳ ቁጭ አለች። እያየችን ሳቀች

ግራ ስለገባች «እሁን አታረሳሽኝ። ለግብረ ስጋ ተዘጋጅቻለሁ ስትዪ ምን ማለትሽ ነው?» አልኳት

«ቀላል ነው። ሳላስበው ከአንድ የሰላሳ ሰባት አመት ህንድ ጋር ገጠምኩ። ፒ-ኢች-ዲ ያለው ሊቅ ነው። ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ጎብኚ መምህር ነው። እሱ ስለ ግብረ ስጋ ያስተማረኝን ብነግርህ ልታምነኝ እትችልም። ልነግርህም አልችልም። ቃላቱን አላውቀውም። ግን ስራውን በሀይል እችልበታለሁ። ፐሮፌሰሩ ገና ገና ቀሽም ነሽ ይለኛል። እውነቱን ነው፤ ከህንዶቹ ጋር ስተያይ ቀሽም ነኝ። ግን ሉን ሂጀ አንድ ሌሊት ከኔ ጋር ሳላድረው አብድ እንደሚሆንልኝ እርግጠኛ ነኝ።»

«ከዚያስ?»

«ከዚያ 'ንጃ። ሉ ከፈለገ ለሚሪካ 'ንሄዳለን። ካልፈለገም ሌክስ እንቀራለን። ወይ ፓሪስ እንመጣለን። ካንድ ሶስት አመት በኋላ፤ ሀሳቤን ያልለወጥኩ 'ንደሆነ፤ እንጋባለን።»

«እምቢ አላገባሽም፤ ያለሽ 'ንደሆነስ?»

«እሱንም አስቤበታለሁ። ተዘጋጅቻለሁ።»

እየሁዋት። ትችላለች። የፈለገችውን ለማግኘት ትችላለች

በሶስተኛው ቀን ለማንዳ፤ ሲልቪ፤ እኔ በአማንዳ ጃጉዋር ወደ ማርሰይ አመራን። ሌክስ ስንደርስ አርብ ማታ ነበር። ሉልበገድ ከጀምሷል ጋር ሞንቴ ካርሎ ሄዷል። እንግዲህ ለማንዳ እስከ ሰኞ ሟት መታገስ ይኖርባታል።

እኔ ፓሪስ ሂጂ ቅናት ውስጥ ስንፈላሰስ ኢክስ ውስጥ ምን ምን ተደረገ? ከባህራም፤ ከተካና ከኒኮል የሰማሁትን ሳገጣጥመው እንደ ሚከተለው ሆነ፡-

እንደ ማክሰኞ ከሰአት በኋላ (ኒኮል ከፋሺስቶቹ ተደብቃ ሰንብታ ከተመለሰች በኋላ) ባህራም የሚሰራበት ትምህርት ቤት ዲሬክተር ቢሮው አስገባውና፤ «ከስራዎ ላሰናብትዎ ነው» አለው። ባህራም «ምነው?» ቢለው «በስራዎ በጣም ተደስቼ ነበር፤ ግን የጋርደን ከተማ የፖሊስ ሹም እንዳሰናብትዎ አዘዘኝ» አለው

«እዚህ ውስጥ የፖሊስ ሹም ምን አገባው?» አለ ባህራም

«አዩ፤ እርስዎ የውጭ አገር ዜጋ እንደመሆንዎ መጠን፤ እዚህ አገር ስራ ለመያዝ ልዩ ፈቃድ ያስፈልግዎታል። እስካሁን ያለ ፈቃድ ወረቀት ስለሰሩ እርስዎም እኔም ልንቀጣ እንችል ነበር። ግን የፖሊስ ሹሙ ንደኛዬ ነው።»

«የስራ ፈቃድ እንደሌለኝ እንዴት አወቀ?» አለ ባህራም

«ሰው ነገረው። ይመስለኛል፤ ኢክስ ውስጥ ጠላቶች አሉዎት።»

ባህራም ገባው። ፋሺስቶቹ መሆን አለባቸው

«እሺ ደመወዜን ይሰጡኝ» አለ። የሁለት ወር ከሶስት ሳምንት ደመወዝ አለው። ዲሬክተሩ ገንዘቡን ከቢሮው ጠረጴዛ ኪስ አውጥቶ አቀበለው። ባህራም ገንዘቡን ቆጠረ። የተዋዋሉት ገንዘብ ሲሶ ነው።

«ሌላውስ?» አለ ባህራም

ዲሬክተሩ ከጠረጴዛው ኋላ እንደተቀመጠ፤ ቅዝቅዝ ባለ ክፉ ድምፅ

«የምን ሌላ?» አለው

«ይሄ ሙሉ ደመወዜ አይደለም። እንደ ሶስተኛው ነው።»

«ማን ነው ያለው? ደመወዝህን ሰጥቼህሁ። ከፈለግክ ውሰደው፤ ካልፈለግክ ተወው። ድሮ አልጀርያ ሳለሁ አረቦቹን ከዚህ ባነሰ ደመወዝ ነበር የምናሰራችሁ»

ባህራም ረጋ ባለ ድምፅ «አረቦቹን ቅኝ ግዛት ስላደረጋችኋቸው በካልች ብለው ካገራቸው አስወጧችሁ። የሆነ ሆኖ፤ እኔ አረብ አይደለሁም። የኢራን ሰው ነኝ። የኢራን ሰው ሰውን አይነካም። ግን

ማንም ሰው የኢራንን ሰው አይበድልም። ስለዚህ—» አለና፤ ድንገት በጠረጴዛው ተንጠራርቶ ሰውዬውን አነቀው። ሰውየው ራሱን ለማስጣል አልሞከረም። ባህራም ሲያፈጥበት፤ በደነገጠ ድምፅ

«አይነቁኝ። አስም በሽታ አለብኝ» አለው

ባህራም ለቀቀው። ሰውዬው ከጠረጴዛው ኪስ ሌላ ገንዘብ አውጥቶ ባህራም ፊት ቆጠረው። ባህራም ገንዘቡን እንስቶ ኪሱ ከተተ። ሰውየውን አየው። ወምበሩ ላይ ተቀምጦ ወደ ላይ ይመለከተዋል። ባህራም እፋ ውስጥ ብዙ ምራቅ ሰበሰበ። ሰውዬው ፊት ላይ ተፋው። ሰውዬው መሀረብ ሊያወጣ እጁን ወደ ኪሱ ሲከት ባህራም ትቶት ወጣ

ከዚያ እየጨሰ ወደ ኢክስ የሚወስደውን አቶቡስ ተሳፈረ

ያን ቀን ተካን ባያገኘው ጥሩ ነበር

ተካ በበኩሉ ከአንድ ወር በላይ ሲበሳጭ ሰንብቷል። ጀርመንዋ ልጅ እየባሰባት ሄደ። በፊት 'ንኳ ከዚያ ካገሯ ልጅ ጋር 'ምትወጣው አልፎ አልፎ ነበር። አሁን ግን ቢያንስ በላምንት አራት ማታ ከሱ ጋር ነች። ተካ 'ንግዲህ ቢበዛ በላምንት ሁለት ማታ ቢያገኛት ነው። ለዚያውም ሁለቱም ማታ የንትርክ ማታ ነው። ሁልጊዜ ስለጀርመኑ ይጨቃጨቃሉ

«ከሱ ጋር ምን ትሰራያለሽ?»

«በራሴ ህይወት ምን አገባህ?»

«አብራችሁ ትተኛላችሁ?»

«ምን አገባህ?»

በጥፊ እየመታት «ንገራኝ! ይተኛሻል?» ይላታል

በንዴት «አዎን ይተኛኛል! በል ምን ትሆን!» ትለዋለች

እንደገና አንድ ሁለት ጥፊ ያቀምላትና፤ በግድ ታግሎ ይተኛታል

አንድ ማታ ግን፤ ዝግ ባለ ድምፅ

«ልሰናበትህ ነው የመጣሁት» አለችው

ልቡ እየፈራ «ምነው? የት ልትሄጁ ነው?» አላት

«የትም አልሄድም። እስቲ ዛሬ 'ንኳ ሳንጣላ 'ንደር። የመጨረሻችን ሌሊት ነው። ሄርማን ሊያገባኝ ቆርጧል። እኔም እሺ ብየዋለሁ።»

በሰላም አደሩ። ከዚያ በኋላ አነጋግራው አታውቅም

ጀርመንዋ ያስለመደችው ሲቀርበት ጊዜ ያንገበግበው ጀመር። በቶሎ ሴት ማግኘት እንዳለበት ገባው። ቢመለከት፤ ኒኮል አለች። መልኳ እጅግም ነው፤ ወንድ በብዙ ልትሰብ አትችልም። ለዚህ አይደል ባህራምን በገንዘቧ 'ምታኖረው? ግን አሁን ባህራም አብዛኛውን ጊዜ ከኢክስ ውጪ ነው። ስለዚህ ሌላ ወንድ መፈለጓ አይቀርም። እንደያውም ይህን ጊዜ እሱ (ተካ) ሴት ያስፈለገውን ያህል እሷም ወንድ መፈለጓ አይቀርም። ሌላ ሴት እስኪያገኝ ማቆያ ትሆነዋለች። እሷም በበኩሏ ባህራም እስኪመጣላት ማቆያ ይሆናታል። የጋራ ጥቅም!

ማክሰኞ ከምሳ በኋላ ቤቷ ሄደ

ቡና አፈላችለትና «ዛሬስ ምን ሰማህና ልትገባኝ መጣህ?» አለችው

«እንድ ነገር አስቤ ነው» አላት

«ምን?»

«እኔንና አንቺን የሚጠቅም ሀሳብ ነው»

«ንገረኛ»

«ደስ ትደኛለሽ። ስለዚህ ባህራም በሌለበት ጊዜ እዚህ ብመጣ ጥሩ ይመስለኛል»

«መጥተህሰ?»

«እናወራለን፤ እንጫወታለን» እያለ እጁን እጇ ላይ አስቀመጠ

እጇን እያሸሸች «ለኔ 'ሚሆን ጨዋታ ያለህ አይመስለኝም» አለችው

«አለኝ»

«የለህም»

«ከባህራም በምን አንሳለሁ?»

«በሁሉም ነገር»

«ሞኝ ነሽ። ይልቅ እንድ አቃጣሪ አረብ እየከፈልኸው ከሚተኛሽ፤ እኔ ያለ ገንዘብ ብተኛሽ እይሻልሽም?» አላት

ፊቷ በቁጣ አላት መሰለ፤ ግን ድምፅዋ አልተለወጠም

«ወንድ ከሆንክ ሂድና ባህራምን አቃጣሪ አረብ ነህ በለው። እኔ ወንድ ስላልሆንኩ የሚገባህን ቅጣት ልሰጥህ አልችልም። ግን ቆሻሻ ነህ። እንጎልህም ቆሻሻ ነው፤ ሰውነትህም ቆሻሻ ነው። እግርህ ይገማል፤ አፍህ ከሬሳ እኩል ይቆንሳል። አሁን ቤቴ ሳይገማ ተነሰና ሂድልኝ» አለችው

ተነሳ። ቁጭ እንዳለች ሳታሰበው በጥፊ መታት። ከወምበሯ ተከነበለች። ከወለሉ ላይ በፀጉሯ ጎትቶ እነሳትና እንገቷን ሳማት። ስትፍጨረጨር እጇን ጠምዞ ወደ አልጋዋ ወሰዳት። አልጋው ላይ ጣላትና እንድ ጡቷን ጭብጥ እርጎ ያዘ። መፍጨርጨሯን ተወች። በእጇ ብቻ

«ተወኝ! ብትተወኝ ይሻልህል!» እያለች ትፎክራለች

እጇን ሰደደና ሙታንቲዋን ሊያወልቅ ሲል እንደገና መፍጨርጨር ጀመረች። ጡቷን የባሰውን በሀይል ጨበጠው። ፀጥ አለች። ሙታንቲዋን አወለቀው። እምባዋ ይወርድ ጀመር። ቁጣዋ ወደ ልመና ተለወጠ

«እባክህ ተወኝ። ምን አረግኩህ?»

ልመናዋን ከምንም አልቆጠረውም። ጡቷን ጨብጦ 'ንደያዘ የሱሪውን ቀበቶ ፈታ

አሁንም እምባዋ እየወረደ «እባክህን ተወኝ። እርጉዝ ነኝ። የሁለት ወር ነበሰ ጡር ነኝ» አለችው

የሱሪውን ቁልፍ ይፈታ የነበረው እጇ ባለበት ደረቀ። ጡቷን ይዞ የነበረው እጇ ለቀቃት። ሱሪውን መልሶ ቆለፈ። ትቷት ወጣ

አልጋዋ ላይ ተደፍታ ስታለቅስ ባህራም ደረሰ። ከጋርደን እየበሸቀ መምጣቱ ነበር። በጥፊ ተመትቶ የቀላውን ፊቷን አየ። እያለቀሰች የሆነውን ሁሉ ነገረችው

ተናዶ ተካን ፍለጋ ወጣ። ኒኮል ተከተለችው። ምናልባት

እደገኛ ነገር እንዳይሰራ ፈርታለች። እሱ በረዥሙ ሲራመድ እሷ አልደርሰበት ብላ ከኋላው ከፍቅ ሱክ-ሱክ ስትል፤ ኢክስን አቋርጠው ሲቴ አጠገብ ሲደርሱ - ባህራም ተካን እየው። ጠራው። ተካ ቆመ። እንድ ትልቅ ዛፍ ስር ነበር። ባህራም ደረሰና ቃል ሳይናገር በጥፊ መታው። ተካ ቡጢ ሰነዘረበት። ባህራም ጎምበሰ ብሎ አመለጠና፤ በፍጥነት የተካን እጅ ይዞ ጠምዞ በሀይል ወረወረው። ከዛፉ ጋር አጋጨው። ከዚያ በኋላ ተካ ሊካላከል አልቻለም፤ እንጎሉ ዞርበታል፤ ባህራም እጅ ውስጥ እንደ ሀፃን ሆነ። ባህራም ጭንቅላቱን ይዞ ፊቱን ከዛፉ ጋር ደጋግሞ ደጋግሞ አጋጨው። የተካ ፊት በደም ተበከለ። ኒኮል ደርሳ ባታስጥለው ኖሮ ምናልባት ይገድለው ነበር

ተካ አልሞተም። ብቻ ሳየው ግራ እጁ በፋሻ ተጠምጥሞ፤ ደረቱ ላይ ታጥፎ፤ ከአንገቱ በፋሻ ተንጠልጥሏል። ፈገግ ሲል እንዱ የላይኛ የፊት ጥርሱ ወልቋል

ከሁለት ሳምንት በኋላ ወርቅ ጥርስ አስተከለ

ባህራምን «እውነት ኒኮል አርግዛለች?» አልኩት
«አዎን» አለኝ «እንግዲህ ታሰርኩ ማለት ነው።»
ዝም አልኩ። ምን ልበል?

«ያ ሁሉ የፊቱ ሽን ወሬ ከንቱ ቀረ። ኒኮል ካረዝኝ ሁለት ወር አለፈ። ታሰርኩ።»

«ለምን አላስወረዳችሁትም?»

«እንዴት አርገን ልጃችንን እንገድላለን?» አለኝ

ለዚህ መልስ አልነበረኝም። ዝም አልኩ። ማን ያውቃል? ምናልባት የተረዘው ልጅ የባህራም . . .

እማንዳ ወሬውን ስትሰማ አብሬያት ነበርኩ። ሆኖል ከፍሏ ውስጥ ቁጭ ብለን ስናወራ ስንስቅ በሩ ተንኳኳ

"Come in... I mean, Entrez!" አለች እየላቀች

ተካ እጁን እንደጠመጠመ ገባ። እየነው

«ሰምተህል?» አለኝ በእማርኛ። ሸራፋው ከፍት ከድን ይላል

«ምን?» አልኩት

«ሞንቴ ካርሎ ሆቴል ውስጥ ጀምሺድና ያገራችን ልጅ ሞተው ተገኝ።»

“What is it? What is it?” አለኝ እማንዳ

«እርግጠኛ ነህ?» አልኩት

“What is it?”

«እርግጠኛ ነኝ። ፖሊሶቹ ንደሚሉት፤ ጀምሺድ መጀመርያ የኛን ልጅ በሽጉጥ ግምባሩን ብሎ ገደለውና —»

“What is it?”

«— ቀጥሎ የራሱን እንጎል ብትንትን አደረገ። አሁን ራሳቸው ወደየአገራቸው ሊላኩ ነው።»

እማንዳ ተነሳችና (እኔ ለካ ሳይታወቀኝ ተነስቻለሁ) ትከሻዬን እየነቀነቀች፣ በእንግሊዝኛ

«እባክህን ንገረኝ። ምንድነው?» አለኝኝ

«አዝናለሁ» አልኳት

«ሉ ነው?» አለኝ። በሀይል ፈርታለች «ንገረኝ፤ ሉ ነው?» በጭንቅላቴ አዎን አልኳት

«ምን ሆነ? ምን ሆነ? ንገረኝ!» አለኝኝ

«ላታገኘው ባትሞከሪ ይሻላል። ወደ ፓሪስ ተመለሺ።»

«ለምን? ለምን? ምን ሆኗል?»

«ላታገኘው አትችይም»

በሀይል እየነቀነቀችኝ፣ በጠንካራ ድምፅ

«ንገረኝ!» አለኝኝ

«ከንግዲህ ማንም ሊያገኘው አይችልም» አልኳት

በሹከሹከታ መሳይ ድምፅ፣ «ሞቷል?» አለኝኝ

ዝም አልኳት። ወደ ተካ ዞረችና፤ በተዘረጋ እጇ በሩን

እያመለከተች

«Get out!» ብላ ጮኸችበት

ባማርኛ «ቂንጥራም!» ብሏት ወጣ። በሩን ዘጋ።

ረጋ ባለ ሁኔታ በርሳዋን ከሶፋው ላይ እነሳች፤ ወደ በሩ መራመድ ጀመረች። ዘልዬ ቀደምኳትና በሩን ቆምኩ።

«እሳልፈኝ» አለችኝ። አታለቅስም። ያዘነችም አትመስልም። እይኖቿ ፍዝዝ ብለው፤ በህልም ውስጥ ያለች ትመስላለች

«የት ትሂጂ?» አልኳት

«ሂጂ ሉን አየዋለሁ»

ሁለት እጄን ትከሻዋ ላይ ጫንኩና

«እንድታዩው አይፈልግም። እንደድሮው ሲሰቅ ሲጫወት እንድታስታውሽው ነው 'ሚፈልገው' አልኳት

«ሲሰቅ ሲጫወት! ሲሰቅ ሲጫወት!» አለችና ስቅሰቅ ብላ ማልቀስ ጀመረች። ትከሻዋ ላይ ባሉት እጆቿ ወደኔ ሳብ አደረግኳት። ራሷን ደረቴ ላይ እንተራሰችና ለቅሶዋን ቀጠለች

አልቅሳ ስትጨርስ ሀኪም ጠራሁላት። የሚያስተኛ መርፌ ወጋትና ሂደ

«አጠገብሽ ብሆን እወድ ነበር» አልኳት

ክፍሉ ውስጥ እንድ ትንሽ አልጋ አስነጠፈችልኝ። ተኛች። ሲመሽ ወጣ ብዬ እራት በልቼ ተመለስኩ። ተኝታለች። ልብወለድ መፅሀፍ ሳነብ አምሸቼ ተኛሁ።

ጧት ተነሳች። ገላዋን ታጠበች። ረዥም ስስ ህምራዊ የሌሊት ልብሷ ላይ ከፍጣ የተሰራ ወይን ጠጅ የቤት ካፖርት ደርባለች። ብርሀን መሳይ ፀጉሯ በሚያስደስት አኳኋን ተሞኝጫዊሯ። አብረን ቁርስ በላን። ሉልሰገድን እንዳናነሳ ፈርተን ስለሆሊውድ ማውራት ጀመርን

ቁርስ በልተን ስናበቃ፤ እኔ ሶፋው ላይ ቁጭ እንዳልኩ ተነሳችና ከፊቴ ቆመች። በዝግታ የፍጣ ካፖርቷን መቀነት ፈታች። ካፖርቱን እውልቃ ለቀቀችው። ምንጠፋ ላይ እግሮቿ ዙርያ ተጠ ቀለለ። ህምራዊ ስስ የሌሊት ልብሷ ድምቡሼ ገላዋን እንደ ደመና

ከቦታል 'ንጂ አልሸፈነውም። ጡት መያዣና መታንቲ አላደረገችም። አቤት ወርቃማ ቁገሯ ማማሩ፤ እጇን ዘርገታ ፊቴን ዳሰሰች። ትርጉሙ የማይታወቅ ፈገገታ ፊቷ ላይ ሰፍሯል። ከተቀመጥኩበት ወደፊት ጎንበስ በማለት ምንጣፉ ላይ ተምበረከኩሁ። ፊቴን ለሰላላ ሆጷ ላይ አሳረፍኩ፤ እጆቼን ወፍራም ዳሴዋ ዙርያ ጠመጠምኩ። ራሴን እቅፍ አደረገችኝ። እንደዚህ ሆነን ረዥም ጊዜ ቆየን። ምን እንደፈለገች ሰላልገባኝ፤ ምንም ባላደርግ ይሻላል በማለት ባለሁበት ረጋሁ። በኋላ፤ ከተምበረከኩበት አሰነሳችኝ። ወደ አልጋዋ ወሰደችኝ። መኖሩን ሰምቼው የማላውቅ አዲስ የግብረ ስጋ አገር አሳየችኝ

ይሄ ሁሉ ሲሆን፤ ያ ትርጉሙ የማይታወቅ ፈገገታ ፊቷ ላይ ብቅ ጥፍት ይል ነበር። ምሳ ከበላን በኋላ ሻንጣዋን መኪናዋ ኋላ ወምበር ላይ አስቀመጥኩት። አብሬያት ከኢክስ ወጣሁ። ወደ እቪኖን የሚወስደውን መንገድ እንደያዘች መኪናዋን አቆመች። አየችኝ። ሰማያዊ አይኖቿ እምባ አቀረሩ። እንገቴን ሰባ አፈ ላይ ሳመችኝ። መሀረቤን እያቀበልኳት

«አሁን የት ነው 'ምትሄጃው?» አልኳት

«እኔ 'ንጂ። ብቻ ከ'ንግዲህ ኢክስን ማየት አልፈልገም» አለች እንባዋን እየጠረገች

ከአጭር ዝምታ በኋላ «እንድ ነገር ልጠይቅሽ እፈልግ ነበር» አልኳት። ግን አመነታሁ።

«ገብቶኛል» አለችኝ «ጧት ለምን እንደዚያ እንደሆንኩ ልትጠይቀኝ ነው 'ምትፈልገው?»

«አዎን»

ሳቅ እያለች «እንተስ ለምን እሺ አልከኝ?» አለችኝ

«እኔማ ሻንዜሊዚ ካየሁሽና ሌላ ሴት እየመሰልሽኝ ከተዋወቅን ጀምሮ እምረሽኝ ነበር።»

«እንደሱ ቢሆን ኖሮ ፓሪስ የተገናኘን ጊዜ በጣም ይመች አልነበረም? ይልቅ እውነቱን ንገረኝ።»

«እኔ ለራሴ በጣም ደስ እንዳለኝ እውቃለሁ'ንጂ፤ ምኑም አልገባኝም። እንቺ ንገረኝ 'ሰቲ»

ያ ምስጢራዊ ፈገግታ ፊቷ ላይ ብቅ አለ

«እውነቱን ለመናገር የሚበቃ ቃላት የለኝም» አለችኝ «ግን እንዲህ ልበልህ። ሞት መጥቶ በግድ ካልወሰደኝ በስተቀር፤ እውስጤ ገብቶ ስፍራ እንዲይዝ አልፈቅድለትም። መቸም ቢሆን፤ ጥልቅ ሀዘን ውስጥም ብሆን፤ ህይወት ሞትን ድል እንዲነሳው አፈልጋለሁ። ጧት ላይታወቅህ፤ እውስጤ ገብተህ ሞትን እንዳባርረው አግዝኸኛል። . . . ምንው በመገረም ታየኛለህ? ተለውጫለሁ አላልኩህም 'ንዴ?»

«አሁንማ ገባኝ። ውስጥሽ ከፀጉርሽ ይበልጥ ውብ ሆኗል»

አይኖቿ እንደገና እምባ ሞሉ። እንደገና በእንገቴ ስባ በረዥሙ ሳመችኝ

«ተጠንቅቀሽ 'ንጂ፤ እሺ?» አልኳት

ሳቅ አለች «አትሰጋ። አገርህ ከመሄድህ በፊት ፓሪስ ብቅ ብለህ ታየኝ የለ?»

«እመጣለሁ። እስከዚያ አድራሻሽን ላኪልኝ።»

«ትፅፍልኛለህ?»

«በላምንት በላምንት።»

«ጥሩ ልጅ ነህ። በጣም ጥሩ ልጅ ነህ።»

«ላንቺ ብዬ አይደለም። ለራሴ ብዬ ነው። እንዳንቺ ያለች ብርቱ ውብ ሴት ካየሁ አያስችለኝም።»

እንደገና በእንገቴ ስባ አፈ ላይ በሀይል ሳመችኝ። ከመኪናዋ ወረድኩ። ሞተሩን ቀሰቀሰች። ጭልጥ አለች። እስከትጠመዘዝ በአይኔ ተከተልኳት። ጥልቅ ሀዘን ተሰማኝ። የሄደችበትን መንገድ ላይ የቆየሁበት አይኔ ብዥ አለብኝ። አይኔን በሀይል ጨፈንኩ። እምባው ጉንጩ ላይ መውረድ ጀመረ። እጄን ኪሴ ከተትኩ። መሀረቤ የለም። እማንዳ ይዛው ሂዳለች

ፊቴን ወደ ከተማው መለሰኩ። ኢክስ ራቅ ብላ ትታየኛለች። ከበላይዋ ንፁህ ሰማይ ተዘርግቷል። የእማንዳን አይኖች ይመስላል

አስራ ሁለት

የቀይ ኮከብ ጥሪ
ባህራም

ባህራም እየተለወጠ ሄደ። እነ ማእ-ትዜ-ቱንግ የደረሱዋቸውን መፃህፍት ማንበብ ተወ። ስለኮሙኒዝም ማውራት ተወ። ክፍል መግባት ተወ። እኔንም ይሸሸኝ ጀመር። እንደቀስተ ደመና ውብ የነበረውን የሬቮሉሽን ተስፋውን በብዙ የእሳት ቃላት ይነግረኝ ስለነበረ፤ እሁን ቀስተ ደመናው ተሰባብሮ ወድቆ ከበሰበሰ በኋላ፤ እንደገና ሊያነጋግረኝ አልፈቀደም። ኒኮልም ፊት ነሳችኝ። የባህራምን ክንፍ እንደሰበረችው ሰላወቅኩ ፊት ነሳችኝ

የኢክስ ሰማይ የሉልሰገድና የጀምሺድ መቀሰፍ አላስደነገጠውም፤ የእማንዳ ጉብዝና አላስደነቀውም፤ የኒኮል ማርገዝ አላናደደውም፤ የባህራም መታሰር አላሳዘነውም። የኢክስ ሰማይ ለዚህ ሁሉ ደንታ የለውም

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ እንደ እማንዳ አይን ብሩህ ሰማያዊ ነው፤ እንዳንድ ጊዜ እንደ ኒኮል አይን ውህ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ጊዜ እንደ ሲልቪ ጉንጭ ይቀላል

የኢክስ ሰማይ ደመና አይለብስም፤ ሁልጊዜ ራቁቱን ነው፤ ሁልጊዜ ውብ ነው፤ ሁልጊዜ ሰላማዊ ነው። ሌሊት የአልማዝ ከዋክብትና የሰላም ፀጥታ ለብሶ ያድራል

የኢክስ የፀደይ ፀሀይ እየበረታች ሄደች። ንፁህ ብርሀኗ ቀስ እያለ ወደ ብጫ ሀሩር ተለወጠ፤ ለሰላሳውን የፀደይ ንፋስ አደከመው፤ የሚወብቅ የአየር ባህር አደረገው። በጋ መጥቶ ኢክስ

ፌዴራል ሊገደ ሰፊ ድካም ተንሳፈረ። ለሮጊቶችና ሽማግሌዎች ጥላ ፌዴራል ቁጭ ብለው በዝግታ እያለከለኩ፣ የሞትን ምህረት የሚጠብቁ ይመስሉ ጀመር

ለንጽጽ ጊዜ ባህራችንና ኒኮልን ምግብ ቤቱ ሲገቡ ወይም ሲወጡ ሊያቸዋለሁ። ባህራም ከስቷል፤ ለይስትም፤ በፍጥነት ለይራመድም። ሽበቱም የበዛ መሰለኝ። ኒኮል ግን ወፈር ብላ፤ ለርጉዝናዋ በጣም ለምርባታል፤ በዝግታ ስትራመድ ታስጎመጃለች

ቀስ በቀስ! ምግብ ቤት መምጣቱን ተጨት

ተካ «የኒኮልን ግርግህ ለመሸሸግ ያሉት ነው» አለኝ። ሌላ ነገርም ነገረኝ — ባህራም ግታ ግታ ኒኮልን ቢቷ ትቷት ይወጣና ሲኒግ ይገባል፤ ከሲኒግ ወጥቶ ካፌ «ሰንትራ» ይሄዳል፤ እዚያው ያድራል፤ ሲነጋ ወደ ኒኮል ቤት ይካትናል፤ ተኝቶ ይውላል

እንደ ግብፁ ወደ ስድስት ሰአት ላይ ከሲኒማ ወጥቼ ወደ ቤቴ በኩል ሰራመድ፤ ከኋላዬ እንደ ፈጣን እርምጃ ሲከተለኝ ተሰማኝ። እንዳልሰማሁ መንገዴን ቀጠልኩ። ደረሰብኝ። ባህራም። ወደ ካፈ «ሰንትራ» ሄደን ባራ ካዘዝን በኋላ

«ቁጭ በለን ካወራን በዙ ጊዜ ሆነን» አሉኝ። አይኖቹ እንደ
መድከሙ በሏቸዋል፤ ፊቱ ላይ የእምስት አመት ያህል እድሜ
ተወያሯል።

«ለገተ ለትገኝም» ለልኩት

«በገዛ ራሴ ጥፋት በታሰርኩት እንተ ጋ መጥቼ ባለቅስብህ ተገቢ መሰሉ አልተሰማኝም»።

«ጥሩ እድል እጋጥሞህ ቢሆን ኖሮ ግን መጥተህ ታጫውተኝ ነበር፤ ደስታህን ታካፍለኝ ነበር»።

«እዎን። ይኸውልህ። ልክ ከፓሪስ እንደተመለሰክ እንድንጋገርበት እቅጂ አበር። ግን ገና ባትመለስ ጣጣ ውስጥ ገባሁ። ስትመጣ ታድያ መንፈሴ ተሸንፎ ስለአበረ ያቀድኩትን ችላ አልኩት። አሁን ፈቃደኛ ከሆንክ ብንጋገርበት ጥሩ ይመስለኛል።»

«ТЗ»

መጀመር አስቸገረው። ሲጋራ አቀጣጠለ።

«ለሌሊት ጉዳይ ነው። ነገራህለች?»

«ለምን?»

«ምን አለችህ?»

የነገረችኝን ባጭሩ አጫወትኩት። ዝም ብሎ ሰማኝ። ስጪርስ

«ውሽቷን ነው» አለኝ

«እንዴት?»

«እኔ ነኝ የለመንኳት። እሷ እምቢ ብላኝ ነበር። በብዙ ተለማመጥኳት። 'አሁን አሁን ከሞት ጋር ስታገል ነበር፤ ውስጤ በፍርሀት ተሞልቷል፤ ብቻየን ነኝ፤ የሰው ሙቀት ያስፈልገኛል፤ በጣም ያስፈልገኛል' አልኳት። እሺ አለችኝ። ግን እሺ ያለችኝ ብዙ ከተለማመጥኳት በኋላ ነው»

«ማንኛችሁን ልመን?»

«እኔን»

«ለምን?»

«ውሽት አልነግርህም»

«እሷስ ለምን ውሽት ትነግረኛለች?»

«እንዳንጣላ ብላ»

ዝም አልኩ። ንዴቱ ውስጤ ሲጠራቀም ይሰማኛል

«ከፈለግከም አገጣጥመን» አለኝ። ቁጣዬን ለመግታት ስለ መዋሸት ጀመርኩ

«ግድ የለም ይቅር። አሁን ሰላንተ ንገረኝ» አልኩት። ድምፁ እንደተለወጠ ተሰማኝ

«ይቅርታ አርገህልኛል ማለት ነው?» አለኝ

«እንርሳው» አልኩት

«እፍረት ይሰማኛል። አይንህ ውስጥ ንቀት ይታየኛል»

«ንቀት አይደለም» አልኩት

«ታድያ ምንድነው?»

«ሰሜቴን ልግለፅላለሁ?»

«አዎን»

እኔ ሳላውቀው የተጨበጠ ቀኝ እጄ በፍጥነት ሂዶ አገጨን መታው። ከነወምበሩ ወደኋላ ተገለበጠ። እጆቼን እንደ ጨበጥኩ ከበላዩ ቆምኩ። የተገለበጠው ወምበር አጠገብ እንደተጋደመ ወደ ላይ ያየኛል። ማንኛችንም አልተንቀሳቀሰንም። ወደ ላይ እያየኝ ቀስ ብሎ መሀረቡን ከኪሱ አወጣ። መሀረቡ ውስጥ ተፋ። ደም። ቀና ብሎ ቀይ ፈገግታ ሰጠኝ። እጄን ዘረጋልኝ። ጨበጥኩት፤ ወደ ላይ ሳብኩት። በየቦታችን ተመልሰን ተቀመጥን

ካፈው ውስጥ ሌሎች ሰዎች እንዳሉና እንደሚያዩን ገና አሁን ታወቀኝ። አፈርኩ። ግምባሬን አላበኝ። መሀረቤን አውጥቼ ጠረግኩት። ባህራም እንደገና መሀረቡ ውስጥ ተፋ። ሳቅ እያለ

«እንደሱ ንኳ ይሻላል» አለኝ

እንድ ነገር አስታወስኩ። ባህራም ቢፈልግ ነብሴ እስኪወጣ ሊደበድበኝ ይችል ነበር! እንደገና አላበኝ። በመሀረቤ ጠረግኩት

ከዚህ በኋላ ከባህራም ጋር እንደ ድሮው ማውራት ጀመርን። የደረሰበትን አጫወተኝ። ኒኮል ማርገዚን ስታውቅ መበሳጨት ጀመረች። ባህራም ከስራ ሲወጣ ብስጭቷ እየባሰባት ሄደ። ሉልሰገድና ጀምሺድ ከሞቱ በኋላ፤ ብስጭቱ ወደ እምባ ተለወጠ። ማታ ማታ ታለቅሳለች። ባህራም ያባብላት፤ በሰጋ ይገናኛትና ያስተኛታል

እሷ ስትተኛ እሱ ሲጋራ አቀጣጥሎ በጨለማው ስለ ኢራን ያስባል። ከንቱ! ያ ሁሉ ዝግጅት ከንቱ ቀረ። ያ ሁሉ እመታት በከንቱ አለፈ። ማኑ — ያ ኢራን ሳሉ የ«ፍሬ» አለቃው የነበረ፤ ስለእምባጓሮ ያስተማረው ውድ ጓደኛው — ማኑ በሱ ቦታ ቢሆን አሁን ምን ባደረገ ነበር? ለመሆኑ፤ ማኑ የት ይሆን? እዚያው እንግሊዝ እገር ይሆን?

«ይገርምህል» አለ ባህራም ሲነግረኝ «እንድ አስር ቀን ያህል በተርታ፤ ማታ ማታ ስለማኑ ብዙ ብዙ አሰብኩ። እና እንድ ቀን ከሱ ደብዳቤ መጣልኝ። አይገርምህም? አድራሻዬን እንዴት እንዳገኝ ንጃ።»

«ደብዳቤው ምን ይላል?» አልኩት።

ከዚህ ሁለት በአረብ ፊደላት የተፃፉ ደብዳቤዎች እውጥቶ እንዴን ተረጎመልኝ

«ብዙ ብዙ የምነግርህ አለኝ። ግን በደብዳቤ አይሆንም። ሰንገናኝ ነው። እዚህ ለንደን ውስጥ ሶስት ሚሊዮን ፓውንድና አንድ ዘመናዊ ማተሚያ ቤት አለን። ገንዘቡ ከቻይና፣ ከሶቭየት ህብረትና ከሌሎች ወዳጆች የተሰጠን ነው። ብዙ ሌላ እርዳታም ተሰጥቶናል። እስራኤልም ስኬት ሺ ካላሸኒኮቭ ጭምር! እንግዲህ ጊዜው ደረሰ። ፎቶግራፍህን ላክልኝና ፓስፖርት ይገልጻህ እመጣለሁ። እኔና እንተ አገራችን እንገባለን። እዚያ ብዙ ብዙ ስራ ይጠብቀናል። ዝግጁ ነህ? እንዲያው ነው የምጠይቅህ እንጂ ዝግጁ እንደሆንክ እርግጠኛ ነኝ። ይህን ሁለት አመት የት የት ነበርኩ መሰለህ? ፒኪንግ፣ ሞስኮ፣ ፕራግ፣ ቡዳፔስት — ብቻ ሰንገናኝ እነግርሃለሁ። ቶሎ ፎቶህን ላክልኝ»

ባህራም ደብዳቤውን አጥፎ ኪሱ ከተተ። ረዥም ዝምታ

ሰዎቹ ካፈው ውስጥ ያወራሉ። አንዷ ኮረዳ ከሸንት ቤት ወጥታ ሶስት ጎረምሶች መካከል ተቀመጠች።

«ፎቶህን ላክልኩት?»

«የለም»

«ምንው?»

«ከሱ ጋር ልሄድ አልችልኝም»

«ለደብዳቤው መልስ ፃፍክልኩት?»

«አዎን። 'ካንተ ጋር ልመጣ አልችልም። ሀሳቤን ለውጫለሁ' አልኩት»

«መቼ ነበር ይሄ የሆነው?»

«ከእስራኤልም ስኬት ቀን በፊት። ዛሬ ሌላ ደብዳቤ ደረሰኝ። 'ሀሳቤን ለውጫለሁ ብትለኝ አላምንህም። ይልቅ ምን እንደሆንክ ንገረኝ' ይላል።»

«ትነግረዋለህ?» አልኩት

«እኔ 'ንጃ'»

ዝም ብለን ብዙ ጊዜ ቆየን

«ደብዳቤው ከደረሰህ በኋላ ነው እዚህ 'ሰንትራ' ማደር የጀመርከው?»

«አዎን፡፡ ከኒኮላ ጋር ማደር አልቻልኩም፡፡ ለቅሶዋ ሊያሳብደኝ ነው፡፡»

አሁንም «ስትዘጋጅበት፤ በትጓጓለት የነበረው ስኬት ሲመጣልህ እኔ ከለከልኩህ፤ ገደልኩህ፤ እኔ እንተን ገደልኩህ!» እያለች ነው 'ምታለቅሰው፡፡ አልቻልኩትም፡፡ ባንድ በኩል ቁጭት፤ ባንድ በኩል የሷ ለቅሶ፡፡ በዛብኝ፡፡»

ካንድ እመት ተኩል በፊት፤ በከረምት፤ ቤቱ ማሞቂያ ሰላላነበረውና የከረምቱ ብርድ ስለበረታበት፤ ካፌ «ሰንትራ» ያድር ነበር፡፡ አሁን ደዋ የኒኮላ እምባ እያባረረው ካፌ «ሰንትራ» ያድራል፡፡ ሲጋራ እያጨሰ ሲተክዝ ያድራል፡፡ ስለ እራሱ ሲያሰላስል ያድራል፡፡ ከንቱ ሀሳብ ሲያወጣ ከንቱ ሀሳብ ሲያወርድ ከንቱ ሌሊቶችን ያነጋል

...

ያን ሰሞን የሲልቪ መፅሀፍ ለሶስተኛ ጊዜ እምቢ አለ፡፡ ለሶስተኛ ጊዜ አባረረችኝ፡፡ እኔም መፃፍ አቃተኝ፡፡ እንዴትስ ላያቅተኝ ይችላል? ሲልቪ በጉልህ ሰማያዊ እይኖቿ ብርሀን ካላየችኝ፤ በውብ ሰፊ እፏ ሙቀት ካልሳመችኝ፤ በለስላሳ ገላዋ ካላቀፈችኝ እንዴት ልሰራ እችላለሁ? መስራቱን ተውኩት

የኒቮርሲቲው አጠገብ ያለው መናፈሻ ውስጥ የኢክስ አዛውንት በበጋው አሻራ ውስጥ "boule" ሲጫወቱ፤ በኮሚክ የደቡብ ፈረንሳይኛቸው እየፎከሩ አንዷን የብረት ኳስ በሌላ እያነጣጠሩ ወርውረው እየገጩ፤ እየተሳደቡ ወይም እየተሳሳቁ ሲንጫጩ እያለሁ

ከዚያ ወደ ኩር ሚራብ ሂጂ Monoprix የተባለው ትልቅ ሱቅ ፊት ለፊት ከአንዱ ሽማግሌ ወይም ከአንዷ እርጊት አጠገብ እግድም ወምበር ላይ እቀመጥና፤ የኢክስ ሚስቶችና እናቶች ከመንገዱ ወደ ሱቁ እየገቡ፤ ከውስጥ "Monoprix" የሚል የታተመባቸው የሞሉ ቡኒ የወረቀት ከረጢቶች ይዘው ወደ መንገዱ ሲጎርፉ እያለሁ፡፡ አስተያየታቸውም ሆነ አለባባሳቸው ወይም አረማመዳቸው የጎረምላ እይን እይስብም፡፡ ድሮ የጎረምላ እይን ስበው፤ ፍቅረኛ ይዘው፤ እግብተው፤ ወልደው በቅቷቸዋል፡፡ አሁን

ወይም እርጅተዋል፤ ወይም ወፍረዋል፤ ወይም ተዘረክርከዋል

ኮረዳዎቹ ጡታቸውን እሹለው፤ ዳሊያቸውን እሳብጠው፤ እይናቸውን ተኩለው፤ ፀጌራቸውን ተሰርተው፤ ሽቶ እርከፍክፈው፤ እጅጌ የሌለው የበጋ ልብስ እየለበሱ፤ የብብታቸውን የተለያዩ ከለር ፀጌር እያሳዩ፤ በጎረምታ ታጅበው እየሳቁ እያወሩ፤ በኩር ሚራቦ ይመላለሳሉ። ወይም ካፈዎቹ በር እጠገብ መንገዱ ላይ ጠረጴዛ ዙሪያ ተቀምጠው ግማሽ ጭናቸውን እያሳዩ፤ ልዩ ልዩ ቀዝቃዛ እየጠጡ ያወራሉ

እሮጊቶቹና ሽማግሌዎቹ አግድም ወምበር ላይ ፈዘው ቁጭ ብለው ፀሀይ ይዋቃሉ። እኔም ቁጭ ብዬ ስለሲልቪ፤ ስለባህራም፤ ስለኒኮል፤ ስለሉልሰገድ፤ ስለአማንዳ እያሰብኩ እላፈ አግዳሚውን እመለከታለሁ

ሲልቪ መቼ መጥታ ወደ እቅፏ ትጠራኝ ይሆን? ጊዜው አላልፍላህ ይለኛል። ወደ ዘጠኝ ሰአት ላይ ሲኒማ 'ገባለሁ'። ከሲኒማ ወጥቼ እንደ ካፈ 'ሂድና እንድ ቢራ' ጠግባለሁ

እንድ ቀን ወደ እስራ ሁለት ሰአት ላይ ነበር። ሰማዩ ቀልቶ፤ ፀሀይዋ እንደ ቀይ ብርቱካን ከምእራባዊው አድማስ በላይ ተንጠልጥላለች፤ ግን ገና እትጠልቅም፤ እስከ ሁለት ሰአት ተንጠልጥላ ሊከሰን ታስውባታለች

እየሩ የሚለሰልሰበት ጊዜ፤ ብቸኝነት የሚፈለግበት ሰአት ነው፤ የትዝታ የትካዜ ሰአት

«ካፈ ኒኮል» ሂድኩና፤ በረንዳው ላይ ፈቴን ወደ ፀሀይዋ እድርጌ ቁጭ ብዬ ቡና አይነቱን ቢራ አዘዝኩ። እሮጊቷ ቢራውን እያቀረቡልኝ

«Ça fait longtemps qu'on vous a pas vu, monsieur» አሉኝ። (ብዙ ጊዜ ሆነን ካያንዎት)

«Oui, madame.» አልኳቸው

«ጓደኛዎትስ ደሀና ናቸው?»

«ደሀና ነው። እገሩ ገብቷል»

«ትምህርታቸውን ጨረሱ?»

«አዎን»

“Il était très gentil, votre ami” («በጣም ጥሩ ሰው ነበሩ ጓደኛዎት»)

“Oui, madame”

እርጊቷ ሂዳ። ብቻየን ቀረቡ። ከቀይዋ ፀሀይ ጋር፣ ከቡናማው ቢራ ጋር። ከሉልሰገድ ትዝታ ጋር. . . መንግስተ ሰማያት ማለት ሴት በየዛቴ ስር፣ በየገድግዳው ጥግ የሚበቅልበት ማለት ነው. . . እየህ፣ የኒኮላ ጡት እንደ ነጭ ውብ ሰማይ ነው። ሰማይ መሀል ላይ በሮዝ ቀለም የተከበበች ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች. . . እኔ ‘ምልህ፣ ከኒኮላ ጋር አልጋ ላይ የወጣህ ጊዜ፣ በቅዱስ ብልግናዋ ትባርክሀለች. . . አይ እንተ ባላገር! መባዳት ቁላን እምስ ውስጥ መክተት ይመስልሃል። ስንት ሳይንሰና ስንት እርት እንዳለው ባወቅክ! ኒኮላን በቀመስክ! . . .

ፀሀይዋን ከለለኝ፣ ከሉልሰገድ ነጠለኝ። ቀና ብዬ እየሁት። ባህራም። አጠገቡ እንደ ቀጭን ባለመነፅር ሰውዬ ቆሟል። ቁመቱ ከባህራም ትንሽ ይበልጣል። ያገሩ ልጅ ይመስላል

ብድግ አልኩ። ሰውዬው ፈጥ አለ። ፈጥታው ደስ ይላል። የልጅ ፈጥታ ይመስላል። እጁን እየዘረጋ፣ በጣም ወፍራም በሆነ ድምፅ በእንግሊዝኛ

«ከለንደን መምጣቱ ነው» አለኝ

ጨበጥኩት። አጨባበጡ ልዩ ሆኖ ተሰማኝ። እጁ አይመችም። በኋላ ሳየው መሀል ጣቱ ወደ እንደ በኩል ተጣሟል አይታጠፍም። ሌሎቹ ጣቶቹ ረዣዥም ቀጫጭን ቆንጆ ናቸው

«እንኳን ደህና መጣህ!» አልኩት። ቁጭ አልን።

ባህራም ግን አልተቀመጠም። እኔን «ይሄ ማኑ ነው። የፈለገከውን ልትነግረው ትችላለህ» አለኝና ወደ ካፈው ውስጥ ገባ

የማኑ ግምባር በጣም ጠባብ ነው፤ ወደኋላ የተበጠረው ፀጉሩ ከቅንድቦቹ ጋር ሊገናኝ ምንም ያህል አይቀረው

ላቅ አለ። የላይኛ የፈት ፐርሱ ሁለቱ የራሱ አለመሆኑን

አስተዋልኩ፤ ሰው ሰራሽ የአጥንት ጥርስ ነው። ጥያቄው አመለጠኝና

«ጥርሶችህ የት ሂዱ?» አልኩት። የልጅ ሳቁን እየሳቀ፤ ሰባራ መሀል ጣቱን በግራ እጄ እያሻሸ

«አገሬ ትቻቸው መጣሁ። እስር ቤት ውስጥ» አለኝ። ወፍራም ድምፁ ውስጥ መመረር አይሰማም። ሲሰቅ ከመነሳሩ ጳላ አይኖቼ ጥፋት ይላሉ

«አሁ!» አልኩት። ምን ማለቱ 'ንደሆነ' 'ንጃ

«አሁን ጥርሶቼን ፍለጋ አገሬ መመለስ አለብኝ። ባህራም ቢያፋልገኝ ቶሎ አገኛቸው ነበር። እሱ ግን አላገዝህም አለኝ»

«የጥርስ አዳኝ መሆን አልፈልገም አለ?»

«አሁስ! ያውም የኔን የጓደኛውን ጥርሶች! አይገርምህም?»

«በጣም 'ንጃ!» ይሄ ምን አይነት ንግግር ነው? የሚል ሀሳብ ጨረፈኝ

«ከንተ ጋር ብተዋወቅና በሰፊው ባወራ ደስ ይለኝ ነበር። ግን እቸኩላለሁ። ጥርሶቼ ናፍቀውኛል» አለ። ይሰቃል

«ይገባኛል» አልኩት እየሳቅኩ

«ባህራም እንደሚያስፈልገኝህ ይገባህል?»

«አዎን»

ሳቁ ከፈቱ ጠፋ። ጉንጮቹ ወደ ውስጥ የጎደጎዱ ናቸው። በብዙ የሚመገብ አይመስልም። ቆንጆ ጣቶቹን እየሁዋቸው፤ ንፁህ ናቸው፤ የሲጋራ ልማድ አልተለጠፈባቸውም

እርጊቷ ሲመጡ ማኑ ቀዝቃዛ ወተት አዘዘ። እንዲት ኮረዳ ባጠገባችን ስታልፍ ሽቶዋ እንድ ጊዜ አወደን። ነጭ ሽሚዝና ሰማያዊ ቁምጣ የለበሰው ቅርፅዋ አይን ይማርካል፤ የሚወዛወዝ ዳሌዋ ያስጎመጃል። ማኑ አይኑን ጣል አረገባት፤ ያኔውኑ ረሳት፤ ወደ ካፈው ውስጥ እስክትገባ በአይኑ አልተከተላትም። ለምግብም፤ ለሲጋራም፤ ለመጠጥም፤ ለሴትም ጊዜ ያለው አይመስልም። ጊዜውን በሙሉ ለፊቶችላቸው መድቧል? ስራውም፤ ጨዋታውም፤ እረፍቱም

ያው ራሾሉሽን ይሆን?

እንዲህ አይነቶቹ ታጥቀው ሲነሱ፤ በሁለት አመት ውስጥ ሞሰኩ፤ ፒኪንግ፤ ቡዳፔስት ወዘተርፈ እየዞሩ ሶስት ሚሊዮን ፓውንድና አስራ አምስት ሺ መቶሪያሰ የሚያከማቹ ጎልማሶች ታጥቀው ሲነሱ፤ እስር ቤት ውስጥ ጣታቸው ተሰብሮ ፕሮሳቸው የተሸረፈ ሰዎች ታጥቀው ሲነሱ፤ ለሴትም ለመጠጥም ጊዜ የሌላቸው ጎረምሶች ታጥቀው ሲነሱ፤ የኢራን ሻህ ለምን ያህል ጊዜ ዙፋኑ ላይ ሊቆይ ይችላል ይሆን?

ማኑ እንዲህ አለኝ

«ባህራም እዚህ አገር ውስጥ ደምበኛ ስራ ለመያዝ የሚያበቃ ትምህርት ወይም የሙያ ችሎታ የለውም። ግፉ ቢል አንድ ፋብሪካ ውስጥ ይቀጠራል። ሲሰራ ውሎ ማታ ሲጠጣ ያመሻል። እኔ ወደምሄድበት አብሮኝ ለመምጣት አለመቻሉ እየቆጫው ይሄዳል። ከሁለት አመት በኋላ ዋና ሰካራም ይወጣዋል፤ ራሱን አይጠቅም፤ ማንንም አይጠቅም። ልጅቱም — ኒኮል ነው ስሟ? — እሷም ሲበላሽ እያየች ትንቀዋለች። አበላሽሁት ብላ ፀፀት ውስጥ መኖር ትጀምራለች። ትንሽ ቆይታ ፍታኝ ትለዋለች። ኑሮው በሙሉ ፈሩን ላተ ማለት ነው»

«ከኔ ጋር የመጣ 'ንደሆነ ግን —»

«ይህን ሁሉ አውቃለሁ'ኮ» አልኩት

«እንግዲያው እግዝኛ! እሱንም እግዘው። በዚያውም በህያ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎችን ታግዛለህ»

«ላግዝህ መቻሌን እንዴት ታውቃለህ?» አልኩት

«ማወቁንማ አላውቅም። ምናልባት ብትችል ብዬ ነው 'ንጂ። እየህ፤ ባህራም ያስፈልገናል። በግም ያስፈልገናል። ለሱም የኛ አይነት ኑሮ ያስፈልገዋል»

«ላግዝህ 'ምችል አይመስለኝም። ግን አንድ እኔ 'ማውቀው ነገር አለ። ምናልባት ሊረዳህ ይችላል ይሆናል»

«ንገረኝ»

«ግን እኔ ማወቁን ባህራም እንዳያውቅ»

«ግድ የለህም»

በለኒኮል፣ በለሉልሰገድና በለጀምሺድ የማውቀውን እጫወትኩት። «ጭንቅላቱን አበር ጊዜ ወደ ላይ ወደ ታች እየነቀነቀ በፀጥታ እዳመጠኝ። ነገራው በጨርሰ።

«ገባኝ። እንኳን እንተን እገኘሁህ!» አለኝና ተነሳ። እኔም ተነሳሁ። ባህራም ከካፈው ውስጥ መጣ። ማኑ እየጨበጠኝ (የተጣመመች ጣቱ እየቆረቆረችኝ)

«ልታግዝኝ ባለመቻልህ እዝናለሁ። ደህና ሁን» አለኝ

ከባህራም ጋር ጎን ለጎን እየተራመዱ ከኔ ራቁ። ማኑ ትንሽ ትንሽ ያነከላል። ከበላያቸው ሰማይ ደም ለብሏል

ቅድም ወደ ካፈው የገባችው ባለቁምጣ ልጅ ወጣች። ስትራመድ የውብ ቂጧን ከፍ ዝቅ በአይኔ ተከተልኩ። አይቼው የማላውቀው የኒኮል ቂጥ ትዝ አለኝ። . . . አየህ፣ የኒኮል ቂጥ እንደያው ለመቀመጫ የተፈጠረ ቂጥ አይደለም፤ የውበት ከምር ነው። እንዳንዴ አልጋው ላይ በሆዱ አስተኛትና ያንን ቂጧን እየዋለሁ፣ እየዋለሁ፣ እየዋለሁ፣ አይቼ አልጠግበውም። እያየሁት በእጄ እንዲህ፣ እንዲህ፣ እያደረግኩ እዳብሰዋለሁ። ጎምበስ ብዬ እንደ ቤተ ክርስቲያን አስመዋለሁ። . . . አይተህልኛል የኒኮልን አይኖች? እረንጓዴ የውበት ሀይቆች፣ የሀዘን ሀይቆች። እቤት አይኖቿ ውስጥ ያለው ሀዘን ሲያምር!

የኒኮል ውበት ለባህራምም እንዲህ ጎልቶ ይታየው ይሆን? እንግዲህ ከኒኮልና ከማኑ ማን ያሸንፍ ይሆን?

ለመሆኑ የዚህ የማኑ አለም ውስጡ እንዴት ያለ ይሆን? የመጠጥ ሙቀትና የኮረዳ ትኩሳት የሌለበት አለም አይቀዘቅዝም? ወይስ ቀዩ የሬቮሉሽን ኮከብ፣ ዘለአለማዊው የሳፕናኢል ኮከብ ንፁህ ሙቀትና ውብ ትኩሳት ይሰጠው ይሆን? እነካሰትሮ፣ እነሆ-ቺ-ሚን እነማለ በወጣትነታቸው እንደማኑ ክበሩ? ወይስ እንደ ባህራም ክበሩ?

ግን እንደ ባህራም ቢሆኑ ኖሮ እንደ ኒኮል ያላች ውብ ኮረዳ ግንሽ መንገድ ላይ አታስቀራቸውም ክበር? ወይስ ግርማዊው

የሳፕፕሊል ኮከብ በቀይ ብርሀኑ ከፋቅ ሲጠራህ፤ ከለሰላሳ የሴት ልጅ ጭን ሙቀት ወጥተህም ቢሆን ጥሪውን ማክበርህ አይቀርም ይሆን? እስቲ 'ናያለን

ቀዩ ሰማይ እየጠቆረ ሄደ። ካፌው ውስጥ መብራት በራ። ሌላ ቢራ አዘዝኩ። ስለኒኮል ማሰብ ጀመርኩ። በጭለማው አልጋ ውስጥ ተቃቅፈን፤ እጄን ሙታንቲዋ ጠርዝ ላይ ሳሳርፍ ትዝ አለኝ። የፍትወት ትኩሳት ጀመረኝ። ያን ሰሞን እርግዝናዋ አፋፍቷት፤ ከመቸም የበለጠ ታምራለች። በበጋው ሙቀት በዝግታ ስትራመድ የግብረ ስጋ 'መቢት ትመስላለች። ባየኋት ቁጥር ፍትወት ያቀነጠንጠኛል። ለመሆኑ ማኑን ስለነሉልሰገድ ያጫወትኩት ለምን ኖሯል? ባህራም ሄዶ የሚወደውን ሬቮሉሽን እንዲቆሰቁስ ነበር? ወይስ ባህራም ሄዶልኝ እኔ ኒኮልን እንድቆሰቁስ ነበር? ወይስ ሁለቱም ነበር?

ማታ አምስት ተኩል ላይ ከሲኒማ ሰወጣ፤ ሲልቪን በፋ ላይ አገኘሁዋት። ሳያት ከመጠን በላይ ደስ አለኝ። ፈራሁ። እቺን ልጅ እንዴት አድርጌ ልለያት እችላለሁ? ፈገግታዋ ልቤን አሞቀው። የተዘረጋ ቀኝ እጄን በግራ እጄ ተቀብዬ እያሻሸሁ

«እንዴት ታምሪያለሽ!» አልኳት

«ዛሬ ከኔ ጋር ማደር ትፈልጋለህ?»

«በጣም! ታድያ ግን እንቅልፍ አልፈልግም»

«ካልከሰ እኔም አልፈልግም»

መኪናዋ ጋራዥ ገብታ ስለነበረ፤ ወደ ቤቷ ስንራመድ፤ ትከሻዋን እያቀፍኩ

«እንዴት አገኘሽኝ?» አልኳት

እየሳቀኝ «ሲቴ ሂጂ አጣሁህ። ስለዚህ ሲኒማ ቤት ሳይሆን አይቀርም አልኩ። የኢጣልያ ፊልም የሚታይበት መሆን አለበት አልኩ።»

“À la Sherlock Holmes, quoi!” አልኳት (በሸርሎክ ሆምስ ዘዴ

ነዋ)

እየተራመድን፤ ዳሌዋ በእንዴ እርምጃ እየተጠጋች በሌላው እየራቀች፤ እየራቀች — እየተጠጋች — እየራቀች፤ የጫማዋ ኳ-ኳ እየተሰማች

«ደስ ይለኛል» አለች «እየሂድን እጅህን ራሴ ላይ ስታሳርፈው በሀይል ደስ ይለኛል። እጅህ ከክፉ የሚከልለኝ ይመስለኛል፤ የሚባርከኝ ይመስለኛል። ካንተ ጋር ባልሆንኩ ጊዜ ሳስብህ፤ መጀመሪያ ትዝ 'ሚለኝ እጅህ ራሴ ላይ ሲያርፍ ነው»

እየተራመድን እጇን ሳምኩት

«አሁን የሳምከው የተራ ሰው እጅ እንዳይመስልህ» አለችኝ፤ «የደራሲ እጅ ነው»

«የውብ ደራሲ እጅ ነዋ ያውም!» አልኳት

«እውነቴን'ኮ ነው። ዛሬ ከኤዲሰዮን ግራሴ (Editions Grasset) ደብዳቤ ደረሰኝ። አስራ ሶስቱ እንተ የመረጥኻቸው አጫጭር ልቦለዶች Treize de Sylvie ተብለው ሊታተሙ ነው።»

«ውሸትሽን ነው!»

«መፅሀፉ ለሚመጣው ፀደይ ይወጣል»

«ማርሰይ እንሂድ?» አልኳት

«ለምን?»

«ይህን ግሩም ቀን ማክበር አለብን። ይገባሻል? እንግዲህ'ኮ ስምሽ ከነፍራንሰዋዝ ሳጋን፤ ከነኮሌት ጋር ሊጠራ ነው። ቀስ ብሎ ከነፍሱቤር፤ ከነፕሩስት፤ ከነማልሮ ጋር ይጠራል»

«ይመስልህል?»

«እርግጠኛ ነኝ»

«እንዴት ጥሩ ነው!»

«ብቻ 'ንዳልኩሽ ነው። የመስለሽን ሁሉ ሳትፈራ ፃፊ»

«አልፈራም። በጭራሽ አልፈራም»

«እንደሱ ነው! አሁን ማርሰይ 'ንሂድ?»

«የለም። ቤት 'ንሂድና በሩን ቆልፈን! ራቁታችንን ወጥተን፤
እንዳንድ ቀኑ እንሰላዎች 'ንሁን። በሀይል ናፍቀሽኛል»

«እኔም በሀይል ናፍቀሽኛል»

“Parole d'honneur?”

“Parole d'honneur! እጅሽን አምጪ 'ስቲ። አይታወቅሽም?»

«ይታወቀኛል። ለኔ ነው 'ንዲህ 'ሚዘለው?»

«ላንቺ አይደለም። ለእንትንሽ ነው»

ሳቀች፤ ቅንዝረኛ የጉሮሮ ሳቋን ሳቀች

ከኤክስ ወጣ 'ንዳልን

«ባህራም ሰውየውን የገደለው እዚችጋ ነበር» አለች። ትንሽ ሂድ
ካልን በኋላ «እኔ እዚችጋ ነበርኩ»

«ከዚያ ቤትሽ ወሰድሽው»

እየተጠጋችኝ «አዎን» አለች

«ከዚያስ?»

«ከዚያማ የሆነውን ነግሬህ የለ?»

«የነገርሽኝ በሙሉ እውነት ነበር?»

«አዎን»

«ባህራም ግን እኔ ነኝ በብዙ ተለማምጪ እሺ ያሰኘኋት 'ንጂ
እሷስ እምቢ ብላኝ ነበር» አለኝ

«ውሸቱን ነው»

«ለምን ይዋሻል?» አልኳት

«እንዳያጣላን ፈርቶ።»

«አንቺ አለመዋሸትሽን በምን እውቃለሁ?»

«እኔ ለምን 'ዋሻለሁ? ታውቀኝ የለ? ስንትና ስንት ጉድ
አውጥቼ ነግሬህ! እዚች ላይ ውሸት እነገርህለሁ? ይመስልህል?»

«ከዚያ በኋላ ተገናኝታችሁ ታውቃላችሁ?»

«የለም»

«ምንው? እምቢ አልሸው ወይስ እምቢ አልሸ?»

«ሁለታችንም ተውነው»

«ለምን?»

«እሱ ላንተ ሲል ይመስለኛል»

«እንቺስ?»

«እኔም ላንተ ስል ይመስለኛል። ግን እርግጠኛ 'ይደለሁም።'»

«እንዴት?»

«ተለውጧለሁ መሰለኝ። ለምሳሌ ከፓሪስ ከተመለስን ካንተ ሌላ ማንም ወንድ አልሄድኩም። በፊት ግን ካንተ ሌላ በላምንት ቢያንስ እንደ ወንድ ካልቀመስኩ አይሆንልኝም ነበር። ፓሪስ ሆነን ሌሎች ጋ እየላከኩኝ የራሱ የብቻህ አደረግኩኝ መሰለኝ»

«ሌሎች ጋ እየላከኩሽ የብቻሁ አደረግኩሽ?»

«አትላቅ። እኔ የምሬን ነው። በፊት፣ ሌላ ወንድ እያሰብኩ እንዳቅፍህ ስለፈቀድክልኝ፣ እንደ ልቤ አደረግኩትና ጠገብኩት። አሁን ማንንም ሳቅፍ ሌላ ሰው ማሰብ የለብኝም። ድኛለሁ። ሙሉ ነፃነት ስለሰጠኸኝ ነገሩን ጠገብኩትና ወጣልኝ። አሁንም 'ንደሱ እርገህል መሰለኝ።'»

«እንዴት ማለት?»

«ፓሪስ ሆነን እንደ ልቤ ወንድ እንዳላድድ ፈቀድክልኝ። ወንድ እያቀያየርኩ እስኪደክመኝ ተደሰኜ ስመለስ፣ በሙሉ ልብህ ተቀበልኩኝ። ስትቀበለኝ ጊዜ ወንድ መለዋወጡ ከልክል መሆኑ ቀረ። ስለዚህ ሰለቸኝ፣ ጠገብኩት። ተውኩት ይመስለኛል።»

«እርግጠኛ ነሽ?»

«እርግጠኛ ለመሆን ጊዜ ያስፈልገኛል። ግን 'ሚገርም ነገር ነው። ሙሉ ነፃነት ስለሰጠኸኝ ታሰርኩ። አይታይህም?»

«መታሰርሽን ገና አላወቅነውም» አልኳት ለመቀለድ እየሞከርኩ

«እኔ አውቄዋለሁ። ለምሳሌ፣ ከዚህ በፊት መፅሀፈ 'ምቢ ሲለኝ፣ እንተን አባርሬ ምን ነበር 'ማረገው መሰለህ?»

«ከመፅሀፍሽ ጋር 'ምትታገዱ ነበር 'ሚመስለኝ»

«ተሳስተህል። በየቀኑ ከምሳ በኋላ ማርሰይ 'ወርድና፤ ከሰላት በኋላውን፤ ማታውን፤ እንደ አራት አምስት ወንድ ተኝቶኝ፤ ወደ እኩለ ሌሊት ላይ ድክም ብሎኝ ወደ ኢክስ 'መለሳለሁ። በቀን በቀኑ ይህን አረጋለሁ። እንደ ቀን ልሂድ ስዘጋጅ ፃፊ ፃፊ ይለኛል። መፃፍ እጀምራለሁ። ወንዶቼ በቁኝ ማለት ነው። በፊት 'ንዲህ ነበር 'ማረገው»

«አሁንስ?»

«አሁንም ላደርገው ተነሳሁ። ማርሰይ ወረድኩ። ግን ምንም ሳላረግ ተመለስኩ»

«ወንዶችሽ 'ምቢ አሉሽ?»

በጉርርዋ ውስጥ ቅንዝረኛ ሳቋን እየሳቀች

«ትቀልዳለህ?» አለችኝ «ተለውጧል ነው 'ንጂ። ወንድ መሄድ ሱስ መሆኑ ቀረ»

«ሱስ መሆኑ ቀረ 'ንጂ መደረጉ ግን አልቀረም፤ እ?»

«መደረጉም ለምን ይቀራል? የሰሜት ደስታ አይደለም 'ንዴ?»

ይህን ጊዜ ቤቷ ልንደርስ እንደ መቶ ሚትር ያህል ቀርቶናል። ታሻሽው የነበረውን እጇን ለቀቀችና

«ማን ይቅደም?» ብላ ትታኝ ሮጠች። እንዳልቀድማት ብዬ ሚማዬን በሀይል እያስጮህኩ ተከተልኳት። እሷ 'የጮኸች፤ እኔ 'የሳቅኩ ቤቷ ጋ ስንደርስ፤ በሩን ቀድማኝ በእጇ ነካቸው

«ቀደምኩህ!» አለችና በሩን ተደግፋ ቁና ቁና ስትተነፍስ፤ ጉንጮቿን በእጆቼ ይዜ ግምባሯን ሳምኩት

«እንደዚህ ለዋውጠኸኝ፤ በኋላ ያላንተ 'ንዴት ልሆን ነው?» አለችኝ። በሀይል አሳዘኝኝ። ሆዴ ሽምቅቅ አለ። ወደኔ አስጠግቼ ራሷን እየደባበሰኩ

«ውይ የኔ ቆንጆ! እንድተውሽ አትፈልገም 'ንዴ?» አልኳት

«አልፈልገም - አልፈልገም - አልፈልገም!» እያለች በጣም

ተጠጋችኝ፤ ራሷን አንገቴ ውስጥ ሸሸገች። እምባዋ አንገቴን ነካኝ

«እኔም ልተውሽ አልፈልግም፤ የኔ ቆንጆ፤ አልተውሽም። እስከመቼም አልተውሽም። ምንም ቢመጣ አልተውሽም» አልኳት

«አፈራለሁ። ካንተ መለየቱን ሳስበው 'ፈራለሁ። አንተ አገርህ ትሄድና፤ ከዚያ በኋላ አንገናኝም። እስከመቼም አላይህም። በቃ ለዘለአለም?! ውይ! እቀፈኝ! እቀፈኝ! . . . መኖር እንዴት አስቸጋሪ ነው!»

«አይዞሽ እንለያይም፤ የኔ ሲልቪ»

«እንለያይም?»

«እንለያይም። አይዞሽ አታስቢ። አሁን እንግባ»

አልጋ ውስጥ ላዬ ላይ አደረግኳትና፤ ጀርባዋንና አንገቷን ጭንቅላቷን እየደባበሰኩ ብዙ ጊዜ ከቆየን በኋላ፤

«አሁን ተለያይተን በወድያኛው ህይወት 'ምንገናኝ' 'ንኳ ቢሆን፤ ምናልባት እችለው ነበር» አለችኝ «ግን መለያየቱ ለዘለአለም ሲሆን፤ እንድ ጊዜ አይህና ከዚያ በኋላ ለዘለአለም ለዘለአለም እስከመቼም የማንተያይ ስንሆን፤ በጣም ያስፈራኛል!» ብላ ተጠመጠ መችብኝ

«አይዞሽ እንለያይም»

«እንለያይም?»

በሩ ተንኳኳ። ድንግጥ አለች

«አይዞሽ አይዞሽ»

በሩ እንደገና ተንኳኳ

«ማነው በይ» አልኳት

«ማነው?» አለች ጮክ ብላ

«ባህራም!»

ድንጋጤዋ ወደ ብሽቀት ተለወጠ። እየተነጫነጫች ተነስታ የሌሊት ካፖርቷን ራቁት ገላዋ ላይ ጣል አርጋ፤ መቀነቱን እየታጠቀች ሂዳ በሩን ከፈተች

ባህራም «ይቅርታ በዚህ ሰአት ስላስቸገርኩ» እያለ ገባ። ጥቁር

ሙሉ ሱፍ ልብስ፤ ውሀ ሰማያዊ ሸሚዝ፤ ደማቅ ሰማያዊ ክራሻት።
ጊሙን ተላጭቶ፤ ፀጉሩን ወደ ጓላ አበጥሯል። ከጎንና ከጎን የበቀለው
ሽቦት፤ የእርጅና ምልክት መሆኑ ቀርቶ ልዩ ጌጥ መስሏል። የድል
አድራጊነት ፈገግታ የሚጨፍርበት ፊቱ ወጣትነት ተላብሏል

መጥቶ እተጋደምኩበት አልጋ አጠገብ ወምበር ላይ ሲቀመጥ

«እንዲህ ዘንጠህ የት ልትሄድ ነው?» አልኩት

ሲልሺ መጥታ ከጎኔ አልጋው ውስጥ ገባች

«አገሬ መግባቴ ነው» አለ

«ምን?»

«ልሰናበታችሁ ነው የመጣሁት»

«መሄድህ ነው በቃ?» አለችው ሲልሺ

«አዎን»

«ቆይ ዊስኪ ላምጣልህ» ብላ፤ ከአልጋው ወጥታ ወደ ወጥ ቤት
ሄደች። ቶሎ ከኪሱ አንድ ወረቀት አውጥቶ፤ ወምበር ላይ
እተሰቀለው ኮቴ ኪሰ ውስጥ ከተተና፤ በሹክሹክታ

«ለብቻህ እንብበህ ቅደደው» አለኝ

«ላንተም ላምጣልህ?» አለች ከወጥ ቤቱ

«ለኔም ላንቺም እምጪ» አልኳት

ይዛ መጣች። አልጋ ውስጥ ገባች። ዊስኪውን እነሳሁና ባህራምን

«መልካም ጉዞ!» አልኩት

ፉት አልን

«ከመሄዴ በፊት ጥቂት ልነግርህ ማገባኝ ነገር አለ» አለኝ።
ሲልሺ ትታን ልትሄድ ስትል «ካንቺ ማደበቅ ያለበት አይደለም»
አላት

«እሺ» አልኩት

«ብዙ ልነግርህ በፈቀድኩ። ግን እብዛኛው የእራሽን ኮሙኒስት
ፓርቲ ምስጢር ነው። እንተን እምንሀለሁ። ግን ፓርቲው

እንድንገርህ አይፈቅድልኝም»

«ይገባኛል። ምንም መናገር የለብህም»

«አውቃለሁ። ሁለት ነገር ብቻ በጠቅላላ ባጭሩ ልንገርህ»

«እሺ»

«ሁለት አመት ሙሉ በይሩት ነበርኩ። ግን ዩኒቨርሲቲው ውስጥ የህክምና ትምህርት አልተማርኩም። ሌላ ስራ ነበረኝ። በቅርብ ምስራቅ ውስጥ ያሉትን የኢራን ኮሙኒስቶች ሳደራጅ ነበር። በሌላ በኩል ደሞ ከሻህ ሰላዮችና ከሲ.አይ.ኤ. ጋር ረዥም ጦርነት ስናካሂድ ነበር። ሲ.አይ.ኤ. ሊገድለኝ ሲሆን ጊዜ፣ ቱዴህ (የኢራን ኮሙኒስት ፓርቲ) እንድሸሽ አዘዘኝ። ወደ ኢክስ መጣሁ። እውነተኛ ስሜን ልንገርህ አልችልም፤ ግን ባህራም አይደለም። ባህራም አፍሻር በይሩት ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ህክምና ይማር ነበር። በሱ ስም የውሸት ፓስፖርት አውጥቼ ነው።»

«ቤቶችህ ይህን ያውቃሉ?»

«ታላቅ ወንድሜ ያውቃል። ስም በቀየርኩ ቁጥር አዲስ ስሜን በደብዳቤ 'ነግረዋለሁ'፤ ከቤት ገንዘብ ሲመጣልኝ እሱ በአዲሱ ስሜን እየላከው ነው። እዚህ ላይ አንድ ነገር አለኝ 'ምንገርህ»

«ምን?»

«ደጋግመህ መልክህ የኢራንን ሻህ ይመስላል ብለኸኛል። እውነትክን ነው። ሻህ የስጋ ዘመዴ ነው»

አጭር ዝምታ

«ላሳዩኸኝ ጓደኝነትና ለዋልክልኝ ውለታ ላመሰግንህ አልችልም። ስለዚህ ሳላመሰግንህ መሄዴ ነው» አለኝና ተነሳ። በቁሙ ዊስኪውን ጨልጦ፤ ብርጭቆውን ኮሞዲኖ ላይ አኖረው። ልሸኘው ካልጋ ልነሳ ስለ

«አትነሳ። ማኑ 'ዚህ ውጭ ይጠብቀኛል። አብረኸኝ ብትመጣ ያለቅሰብኛል። እሱ ሁልጊዜ 'ንደተጠነቀቀ ነው። ወዴት በኩል 'ንደምንሄድ አንተ'ንኳ እንድታውቅ አይፈልግም» ይስቃል። ማኑን ስለሚወደው ይስቅበታል። ከማኑ ጋር ለመሆን በመቻሉ እጅግ ደስ ብሎታል። ወጣትነቱን እንደገና አግኝቷል።

እጄን ዘረጋሁ። ጨበጠኝ። በኔ በኩል ተንጠራርቶ ሲልሺን ሳማት። ሊሄድ ወደ በፋ በኩል ከዞረ በኋላ

«ለመሆኑ» አልኩት

ዞረ። ፊቱ ላይ ፈገግታ የለም። የኢራንን ሻህ ይመስላል። አፍንጫው ትልቅ ነው

«ለመጀመሪያ ጊዜ ሳጥኝህ ሶስት አሜሪካኖች ይዘውህ ሊደበድቡህ መጀመራቸው ነበር» አልኩት

“A bas les Yankees!” አለኝ እየሳቀ

“A bas!” አልኩት

ሰአቱን አየ። ቸኩሏል

«ሊደበድቡህ ይዘውህ ሳለ፣ ማኑ ያስተማረህን የመከላከል ዘዴ ለምን አልተጠቀምክበትም?» አልኩት

«ተማሪዎች ይሁኑ ወይ የሲ.አይ.ኤ ሰዎች ይሁኑ እርግጠኛ አልነበርኩም። ምናልባት እኔን ፍለጋ የመጡ የሲ.አይ.ኤ ሰዎች ቢሆኑስ? ያን እይነት ያምባጓሮ ዘዴ ማወቄን ካወቁ ባህራም እለመሆኔን ይጠረጥራሉ። ለዚህ ነው። በሉ ደህና ሁኑ። ማኑ ይጠብቀኛል»

«ደህና ሁን!» አልነው ሁለታችንም

“Vive l'Etoile Rouge!” አለኝ (ቀዩ ኮከብ ለዘላለም ይኑር!) (“Et vive l'amitié!” (ጓደኝነትም ለዘላለም ይኑር))

“Vive!” አልኩት

በፈጣን እርምጃው በፋጋ ደረሰ። መለስ አለ። አሁንም የድል እድራጊነት ፈገግታ ወጣት ፊቱ ላይ እየተጫወተ

«ሳልነግራችሁ ረስቼ» አለን «ያን ጊዜ ሊገድለኝ ተገዝቶ የመጣውን ሰውዬ ማን እንዳስመጣው ታውቃላችሁ? ማንም ቢያስመጣው የኔ ሞት በፋሺስቶች ላይ መላከኩ አይቀርም ነበር። ይልቁንም እስመጪው ቀስ ብሎ ኮሙኒስቶች ተማሪዎች መካከል ይህን ወሬ የነዛ ንደሆኑ። ገባችሁ? በውነቱ ግን ነብስ ገዳዩን ገዝቶ ያስመጣው እንድ የሻህ ሰላይ ነበር። ማን ይመስላችኋል?»

«ማን?» አልነው ሁለታችንም

ደስ የሚል ወጣት ሳቁን ሳቀ

«ጀምረድ ዳደሮችን የሻህ ሰላይ ነበር...

«እንዲህ ተቃቅፋችሁ ደስ ስትሉ! እንግዲህ ባሰብኳችሁ ቁጥር፣ እንዲህ ሆናችሁ ነው 'ምትታዩኝ። እንዴት ቆንጆ ነው! መቼም እንደማትለያዩ ተስፋ አለኝ። አቤት እናንተ 'ምትወልዱት ልጅ! ይታየኛል። እንደ ካስትሮ ያለ ጀግና ነው 'ሚሆነው»

እጄን አወዛወዘልን። ወደኛ አያየ በሩን ከፈተ። ወጣ። በሩን ዘጋ። ከህይወታችን ወጣ። ሁለታችንም እንወደው ነበር። ግን ሲለየን በጣም አላዘንም። ብቻውን እንዳልሆነ እናውቃለን፤ ውጪ ጨለማው ውስጥ ዳደሮው እንደሚጠብቀው እናውቃለን። ሁለቱንም ሀያ ሚሊዮን ህዝብ እንደሚጠብቃቸው እናውቃለን። ይሂዱ። መንገዳቸውን የሳጥናኢል ኮከብ ያብራላቸው!!

እኔና ሲልቪ ባህራም የወጣበትን በር በፀጥታ ስንመለከት ብዙ ጊዜ ቆየን። ካጠገዜ ብድግ አለች። ከበላዬ ቆማ የሌሊት ካፖርቷን አውልቃ ጣለችው። ራቁቷን ቆመች። እግሯን፣ ጉልበቷን፣ ጭኗን መላም ጀመርኩ

«ቆይ» አለችና፤ ከአልጋው ወርዳ፤ ሀር ፀጉሯንና ውብ ወጣት ዳሌዋን እያወዛወዘች ወደ በሩ ሂዳ ቆለፈችው። ወደኔ ስትራመድ የተገተሩት ወጣት ጡቶቿ ይንቀጠቀጣሉ። እንሰላውን ወደዚያ ገፋሁት። መጥታ ላዬ ላይ ወጣች። አበባ መሳይ ጡቷን አጎረሰችኝ። እጄን ወፍራም ዳሌዋ ላይ አኖርኩት። ሌሊቱ ተጀመረ...

ጧት ተነስቼ ቁርስ ከበላሁ በኋላ ከሲልቪ ቤት ወጥቼ ወደ ሲቴ አመራሁ። ትላንት ማታ ባህራም ኪሴ ውስጥ ያስቀመጠውን ወረቀት መንገድ ላይ አነበብኩት። ኒኮል የፃፈችለት ደብዳቤ ነው

«ውድ ባህራም

«እንዴት ልጀምር? አስቸጋሪ ነው። እወድሃለሁ፤ ከልቤ 'ወድሃለሁ። አሁን የምንግርህ ነገር የማልወድህ ሊያስመስለኝ ይችላል። ግን እወድሃለሁ፤ ከልቤ እፈቅርሃለሁ

«ያለፊሾሉሽንህ መኖር አትችልም። ከኔ ጋር መኖር

አትችልም። ስለዚህ እኔን ትተኸኝ መሄድ አለብህ

«እኔ ስለፊቶላሽን በጭራሽ ሊገባኝ የማይችል ብዙ ብዙ ነዢ አለ። ለምሳሌ ደም ማፍሰስ። ብዙ ተከራክረንበታል፤ ታስታውሳለህ። ደጋግመህ «አይገባሽም! ስለፊቶላሽን በጭራሽ አይገባሽም» ብለኸኛል። እውነትክን ነው። አይገባኝም። ግን በደምብ የገባኝ እንደ ነዢ አለ። አንተ ያለ ፊቶላሽን መኖር አትችልም። ስለዚህ መለያየት አለብን።

«ከዚህ ቀጥሎ የምነግርህ ሊገባህ አይችልም። ስለዚህ እንዲገባህ ለማድረግ አትሞክር። ዝም ብለህ እመነው። ይኸው - የማፈቅረው አንተን ነው። የተረገዘው ልጅ ግን ያንተ አይደለም። የሱልሰገድ ነው። ልነግርህ ሞክሬ ክበር። ብዙ ጊዜ ሞክርኩ፤ አቃተኝ። አሁንም ቢሆን መነሰራሙ ጓደኛህ ባያገዝኝ ኖሮ አልችልም ክበር

«አዝናለሁ። ስላደረሰኩብህ ሁሉ ችግር በጣም አዝናለሁ። በትችል በልብህ ይቅር በለኝ። ባትችል ጥላኝ። ብቻ ሂድና ፊቶላሽን ውስጥ ኑር። ደስታ ሊሰጥህ የሚችል እሱ ብቻ ነው።

«በሂድክበት ይቅናህ። ደህና ሁን።

ያንተ ኒኮል።

P.S. ልታገኘኝ አትሞክር። አታገኘኝም። ልሰናበትህ ባለመቻሌ አዝናለሁ። ግን ፊትህ ላይ ቂም ማየት አፈራለሁ። ደህና ሁን።»

ይህን ደብዳቤ ሶስት ጊዜ ደጋግሜ አነበብኩት። ኒኮል ለምን ጻፈችው ይህን? ቀዳደድኩት። ቁርጥራጮቹን በተንኳቸው። ሲቴ ሄጀ ገላዬን ታጥቤ፤ ልብሴን ቀይሬ ወደ ኒኮል ቤት ሄድኩ

አልጋዋ ላይ ተጋድማ ሲጋራ 'ያጨሰች ሙዚቃ ትሰማለች

ታቼን ነጭ ክሮሽ እንደ ሸማኔ ጥለት የከበበው ቡና አይነት ቀሚስ ለብሳለች። ስግብ ፈገግ እያለች

«እንኳን መጣህ! ጭር ብሎኝ ነበር» አለችኝ

«ደህና ነሽ?»

«ደህና ነኝ። በጣም ደህና ነኝ። ግን ሌላ ሰው ማየት አልፈልገም። እባክህን በሩን ቆልፈው»

ቆልፈው ስመጣ፤ የተጋደመችበት አልጋ ላይ እንደቀመጥ

በእጁ አመለከተችኝ። ጥፍሮቿ ሀምራዊ ተቀብተው ያብለዉልዉሉ። ተቀመጥኩ፤ አየሁዋት። በጣም የተለወጠች መሰለኝ። ከንፈሮቿ 'ንደ ጥፍሮቿ ሀምራዊ መሳይ ቀለም ተቀብተዋል፤ ቅንድቦቿን ወደ ሰማያዊ የሚወስድ ጥቁር ቀለም አድምጃቸዋል፤ ከግምባሯ ንጣት ጋር ሲታዩ በጣም ያምራሉ። የአይኖቿ ቆዳ ልክ የአይኖቿን የሚመስል ውሀ አረንጓዴ ኩል ተቀብቶ፤ አይኖቿ ውስጥ ተነክሮ የወጣ ይመስላል። ከመጠን በላይ አምሮባታል። ከጥንታዊት ግብፃዊት ጋር ያለሁ መሰለኝ። ፀጉሯ እንደ ድሮው አመጸም አይደለም፤ ንፁህ ቡናማ ቀለም ተነክሯል

«ምን ነካሽ?» አልኳት

«ምነው?»

«እንደዚህ 'ምታምራ አይመስለኝም' አባር»

"Merci"

«እውነት ግን ምንድነው?» አልኳት

«እንደዚህ ነኝ። ሳዝን ሰው እንዲያውቅብኝ አልፈልግም። አሁን ያዘንኩ እመስላለሁ?»

«በጭራሽ»

«ለዚህ ነው አይኔንም የተኳልኩት፤ ፀጉሬንም የተነከርኩት»

«አዝነሻል?»

«እንደ ዛሬም አዝኜ አላውቅ። ሲሂድ ደህና ዋል አለህ?»

«አዎን»

«የዓፍኩለትን አሳየህ?»

«አዎን። ለምን ዓፍሽው?»

«እንዴት እንደዓፍኩት ልንገርህ?»

«ንገሪኝ»

«ከትላንት ወደያ ማታ፤ እንደዚህ ተጋድሜ ሙዚቃ ሰሰማ፤ እንድ ሰው መጣ። መልኩ ሰው ይመስላል 'ንጂ፤ እንደኔና 'ንጽንተ ሀዋሳቱ ውስጥ ደም እንደሚፈስ ልምልህ አልችልም። ምናልባት ከነህሰ የተሰራ ሰው ሊሆንም ይችላል። ረዥም ቀጭን ነው፤ መነፅር

ያረጋል። ግምባር የለውም፤ ከአይኑ ቀጥሎ እናቱ ይመጣል። ድምፁ ወፍራም ከመሆኑ የተነሳ ከሆዱ 'ንጂ' ከጉሮሮው 'ማጣጣ' አይመስልም።

«ጠልተሽዋል እ?»

«መጥላት አይደለም። ፈራሁት። ቀፈፈኝ። አየህ፤ ገባና በወፍራም ድምፁ»

«ኒኮል ማለት እርስዎ ነዎት?» አለኝ

«ነኝ» አልኩት

«ጥሩ። እኔ ከእራን ኮሙኒስት ፓርቲ ተልኬ የመጣሁ ነኝ።»

«ታደያ እኔ ከእራን ኮሙኒስት ፓርቲ ምን አለኝ?»

«እርስዎ አይናገሩ። ጊዜ የለኝም» አለኝ። ድምፁ በጭራሽ አይለዋወጥም። ምንም ነገር ሲናገር በዚያው በወፍራም ድምፅ ነው

«የእራን ኮሙኒስት ፓርቲ ባህራምን ይፈልገዋል። በጣም ይፈልገዋል። እኔን ፓርቲው ልኮኛል። ከትእዛዝ ጋር። ወይም ባህራምን ይዘኸው ና፤ ወይም ገድለኸው ተመለሰ ተብያለሁ።»

«ግደለው? ለምን?» አልኩት

«ቀላል ምክንያት። የኛን ምስጢር ያውቃል። ምስጢራችንን በሙሉ ያውቃል። ስለዚህ ወይም ከኔ ጋር ይመጣል፤ ወይም ይሞታል። ሌላ ምርጫ የለም። ግን አንድ ነገር አለ» አለኝ

«ምን?»

«ባህራም አልመጣም የሚለው በእርስዎ ምክንያት ነው። እርስዎ ባይኖሩ ይመጣል። ስለዚህ እርስዎ እንዳይኖሩ ማድረግ።»

ሆይ አየፈራ፤ «እንዴት?» አልኩት

«መግደል» አለኝና፤ ከቢሱ አንድ የታጠፈ ጨቢ አውጣ። ሜን ሲለው ጨቢው እንደ ብልጭታ ከፍት አለ

«ሻህን ልግደለው!» አለኝና፤ ያንን የእራን ሻህ ስለአ አመለከተኝ። ባህራም ነው እዚያ የሰጠፈው። ልተኝ ስልና ልነሳ ስል፤ ሻህ እንዲታየኝ አፈልጋለሁ፤ ብሎ ሰቀለው።»

ግድግዳው ላይ የእራን ሻህ የጦር ጠቅላይ አዛዥ የማእረግ

ልብሱን ለብሶ ቆሞ በከለር የተነሳው ትልቅ ፎቶ አለ

«ለምሳሌ ሻህ እርስዎ ነዎት። ጉሮሮውን ይመልከቱ። አለና ጨቢዋን ወረወራት። የሻህ ጉሮሮ ላይ ሰከት አለች። ሰውየው ወደ ሰላላ ሄደ ጨቢውን ነቀለና አጥፎ ኪሱ ከተተ

«መንገድ ላይ እርስዎ ሲፈመዱ ወይም ሲሮጡ እኔ በፈጣን መኪና እየሄድኩ ጨቢ ብወረወር፣ ጉሮሮዎትን አልሰተውም። ገባዎት?» አለች። በድምፁ ሊያስፈራራኝ በጭራሽ አልሞከረም። ልክ የጂኦሜትሪ ፕሮብሌም እንደሚያስረዳኝ ያህል ነበር

«ገባኝ» አልኩት። እንደዚያን ጊዜ ፈርቼ አላውቅም

«ለባህራም ይንገሩት»

«ምን ብዬ?»

«ያረገዝኩት ካንተ አይደለም፣ ይበሉት»

«ታድያ ከማን ነው ልበለው?»

«እንደፈለጉ። ለምሳሌ ከጀምሼድ ወይም ከሉልሰገድ ነው ቢሉት ይችላሉ። እነሱን ሊጠይቃቸው አይችሉም»

«እሺ» አልኩና ደብዳቤውን ሃፈኩ። አጣጥፎ ኪሱ ሲከተው «ባህራም ይህንን ካነበበ በኋላም ከርስዎ ጋር መሄድ ባይፈቅድስ?» አልኩት

«እምቢ አይልም»

«ቢልስ?»

«እገድለዋለሁ። ደሀና እደሩ አለኝና ወጣ። እንደሱ ያለ ከሰውነት የራቀ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም»

ኒኮላ ዝም አለች። ዝም ብዬ አየኋት። በጣም ታምራለች። ውሀ አረንጓዴ ኩሏና ሀምራዊ የከንፈር ቀለሟ የፈርላን ዘመን ግብፃዊት እስመስሏታል። ሳቅ አለች

«ምንው ትኩር ብለህ ታየኛለህ?»

«አማርኸኝ» አልኳት። ውስጡን ደነገጥኩ። እንደዚህ ለማለት አላሰብኩም ነበር። ውሀ አረንጓዴ ቆዳ ሽፍን ግልጥ በሚያደርጋቸው ውሀ አረንጓዴ አይኖቿ አየችኝ። ሀምራዊ ከናፍሯ በፈገገታ ተላቀቁ። እጄን ጉልበቴ ላይ አሳረፍኩ፣ አልከለከለችኝም

«ሚማሩን ሳወልቅ ነው» አልኳት

ኮቴንም አውልቄ አጠገቧ ተጋደምኩና እጄን እንተራሰኳት

«ደራሲ መሆን እንደምፈልግ ታውቂ የለ?» አልኳት

«አውቃለሁ። ልትጠይቀኝ 'ምትፈልገው ጉዳይ እንዳለም አውቃለሁ»

«ታውቂያለሽ?»

«አዎን። ለምሳሌ፣ ልጄ ምን ይሆናል? አይደለም እንደ ጥያቄህ?»

«ካልፈለግሽ አትመልሺ»

«በነገርህ ግድ የለኝም። መሀን ለሆኑ ሰዎች አራስ ልጆችን የሚሰጥ ድርጅት አለ። ወልጄ ልጄን ለድርጅቱ አስረክባለሁ።»

«ለምን አላስወረድሽውም?»

«ለምን 'ገድለዋለሁ? ቢኖር አይሻለውም? እኔኮ በህይወት አምናለሁ። እንተስ፣ አታምንም?»

«አምናለሁ። በህይወትም በውበትም አምናለሁ» አልኩና ጉንጫን ሳምኳት። ራሴን በለስላሳው ወደዚያ እየገፋች

«ቆይ» አለችኝ

«ምንው?»

«ሌላ ነገር እያሰቡ ሲሰሙኝ አይመቸኝም። መጀመሪያ ጥያቄህን ሁሉ ልመልስለሁ»

«እሺ»

«የሚቀጥለው ጥያቄህ፣ ልጄ የማን ነው? ነው። እርግጠኛ 'ይደለሁም። የጀምሺድ፣ ወይም የባህራም ሊሆን ይችላል። ግን የሉልሰገድ አይመስለኝም። የመጨረሻ ጥያቄ፣ ባህራምን እወደዋለሁ ወይ? አዎን 'ወደዋለሁ። ከልቤ 'ወደዋለሁ፣ አፈቅረዋለሁ። እንግዲያው ለምን ጀምሺድንና ሉልሰገድን ጠቀለልኳቸው? አላውቅም። ግን አይቆጫኝም። የተጋደሉት በኔ ምክንያት ይመስለኛል። አላዘኑኝ። በወጣትነታቸው በመቀጫታቸው አዘንኩላቸው። ግን እዚህ ውስጥ እኔ ጥፋተኛ ነኝ ብዬ እንድ ጊዜ 'ንኳ አምኜ አላውቅም። ገና ለገና

ሁለቱ ተኝተውኛል ተብሎ፤ ከዚህ በኋላ፤ እኔን ነፃነትና ምርጫ እንዳላት ሴት ሳይሆን፤ እንደ ንብረት ቆጥረው ተጣሉብኝ። ስለዚህ የራሳቸው ጉዳይ ነው።

እየኋላት። ስለምንም ግድ የሌላት፤ በጣም ጠንካራ፤ በጣም ቆንጆ ሴት ናት። በሀይል ደስ አለችኝ።

“Tu t’en fouts, eh?” አልኳት («ደንታ የለሽም፤ እ?»)

“Épérdument?” («በጭራሽ») አለችና፤ እንደተጋደምኩ ብድግ ብላ፤ በክርኗ ትራሱ ላይ ተደግፋ ወደታች አየችኝ። ኅምበስ ብላ አይኖቴን ተራ በተራ ሳመቻቸው። ፈገግ እያለች

«ስላንተም ቢሆን ደንታ የለኝም። ስለኔ ምንም ብታስብ የራስህ ጉዳይ ነው። ብቻ ደስ ትለኛለህ። በሀይል ደስ ትለኛለህ። እንዴት ቆንጆ ነህ!» አለችና ኅምበስ ብላ ህምራዊ እፏን አፈ ላይ ደቀነች። አቀፍኳት። ውብ ብልግና ተጀመረ

«... ያቺ ልጅ መንግስተ ሰማያትን አጣጥፋ ጠቅላ በጭኖቿ ውስጥ ደብቃ ነው ‘ምትዞረው ልልህ እችላለሁ... እኔ ‘ምለው፤ እንደ ኒኮል ያለች ሴት እየተኙ ሁለት አመት ኖረው ቢሞቱ ምናለበት? ቢሰነብቱ ትርፉ ማርጀት አይደለም? እርጅና መጥቶ፤ አጥንቶቴን አኮራምቶ፤ ጅማቶቴን ሽምቅቆ፤ ቆዳዬን አጨማዶ፤ አይኔን አጨናብሶ፤ ጠረኔን ሰርቆ በቁሜ በኢክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች ሽታ ከሚገንዘኝ፤ ኒኮልዬ ጭኖች መሀል ገብቼ መቀቱ ውስጥ ቀልጭ፤ ርጥበቱ ውስጥ ሟሙቼ ጥፍት ብል እመርጣለሁ። የሰው ልጅ መጨረሻውን መምረጥ ቢችል፤ መጨረሻዬ ኒኮል ውስጥ ቢሆንልኝ እመርጣለሁ...»

ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ

024 437-193

ዛሬ መፅሀፍትን ማግኘት ምን ዓይነት ምክንያት
 ይኖረዋል፡ ለሁሉም ያህል፡ ጸሐፊው ምን ዓይነት ምክንያት
 አንድ ጉዳይን የፃፈው ነው፡፡ ታዲያ፡ ህጋዊ ስሜት
 ያው ነው፡፡ ይህ ደግሞ ስሜትን ማግኘት ምን ዓይነት ምክንያት
 ነው፡፡ ስሜትን ማግኘት ምን ዓይነት ምክንያት ነው፡፡

እቅድ፡ ሁሉም ሰላዊት ሲሰጠው እንዲህ
 ነደምላኩሁ! እንደንደማ ሳይተወቅ፤ ተከታታይ
 ሰዎች ጊዞችን ለፍጥነት ይመለከቱ

1. ንብረት ልዩነት ምሽት ንጋፋሪ ጉንደሻው በተፃፈበት
 ዘመን ምሽት ንጋፋሪያችን ጉዳዩ ገፈፈውና ገጠነው
 ነበር — ጉዳዩ ጠባቢ ከፈተኛው ባለፈው ነበር።
 ዛሬ ገንዘብና የሥራ ግንኙነትን ገፈፈው ለውጥ
 ያደረጉበት የገባ ገጠነው ሊሆን ይችላል — ወራውም፡
 ለሰውነትና ለሥራ ጉዳዩ ጠባቢ ለሆነው፡፡ በዚህ
 ከቀጠለው ከፍተኛ ጉዳዩ በኋላ ገዢው ተሳታፊነት
 እስኪፈፀም! (ይህም ደርሶ ገንዘብ መሰረድ
 ስንገናኝ «ገንዘብ ይወድሃል!»

cc vto hrs! p2+ q07 n50 p+7L4

ይህን!! ህጻናትን ለቀድሞው የሊሊ ሰነድ ታላቅ
ታላቅ ተቃራኒነት! ህጻናትን ለህጻናት ህጻናት
ታላቅ ተቃራኒነት ህጻናት)

የ ወገን ሲፀረው፡ በህይወት ዘመን ይታተማል
 የሚል ተባብሮ አሳይቷል፡፡ ይህም ምሳሌ የሆነውን
 ጊዜ አሁን ሲፀረው ሲሆን ዘመን ይታተም
 ይሆናል — ይህ ጊዜ፡ ገብዛለንና ገንዘብ ገርማ ገብሎ
 አብሮ ሲሆን ሂደቱን አሳይቷል፡፡ ምሳሌ የሆነውን
 ገንዘብና ይህም ገንዘብ ይቀይር ይሆናል፡፡
 ብዙ ያሳያል ይሆናል... ምሳሌ... ይሆን
 ይሆናል...

እኒህ ተደረገ ጉዳዩ ለመደንገፍ ጊዜ በህንጻው
 ጉዞ ተጠቅሞ ያቀደኝዉን፣ ጉዞ በጣም ልቅ
 ቸርነቱ አገኝኩኝ ለሀገሪቱ ይፈጸሙልን ዘንድ
 መሰከር፣ ፈቃዱ ሆነ! እኔ ትኩሃትኝን (ጊዜ
 ሲሆን ፀሐፊዎቼን) «እንደ ወረደ» እንደተቀረፅ-
 ልን አቀደ፣ ለሀገሪቱም ዋና ጉዳዮቼን
 ገህሬምን አምቀመለሁ ያገራችን ወያኔ—
 በጓዥ አገልግሎት) ድል አቀደኝልኝ፣ በገረ ሀገር
 ለሀገሪቱም ሆኖ ለጉዳዩ ልንደረግ እውልቅ

በአዋጅ ጉዞው ይመስላል፤ ጉዜን «ዝግጅ» ጸንፎ-
 ካቸው ዘንድ ካህኑን ጉዞታቸውን፤ ሀይሉ
 ይህኑ ያህኑ፤ ስሙ የተመሰገነ ይህንኑ ገሰ፤
 እርቆ አገተዋል ገንብ ነገሱን «ህይወትና የኢትዮ-
 ታዊ ጸርግ» ብሎ የጻፈን ገንደር ገርጎና በመካተት
 «ህይወትና የኢትዮ ጸርግ» በማለት ጸቀጥካህ
 • መጀመርያ ትኩረት ፍርስ

— ገፅ ህጻናት ገን

ገን (ገንጥር ካንታው ጸዋገብ ካንታው)
 • ቀጥሎ በሰላም መሰላት ዓርካ
 • ቀጥሎ መስፍን አሳዋግ፤ ይገባል ፅጌ ገን የሺ-
 ግካ ኮከብ «በሰላም» የሚገኘውን ልብፊት አውሰቀው፤
 የተከበረውን የይሁዳ ቤተ ሰጠ አሳዋግ
 (በፍተራ ቋንቋ ደግሞ «የግብግብ ግብ ሰጠ፤ የይሁዳ
 ነገ ደርገው) አደገገደ ወግ፤
 • ቀጥሎ ገንብ ራቆቹን ገንደተረጠረ፤ «ገንደ
 ወረደ» የሚል መፈክር አገገብ ብቅ!

በዚህ ልዩ ልዩ አገግጦት ደገግጦት ሳንገኝ ስናቆቅ

ጠረጴዛ ጌታችን - እኔ - ፕሮፖዛን ጉዞተኛነት ጉንደ ማረጋገጥ
 ገብረ... ጉና ማረጋገጥ ውስጥ ያለው ሰዎች በፍጥነት
 ጉብኝት ያው ጉረዳ ሄደ :: ጉረ ጉዞውን ት ጉብኝትን ገን
 በኑሮ ሂደት ጉዞተ ከዋወጥኑ ስለሆነ፣ ጉንባራ ማንነቷን
 ሊከዋወጥባቸዋል :: ከነሱ ግሪን ያፍቆርና ያፍቆቹ ቅደም
 ተከተለ ሳቅርባላቸዋል .

ግንባራም ምንም ያሳይበባቸው ቆራጭ ፎግና ነው :: ከሌት
 ነጥብ

ከሌላ ክህነትም ጉብኝት የምወደውና የማክብረው
 የማይታቀው ገን እግንደ ደብን ነው - ጉና ፀናትዎን !
 ግንባራም ቢጋተርና ድህ ቢያደርግ ጠላቶቹን ነው :: እሳባይ
 ገን የድህ እንክብካቤ የምትደፋው ክህነት የክፋውን ጠላት፣
 ወደፊት መሰረት በጠውሮ የሚገደቡትን ተቀናቃኝ፣ ወራዳ የሰው
 መሳቅያ ያህ ሊጋትን የገዛ ድክመትዎን ድህ ነታት፣ ሽንቆጥ
 ሽጋ ክብርና አጠባቢ ስለባቸው ነው :: በሰጠረዥ የደረሰሽ
 ትራፊክ ጉንደ ከግንባራ ቅጽ አልቻሉም - ክብረት
 የጠነከረች ከሰላሳ ጉንባት !!

ከሌላ ገደብ ጉንባራ ጉንባራ ነው መልክቱ ነው :: 'ሉ'
 ገንጋጭማትና "ሮክኮ ከደረሰሽም፣ ሰው ነሽ" ብሎ
 በሰንጠረዥ ሰንጠረዥ ጉንባራና ዘዴ ገንጋጭማትና ሮክኮ ጉንባራ

ተደበከበከቸ ሲኦሉ ኑርዋን ገገፋ ነበር። መሪኦን ስጋ
ከብሶ መግካት፣ ራግሪዋ ታረቋት...

መሪኦን ከመሆኑ ጋር ደግሞ ኩልሰገድ በገህሳቸው
“ወንድ! እናቱ መንታ ትውሉ!” የሚገልጹት ነው።
ከኒኮላ ፍትወት (እና የራሱን ክብር ከመጠበቅ) የተፋከመው

እነዚህ ወደጆቹ በሰባ፣ በሰማይ፣ በገደብ የማስታጠፍ
ቸውናቸው። የ Sherlock Holmesን እርሻና በመከተል
በዓንቅላት ሳከብ ገን ከሁሉ በላይ የማደንቀው የኩልሰገድን
“ጣውንት” የገህሪዎን ያገር ልጅ ጀምሮው ነው። ሰውን
ከገንዘብ የሚከፈው ራሱን መግደል መቻሉ ነው። ይሁንና
በተሰጠበት ራሱን ማድረግ ማለት አይቻልም
ወደገጽ ሰዎችን መግደል እይደሉም። እኔ ጀግና የምሆኑት
ራሱን የገደለኩ እኔ ነው

የኦር እሳማው ደኔ ሲሆን፣ ፍቅር በመኩ አቁማር
ነው (ገህሪዎ አኢራን ያለው ፍቅር፣ እና ኩልሰገድ
ከኒኮላ ገን ያለው ፍትወት “ምራፅ” የሆነውን ያህል) ደህን
የምናውቀው ሰዎችን እንሆን ደህን እንሆን። እኔም ሰዎች
የሚታዩቸው አጣዋቂ፣ እስከቂ፣ ሞላቋቋው የገሰ፡፡
ዛር የሚያስመሰሰው ጭምብል ብቻ ነው

ተካ እንደሆነ ያውብክቱ ተካ ነው፣ እድሜ አገህሪዎ

የታተመውን አባላት እየተዘናናቸው ከሆነ አሁን እሳታዩ
 እየተቀናቀኑ እንዲሰማቸውን ለመተማመን እጅግ
 (ሁከታኝ!) በሰራራ እየዘረጋሁ

“ሁሉ ለሰላም! ነፃ ለሰላም!”
ከብላጥ አካል

ጥሩ ነው ወጣት መሆን። ገንዘብ ባይኖርህም ጤና
ይኖርሃል፤ መልክ ባይኖርህም እንኳል ይኖርሃል፤ ልውቀት
ባይኖርህም ጉራ ይኖርሃል፤ ፍቅር ባይኖርህም ተስፋ
ይኖርሃል፤ ደስታ ባይኖርህም ንጹት ይኖርሃል . . .
መጨቁን ቢበዛበህ ራሶሉሽን ታነሳለህ . . . መኖር
ቢያስጠላህ ወይም ቢያቅትህ ራስህን ትገድላለህ . . .
ስው ባያውቀውም ቅሉ ታሪክ ይኖርሃል፤ ወጣት ነህ . .